

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

Coll. No. 3

Title BHAGAVANTA-BHASKARA.
(DANA-MAYUKHA)

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 3 Subject : Dharma Sastra

Title : Dāna Mayukha in Bhagavant Bhāṣya

Author : Vilakṣṇa Bhaṭṭa Scribe : —

Date of the work : c. 1640 A.C. Date of the Ms. : —

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 11.6" x 5" Extent : 141 folios. fol 3 missing

Language : Sanskrit Script : Devanāgarī

Remarks : Folio 3 is missing. folio no. 126 are two.
And 127 is missing obviously second 126 is really 127.

[illegible]

स्नाहामुद्दिश्य किंचिद्व्यवहारि जतारि मनसा पात्रमुद्दिश्य जलमध्ये जलाक्षयेत् दातातफलमाप्नोति ग्राही न दोषभागीत्यदि
नचनप्रतिपादितेन विधितो ह्यज्यं देशात् स्थापनमेतद्व्यप्रहिततत्र परिमध्यमार्गनष्टचौखैर्वापद्यतत्तदाहिनकोपि प्रत्यवायः।
प्रमाणाभावात्। दानफलं त्वनैव जायते ब्राह्मणस्वत्वाप्यवसानकस्यात्सर्गस्याजातत्वात्। नचानेन वचसा दानानुक्त्येन
पात्रोद्दिश्यकः संकल्प एव विधीयते। नत्वपात्रस्त्वोत्पन्निययततापि। उद्देशमात्रं अवणादिति वाच्यं। प्रजायति व्रतांतर्गतो यदादि
त्यानीक्यासंकल्पवद्वापि फलययततायाश्चावश्यकत्वात्। अन्यथा तत्रापि संकल्पमात्रादेव फलं स्यात्। आह्विति चेन्मेवात
स्य व्रतामिति भावह्यस्य व्रतापि क्रमेणाभावह्यस्य दित्यानीक्याद्युक्तिर्विहृदोपक्रमानुरोधत्वात् प्रतिपालनीयस्वार्थो न्यतिचार
णीभावह्यसंकल्पक्रियां लक्षयति। तत्र च परिपालितेनीक्यादेव निवारत्संकल्पमात्रादितत्र फलाकिंचात्र वैधेयका
लावच्छेदेन पात्रहस्तप्रक्षेपासंभवेत्स्नाने मानसा वाद्दिश्य को जलाधिकारणको जलप्रक्षेपो विधीयते नत्वपसास्वत्वाप
त्रिययततापि वाच्यं। पाट्टे दातुं प्रतिगृहीतुं पदेः त्यागप्रतिग्रहयोः ग्रहयोः प्रतीतिः। अतो न प्रतिग्रहीतव्यापारविनोद्देशविशिष्टज
लप्रक्षेपमात्रात्फलमिति रिक्रायन्नुदेव न। अर्थानामुदितपात्रे अर्धे या प्रतियादनों रानीभित्पमिनिदिष्टव्याख्यानतस्य कथ
तइति तद्व्यमाणासात्किंचानोक्त्यर्थेन दानसामान्यपरं इति दानस्वरूप एतत्प्रशसासाप्रवेदोपनिषदि। दाननसर्वाका

रा०
२

मानवाप्रोतिचिजीव्यमिति व्यासः यद्दसि विप्रिष्टे म्योया चास्मादिदिनेदिनोतु वेवित्तमहमन्पेरोषं कस्यादि नोतु विप्रिष्टासीया
सादृष्टमपि ग्रामिमाथिभ्यः किं न दीयते इच्छाचरुपाविभवः कदाकस्य भविष्यतीत्यादि तच्च दानं त्रेधा क्रे भगवद्गीता ह्यादातयमिति
यद्दानं दीयन्नुपकारिणा देशकाले च पात्रे च तद्दानं सात्विकं स्मृता यन्नुपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः दीयते च परिश्रितं तत्
द्राजसमुदास्तुतः अद्रुको जेयद्दानं मया त्रेभ्यश्च दीयते असक्तं तमेव ज्ञातं तत्राप्तं समुदास्तुता विस्तुषमोत्राता समाना फलं भुक्ते
तिर्यक्ते मानवः सदा वैगमिकस्तान् वन्दे को यद्विवा पुनः वाल्पवादा मभावेवानात्रकाया विचाराणा अतो न्यथा नु प्रानुत्थराज
साना फलं भवेत् सात्विकानां फलं भुक्ते देवत्वनात्रमशयः प्राप्स्यायथा पूर्वकृतं कर्म सात्विकं मनुजो ज्ञमापोरुषागविना तेषां
यांचिदृश्यते फलं कर्मणा प्राप्यते लोक राजसस्य तथा फलं कृच्छ्रं एकमणा विद्विता मस्य तथा फलं हारीतः मुमुक्षुस्तान् मस्य च
प्रकृतं दत्तं तीति अप्रकृतोऽसावधानः गारुडो अहं ते यत्तु वणादि दानं तत्कोधिकमत्ता आर्त्तानामभयदमीत्यतद्विवाधिकं स्म
तो विद्याप्रादाय यज्यस्तदानं मानं सद्धि जायते अथ दानं सामान्यं तिकर्तव्याता तच्च दानाधिकारस्तु चतुर्णामपि वर्णानां स्त्रीणां
चावर्णानामाश्रमाणां च चातुर्वर्ण्यं विधिश्चिद्विद्वानर्धमप्रवक्ष्यामि यथा व्यासेन भाषितं मिति व्यासोक्तोः सच निषादस्त्वपि विवृत
वैदिकमत्रवत्त्वपि मत्रं कएव स्त्रीश्च द्योरा विरुद्धः मनस्विना तृकापिः अधिकारी न वेदूदः पूर्वधर्मन वेदिको पूर्वधर्मास्त्रि

राम
२

स्वराश्च शरणागताः न्यासाधीकुलवृत्तिवन्निर्लेपः स्त्रीधनं स्वतः योद्दाति स्मृतात्मा प्राप्यश्चिन्तैर्विमुच्यति आंगिराः वद
भ्योनज्जं यानि गोर्हृशयनस्त्रियः विभक्त्येक्षणाद्येतादतारतारतारयति हि विभक्त्येक्षणाद्येतादतारतारतारयति हि विभक्त्येक्षणाद्येतादतारतारतारयति हि
दा अजिनमृतशय्या च मेषी चोभयतो मुग्धी कुरुक्षेत्रे वदन्तानः नभूयः पुरुषो भवेत् अग्राह्यप्रकृत्यतवेव हस्यश्चरथयाना
मिष्टतशय्यासनादयः अग्राह्या इत्यर्थः आसनेन तस्यैवापप्रणो ज्ञानाद्यनेकेन तस्वतो अश्वं च प्राणिमातां गतिमनी
हातिवर्जयेदिति वृषिष्ठः शास्त्रविषयराचा प्रतिपाद्याणि ब्रह्मणा स्याह माइपोमो अतिदुष्टा प्रेतशय्या नयाद्यादिजसत्रमे
ः गृहीतायास्तस्य पुनः संस्कारमर्हति ज्ञा अमर्हति जीतेन वणा मेव वा तिलधनुर्मणिश्चैव योराः सप्तप्रतिग्रहा इति म
नुः हि रायं भूमि मश्रगा मत्र वा सखिलान् वृत्ता आविद्धास्त्रिगृहानो भस्मी भवति काष्ठवत् प्रतिग्रहसमर्थोऽपि प्रसंगा
तत्र जयेत् प्रतिग्रहेण विप्राणा ब्राह्मणं जौ विनश्यति इति देयद्रव्यं अथ कालाः काराहः द्वांशतगुणं दानं तच्च त्रिंशद्विंश
क्रयोशतं घृतं घृतं घृतं सक्तां तोशतं घृविभुक्ते तः युगादौ तगुणं अपनेत रूताहता सोमग्रहं तच्छातं घृतं तच्छातं
खेयदे तच्छातं प्रव्यतीयाते दानं वेदिविदः विस्तुषमोत्रो वैशाखी कार्तिकी माघी पूणि मातृ महाफला पोणी मासी पु
सर्वस्वमासक्तं स हितास्त्रिचद्वानाभिहृदनानां फलं शतगुणं भवेत् यस्यां शर्गुना योगायाति जीवो महाबलः पो

दा०
४

[illegible]

नांतत्रपंचलंशिक्तायुज्यकारकाफलंरुद्रकृतानां च अनंतपरिकीर्तितामनुजैः स्थापितो निगोक्षे च मानमिदं स्मृतां स्वयंभुविसहस्र
स्यादधिचैवतदाकाफलंरुद्रकृतानां च अनंतपरिकीर्तितामनुजैः स्थापितो निगोक्षे च मानमिदं स्मृतां स्वयंभुविसहस्रस्यादधिचैवत
दईकां तथाग्रे हृदशगुणं दानं गोष्ठे चैव शताधिकं युष्पतीथेषु मोहसु नतं शिवमनिधौ मात्यागालया मसमुद्धृतः शैलच
क्राकमडितगतिष्ठे तेषु वस्तुधेतत्तत्र धाजनत्रयाद्धारवत्याः शिलादिवमुद्रिता मप्रमुद्रयापत्रापिनीयते तस्मात्तत्रैव द
शायोजनमित्यादि काशीगुडो अन्यत्र ध्यातकमंत्रतदनेन तयोजयः गंगातटेषु तत्सर्वकृतकोटि एव भवेत् मात्या अग्निहोत्रिगृ
हे चैव यदल्पमपि दीयते तदनेन फलसर्वमवतीति विनिश्चयः अतिशयः प्रतियहं शान्तिप्रदः पापनातीरमुच्यते ब्राह्मणो साहूहये प्रति
गृह्णीयात्पाणोः कंठगतैरपि दानधर्मो नादुश्च कृत्यत्तदंशं पावराकामतजलं तावद्भविजानीयात्तदंशं तीरमुच्यते ब्राह्मणो सा
हूहस्वशतं यावद्भूतिमावत्परितः क्षेत्रमुच्यत इति इदं गंगायां गर्भप्रतिग्रहनिषेधः प्रसिद्धनदीषु प्रसिद्धतमं डक्यादिषु त
तीरेषु गंगायां तत्क्षेत्रपीतिसर्वशिष्टाचारः अथ दत्तकाल्यामनुः प्रभुः प्रथमकल्पे स्योतुकल्पेन वृत्तं तानां यथाधिकं तस्य धातुक
ल्पं न वृत्तिः न सां पुराणिकं तस्य दुर्मतिर्विद्यते फलं कात्यायनः कुशोपरिनिविष्टे न तथा यज्ञोपवीतिनादयः प्रतिगृहीतं व्यं अन्यथा विफ
लं भवेत् स्मृत्यंतरा दद्यात्सूवे सुखोदानं गृह्णीयाद्वा च रामुखः आधुर्विद्वत्तदा तर्ह्यहीतः स्त्रीयते न तदा हेमाद्रौ नाम गान्धर्वसंप्रदान

रा०
६

लक्ष्मणेन गतं ध्यानं वापी कृपायां ध्यानं वापी कृपायां जलं असाधो रपित इत्यं च गोष्ठानं यथः इत्युः फलानि पिपापाकं प्रतिग्राह्याणि स
वतः । इह सतिः विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वरा मृतं तत्को पूर्वसंकाल्पितं प्रायश्चित्तं यः परिकीर्तित इति । अत्र विवाहोत्सवयज्ञेषु धितियजति
युधेयजा महं करं तिनानुया जेषु धितिवदुदृशु विशागामपि विवक्षितं । अन्यथा विवाहोत्सवयज्ञेषु धियगिगणनं मर्थस्यात् । अतो न
च पूर्वसंकाल्पितं मृतकोदंदिष एवेति इत्येव तास्ति त्रिरीये सोमो यवामः । इह दायगा । वरुणायाश्चा प्रजायत ये पुरुषा मन्वतः स्य
त्वष्टः जायतेऽ विः । निरुत्पा अश्वतरा र्दभौ । हिमवते हस्तिनां धर्वा पुरोम्यः । त्वगं लंकरणे । विश्वस्यो धान्ये वाचने । वरुणा
दनं समुद्रायापः । उत्ताना धागा रसाधानः । वैश्वानरो धरथ मिति । विश्वधर्मो नरः । अभयं सर्वदेवतं भूमिर्वै विश्वदेवता । कात्यायनस्त
थारामो प्राजापत्याः प्रकीर्तिताः । तथा वैकशफ सर्वकथितं यमदेवता । महियाश्चास्तथायाम्पाः । उष्टेवाने कृतो भवेत् । रोदी वैतु
निदिष्टा ग्रामा मेयमा मेयमादिशेत् । मेयं त्वं वा रुगा विद्यादरुहं वै सक्तथा । आरणाः पशवः सर्वकथिता वायदेवताः । ज
नायास्तु सर्वस्तुवा रिधानी कमेडलु । कुभक्करको चैव वा रुगा न निवाधत । समुद्रजानि सक्तीणि वा रुगा निदिजोत्तमाः । आ
मेयकनकं जातं सर्वलोहा निवाप्यथा प्राजापत्यानि सस्यान् पुक्वान्नमपि वेदिजोत्तमास्तु सर्वगन्धावेगाधवाश्च विवक्षणीः
वाहं स्यत्पवासः । सोम्याश्च धारसास्तथा । पक्षिणाश्च तश्चा सर्ववायथाः परिकीर्तिताः । विद्यावा स्त्री विनिदिष्टा विद्यापकरा

राप्र
६

निवामारुहता निदेयानि पुस्तकार्द निपंडितैः सर्वेषां धीनि भाडानां विश्वकर्मा तदेवता । इमाणा प्रथयुथ्या र्गशाकैः सहा फ
लानामपि सर्वेषां तथा जेषो वनस्पतिः । मत्स्यमांसे विनिष्ठ प्राजापत्ये तथैव वा रुहं कृष्णं सोजिन शय्या । अमासनमेव वा उपानहा
चयानवयन्नन्यथा गिवाडिता तत्रुवा गिर सत्वेन प्रतिगृह्णातमानवः । श्रेययोगि यत्सर्वशस्त्रं सर्वमिन्द्रजादिकं । गोपकं राग
सर्वविज्ञं सर्वदेवता । गुरुतमं देवतं यदनुत्तं हि जोत्तमा विज्ञेय विश्वदेवतं सर्ववादिजसत्रमाः । इमाद्रो यजुः । योऽनंतरं
जाता वरुणा नयतरे विदक्षिणं अमुकांतेनामृतं तत्त्वमक्षयं प्रयादा त्रेमपो मलयमालु प्रतिगृहीतो ततः कामस्तुतिः । ३ रु
स्तीति विशेषः । विश्वधर्मो नरः । भूमेः प्रतिग्रहं कुर्यात् भूमि कुर्वन् रक्षाणां करे हीला कन्या चरासरा स्या हि जोत्तमाः । वा
रुहं दिवि मस्य धर्मो ज्ञेयः प्रतिग्रहः । आरुह्य तु गजस्योक्तः । कोर्णो वा श्वस्य कीर्तितः । तथा वैकशफानां त्वमर्वेषां वा वि
षतः । तथा कोर्णो प्रतिगृहीतता वष्टं गेयुके ह सोजिनं तथा तावा एकशफान् अत्र शृंगिणा मेकशफानां शृंगे इतरा क
र्ण इति त्ववस्था । कोर्णजः पशवः सर्वप्रायाः युक्ते विदक्षणीः । गुरुत्तमो न हि षष्ठ्यो गवां वैष्ट्ये दशतः । प्रतिग्रहमथो द्रुमया
नानाचा धिरो हणात्तु वीजानां सुष्टिमादाय रत्नान्यादयमवतः । वस्त्रं दादद्यात्पीषायाथ वा पुनः । आरुह्यो यान होमं च आ
रुह्यो वलपादुका दमिध्नो त्वमंष्ट्यप्रविश्य च तथा गुरुः । अतीत्य च सर्वाणि जलस्कानानि वेदिजाः । इषाया त्वरथो ग्राह्यः ४

रा
७

नृदेतेथेववाइमाप्रतिगृहीतान्मूलन्यस्तकारोहिनः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
गापुकेकार्गवाहस्त्रिनकारोहिनः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
क्रेचं संसृष्टा यकाचने उद्वककुदसृष्टा। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
गादपिनश्चेतथा। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
। अगृह्योपानहं। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
। पुत्रमुत्तंगाराण्यप्रतिगृहीतदत्तकं। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
मंगायुक्तेप्रतिग्रहः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
नारायणं नमस्कृत्य पर्वकर्मणि कारयेत्। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
ईक्ष्वाक्यो भवेत्। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
। यदि वा गमनोपः स्यात्। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
चारिकोत्तरा। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत

राव्याहृत्यालभ्यचात्मानमयः सृष्ट्वा मरुतवरेताकात्पायनः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
तभाषणो। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
कर्मणि विहितं इति केचित्। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
जपारिपुक्तयचना। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
रत्नयनप्रद्वनततिष्ठति। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
शदिर्भवेद्भ्रातरर्दनतविष्टः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
। अदिशमात्रविज्ञेयपवित्रयत्रुचचित्। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
होता विष्णुधर्मो मंत्रो मंत्राणां कारपूतेन स्वाहातेन विवृणुः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
शमयो धनं कृते कंकतोद्वाः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
प्रदमिश्चेति याज्ञिकाः। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत
। अदिशमात्राधिकानो नानतर्था स्याद्विशालिका। आयुधानि सन्नादयतथा मुन्यविमृषाणां परिशिष्टे वा प्रतिगृहीत

[illegible][illegible]

[illegible]

॥

कृततिलास्त्रयायवाः सिद्धार्थकाश्चेति घृष्टांगः प्रकीर्तितः तत्रैवास्त्रवर्णनं तन्मास्त्रां कृतं तथैव च लोहं त्रयुतथासीत्
 धातवः परिकीर्तिताः। पंचगव्यैः राजासिपवर्णनिर्मितलार्थदिकारयेत्। शालितं डलचूर्णेन भुक्त्वा यवसंभवारत्नाकुसुमभि
 र्द्वगोरिकादि समुद्रवाहरितालोद्भवपीतं रजनीसंभवं तथा। क्लृप्तमध्यवैरहितपीतकं क्वाविमिश्रितं रजनीहरिद्रा। भविष्य
 त्पुराणोद्वायवां कुंरश्चैव वालकं वृत्तपल्लवाः। हरिद्राद्वयसिद्धार्थशिखिषत्रो गत्वः। ककणो मध्यमश्चेताः कोत्बकाख्यातव
 स्मृता इति नवकोत्बकानि। दशांगधूपो मदनरत्नो मधुकैषज्ञागुष्टद्विगुणो गुडश्च लाक्षात्रयधवनखस्य भागाः। हरितं
 नीमजैरसः समासी भागो कमेकोत्रैव लंशिलाजाघनस्य च त्वारिपुरस्य चैकोधूयोदशांगः। कथिते सुनी ईः। शिलाजेशैले
 पाद्यनो मुख्या पुरोगुगुलुः। भविष्यत्पुराणो विशेषः। अमुक्तोऽयमत्सरव्यादेव ताप्रतिमा च यो सोवर्णी राजतीतामीदृक्ता जाम
 र्त्तिकी तथा। चित्रजापिष्ठलेघो क्वा निजाधितानु रूपतः। आमाषात्पलपर्यता कर्तव्या शाक्यवर्जितैः। अगुष्टपर्वप्रभृति वि
 त्यवधिका स्मृतेति। तत्रेदानीं देवता। प्रतिमालक्षणानि तत्र तत्र वक्ष्यते। त्वलाधिष्ठितदेवता प्रतिमानां त्वलक्षण
 निविनेत्रो वृषभस्कृत्त्रिशूलधृक्कया लपाणिश्चुद्धमृषण ईशः। श्वेताश्चरथगः सोमो गदाधारी वरप्रदः। धा
 वदरिणश्च स्काध्वजधारी समीरणः। रक्तवर्णी त्रिनयनादिभुजाश्च इमोलयः। जटिलाश्च प्रकर्त्तव्या रुद्रावाण

दा.

२०

[illegible]

वारुणाः पाशमृत्तौम्यः प्रतीयां प्रकराश्चपः । मित्रः कमलयाणिश्च कमलासनसंस्थितः दिव्यजः श्वेतमूर्तिश्च सर्वभूतहि
 तरतः । वरुणस्तु पूर्वावतरेवा एकोनपंचाशदेवेऽसमतेजसः । चातः पुरुदूतस्य भरुतेः सूर्यवर्चसः । किरीटहारकेयूरक
 टकादिविभूषिताः । खड्गचर्मधारानित्यं शक्रस्यानुवराः सरा । हस्वमोषिगनेत्रं वा दिनयीतविग्रहा । पुथ्यकस्थधनाध्यात्रा
 ध्यायेच्छिवसंखसरा । वरुणभक्तलोकानां किरीटीकुडलीगरी । कार्यः स्वरूपो गंधर्वो वाणावाधरतस्त्वया । जलेशः पूर्ववत्
 । प्रदक्षिणो रक्षिणाधः । कादाराभ्यनित्यशः । विष्णुः कौमोदकीपद्मशंखचक्रांलंकृत इति विष्णुलक्षणं ब्रह्म वैवर्त्तदा
 नकालेषु देवत्वप्रकीर्तितं । वेनूनामपि धेनुत्वश्च त्रैलोक्ययोगात् । रातर्वेदानकाले त्वधेनवः पारिकीर्तितोः । विप्रस्य व्ययका
 ले त्वद्व्यतिरिति निश्चय इति । विष्णुधर्मोत्तरे । हे भराज तताम्राश्च मयान्कृष्णान्विताः । घात्रोद्वाहप्रतिष्ठादौ कुमास्ते
 अभिवचनोपवाशा गुलवे पुन्या उत्सेधोऽङ्गुलाः । द्वास्त्राङ्गुलमूलास्तु मुखप्रस्थाङ्गुलमवेतपयवश्चाशश्च पंचाशः
 । अशाश्च शार्धवाविकशतमङ्गुलानि के पुन्या इति । तथा कलशस्य मुखं ब्रह्माग्नीवायाचमहेश्चरः । मूले त्वसंस्थि
 तो विष्णुर्धर्मप्रातर्गाणाः स्मृताः । शेषास्तु स्वताः सर्वा वेष्टयंति चतुर्दिशं । अथ व्यांयाति तीर्थानि कलशो निवसति
 हि । गहाः शांतिश्च पुष्टिश्च प्रीतिश्च प्रतिरेव च । रुग्देवश्च यजुर्वेदः सामवेदस्तथैव च । अथ र्ववेदसाहिताः सर्वकलशस्य

दा०

स्थिता इति षड्विंशन्मतोयवगोधूमधान्यानि तिलाः कंगुस्तथैव चाश्यामाकं चीनकं चैव सप्तधान्यमुदाहृतं तामाकडियपुराणे ।
हयश्चैव वाश्चैव गोधूमाः कंगुका तिलाः प्रियावः कोविदारः कोरुधाः सचीनकाः । माषा मुद्गा मसूरगश्च निध्यावाः सकु
लच्छकाः । आठक्यश्च एकाश्चैव सप्तदश स्मृतः । कोरुधाः कोडवाः । सतीनेकाः सकालाधः । स्कोदेयवगोधूमधान्या
नितिलाः कंगुकुलच्छकाः । माषा मुद्गा मसूरगश्च निध्यावाः श्यामसर्षपाः । गवेधुकाश्च नीवारश्च आठक्यश्च सतीनकाश्च
एकाश्च सतीनकाश्चैव धान्यान्यष्टादश वत् । श्यामाः श्यामाकाः । व्यासः । खवर्णा यधिकान्तं डलादिकमपि रक्षिणेति हेमाद्रि
ः । यच्च न्यष्टा मेव दानानां खवर्णा रक्षिणा स्मृताः । खवर्गादी यमाने त्वरजतं रक्षिणेति तत्तिवचनेन तन्मूलमप्युक्तं । खवर्गा
जतं ताम्रं तं डलाधान्यमेव चानि तपश्चाद्वैव पूजा सर्वमेतदा रक्षिणामिति व्यासेन केवलं खवर्गादाने रक्षिणा यद्युदासा
श्चात्र्ययं यद्युदासः केवलं खवर्गादान एव तत्खवर्गा ब्रह्माडारिदान इति मदनदयः । देयद्व्युत्तीयांशं रक्षिणापरि
कल्पयेत् । अनुक्तं रक्षिणादाने दशांशं वापि शक्तिः । तलायु रूषे दानादीन्याधिकृत्या लोपापुराणे । रक्षिणां च
तमादितद्वैवाग्रदण्ये तानुविजां चैव सर्वेषां दशानिष्काश्च दण्ये तामविद्योत्तरो ज्ञेयं निष्काशतं यार्थे दानेषु विधिर
तमः । मध्यमम्यमस्तु तद्वैततद्वर्धनाधमः स्मृतः । मेष्याचकालयु रूषे तथा न्येषु महत्तु च एव ह्येते उच्ये नोः कृष्ण ११

जिनस्य वा अशक्तस्यापि कृत्रिमं यंच सौवर्णिको विधिः । इहोक्तं लघुपादयो रथे हि गणपाञ्चरथे हेमहस्तिरथे च । अंडे व्रह्मांडे ध्वनेः । स्वर्णिका मध्वेनोः । अतोऽप्यल्पनयो दद्यान्महो वानेन राधमः । प्रतिगृह्णाति वा तस्य दुःखं शोका वह भवेत् । अनेषु महस्वति न गमादिषु । जयाभिषेक मभिधाय निगयुराणां । अष्टवक्षिणुलोत्मान दद्याद्दक्षिणां गुरोः । होतृणां च वसवस्य वा त्रिशत्यनभु रदत्तः । अथ्ये तृणां तर्ह्येन दारयानां तर्ह्यतः । अयं वगुर्वह्निक जापकं द्वास्थानानां अर्द्धदक्षिणा विभागो अनुक्तवि शेषेषु दानांतरेषु पि इष्टव्यः । गृह्यपरिधिष्ठि दक्षिणा लभो मूलानां फजानां भस्माणां दक्षिणां ददातीति । अथ इव्यमा नायाश्च वल्क्यः । जालस्वर्यमरीचिस्त्रयसंरण्ण रजः स्मृतो तेष्टौ लिङ्गास्तु तास्तित्रोरजसं येषु च्युता गोरस्तु ते त्रयः षड् ते यवो मध्यश्चेत त्रयः । कृष्णलः पंचते माषस्ते स्वषाडशा पलं स्वर्णाश्चत्वारः पंचथापि त्रयोविंशतिं हेमकलने रूप्यमाषाध रणषाडशोक्ता । शतमानतश्च दशभिर्धरणोः पलमेव तानि कः । स्वर्णाश्चत्वार इति । धरणा पुराणो यधीयो । तथा शतमानपलं । पूर्वोक्ताश्चत्वारः स्वर्णा राजतो निष्क इति । कार्षिक स्ताधिकः । पण इति ताम्रस्यान्मानो पलचतुर्थी । शतकर्मणां नि तः कार्षिक स्ताम्रसं वधी पणो भवति । कार्शयण सज्ञश्च स्मृत्यतरेपि । षोडशापणः पुराणः । पणो भवेत्काकिणी च त्रयो णा पंचाहृतं च त्रिंशद्वर्गः । काकिनी चैकोति तथा च देशादिभेदेन पणादि व्यवहारो ज्ञेयः । अथ धान्यादिमानं भवि

दा.
१३

पनवांगुलहस्तरेवायांचतस्वोदिशः प्रकल्पितास्वतस्वोऽङ्गुल्यः पंचदशांगुलाकाः शक्यं स्पष्टायाः स्थाप्याः शकुसमतादृश
तिसाप्रत्यकायत्रापरास्तेमात्राकाः सृष्टमप्राचीज्ञानार्थतयपरदिनेपितास्मिन्नवहचेशकुछाधानिर्गमप्रवेशयोश्चिह्नकलापूर्वा
परदिनछाधानिर्गमनविह्वयोरंतरालमिष्टेस्त्रिवतरद्येर्भागीविभज्यपूर्वदिनछायाप्रवेशनिर्गमांतरालधरीः पादछायाध
रीयत्रादिनाज्ञात्वातामिष्टटिकाभिः कल्पितानुभागातयुगयतषष्टिभिश्चहरेत्। ततो लंबांशानप्राच्यामिवपूर्वदिनकाल
यागमचिह्नादुत्तरायणउत्तरस्मिन्दक्षिणायनेदक्षिणायनेदक्षिणस्मिन्नकथेत्। तदपरिपूर्वछायाप्रवेशचिह्नापरि
चधृतेस्त्रेहस्तप्राचीभवति। दिक्ज्ञानायायातरचभुल्लोकाविकोश्रवणः पुथ्यश्चिवास्वात्यार्थदंतर। एतत्वाच्यादिशो
रूपयुगमात्रोदितेसतीति। अत्रायंगुरुपदेशः रज्ज्वीसृष्टमप्राचीनलिकाकाष्टदेवघातद्वेषणयुगमात्रमुपरिगतलविका
दिनकालचंद्रानलिकाताम्याप्राक्प्रत्यग्दशयोः सृष्टमप्रायाणदयमवलंबवधेवाभूमाप्रतिष्ठाप्यतविद्वाः प्राचीसृच
देष्यति। एवमेवध्रुवद्वेरीचीमाध्याचित्रास्वात्पतरालज्ञानार्थतयनलिकाद्वयेनेकेनचरुडान्तेणस्मृताकास्यत्रकलादंड
चमध्यकथेत्। तलिकाद्वयांतौततथातत्कण्ठारिनापरस्परयोजनीयोपथेकेनेवप्रपतनेनयुगयनकचद्वयमपिदृश्यते
। एवदृष्ट्वाभिलितात्रलिकाद्वयातादंडमध्याकाद्यपाषाणावलंबबोधकप्रव्याविति। अथमंडपादिनक्ताणां तत्रयचरन्ते।

राम
१३

कनीयान्दशहस्तः स्यान्मध्यमोद्दशवेमितः। तथाषोडशमिहस्तेर्मंडयः स्यादिहोत्रमः। प्रतिष्ठासारसंग्रहे। मंडयः कलाह
स्तोवासवलकणासंयुतः। दशादशहस्तोवादिद्विद्वध्याततः क्रमात्। निगपुराण। तलापुरुषदनिप्रकरणे। विशदस्तत्र
माणनमंडयकूटमेववा। अथाष्टादशहस्तनकलाहस्तेनवापुनरितिविशतिहस्तायुक्तः। मध्यस्तभवलिकोपरिगतेश्च
त्वमिष्टभिर्वाहृद्गाकाकलशप्रोतेः। कोष्ठेमध्येशिखराकास्यतः कूटकूटस्त्रीशिखरश्चगडत्यभिधानानुसारत। म
ध्यस्तभोपरिमतयाकादितोमंडयइतिहेमाद्रिः। संप्रतिठकूटएवार्गलोकानां तत्रैवचमंडयस्तुएकमेवलकुडपज्ञे
एकाग्रिविधानपक्षेचोययुक्तोभवतीतिमदनरत्नापंचात्रे। कुर्याद्दक्षवधो। सुचतर्द्वाराश्चमंडयानां सारदारुमयानां
सारदारुमयान्त्वभान्दहान्कुर्वाहन्समाप्तमंडयादौ। कृतान्दसख्याश्चुडासमन्विताश्चवलिकामृधतस्तेषांस्त
भद्रादशकंपुनः। वाद्यपीठमोहानतवस्तुविधानतः। कल्पयेद्विकारवत्खेलवदितः। मध्यमोत्रमयोर्वेदमंडय
स्यविभागतः। वतर्थाशोद्धितिस्तस्यास्त्रिसप्तपत्तोपिवा। नवेकादशहान्वाइष्टकाभिः प्रकल्पयेदितिचूडाशिखाव
लिकामितितीयाचतुःस्त्वभानाशिखाभिः प्रोतछिद्राणुभयताश्चिह्नद्वयोपेतानिवालिकास्यानितिधिकाष्टानिविधेया
नीत्यर्थः। वाद्यइत्यादिआरोमध्यस्तभवतश्चयविमस्यतदाहपरिधौमंडयज्ञेनविस्तारपथापपीठपरिमितस्त्वहती

पांशेन त्रयं तदा दशचिह्नकशा पूर्वकं पंचहस्तप्रमाणं दशहस्तं मानि खेया इत्यर्थः तदेव षोडशहस्तं प्रतापं पद्यते तेषु च
त्वोमं डपायामादं भित्तो कृपा अष्टहस्तं न वेहस्तं वा भवेति अधममध्यमोत्तमरूपेण अष्टहस्तं एते च त्वारः शास्त्रातिजकोऽ
क्तत्वादिति तत्रापि मध्यमस्तं भेषु चूडस्वतिर्यक्काष्टनिवेशनावाद्येषु चूडास्तं भक्तौ भुवेत्यनिघमः । सर्वेषां पंचमांश
समेहमोसर्वसाधारणा विधिरितुक्ता तास्तत्राप्येवमाशानि खेयाः । सर्वे पिशांगुलमुत्रैव नयापस्कोल्पा विधेयाः क
ल्पयेदित्यादि । कनिष्ठमध्यं दशचतुष्टयं द्विहस्तं विस्तारं तथा मध्यमं चतुष्टयं लाधिका द्विहस्तं विस्तारं एवमुत्तमं चतुष्टयं
धिका द्विहस्तं विस्तारं वेदीत्यादि मध्यमं त्रिमागमानावेदिः । स्वायामतृतीयचतुर्थपंचमसप्तमनवमेकादशान्यतमनोच्चात्
लापु हयेत मात्स्यः सप्तहस्ता भवेद्वेदी मध्ये पंचकं राशवेति । सिद्धांतशारंगं चतुरस्रा चतुःकोणा वेदी सर्वफलप्रदा तडा
गादिप्रतिष्ठायां पाथिनी पद्मसन्निभा राशं स्यात्सर्वतो भद्रं चतुर्भद्रं मिथे चने । विवाहे श्रीधरी वेदी विशालस्वमा चैतो
तिहारदेहल्यवाहिहस्तमात्रे दशशाखा निखेयाः इति निबंधांतरे । तत्रावेडं तदहस्तं द्वयवाहस्त्यक्ता तो रणानि निवेश
येदितुक्ता मात्स्ये दशेषु कार्यणि च तो रणानि च त्वार्य पिंती रवनस्पती नामिति । अधमर्थः । पूर्वद्वारं अश्वशारवा
राक्षिणोऽडवरशारवा पाश्चिमं लक्षशारवा उत्तरतो वटशारवा शारवाश्चाधममध्यमोत्तममंडयेषु क्रमात्पंचषट्सप्त

हस्तो घास्ता साधुरिक्ततृणस्रतिर्यक् फलकमुनपतः सचिद्रूडान्यस्तर्हि रूडान्यस्तर्हि इति निर्ध्याता तत्तदिहस्तमधम
मंडये अंगुलषट्का धिका द्विहस्तं मध्ये सार्द्धं हस्तद्वयमुत्तमोत्तियक् फलकोपरिमध्यमंडयेषु क्रमात्तं गुलाः सार्द्धं चतुरंगुला
र्यं चांगुलाश्च कीलानि वेष्ट्याः । तिर्यक् फलकं कीलाश्च तत्तत्काष्ठजा एवायं दशशास्त्रो मस्तको दशशांशेन शाखचक्रादिव
जं प्रागादि क्रमयोगे न्येमे तेषां स्वदाहजा दशशांशेन फलकस्य चतुरंगुला र्हेवोक्तः । शाखचक्रादं कुजाका स्फुरंवे
लवयागविषयः शैवयागो तृते कीलास्त्रिभूलाः स्यात्त्रिभूलाः स्यात्त्रिभूलाकारत्वे चैव मधकीलानां गुलो वृत्तः स्यादह
गुलविस्तारः । तेषु भयतो न्याकिचिद्वक्तो । देह्यमध्ये भूलस्य मूलंगुलद्वयं विनो प्रविशति । इत्यधममंडये मध्यमे त्वेकादशा
गुलउच्छ्रयः । पादो न्यमंगुलविस्तारः अंगुला विनो प्रवेशः । उत्तमत्रयादशांगुलमुच्छ्रयः स्यादअंगुलविस्तारश्चतुर
गुलो विनो प्रवेशः । इदं च पिगलमतो भूलेन विदिताः कार्यद्वारा शाखास्त्वमस्तको भूलेन वा गुले देह्यं तुरियांशेन विस्त्र
तिः । त्रमुवे मध्यमृगस्यात्किचिद्वक्तो येन त्रयाः । प्रथमतस्तमास्यात्तदंगुलरायये त्रयपादि नोक्त एषामना भे एकव
क्तं जानितो रणानि तस्याप्यभावे शमी दुमजानि वेशनमत्राश्चाग्निमील इषे त्वअग्रआयहि शत्रादेवी हिमनुसंधेयाः । म
ध्यस्तं भक्तं च योपरि चतुरजा कृतिकाष्टदिग्विदिगातरं प्राष्टकं त्रायकाष्टकं नो चतताकायी । कोटेः सार्द्धं स्तुतं

श०
१५

द्याविजयाद्यास्तुमंडयाइत्युक्तत्वात्तद्धारवर्जसर्वतोमंडपञ्चाशदधः। जयविजयमंडविश्वरूपसुरूपध्रुवधनदधश्चक्रास्त्रप्रसन्नाः। य
 तेष्टहस्तादयोद्विहस्तद्विहस्तोज्ञातयाः। पदमंडपदयक्रियतेतरातत्रप्रथममंडपपरिमतमतरमुत्तरज्यद्वितीयोमंडपः। क्रतुय
 इतिवास्तुशास्त्रे। एवयदाधामाग्रेमंडपः। क्रियतेतरातद्धारपरिमाणंमतरमुत्तरज्यपरिमतोमंडयोविधेयइति। मातृयोमंडप
 ताकाउक्ताः। लोकेशवर्णाः। परितःपताकामध्येध्वजः। किकिणिकाधृतः स्यात्। इतिसंयहेषिसप्तहस्ताः। पताकाः। स्तुःसप्त
 मांशेनविहृताः। लोकपालानुवर्ध्मननवमीत्वहिनप्रभा। पीतरक्तादिवर्णाश्चपंचहस्ताध्वजाः। स्मृताः। द्विपंचहस्तैर्द्वैश्वर्य
 शजेः। सयुतास्तथेति। लोकपालवर्णाः। इन्द्रः। त्यतोयमः। श्यामोवरुणः। स्फटिकप्रभः। कुबेरस्तुस्ववर्णमोह्यमिश्रापिस्ववर्ण
 भः। तथैवनिरुतिः। श्यामोवायुधृम्भः। यशस्पतोर्इशानस्तुभवरक्तएवंधामेत्तन्मादिमानुजिगारुडेत्पताकानांप्रका
 रंतरमुक्तांपंचहस्ताध्वजाः। कार्यावैपुल्येनद्विहस्तकाः। सप्तहस्ताः। पताकानांप्रकानांदडाः। यवाशिवशिताः। सिंदूरः। कड
 राः। ककुषाधृमाधृमगामेधर्मनिभाः। हरिताः। पांडुवर्णाश्चभुवाः। पूर्वदितः। क्रमात्। एववर्णाः। शुभाः। कार्याः। पताकाः। पाक
 शासेनति। अत्रसप्तधत्वरस्वमंडपमाध्वनमंडयादियामप्रमाणारुड्दिगुणीकृत्यतामेवोभयतः। पाशाभ्यासहाष्टधा
 विभज्यपंचमांशांतेकर्षणायषष्टांशांतेशंकथंचविदूदयंकृत्वा। मंडपादः। प्राविहृत्त्रयातदयेशंकराजज्यकर्षणवि

राम
१५

इन्द्राणि तत्राह्वयशंकुविद्वेशंकुनिखायततः कर्षणचिह्नमुत्तरतः शंको राज्ञ्यकार्णविरुदक्षिणत आह्वयशंकुनिखा
 यततः कर्षणचिह्नमुत्तरत आह्वयशंकुविद्वेशंकुनिखायव्यत्यासकृत्वा शङ्कोः पाशांतावासज्यपूर्ववदक्षिणांतरयोः क्रमे
 णाकर्षणचिह्न आह्वयशंकुद्वयनिरूप्यात् तत ईशानाग्रेयादिशंकुषु धारक्षिण्येन रज्ज्वेष्टनान्मंडयादि चतुस्त्रयैः सिद्ध
 भवेति मध्यवेदीमाधनं मंडयस्त्वप्रागायतक्षिणांतरायतत्वेधाविभागो मंडयः स पृथगे मध्यमेन च विधेया मात्स्यादरेषु
 कुभद्वयमत्रकार्यस्त्रगाधयूयावरत्नयुक्तमिति । मदनरत्ने गधयुक्ता ह्यतोयेतान् कुभास्त्रेषु निवेशयेत् । क्रवधस्त्राका
 चविघ्नेशतेषु पूजयेत् । मंडयस्य त्रकोणेषु कलशेषु क्रमादमी । अमृतोर्ज्यश्चैव सिद्धार्थमंगलस्तथा । पूज्याद्वारस्थ
 कुभेषु शक्राद्यास्त्रमनूत्रमैः । मनुर्मंत्रः । इति मंडयनिरूपणं । अथ कुंडानि । तत्र भविष्यत्पुराणे । वेदीयादतरं त्यक्त्वा कु
 ङानि नवपंचवावेदास्त्राण्यवतानि स्सर्वत्रैलान्यथवा धोचितं । आग्नाधरुह्ये कुंडानि च त्रस्त्राणि हत्तनानाकृतीनि वा
 । नवयथाश्वैकवाकर्तव्यं लक्षाणां चितं । नवकुंडविधाने त्वदिह कुंडाष्टकोक्लिता । नवमकार्ये कुंडं पूर्वैशानदिगां तरे वि
 धाने ध्वजकुंडानामीशाने पंचमभवेत् । अत्र च त्रः कुंडीपक्षे खातनास्तीत्युक्तं हेमाद्रौ । नारिधौ यत्रोपादिशते कुंडच
 त्रं तत्र कर्मणि । वेदास्त्रमर्द्धचंद्रं च हत्तपि मनिमंतथा । पीठवद्वयं त्रुं उरुप्रमाणे धर्तृका कुर्धात्कुंडानि वत्प्राच्या

२१०
२१

स्वल्पं विलिख्य चार्द्धं वाच्यं प्रांतयोर्वर्द्धितं वाक्यं च विदुः पावतं च ह्येनयोः न्याकारं कार्यमित्याह तत्फलं संवादेऽपि विरु
पत्वारमुक्ताः इदं चोदयकार्यं तच्च मध्ये रखाप्युमाशब्दो बुद्ध्या कृतार्थो भवति इदमुदाहृतं मन्तरानि योन्याख्यमुच्यते कुड्या
ग्रय्यामुत्रागमुवमिति आथाई च दामका मिके चतुरस्त्रे ग्रहं मन्त्राद्यतोतदशको मध्यमशान्माननकुड्यवडुवत
माता अपमथः इष्टमाणा चतुरस्त्रमध्यमं नवधा विभज्यातीति माभागायामुच्यते च विदुः ह्येनयोः न्याकारं कार्यमित्याह तत्फलं संवादेऽपि विरु
त्रास्त्रं त्रयोविंशतिधा विदुः पावतं च ह्येनयोः न्याकारं कार्यमित्याह तत्फलं संवादेऽपि विरु
व्यासाद्गुलानि एकस्मिन्नेकांशविंशत्यगुलानि एकोयवः द्वेष्टकेषु लिङ्गाः चतुष्टयं चतुष्टयं गुलानि द्वायवैति स्त्रोपुका
देलिङ्गोपचक्षुर्विदुः पावतं च ह्येनयोः न्याकारं कार्यमित्याह तत्फलं संवादेऽपि विरु
प्रयवाः द्वेष्टके मध्यमं चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः प्रकाशतः तिस्रो लिङ्गाः षट्सु षट्सु चतुष्टयं गुलानि मध्यमवाः द्वेष्टके
प्रयवाः द्वेष्टके मध्यमं चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः द्वेष्टके चतुष्टयं लिङ्गाः अष्टसु चतुष्टयं गुलानि एकोयवः द्वेष्टके तिस्रो लि
ङ्गाः नवसु मध्यमं चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः दशसु चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः एकोयवः दशसु चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः
त्रयोष्टयं चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः विभक्त्येष्टके चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः एकोयवः दशसु चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः
इदं चोदयकार्यं तच्च मध्ये रखाप्युमाशब्दो बुद्ध्या कृतार्थो भवति इदमुदाहृतं मन्तरानि योन्याख्यमुच्यते कुड्या

राम
१७

तेनैव दशधा विभजेदुधः एकमेकं तज्जं शं अथर्द्धं चतुर्विंशत्यास्त्रं पातन्माना तन्मामपेक्षतः अर्द्धं चतुर्विंशत्यास्त्रं पातन्माना तन्मामपेक्षतः
रं भवेदिति तत्र भूयान्त्रोक्तं फलविस्तारः कामिकोक्तोऽल्पः अथर्द्धं चतुर्विंशत्यास्त्रं पातन्माना तन्मामपेक्षतः अर्द्धं चतुर्विंशत्यास्त्रं पातन्माना तन्मामपेक्षतः
स्त्रं प्राच्या अष्टमांशेनेकांशसहितान्साई सप्तशान्त्रोक्तिं च याच्यते अत्येकं सपादं नृपदं शान्त्रं चतुर्विंशत्यास्त्रं पातन्माना तन्मामपेक्षतः
योर्वर्द्धितं वाक्यं च विदुः पावतं च ह्येनयोः न्याकारं कार्यमित्याह तत्फलं संवादेऽपि विरु
केकमंशतन्माना दशगुलानि चतुष्टयवाः द्वेष्टकेषु लिङ्गाः चतुष्टयं चतुष्टयं गुलानि द्वायवैति स्त्रोपुका
हृदि लिङ्गाः राममतेन मध्यमं चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः द्वेष्टके चतुष्टयं लिङ्गाः अष्टसु चतुष्टयं गुलानि एकोयवः द्वेष्टके तिस्रो लि
विषमभुजत्वाद्देष्टा इदं चतुर्विंशत्यास्त्रं पातन्माना तन्मामपेक्षतः अर्द्धं चतुर्विंशत्यास्त्रं पातन्माना तन्मामपेक्षतः
शदगुलानि चतुष्टयवाः विषमभुजगुः एकोयवः चतुष्टयं चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः द्वेष्टके चतुष्टयं लिङ्गाः अष्टसु चतुष्टयं गुलानि एकोयवः द्वेष्टके तिस्रो लि
वत्पगुः त्रयोयवाः मध्यमं चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः द्वेष्टके चतुष्टयं लिङ्गाः अष्टसु चतुष्टयं गुलानि एकोयवः द्वेष्टके तिस्रो लि
यवत्पगुः दशसु चतुष्टयं गुलानि चतुष्टयवाः द्वेष्टके चतुष्टयं लिङ्गाः अष्टसु चतुष्टयं गुलानि एकोयवः द्वेष्टके तिस्रो लि
टेनस्त्रेन स्त्रेण वाक्यं तच्च मध्ये रखाप्युमाशब्दो बुद्ध्या कृतार्थो भवति इदमुदाहृतं मन्तरानि योन्याख्यमुच्यते कुड्या

रा.
१८

वचनद्वयोदयोरेकोनविंशत्यंगुलानि एकोयवः त्रिंशत्तुल्यं गुलानि यववचनद्वयं चतुर्दशविंशत्यंगुलानि एकोयवः पंचस्र
विंशत्यंगुलानि द्वौयवौषडस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि एकोयवः सप्तस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः अष्टस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि
द्वौयवौ नवस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि यवयवाः दशस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः अष्टस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः
शतिंशत्तुल्यं चतुर्विंशत्यंगुलानि प्राच्यावर्धयेत्तत्रैकोशः स्वाष्टमांशेन तावच्चप्रतीच्यासवर्धयेत्तद्वेन हस्तकृता तावत्तैवार्क
टेनोदीधीमारभ्यषट्स्रस्थानेषु अर्कयेदिति अत्रैकहस्ते तावदेव फलं मध्ये दीर्घचतुर्दशतदीर्घभुजः पंचविंशत्यंगुलानि
यवाश्चा एवमन्योपि अन्यभुजस्तु चतुर्दशगुलानि सप्तयवाः सप्तप्रकाश्चातत्र फलं पंचाशीत्यधिकानि शतत्रयमंगुलानि
सप्तयवाः अष्टस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः सप्तप्रकाश्चातत्र फलं पंचाशीत्यधिकानि शतत्रयमंगुलानि
स्वाष्टमांशेन तावच्चप्रतीच्यासवर्धयेत्तद्वेन हस्तकृता तावत्तैवार्कटेनोदीधीमारभ्यषट्स्रस्थानेषु अर्कयेदिति अत्रैक
हस्ते तावदेव फलं मध्ये दीर्घचतुर्दशतदीर्घभुजः पंचविंशत्यंगुलानि यवाश्चा एवमन्योपि अन्यभुजस्तु चतुर्दशगुलानि
सप्तयवाः सप्तप्रकाश्चातत्र फलं पंचाशीत्यधिकानि शतत्रयमंगुलानि चतुर्दशतदीर्घभुजं संलग्नं अस्तेषु भुज एवभूः
लवस्तु चतुर्दशतदीर्घभुजः सप्तगुलानि त्रयोयवाः पंचप्रकाश्चातत्र फलं पंचनवत्यंगुलानि चतुर्विंशत्यंगुलानि अपरत्रयं

राम
१८

पिंकोफलत्रययोगोपचरिमीषट्स्रप्रतिश्चापत्तुविस्तुमूलिप्रवृत्तिभिर्वकुभिः फलं सवाद्यपि अस्वद्वययोगेन वाहिर्निर्गतास्त्रिकोण
दस्रसुक्रांतस्युक्ताश्चातस्वाद्यास्ययोगेन दशस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः वहिस्तना एवास्वानांतगता इति चेत्तत्रा पिवत्तुभुज
जंतायां मानाभावः चतुर्दशस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः सप्तप्रकाश्चातत्र फलं पंचाशीत्यधिकानि शतत्रयमंगुलानि
गुलानि एकहस्तादिकामेण दशहस्तपर्यंतं चतुर्दशगुः सप्तयवः एकाविंशत्यंगुः पंचविंशत्यंगुः घट्यः एकोनविंशत्यंगुः
घट्यः त्रयोविंशत्यंगुः द्वौयवौषडस्रचतुर्विंशत्यंगुः वचनद्वयं एकोनचतुर्विंशत्यंगुः यः त्रयः द्विचतुर्विंशत्यंगुः एकोयवः वचनद्वयं
चतुर्विंशत्यंगुः पंचयवः सप्तचतुर्विंशत्यंगुः सप्तयवाः अष्टस्रचतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः सप्तप्रकाश्चातत्र फलं पंचाशीत्यधिकानि शतत्रयमंगुलानि
हस्तकृता तदपरिमादो नृतींशत्तुल्यं चतुर्विंशत्यंगुलानि प्राच्यावर्धयेत्तत्रैकोशः स्वाष्टमांशेन तावच्चप्रतीच्यासवर्धयेत्तद्वेन हस्तकृता तावत्तैवार्क
ट्टरेखा प्रवृत्तयमस्या तद्वेकोतरितमास्या चतुर्विंशत्यंगुलानि सप्तयवाः सप्तप्रकाश्चातत्र फलं पंचाशीत्यधिकानि शतत्रयमंगुलानि
संपावत तत्रैकहस्तमशतयामधेक पित्वा हस्तार्द्धमितक कीटकोटिमेकामध्यांके यराचतुर्दशमत्स्यसंस्था त्रिकोणा
मध्ये म्रणादेकमत्स्यवहिर्द्वेरेखागतविकोणांता तस्मादेव चतुर्दशमत्स्यसंस्था त्रिकोणा
द्विहिस्यरिस्तत्रा द्वेज्याकमेकवहिर्मत्स्या त्रिकोणांतरधः हस्तार्द्धज्याकमपरमिति संलग्नकोटिकमुपर्यधोभावेन चतुर्दश

कार्य एवमपरस्त्रेपितत्वात् तत्र द्वयसार्जनवकाशं यत्प्रदत्तवत् यत्र नवनि एवमन्यान्यधिकत्वाद् इष्टवत् तत्र नवनि तत्र वि
शमध्येशमध्यमिनि रंशैर्यासादैनमध्ये तद्विद्वत्तु शब्दासादैनैति द्वे द्वे कार्या तत्र त्रैविस्तारे तद्वत्तु नवनि तत्र द्वयसार्जन एकद्वे
वत्तु मद्द्वयसादैनं यदशागुलानि १५ यंचयवा ५ तिस्त्रोपूकाः ३१ तिस्त्रो लिङ्गाः ३ देवालाये १ दिहस्ते विंशत्यंगुला
नि १० त्रयोयवा ३ तिस्त्रोपूकाः ३ एकालिङ्गा १ षड्वालायाणि ६ दिहस्ते सप्तविंशत्यंगुलानि १० एकोयवः १ देवालाये
१ चतुर्हस्ते १ एकत्रिंशदंगुलानि ३ दोयवो १ षट्पूकाः ६ षड्वालायाणि ६ स्तान्यंच त्रिंशदंगुलानि ३५ १० तिस्त्रोपूकाः ३
षालिङ्गाः ६ यंचवालायाणि ५ षट्स्त्रो अष्टविंशदंगुलानि ३५ यवद्वयः १ एकोपूका १ देवालाये १ सप्तहस्ते एकचत्वारिंशद
गुलानि ४१ यवत्रयः ३ सप्तपूकाः १ अष्टहस्ते चतुः श्वत्वारिंशदंगुलानि यवा द्वे यवौ १ पूकात्रयः ३ षालिङ्गाः ६ नवहस्ते सप्त
त्वारिंशदंगुलानि ४० १ द्वेपूकाः १ नवलिङ्गाः ९ दशहस्ते एकौ नयंचांशदंगुलानि ४० चत्वारो यवाः धेवइति अस्त्रद्वयफल
ककारोद्वासप्रतिगुलानि ११ यत्राग्रवक्रतायात् तत्तावत्पवसूत्यन्यतावत्सवत्येव संगृह्यते इति गणितं तत्र फलमविहता
अष्टानामपि यत्राणां त्रैफलमर्जनं गुलानां यद् सप्तत्यधिकां यंचशती ५ ६६ अथाष्टास्त्रे इष्टवत्तु स्त्रवत्तु विंशतिभागः
तत्राष्टाभ्यां भागोभ्यां एकभागवत्तु शीशाधिकाभ्यां मध्यमस्त्रं सवद्यं प्रभ्याहृष्यंतं तत्तु कर्कटेन हत्तुं कृत्वा तेषां पूर्वोत्तरं गुणमा

[illegible]

[illegible]

राम
१०

यवोऽथ स्रपंचांगुलानि पंचयवाः । नवस्रपंचांगुलानि दशस्रपंचांगुलानि स्थापने सर्वकुंडानां धजायः सर्वसिद्धिदतिउत्तात्वात् ।
 पुचैतेषु प्रोक्तमाना र्द्विगुणयवास्मृतमतिरिक्त्वा वृत्ता धजायः साधनायः । विस्त्रास्ना र्दध्यगुणितो रष्टमि विभक्ते यद्येकः परिशि
 ष्यते तदा धजाय इति । तदुक्ता धजाय सिहः आसौ रमेयः खरो गजः । धां ह्यश्चेति क्रमेण तदा यद्येकमुदाहृतमिति । भविष्यत्पुरा
 णे । मुनिमानंशताद्वैतशतचारिणिमात्रका सहस्रत्वथहा तयैकुपीलु डंकगत्तका । द्विहस्तमसुते तच्चलहाहो मेवत्वः कारं च
 छहस्तमकुंडकाटिहो मेवुना धकमिति । यत्रुशगदातिलके । एकहस्तामितां कुंड एकलङ्का विधीयते । लङ्काणां दशकधा
 वत्रावदस्तेन वदयेत् । दशहस्तमितं कुंडकाटिहो मेपिशस्यत इति । यत्रुस्त्रो दे कोटिहो मेचत्तहस्तचत्तस्वममेततः । यानि वत्रा
 दयो निवत्रादयो येततस्थादु म्निमेखलमिति चलहादिहो मेधैकहस्तारिकुडला विधाना कोटिहो मेदशहस्तस्यत यथाचि
 तत्राद्यादिचिरदाहस्तूलद्वयविषयमृतादिज्ञाप्रदाहिद्वयविषयवत्तैयं । अथ स्वातं मोहचूडोत्तमे । वत्तविंशतिप्रभागमु
 लंपरिकल्प्यत्तवत्तर्वशागुलहस्तिकुंडानां परिकल्पयेत् । हस्तमात्रं खनेर्धियुर्ध्वमेवलया सहोपि गलमतो स्वातांदेकागुलं
 त्यक्त्वा मेखलानां स्थितिमेवेत् । तथा सर्वेषामेव कुंडानां मेकावाति स एका । कुंडलान्ना विद्वत्तौ । केरुगुला इहिः कार्यमेख
 लेकाय उगुलेति । चत्तस्त्रिंशद्गुलावापिति स्तः सर्वजशोभना इति । मेखलानां वितयका यका गारा मययागुलैरिति । कोणाश्च

रा.
३१

तारः गामास्त्रयः यमो हो च त्रिधंगुलं विलो उच्यतां वा अतएव शरदा तिलको मेखला मानं प्रकापविलोरोत्सेष
तो ज्ञेयामेखलाः सर्वतोऽधो रिति गामा त्रिहृणा मपि अंगुष्ठे वै विलो रत्तु च त्रिधंगुल इत्युक्तं अथ योनिः तत्र स्वा
यमुवामेखला मभ्युतो योनिः कुडा ह्य अश्विस्तृता अंगुष्ठमानोष्ठकटाकार्याश्च कुदला हतिः कुडा ह्यदीर्घा अश्विस्तृता
मूलेश्च कुदलवत्कुचिता अंगुष्ठमानो अष्टकटोयस्याः सा अंगुष्ठमानोष्ठकटोयमप्रविष्टो न्यग्रकटोयो निमेखलोत्पे
तथा च भुवि विष्टिता योनिः कार्यत्यर्थः मेखला त उचो भाग इत्ययो त्रैलोक्यसारे देव्या त्स्या गुला योनि स्मशाना विस्तरा
त्वा एका गुला क्रिमात् प्रविष्टं भूतं तथा कुभदय समायुक्ता वा च कुदलवन्मता अंगुष्ठमेखला युक्ता मभ्येत्वा अप्युक्तिरिति
अशोना योनिर्देव्या त्र्यष्टा गुलेति यावत् कुभदय नष्टा दंदया कारणा मूलदेशे समा युक्ता शरदा तिलको स्खला दा स्मना
नस्याद्यान्मामभ्येत्वा धकमिति प्रागग्निषा म्यकुडा नो प्राक्तो योनि रुद सुखी पूर्वी मुखः स्यताः शिषा यथा शोभा समन्त्रि
ता त्रैलोक्यसारे नवमथापि कुडस्य योनिर्दक्षदले स्थितिः शरदा योनि कुडो यो निमज्ज कुडो ना भिचवर्जय
दिति सिद्धा तशखोपि यो नो योनिः न कुर्वतीति शरदा तिलको कुडा नो कल्पयेदंतो भिमवजसनिभा तत्र कुडा न
हयां वामानमस्या निगद्यते सध्वरत्नैकहस्तानां नाभिरुत्सथतामता नववेदांगुलोपेता कुडे धन्येषु वर्धयेता पवदय

राम
३१

क्रमेणैवनामिष्टशरदधीरिति नववेदांगुलोपिता उच्यतां धंगुलं विलो रवामयो अतएव गुलेत्यर्थः दिवि हस्तादि कुं दे पुद्दि दि
वहस्ति विलो रवामयोः षष्टांश विलो रवामयो उच्यतां द्वादशांश रिति गामा रयः शरदा तिलको एकमेव भवेत्कुं दे इत्या न्या वल्लवा
ध्वर इति विश्वकर्मा गताधिके भवेद्गमी हीने धनुर्धने कथः वक्रकुड तसतापो मारण क्षिप्ते मेखलो मेखला रहिते शोकाभ्य
धिके वित्तसंक्रयः भार्या विनाशन प्राक्तो कुडो न्या विनो हता अयत्पुंसन प्राक्तो कुडो यलो ववर्जितमिति सिद्धा तशखोपि
नहीते महाभ्याधिके शत्रुवर्धनो योनि हीने लुप्यस्मारे वा कुं देः कठवर्जिता तत्रैव स्खडिलं वापि कुर्वीत स्रसिद्धमिकतेः सितेः ह
स्त्वमात्रं प्रविस्तार स्वसमे अंगुलोन्नतो यथा तरेपि नित्यनेमि त्रिकहो मस्खडिलं वा समाचरेत् हस्तमात्रेण तत्र कुर्वीत वा लुका
भिः स्वशोभना अंगुलोत्सेधसंयुक्ता वरखसमतत इति इति श्रीशंकरभट्टात्मजभट्टनीलकण्ठकृतः कुडमंडपनिर्णय
ः अथ यो उशाश्चक्रं तत्र गुरुर्वामा मध्ये विहस्तव्या मचतुरख प्रमाद्य प्रागपरदक्षिणा न्नरनवनवोखा भिस्तवः य
ष्टिकुर्वीता तव कोष्ठानि प्रत्येकं नवांगुलानि संपद्यतां ततो वहिरत्यपि क्रिषु चतुर्दिक्षु मध्यकोष्ठानि चत्वारि मात्रा
यित्वा तदुपयेयात्पयं क्रिषु पार्श्वयोस्तत्र पत्रपत्तका प्रतिस्थिता मध्यकोष्ठद्वयं द्वयं मज्जयेत्तत्र चतुर्दिक्षु षट्कोष्ठानि
चत्वारि द्वाणि सिद्धांति ततो मध्यस्थितोऽशकोष्ठानि मात्रा जयेत् ततो वाह्ये एकैकं कोणकोष्ठविहाय कोणकोष्ठ

२३

[illegible]

कस्तुर्वाकमंडलूइनीलघृतिः श्रुलीवरदोग्रप्रवाहनः। वाणवाणासनधरः कर्तव्योर्कखतः सदा। करालवदनः खड्गमश्रुलीयप्र
 दः। नीलमिहासनसुश्रवाहुस्त्रयप्रशस्यतो धूम्रादिवाहवसंवादिनो विहृताननाः। गृध्रासनातानित्येकोतवर्षेस्त्वोअदः।
 । सर्वकिरीटिनः कार्पाग्रहालोकादितावहाः। केतुनावदुत्प्रेकमेवेवतात्वाद्दद्याशरः। मध्येतन्नास्काविद्यारुशिनपूर्वैरुक्ति
 रगतधरास्तुं पुष्यपूर्वैरुक्तिरुगता उत्तरेण एरुविद्यात्पूर्वैरुवत्तर्ताग्विशनेश्चर्याश्चिमस्यागदुदक्षिणपश्चिमोपश्चिमोपश्चि
 मोत्तरातः केतुस्त्रायपदनुपूर्वशः। सुखानिमात्स्य देवानां तत्रमस्त्राप्याविशतिर्द्वादशाधिका। आरित्याभिमुखः सर्व
 साधिप्रत्यभिदेवताः शुक्राकौ प्रादुर्मुखो ज्येष्ठोऽतिस्कारात्तस्यैः प्रादुर्मुखः पूजायां मन्त्रुवता चरोधात्प्रत्यभिमुखो ज्येष्ठोऽ
 तिस्कारात्तस्यैः अर्धदेवताः प्रत्यभिदेवताश्चमात्स्यैः मात्स्यैः नास्कास्यश्चरविद्या उमाचशशिनस्तथास्का रमंगारक
 स्यापिपुधस्यापितथाहरिः ब्रह्माणवगुरोर्विद्यारुक् स्यापिशर्वीपाती शनेश्चर्यास्यापिपुधमराहो कालंतथैवच केतुना
 चिवगुप्तेवसर्वेषामभिदेवताः। अग्निरायः क्षितिर्विष्टुरिष्टे इन्द्रो देवता प्रजापतिश्च सपीश्वरह्मा प्रत्यभिदेवताः। एत
 षाल्लक्षणानि विष्टुधर्मोत्तरेण चक्रोद्योः। प्रतिवक्रविलोचनः। कपालशूलखट्वाग्नीवेडमोनिः सदा शिवः
 । अक्षस्तुवकमलंदर्याचकमंडलुः उमाविभर्तिहस्तेषु पूजिता विदेशेऽपि कुमारः ब्रह्मपुत्रः कार्यः शिखडकविभ्र

दा.
१४

घाणः। रक्तां वरयो देवो म प्रवरवाहनः। कुकुरश्च तथा धंटातस्पदक्षिणाहस्त्वयोः। पताका वैजयंती स्याच्छक्तिः। कार्यविवामयोः। विष्णुः
 कोमोदकोपप्रशंखवक्रधरः क्रमात्। पराक्षिणादक्षिणाधः। कारवाशयेनित्यशः। पद्मासनस्थो जाटलो ब्रह्माकारश्चतुर्भुजः। अक्षः
 मालास्त्वविभ्रतस्तुल्यकचकमंडलुः। चेतदंतो गजो रुहो वज्रकुलिशभृत्कारः। प्राचीयतिः प्रकृत्यो नानाभरणभूषितः। ईषत्री लोच
 यमः। कार्योदहस्तो विजानता। रक्तोदकाशहस्तश्च महामहिषवाहनः। कालः। कृगजवदनो नीलागश्च विभीषणाः। बाणहस्तोद
 उहस्तः। कार्योदश्चिकारप्रवारः। अर्थाच्यवस्वकारिभुजसो मयदर्शनोदक्षिणे लेखनी चित्रगुप्तवामे त्रपात्रे कापिगलश्च
 शुकेशः। पीतांगाजवगरुणाः। छायास्थः। साक्षस्त्वोधिः। मय्याविः। शक्तिधारकः। चिद्रितं च मरेणास्यकारमन्यप्रकल्पयेत्
 । आपः। स्त्रीरुपधारिणः। अतामकारवाहनः। स्थानाः। पाशकलशो मुक्ताभरणभूषिताः। शुकवर्णिमहकार्यो दिव्याभरण
 भूषिताः। चतुर्भुजा सोम्यवपुश्चंडांश्च सदृशां वरा। रत्नपात्रमोक्षसंयुतां पद्मं प्रकृत्य भुवोयाद्वनं च तृणां साकाराद्यष्टग
 ता तथा। विष्णो रित्स्य चोक्ता वामे शच्याः। कारकाया सोम्या सतानमजरी। वरदामेडिता कार्यादिभुजा चतश्चासती। पञ्चोपवी
 तीहं सारुण्यवक्रश्चतुर्भुजः। अक्षः। स्त्ववस्तुवविभ्रतुं उकाचप्रजापतिः। अक्षः। अक्षमालाः। कुंडिकाकमंडलुः। अक्षस्त
 वधरोः। सर्पाः। कुंडिकापुरुभूषणाः। एकभोगास्त्रिभोगास्त्रिभोगा वा सर्वे कार्योश्च विभीषणाः। ब्रह्मलक्षणमुक्तायहा

एणादक्तिगोपाश्चन्यमेतत्प्रत्यर्धदेवताः । अथर्वनायकादिलङ्काणानि । चतुर्भुजस्त्रिनेत्रश्चकर्त्तव्याग्रजाननः । नागप्रजोपवीतश्चशशांका
हस्तशेखरः । दत्तदंतकोरदधाद्वितीयां कृत्स्नकं । तृतीययशुरद्याचतुर्थे मोदकं तथाशक्तिवाणां तथाश्रुलंखद्वचक्रचंद । कृष्णेण । चद्वि
वप्रधोवाभोखट्टमृद्वैकपालकं । सुकांठकचविभ्राणासिंहारुहा रुद्रिभुजा । एषादवीसमुद्दिष्टादुगोदुगीर्तिनाशिनी । बावहारिणश्चछ
ध्वजधारीसमीरणः । वरदानकं गधूम्रवर्णः । कार्योविजानता । नीलोत्पलामेगनंतदण्णवधारिच । चदार्कहस्तकं त्रैव्यद्विभुजेसोम्यखं
उक्ताद्विभुजोसोम्यवरदं । कर्त्तव्यैरुयसयुतो । तथागयधयः । कार्यारिवारक्तिगहस्तयोः । वामयोः वुस्तकोकार्योदर्शनीयोतथादि
जाः । एकस्पदक्तिगोपाश्चैवामचास्यचयाद्वाना । धुगप्रकर्त्तव्यसूरुयचारुदर्शनं । रत्नमांडकोकार्येचद्वभुजावरेतथा । अथनेक
कपालरूपाणि । तत्रेन्द्रप्रियप्रव्रह्मरूपाणष्वित्यर्धदेवतात्त्रयोक्तानि । खड्गवप्रधराबालो निरतिर्नखाहनः । उर्ध्वकेशोर्विरूपाक्षः । कालः
कालिकाप्रियः । नागयाशधरश्चभूषणः । यस्मिनीयतिः । वरुणावुपातिः । स्वर्गवर्णेमकराहनः । वायुर्विनायकारियेकैरुक्तः । सोमोप
हेयुश्चनंतः । प्रत्यर्धदेवतासुविनायकोरिस्थायपनयहेभ्यउच्चारतइतिसंप्रदायः । रक्तिगोपाश्चमवायव्या । त्रापूर्वेषुपथा । क्रममित्यन्य
। राहुमददिनेशानाउच्चारम्यायथाक्रमगणशदुगीवाधुश्चराहुकेत्वाश्चरक्तिगोपा । आकाशमश्चिनोवेतिपंचेतास्तुपयेद्वधइति
चनावसारणतिमहाः । रूपनारायणश्च । पूजाप्रकासाहपाज्ञवत्क्यः । यथावर्णप्रदेधानैवासामसिकृष्टमानिच । गधाश्चवल्लयश्चधु

४०
१५

योदेयोवगुलुः। मात्स्योव्यामोरेत्रसुमिहपरिहृदितानकाशोभनंस्थाययेत्वाज्ञः फलपुथ्यमप्रचित्तपेविशेषोहेमादेलादेवेका
दुरुकोधूपशशिनस्तुष्टताः। मोमेसजसंवेवअगहवुधसुतो। सिल्हकागुवेरधाष्टौवेविल्वगुहसुत। गुगुलुमंदवारिल्लाहाराह
कोतवोकोतवो। दुरुकोशज्जकीनियामः। सजःशालः। सिल्हकासिल्हइतिमध्यदेशप्रसिद्धाविल्वगुहविल्वफलनियामहितमपुह। मरुचा
शनेचरायालाहाराहवेकोतवपुत्रादिवाकरुजाभ्याहिरापयइत्तवइवमागवेवोवरापयत। कुकुमनकरतेजीवसाम्ययाः।
अगुरुचापिकस्त्योगादुकोतवर्कजपुवा। अगदवतालातुपुष्टाणि। सितवणिनिक्कनंवल्लेयनोएतेषागुगुलुधूपोनेवेधुतपाप
सावासासिक्तानीतिमपुरायः। यहवलीनाहागुडोदुनवेरयात्मापयतयायसा। अगारकायमधावुधायकोरक्षाष्टिकादध्या
दनतजीवायसुकायचहोदनाशनैश्चरायकशराजमोसचराहवेविचोदनंवेकोतवः। सर्वभक्षेष्टावयता। अत्रसर्वभक्षे
स्थाचरित्यम्पदपिमोरकारिदयमितिदामोरदकरः। सयावागाधुमवृगीमाधितोयाराख्यइत्यपिसएकोतडलरगजमितिहपनरा
यणाः। कशरतिलतंडलमुधमाधित। चित्रनतिलतंडमिश्रस्यारजोत्तितुशागिता। कणितकणितामागृहीतस्यारताचित्रादनसु
तमितिदामोरः। पाजबल्कः। शक्तितावायथालामस्तत्तपविधिपूर्वको। पूजयतोग्रहनेतांलभतेसकलफलायनुष्ठयचिदरया
दोकगिरुपुगुणैधुक्तान्व्याहत्यावाहयेनुताशइतिक्वनात्। ॐ भूरादित्यमावाहयामि ॐ भुवः आदित्यमावाहयामि ॐ स्वः

राम
१५

आदित्यमावाहयामि ॐ भूर्भुवः स्वरादित्यमितिचस्तमस्तथाह। तिमिरावाहभागवत्तारित्यनक्तत्राविपतेकाश्यगोवकालिगदेशे
अजयायुथायमागुतोहभुजयप्राभयहस्तीसह। स्वणिमात्स्योवरानुलेपनेज्वलन्माणिक्यखचितसवागाभरणभास्वत्रेजोनिधे
विलोकयकाशकाविदेवतामममूर्त्तेनमस्तेनदरुणधुजयताकोयशोमितीनुसत्राश्चरथवाहननमेरुप्रदक्षिणीकुवन्नागकाभि
रुद्राभ्यामहेत्यादिविशेषतोशयेयुक्तानुपहानावाहपारितितन्मूलविमृश्यकार्यावाप्तनप्रथे। आवायाप्रभृतिभेद्यग्रहवर्नफलततः
। सामिदाजवरुणावतिलहामफलततः। प्रहस्तेकुभपूजायाचार्चनस्यफलवयतलोकापालगणे। शद्यास्त्रयाअगदेवतासाजपफ
लवयतलोकापालगणे। शद्यास्त्रयाअगदेवताः। तासाजपफलतदहहृत्प्राज्ञानपूर्वको। ततस्त्वभ्यायथाशक्तिदातव्यादक्ति
णाततइति। इतिग्रहपूजाविधिः। अथपुण्याहवाचनं। त्रिकाडमंडनः। गार्भाधानादिसंस्कारविधिपूर्वकत्वधपि। वदिआदपुराको
यकर्मादौस्वस्तिवाचनोव्यासः। संपूज्याधपुथाधेव्राह्मणास्वस्तिवाचयेतधर्मकर्मणिगामाल्पसयामेदुतदशनइति। गृह्यपरिशि
ष्टे। स्वस्तिवाचनमृदुपुत्रेषुतकर्मणश्चाद्यतयोः। कुर्वातेआश्रुनायनः। देविकोतात्रिकेचारीततः। पुण्याहइत्यतइति। तच्चरुप
नारायणीयेइह। वीनधिकानुब्राह्मणानुभोजयित्वा। शुभानुपवश्यवस्त्रादिभिः। परितोथपुण्याहभवतोबुवावित्तिब्राह्मणानुप
यजमानः। प्राप्नुवस्विः। आवयत। ततोब्राह्मणाः। पुण्याहपुण्याहइतित्रिवृधः। ततःस्वस्तिप्रवतोबुवावित्तिविः। आवयेतॐ

२०
१६

स्वस्तिरिति विष्णुः । तत आदिभवतोऽवन्तिरिति विः । आवपेता नृप्यतामिति विः । प्रतिवचना एतच्च ब्राह्मणाननेन परिविध्यपुण्याहं स्वस्ति
दिरित्येकारं पूर्वत्रिंशो के कामाक्षि वाचयितेत्यादिना बोधायनेनोक्तं । यमः । पुण्याहवाचनं देवब्राह्मणस्य विधीयते । एतदेव निराकारकु
पीतं विषयवैश्यामिति बहुचरुह्यया शिष्यतः । अवनिकृतजानुमंडलः । कमलमुकुलसदृशमजनिशिरस्याधाय रक्तगानया
नामुक्तेन पूरणकलशधारयित्वा दीधोनागान्त्यागिरयस्त्रीणां विष्णुपरनिवर्तेनायुः । प्रमाणं न पुण्याहदीधमायुः । स्वस्तिवाचापः स
त्वमोमनस्यमस्तु गवाः पातः । सुमंगल्यवास्तु पुथ्याणि पातस्तु अमस्तु अकृताः पातः आयुष्यमस्तु तावला निघातः एष्वधमस्तु
राक्षसाः पातः आरुपमस्तु दीधमायुः शान्तिः पुष्टिः । अर्थशो विद्याविनयो विवेकः पुत्रवयुथवास्तु । यक्षे त्वामवेदयज्ञक्रियाक
रणकमोभाः शुभाः शेषमनाः प्रवर्तते तमहमोकारमादि कृत्वा कृपयुः । सामाशीर्वचनं वक्ष्यमि ते समनुज्ञातं भवति न ज्ञातः । पुण्य
पुण्याहवाचयिष्यवाच्यता । इविणो दा इविणो सस्तु रस्य । सवितापश्चात्तापश्चात्तापः । नवो नवो भवति जायमानः । उवाचिविदहि
णावतो अस्मृतिर्येताः स्रवः पुण्याहवृत्ता । व्रतनियमतयः स्वाध्यायकृतदमरानविशिष्टानां सर्वेषां ब्राह्मणानां मनः सप्त
हितमनसः स्मः । प्रसीदतु भवतः । प्रसन्नोः स्मः । शान्तिस्तु । अष्टिस्तु । त्वष्टिरस्तु हृदिस्तु । अविप्रमस्तु । आयुष्यमस्तु । अ

राम
१६

गोपमस्तु शिवं कर्मास्तु । कामि सप्त हिरस्ता पुत्रसप्त हिरस्ता । वनवान्सप्त हिरस्ता । अरिष्टनिस्तनमस्तु । यत्पायं तत्रातिरुतमस्तु । यक्षेय
स्तु । उत्तरकर्मणोपविप्रमस्तु । उत्तराक्षरपहरहरमिह हिरस्ता । उत्तराक्षरः क्रियाः शुभाः शोभनाः प्रवर्ततां । तिथिकरणमुद्रुत्तेन
कृत्वा सप्त हिरस्ता । तिथिकरणमुद्रुत्तेन कृत्वा विदेवताः प्रीयतां । तिथिकरणमुद्रुत्तेन कृत्वा सप्त हिरस्ता । अग्निपुरोगाविश्वेदेवाः प्री
यतां । इन्द्रपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयतां । वसिष्ठपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयतां । महेश्वरीपुरोगा उमा मातुः प्रीयतां । इन्द्रपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयतां
। वसिष्ठपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयतां । महेश्वरीपुरोगा विश्वेदेवाः प्रीयतां । इन्द्रपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयतां । वसिष्ठपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयतां
। अरुधतीपुरोगा एकयत्नः प्रीयतां । विष्णुपुरोगाः सर्वदेवाः प्रीयतां । ब्रह्मपुरोगाः सर्वदेवाः प्रीयतां । ब्रह्मवज्रासृणाश्च प्रीयतां । श्री
सखत्वे प्रीयतां । अहमेव प्रीयतां । भगवतो कात्यायनी प्रीयतां । भगवती माहे श्री प्रीयतां । भगवती रुद्रिके प्रीयतां । भगवती हृदिके
प्रीयतां । भगवतो विष्णुविनायकौ प्रीयतां । सर्वाः कुलदेवताः प्रीयतां । हतव्रह्मदिवः हताः परियथिनः । हताश्च विघ्नकर्तारः । शत्र
वः पराभवयातु । शास्यत यो गमिशास्यत पायानि शास्यतीत्यः । इति भानिवेदीता । शच आयः सत्त्व शिवा आयः सत्त्व शिवा अ
नुतयः सत्त्व शिवा वनस्पतयः सत्त्व शिवा अतिथयः सत्त्व आहोरात्रे शिवे स्यातां । निकामे निकामेनः पूज्यो वर्षात्वा फलिनो
न ३३ षष्ठयः ययंतां । योगाक्षे मोनः कल्पतां । सुक्रागास्वबुधहह स्याति शनि राहु कोटसो मसाहिता । आदित्यपुरोगाः सर्वे

२०
१८

दशाष्टवराणां नंतराणां नंतरां तच्चक्रमेणैवाचार्यादीनां तच्छास्त्रासंयुक्तं इति हेमाद्रौ संयुक्तप्रयुक्तं एवमविज्ञः कर्मकारयेत् अथ पूज्यका
येता अपूज्यकारयेतामिदं किं निषेधे पुज्यतां तिवचानां नतोयदावन्निति प्रवेणयेन वदेवली राजादानवेदो महावनः तेन त्वाम
मिव भामिरेते मावलभावयातस्त्वयजमानतायती गुर्वर्त्तिका दारयालानां हस्ते स्ताथैव प्रतिमध्यदेशाततो गोपीद्वयोऽशत्राह्य
दिमभवमाहः श्रीचलन्मीष्टतिर्मास्वाहा प्रज्ञा मास्वती तिवसादीं गदेवाश्च संयुक्तस्यिडवाहदिश्रा इकृषातातत्ररूपनारायण
येविशेषः अग्नौ कारणा मध्यवावाहनं वावने जनापि हे प्रकुर्वीतपिडहो न निवने तो तथापिडनिवायगदितयत्र आह विधीयतो स्वधावा
चनलोयोस्तिविकिरस्तु न लिप्यते अक्षय्यते अक्षय्यदक्षिणास्ति सोमनस्य यथास्ति तीति तेन संक्रिय प्रयोगः सत्यवसु
संज्ञाकाविश्वेदेवाः ३९ मूर्धुवः स्वः इदं स्वः इदं स्वः योद्यस्व सर्वत्र पाद्या मातृपितामही प्रपितामहः नारी मुखः ३९ मूर्धुवः या
द्या मातामह इदं प्रमातामहानारी मुखः सपत्नीकाः मूर्धुवः स्वः इदं स्वः याद्या अचमनो सत्यवसु संज्ञकानां विश्वेदेवा
नामिदमासेन स्वस्वासाता नारी आह ह्मणोः प्रीयतां ३९ तथा प्राप्नुता भवतो प्राप्नुवावः मातामह प्रमातामह इदं प्र
मातामहानां सपत्नीकानां मिदमासेन नारी आह ह्मणोः प्रीयतां ३९ तथा प्राप्नुता भवतो प्राप्नुवावः ततो गोपीद्वयोऽशत्राह्य
त्यवसु संज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवभ्य इदं गंधावर्चनं स्वाहा संपद्यता हृदिः मातृपितामही प्रपितामही नारी मुखीभ्य इदं गंधा

यर्जनसंयद्यातां हृदिः मातामह प्रमातामह इदं प्रमातामहेभ्यो नारी मुखेभ्यः यत्नीसहितेभ्य इदं गंधावर्चनं संपद्यतां हृदिः ततः पक्षिप
गाकृत्वा गायत्र्या प्रोक्ष्य पृथिवीतया च मितिया च मालभ्य संत्यवसु संज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो विदेवेभ्यो योमत्राह्मणो जनेययी प्र अन्नममृत
रूपेण स्वाहा संपद्यतां हृदिः मातृपितामही प्रपितामहीभ्यो नारी मुखीभ्यो युग्मब्राह्मणभोजनेययी प्र अन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां
हृदिः मातामह प्रमातामह भ्यो नारी मुखेभ्यः सपत्नीकेभ्यो युग्मब्राह्मणभोजनेययी प्र अन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां हृदिः
स्वस्ति न इदं वदं अवा इति पाठः अनेन नारी आह न कर्मा गदेवाः प्रीयतां हृदिः पुरुषस्तुक्तादिजयः नारी आह संपन्नं सुप्रोक्षितमस्तु
शिवा आपः सत्वा सोमनस्य मस्तु अक्षतं चारिषास्तु नारी मुखेभ्यो मातृः प्रीयतां नारी मुखः पितरः पितामहाः प्रपितामहाः प्री
यतां नारी मुखः पितरः पितामहाः प्रपितामहाः प्रीयतां नारी मुखेभ्यो मातामहाः प्रमातामहा इदं प्रमाताम
हाः प्रीयतां ततो गोपीद्वयोऽशत्राह्य तामिषुक्ते रतारोनामि वदं तां वेदाः संततिरेव च अहाव नो माव्यगम इदं देयव नोस्तु अन्नं च नो वदं
वेदतिथी अन्नमेमहि याचितारश्चनः सत्त्वमाचया विप्रकंचनेति संप्रार्थ्य विप्रैर्दत्ता रोवो मि वदं तां वेदाः संततिरेव च अहाव नो
दाः संततिरेव च अहाव नो माव्यगम इदं देयव नोस्तु अन्नं च नो वदं वेदतिथी अन्नमध्यायाचितारश्चनः सत्त्वमाचया विप्रकंचने
ति प्राप्नुक्ते इति स्तामलकास्तत्रिभ्यं वा दक्षिणा दत्वा विश्वेदेवाः प्रीयतां मितिरेवेवा च पितृवा जेवा ज इति मातृ पूर्वविस्तृत्यामा

दा०
१०

वाजस्येत्पुत्रजेदितिनादीश्राद्धं अथवास्तुपूजा यज्ञोत्सवादेवलिखितवाहारेभविथतिवास्तुपूजाप्रकुर्वाणस्त्ववाहारेभविथ
तीतिताथावास्तुपूजा यज्ञोत्सवादेवलिखितवाहारेभविथतिवास्तुपूजाप्रकुर्वाणस्त्ववाहारेभविथतीतिताथावास्तुपूजा
समुद्दिष्टस्तदाप्रभृतिशातयइति जानन्तावन्त्याचतुःषष्टिपदवास्तुदेवानांयमहिताएकाशीतिपदवास्तुयहाणानुप्रकीर्त्यते
प्रपंचसारे कलावनिमंमतलावतस्वसंस्थाप्रष्टाष्टकोष्टकपदार्चकोणस्त्रातस्यावतुथदसमध्यकोष्टवस्त्रावसाधकवरेणस
मर्चनीयइतिआदिअवयवयोगः मंडपनिर्कृतिभागोहस्तमात्रंविदि कलातस्यातस्त्रावितेवस्त्रवास्त्रवर्णादिशालाकधानवरेखा
ः प्राकृपश्चिमायतानवदक्षिणोदगायताः कलाप्रध्यकोष्टवतुष्टयमकी कल्पप्रतिकोणत्रिषुत्रिषुपदेषुस्त्रवरद्यात् तथाच
वतुविंशतिरदपरानिमपद्यते अथकालादिसंकीर्त्यप्रारिभितस्यामुककर्मणः सागतामिच्छावास्तुपूजाकरिथइतिसंकल्प
वास्तुमंडलस्याप्रेयादिषुकोणयुशकुवतुष्टयविंशतुमूलनागालोकपालाश्चमवतः मंडपेवावतिष्ठतुआयुर्वेनकरः सदे
तिमंत्राणानिवायअभिभ्योयथसर्पभ्योयेचान्येतास्तमाश्रिताः तेभ्योवलिप्रपक्षाप्रियुगपमोदनमुत्तमानेकृत्याधिपतिश्चिवा
नेकृत्याधिपत्याकृसाः वलितेभ्यः प्रयक्षाप्रिसर्वगृहस्तुतमवितः ३५ नमोवायुरहेभ्योयेचान्येतास्तमाश्रिताः वलितेभ्यः प्रय
क्षाप्रियुगपमोदनमुत्तमानेकृत्याधिपत्याकृसाः वलितेभ्यः प्रयक्षाप्रिसर्वगृहस्तुतमवितः ३५ नमोवायुरहेभ्योयेचान्येतास्तमाश्रिताः वलितेभ्यः प्रय

राम
१०

कृपाश्चैयथाक्रममापमक्तवलीनदत्ताशांतिर्धनोवतीकांतिर्विशालाप्राणवाहिनी सतीस्वप्नानंदरासुमद्राडतिनवप्रागायतोरवा
देवताः पूजयित्वाहिरण्यसुप्रभालक्ष्मीर्विप्रलाप्रियाजयाकालाविशकाडतिनवरक्षिणोत्तरापतेरखादेवताश्चसपूज्यमथ
समस्तव्योदितिभिवस्तुपुरुषमावाद्यवास्तुथतइतिमंत्रेणसपूज्यवलिखितामध्यपदचतुष्टयवस्त्राणमावाद्यपूजयित्वा ३६ व
स्त्राणनमोवलिसमययातीतिपायसाद्वलिदद्यात् ततः पूर्वद्वयेदक्षिणस्त्रनेअर्धमोणानंदक्षिणपदद्वयेजठरदक्षिणभा
गविवस्त्रतेग्यश्चिमापदद्वयेजठरामभागेप्रिवायावामस्त्रनेष्टश्रीधरायनमंडलकुपदद्वयेआग्नेयकोणस्त्राद्विधाकृतपरोच
राद्वेदक्षिणहस्तेसावित्राय दक्षिणाहंसावित्रेवाएवंनेकृत्यपदपूर्वाहंस्त्राणयोर्विबुधाधियायातुत्यश्चिमाहंमेइजयताया
वायव्यपदक्षिणाहंवामहस्तेराजयद्वमाण उत्तराहंरुद्रायवाइशानयराहंउरसिअश्रुः दक्षिणाहंमुखेआपवत्सापाततोत्य
पक्षिगतइशानयदक्षिणाहंशिरासीशिवितेः तदक्षिणासाहंपददक्षिणानेत्रपुर्जन्यायातदक्षिणपदयोर्दक्षिणश्च
त्रेजयताय दक्षिणपदयोर्दक्षिणासकुलिशायुधाय तदक्षिणायादक्षिणावाहोर्द्वयायातदक्षिणयोर्दक्षिणावाहा
वेवसत्यायातदक्षिणासाहंदक्षिणाकुर्धणेभृशयातदक्षिणपनेपपराहंदक्षिणाप्रवाहोआकोशायातत्यश्चिमाहंद
क्षिणाप्रवाहावेवायवेतत्यश्चिमेसाहंदक्षिणाप्रणिबंधेपुष्तेतत्यश्चिमयोर्दक्षिणापाश्चैवितथायायश्चिमयोर्दक्षिण

जानौगंधर्वायातसश्चिमेसादेपरदेदक्षिणाजंघायां मृगराजायांतत्पश्चिमेनेर्नृत्यपरदेदक्षिणास्फिजिमृगायातइत्तरार्धेयारयोः पि
तभ्यः तादुत्तरसाहपरवामस्फिजिदेवारिकायां तादुत्तरयोर्वामपाश्वे सुगयातदुत्तरेसाहपरवामपाश्वे एवशेषायातदुत्तरेवायव्यादि
वाममणिवधेयायाततत्रागर्हवामप्रवाहोर्गायाततत्राक्रुसाहवामप्रवाहोर्गायाततत्राक्रुसाहवामप्रवाहोर्वेवाहयेततत्रा
क्रुद्वयवामप्रकुर्धरेमुखायाततत्राक्रुद्वयवामप्रवाहोर्प्रक्ष्मायाततत्रागर्हवामप्रवाहोर्वेवसोमायाततत्रागर्हवामप्रवाहोर्मेमपीयातत
त्राक्रुसाहवामप्रवाहोर्त्रेअदित्ये तातत्रागर्हवामप्रवाहोर्त्रेअदित्ये तातउत्तरेवास्त्याथ तइतिवास्त्याथ ताततोमंडलादहिराशनादि
षुचरकैपे विदार्ये न पूतनाये न पापराक्ष्स्याततः पूर्वाद्विषुस्कराय अर्जमो जभकाय पिलिपिक्काया पुनः पूर्वोद्विषुइडा
दीनततोमंडलादीशानेकलशमस्थायतत्रवरुणांतत्वाया मीत्यावाह्यपूजयेत् यथा मेरुगिरेः शृगर्हवानामानयः स
दातथाब्रह्मादिदेवानामप्रमथजेस्त्रिभवेतिप्रार्थयेदिति तादुद्वरादिमामेत्रिलाज्यैः स्वतंत्रं स्फुडिलेष्टाविशतिरष्टावा
प्रत्येकततन्नामप्रवेदुत्वावास्त्याथ तइतिवत्तर्भिश्चक्रुत्वा ३ वास्त्याथ तैकवास्त्यामिष्यनेनवंपंचविविधफलानिदुत्वास्विष्ट
कृदादिप्राणादुत्पंतं कुर्यात् ततोमंडलदेवताभ्यः पायसवलिदत्त्वा कृत्वा पुष्पाजशतेमृत्कादिनामंडयत्रिमृत्वावेष्टयित्वावास्त
कलशोदकेनयजमानमभिषिच्य पुनः संपूज्य यथाशक्तिरक्षिणादत्त्वा ब्राह्मणान्मोजयेदिति शारदातिशारदातिलकव

गान
३०

होमो तोक्तः तिलाद्यादिद्रव्याणां विकल्प इति यथांतरे इति वास्तु प्रेक्षा मात्स्ये उपोषितास्ततः सर्वकृत्वैवमाधिवामनमिति या प्रोऽ
पुवासो भवेदेवमशक्तो न क्तमिथ्यतोऽस्यो धिवासनवार्थकुर्याद्यो विकलो न राशितः अधिवासनवैवास्तुक्तवेषः सपत्नीकः सकृत्
कायजमानः पूरणकलशगृहीत्वा भंडं कागिरित्यादिमंत्रघोषागम उपप्रदक्षिणां कृत्ययाश्चिप्रदाराणां प्रविश्य देवकालादि
स्मृत्वा करिथमा गीतं क्तमागतयाम उपदेवता स्थापनादिकारिथ इति संकल्पगोणयति संपूज्य मंडयातः सर्वतः सधिया द्वि विरेव
। तत्र प्रवाः । यस्त्रमो स्मृते मूर्तस्थानमाश्रित्य सर्वदा स्थानत्येच्छाततः सर्वयत्र स्मृतं वा कृत्व । अथ कामं लभूतानि विषयाः स
वतो दिशां सर्वेषां विरोधनत्र ह्मकमिसमाह इति । ततः कुशोः पचगव्येन सधिया या हिष्ठे तित्वेन प्राक्तयेत् । ततः स्वस्ति न इति प्र
चयेत् । अथ द्वार पूजा । पूर्वद्वार द्वार श्रिये नमः । ऊर्ध्वद्वारे हृल्ये अधः । बा म दक्षिणा स्तंभयोः गणेश भक्तदाय नमः । द्वार स्मृत
कलश द्वयं गार्घ्यं यमुनायै । दक्षिणा द्वार द्वार श्रिये ऊर्ध्वद्वारे हृल्ये अधः । स्तंभयोः पुष्पाद ता य क य दि ने । कलश द्वयं गोदा यै केषा
य धि ति यश्चि मे द्वा रा श्रिये इत्यूर्ध्वद्वारे हृल्ये अधः । स्तंभयोः नदिने वंडाय । कलश द्वयै वायै । ताथै । उत्तरो द्वा रा श्रिये ऊर्ध्वद्वारे ह
ल्ये अधः । स्तंभयोर्महा काला य । गीणे नमः । कलश द्वयं वा एषे वेणु । इति द्वार पूजा । ततः वहिर्ह स्तमात्रे वट तोरणमा
थ्य वा सुदृढनामका सुशोभननामका वा शरवा कितममिमील इति मंत्रेण न्यस्य संपूज्य राहु हस्ते स्तती तत्र न्यसेत् संपूज

रा०
३१

पेवातत्रैकः कलशः स्थाप्यः तत्रमहीधोरिति भूमिप्रार्थनाः ऋषधयः समिति यवन्नक्षेत्रः आजिप्रकलशेधितिक कलशनिधानं इत्ये
गगतिजलमुराणां गधद्वामिति धेधप्रक्रियेतायाः ऋषधोरिति सर्वेष्वधीः कांडात्कोडारिति दुर्वाः अश्वत्थेव इति पंचवल्नवानास्थानो
एथिवीति सप्तमृदः याः फलिनीरिति फलांसाहिराने इति रत्नाने इति रत्नां हिमण्डरूप इति हिमण्युवास्वामा इति वस्त्रादिनां व
ष्टेपुतापुण्डरीकं विधान्यपुण्डरीकात्रमुयगिनिदध्यात तत्र पुवावाहनं पूजनं ततो दक्षिणे औदुंबरजात्रे वास्वभइविकटवाचक्राकि
ततो राणां इधेत्वोर्जित्वेति निषाधवर्नादिचवितकत्वा सधमगाकचतत्रन्यसेत ततः पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्रधारमावा
ह्यार्चयेत् ततः पश्चिमं लक्ष्मोदुर्ववास्वकर्मसुभीमवागदा किततो राणा अमत्रायाहीति न्यस्पचंदनारिनाचवितभुक्रु
धचतत्रन्यसेत ततः पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्रवाक्यत्यावाहनं पूजनादि ततः उत्तरे नैद्यग्रीधमा अक्रुधालाशं वास्वहो
त्रसप्रमवापया किततो राणां शनो देवीरिति निषाधप्रजितकत्वा सोमकेतुशानिवतत्रन्यसेत ततः कलशं स्थापयित्वा तत्र
विघ्नेशावाहनं पूजनादि ततः पूर्वद्वाराशास्वाहयेकलशद्वयं ध्यक्ततादिपुक्ते पूर्ववत्स्थापयेत् एषावतंकलशद्वयं न्यस्थाचयेत् तत
त्रपूर्वस्मिन् नृवेदिना वीत्यजोद्ववेकवाशातिरुक्ते जपाधत्वेन त्वामहं हण इति प्रत्येकं नृवेदः पद्मपत्राक्रोगायत्रः सोमस्व
तः अविगात्रन्तु विघ्नेशं तिपाठं मरेव कुरु इति क्त्वाभिमील इत्यादिना पूजयेच्च तत एहिसवामरासिद्धसाध्वेरभिष्टु

राम
३१

तोवज्रधरोमरेशः संवीज्यमानोपमासांगो नक्काधरं नोमगवन्नमस्ते सो इ इहागच्छे हतिष्ठतीं सांगसपरिवारं सापुधस्तशक्ति
कोयेतमापभक्तवलि समयेयामीति वनिदद्यात् ततः आचम्या भयकोरागत्वा पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्रपुंडरीकमृत्तच
संपूजयेद्देहि सर्वामरहव्यवाहनुनिप्रवर्धयेति तोमिजुष्ट तेजोवतालोकगणे नमो हं ममाध्यायादिकवेन मंला मो अमइहा
गच्छे हतिष्ठेति सांगारिकमप्रिकलशं आवाद्यत्वा अग्रेत्यग्निमपूजयेत् अग्निदूतमिति रिक्तापताकारं द्वाज्जुवाक्येयतात
तस्मात्स्मृत्तं दक्षिणवामकारणद्वयं शक्तिके मंडलुयज्ञापवीतिनमप्रिध्यात्वा प्रयः पुरुषोक्तः सर्वदेयप्रधाययः धूम
केतुजाध्यक्तस्त्वैति न्यतमो नम इति नत्वा अग्रेयमागपित्यादि एतमापभक्तवलि समयेयामीति वनिदद्यात् ततः कृताच
मनोदक्षिणे गत्वा प्रतिद्वारांशद्वयं स्थापयित्वा वामनदिगाजतत्रार्चयेत् ततो धनुर्वेदिनोद्ववेकवास्वक्रिणाहोरेण तिसृक्
जपत्वेन त्वं हण इत्युक्ताकातराज्ञोपजुर्वदः स्त्रेष्टुमो विष्टुदेवतः काश्यपेयस्तु विघ्नेशं त्रिक्कममरेव भवति प्रत्येकं
प्राष्टयेत्वे जित्वेति पूजयेत् तत एहो हिवेव स्वतधर्मराजसर्वामरेव चित्तधर्ममूर्त्ता शुभाशुभानंदश्चामधीश शिवायनः
पाहि मखं नमस्ते मोयमेहागच्छे हतिष्ठेति सांगारियममावाहयमाधसोममिति संपूजयेत् कृत्वा पताका कृत्वा ध्वजं वायगे
रित्युचयेत् ततो महिषारुद्धतद्वपाशदक्षिणवामकरं अज नपर्वत त्वन्यरूपमभि स मलोचनं धर्मध्यात्वा महांमहि

रा.
३१

यमाह उदहस्तमहाबलां आवाहयामि यज्ञे स्मिन् पूजे यं प्रतिगृह्यतामिति न त्वासां गायधमायै तमाधमक्तवली संमर्षयामीति
बलिदद्यात्तत आचम्य नैकृत्या पूर्ववत् कलशं स्थापयित्वा कुमुदगजयवसं पूज्य एहो हिरक्तागा नायकस्त्वविशालवताल
पिशाचमधेः । ममाधस्याहि पिशाचनाथलोकेश्वरस्त्वभगवन्मस्तिभो निरृते इहा गच्छे हतिष्ठे तिसां गमावाह्यास्तु च तमिति म
पूज्य नीलायताकाध्वजवमोषुण्डस्तु छित्यनराहूतं वदुहस्तनीलवर्णमहाबलां महाकायं वदुहस्तमयतनं कृतिधात्वा
निरृतिवदुहस्तवसर्वलोकैकयावनं आवाहयामि यज्ञे स्मिन् पूजे यं प्रतिगृह्यतामिति न त्वासां गायधमायै तमाधमक्त
वली संमर्षयामीति बलिदद्यात्तत आचम्य यश्चिमे प्रतिद्वारशखे कलशद्वयं निधायां जन्मस्यार्चयेत् ततः सामगाहविजोऽ
विजो वाहवासां प्रवेदस्तु पिशाचो जागृतः शक्रदेवतः । आहूजस्तु विषे इशांतिपाठं प्रवेकुर्विति आर्थयित्वा अग्र आघाहीति
आर्थतत एहो हिरादोगणवार्धिना गणेन यजन्मसहास्रगभिः । विधाधरे इमं गीयमानया हित्व मस्मान् भगवन्नामस्तु
स्तुत्वा भो वरुण इहा गच्छे हतिष्ठे तिसां गवरुणमावाह्यतत्वा यामीति सं पूज्य च तापतां कंधजवेन प्रवेरुणास्तु छित्यमकारस्त्वय
शहस्तकिरीटिनं श्रुतवर्णवरुणं ध्यात्वा याशहस्तववरुणाया रसां यतिमाश्रया आवाहयामि यज्ञे स्मिन् वरुणास्तु च तमिति म
नमो नम इति न त्वासां गायवरुणायै तमाधमक्तवली संमर्षयामीति बलिदद्यात्तत उद्यमं स्पृशं वायव्या पूर्ववत् कलशं स्था

राम
३३

मुलेनयादिबोदेवीतिवत्तुयेवनमोदेवैतिपंचकेनपार्थयितुं सत्यं देहि यशो देहि नमं न कति रोहि नो युक्तं चे यथित्वा पुष्प
रतसिद्धान्तचतत्रपूजायित्वा पुष्प रतसिद्धान्तचतत्रपूजायित्वा पुष्प रतसिद्धान्तचतत्रपूजायित्वा पुष्प रतसिद्धान्तचतत्रपूजायित्वा पुष्प
यः कालकवेः सहा एयूजां भगवन्नमस्ते नो वायो इहा गच्छति छेति सांगादिवापुमावाद्यतववाय हते स्पत इति संपूज्य वा
यो शतमिति धूमायताकां ध्वजवोद्धित्वा मृगा रूढि च नो वरधरं पुवाने वरध्वजध्वज रूढि एवामहस्त्ववापुध्यात्वा पुमाका
शगचैव धवनं चैव गव इति आवाहयामि ज्ञेस्मिन् पूजे यप्रतिगृह्यतां अनाकारो महोजाश्च यश्चादृष्ट गतिरिदितस्मे पूज्या
यजंगतो वायवे हनमामित इति नत्वा सांगाधवायवैतमाधभक्तवलि समर्पयामीति वलिदद्यात् तत आचम्य श्रोत्रं प्रतिश
खकलशद्वयं स्त्राययित्वा यथर्वविरोद्धं त्विजोऽष्ट त्विजवा उवाहारेणांति स्तुक्तं जयार्थत्वेनाहत्वा वृण इति उक्त्वा वृहत्वे यथ
र्ववेदेन उष्टुमोरु इदेवतः वैशंपायन विषे इशांति घाठमावे कुर्वितुं स्काप्रार्थं शत्रो देवी रिति पूज्ये हि युजये ज्ञे श्वर्यशरहा
विधत्स्वनं तत्र एनसाद्वा सर्वोषधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते नो साम इहा गच्छति सांगादिसोममा
वाद्यवयसो मेति संपुज्य हरितां पताकां ध्वजं चाप्याघस्वति न्यम्यनेत्यतः पुष्पं कविमानस्थं कुंडलकं पूरहासशोभितं वरदग
राधारदक्षिणवामहस्तमुकुटिनं महोदरस्थूलकायं द्रुत्वपि गटनेत्रयीतविग्रहं शिवसखं विमानं स्तुक्कुवो ध्यात्वा सवेन कान

रा०
३४

कृषिभ्योऽनुष्येभ्यो देवमाहृम्योनमइति प्रत्येकं सं पूज्यं भूमीप्राप्य प्रकृतवलिद्वारा ततो यजमानः सर्वैरुत्तिमिः सह ब्राह्म
राणाम् उपविश्य रत्निगद्वाद्यश्चिप्रमागे उपविश्य गुर्वदयोपया विहितकर्म कुरुष्व मिति वदेत् । प्रतिकुंडं एकैकः केल्य
स्थाप्य स्तुतिभिर्गतिवित्तगुरुणा स्थाप्य इत्येते । ततो गुरुयजमानो धितो यद्वेद्यां सर्वतो भस्मं उलदेवताः स्थाप्य
दिति पितामहचरणाः । यथा अद्येत्यादि मंडलदेवता स्थापनं कश्चिदिति संकल्प्य स्थापयेत् । तत्र मध्ये ब्रह्माणं । ब्रह्मजज्ञानं
तमो वासदेवो ब्रह्मा विष्टुपु ब्रह्म स्थापने पूजने विनियोगः एवमुक्त्वा ब्रह्मजज्ञानं । तत उदीची प्राभ्यवा यथैत कुवेरादी नवाष्ट
तान् अष्टालोकपालान् तत्र आध्यायस्वर्गोत्तमः सोमो गायत्री ॐ आयोयस्व । अमितामवी ॐ सुतः शेष इशानो
जगती अमितामवी सवितः । इंदुवो मधुकरा इंदो गायत्री ॐ इंदुवो विश्वतः । अग्निकाण्डो मेधातिथिरग्निर्गायत्री ॐ अग्निहोत
रुणीमहे । पद्माय सोमं यमो यमो नुष्टुपु यमाय सोमो मोषु येणो धारः काण्वो निर्ऋतिर्गायत्री ॐ मोषुणाः । तत्वायामिश्रुनः श
धावरुणा विष्टुपु तत्वायामिवा योशत गोतमो वासदेवो वायु नुष्टुपु वायोशतं वायुसोममध्यैष्ठो वसुना जमया अत्र मेधा
वरुणा वसिष्ठो वसवस्त्रिष्टुपु जमया अत्र । सोमि शानमध्यैष्ठा दशरुद्रा आरुद्रासः आवा अष्टादशरुद्रा जगती ॐ
आरुद्रासः । इशाने रम्ये द्वादशरुद्रा दित्यानुत्यानुतां प्रदो प्रत्यो द्वादशरुद्रा दित्या गायत्री ॐ त्यानुक्तं त्रिपान् । इंदुमि मध्ये श्विनो

राम
३४

अश्विनारुद्राणो गौतमो अश्विना बुद्धिर्ऋतं अश्विनो वर्तिः । अग्निप्रममये विश्वेदेवान् संपैतकान् ॐ मासो मधुकरा विश्वेदेवा गाय
त्री ॐ मासः । यमनिर्ऋति मध्यैष्ठयत्तान् । अमितामवी सवितः सप्तपत्ताः प्रकृतिः । अमितामवी सवितः सोमोः कविकृतं मर्चामि
त्यसवसः । इति धामभिषिप्य मतिकविः । इंदो यस्यामिति भावः । युतं सैत्तवीमिति हि एषाणां गिरमिमीत सुकृतः कृथाश्च । निर्ऋति
वह्मणमध्यैष्ठुतनागा न् । आद्यगोः सापराजी मर्यागा यत्री । आद्यगोः । वह्मणवायुमध्यैष्ठुधर्वा पारसः । अपरासा मेतशकृत्पुष्ट
गो गंधर्वा पारसो नुष्टुपु । अपरासा गंधर्वाणां ब्रह्मसोममध्यैष्ठुदरुद्राश्च शूलमहाकानान् । कामारकुमारः स्कोरं विष्टुपु ॐ
कुमारमाता कृषभकृषभो वैराजा कृषभो नुष्टुपु कृषभमा । ब्रह्मशानमध्यैष्ठुहारी सप्त अदिर्लोक्यो ब्रह्मस्यतिर्लोक्यो नुष्टुपु ॐ
दितिर्द्विजनिष्ठा ब्रह्मे इममध्यैष्ठुगो विष्टुवा । तामामि वर्णा सोमिर्द्विर्गा विष्टुपु नोमामि वर्णा । इदं विष्टुः काण्वो मेधातिथिर्विष्टु
र्गायत्री ॐ इदं विष्टुः । ब्रह्माग्निमध्यैष्ठुधा उदीरा तांशवः स्वधा विष्टुपु उदीरा तांशुता । ब्रह्मयममध्यैष्ठुतुरोगा न् । म
तुरोगा विष्टुपु ॐ परमृत्यो अनुधरेहि । ब्रह्म निर्ऋति मध्यैष्ठुगायती तां गाणां तां गृत्समरागायतिर्जगती ॐ गाणां
त्वा । ब्रह्मवह्मणमध्यैष्ठुयः । शत्रो वरीषसि धुदीय आयोगायत्री ॐ शत्रो देवी । ब्रह्मवायुमहतः । मरुतो यस्या रूद्राणां
गौतमो मरुतो गायत्री ॐ मरुतो यस्या ब्रह्मणाः पादमूले कणिकाधः पृथ्वी स्योना मेधातिथिर्द्विर्गायत्री ॐ स्योना यथे

२०
३७

आगुंरुपुष्पाणि तद्गुणनिष्पन्नास्तु सल्लकीनिर्घासितास्तथानुरागलमगुंरुमिल्लकं विन्युतागुंरुगुणालुंलाङ्गालङ्गाल
काः। क्रमाद्वाप्यभारत्वा उदीयतेति सर्वेभ्यो दीयानुरत्वागुंरुनयायसनीवारोरेन। क्रीडताष्टिकोरनाष्टतोरनतिलमाषपु
तमोरनमासोरनचित्रोदनं चक्रमाच्चिरेयत्। अधिभ्यस्तुवासागंधपुष्पाणि श्रुतातिगुणलुब्धयः। नैवेद्यं यामादियथा ला
भः। स्थोदिद्विगतामनेषा पूजापरायानुसमयेनैवततो ग्रहवेदीशान्ताकलशं स स्थाप्य तत्र वरुणमावाह्य स पूज्याभिषेचयेत्।
तद्यथा। कलशस्य मुखे विष्णुः। कोठेरुदः समाश्रितः। मूलतत्र स्थितो ब्रह्मा मध्यमादृगाणाः स्मृताः। कुक्षौ त्रिसागराः सप्त
स्रद्धीपावसंधरा नूमेरो यथ जुर्वेदः। सामवेदो ह्यथर्वणः। अग्रे च सहिताः सर्वे कलशे त्रिसमाश्रिताः। अत्र गायत्री सा वित्री
शान्तिः पुष्टिकरी तथा। आयां ह्यजमानस्य दुर्गतिस्तपकारकाः। देवराजवसंवारे प्रव्यमाने महोदधौ। उत्पन्नो सितराकुं भवि
स्तुना स्वयं त्वतो धर्मसर्वत्वधिष्ठिताः। त्वयि तिष्ठति मृतानि त्वयि प्राणाः प्र तिष्ठिताः। शिवः स्वयं त्वमेवासि विस्तुस्त्वच प्रजाय
ति। आदित्यावसंवो ह्यविश्वदेवाः सधेयकाः। त्वयि तिष्ठति सर्वे पिपयतः। कामफलप्रदा। त्वत्प्रसारादिमयं जगत्समीहज
लोद्भवत्तात्रिभ्यं कुर्महे देव प्रसन्नो भवसर्वदेव तिततः। फलपुष्पमालाशोभितवितानं हृदस्पतिदेव त्वत्प्रसादादिभ्य इदं नमो मेति
स्तज्य प्रह्वयेषु परिवर्त्तीयात्। तत एको होता परो ब्रह्मेति पूर्वकुंडोऽक्रुत्विजोदक्षिणादि कुंडेषु यथाशाखहोमात्प्राक्तनेक

राम
३७

मर्कट्युः। तत्र षोडशमहादानां रौप्यादि क्रमेण क्रमेण दिविहितं कर्मजलाशये। तस्मादिदं च कुंडीपक्षेपे वतवाचार्यकुंडं त
शानपूर्वयोर्मध्ये हस्तं चतुरास्त्रं वा तत्रैव नवकुंडा मप्येवमेवाचार्यकुंडं। तस्मिन् विदि कुंडेषु वतः पंचकुंडा वंद्यमावृत्तिरिति के
चित्तायुक्तं तत्रतः कुंडीहोम एव विभज्य कार्य इति। तदर्थं को होता यरो ब्रह्मातिदि कुंडं चतुष्टयं अष्टाधिकं क्रुत्विजः। तत्वाग्रेयादि
कोणक्रमेण क्रुगादिशाखीया इति केचित्। अनियता इत्ययो आचार्यकुंडं तत्र प्रणयनयोग्याभिस्त्रायनाथमिति सांप्रदायि
काः। होमावृत्तिर्विभज्येहोमानुष्ठानेति धरा। अथ क्रुशशाखीयानामवाधाने विशेषः। तत्र चतुर्षी आर्ज्येनेत्यतस्तुक्तात्रिषधी
नमूयसोममोमबुधगुरुशुक्रशनि राहुकेतुसमिध्वीज्यैः प्रतिद्रव्यमष्टमहत्वाष्टशताष्टविंशति अष्टान्यतमसंख्यायाः।
उर्वरा मास्कदविस्तुत्रहं इयमकालचित्रगुप्ताख्या अधिदेवताः अधिदेवताः अग्र एभू मिविष्टिचंद्राणी सद्यं प्रजायति विहा
ख्याः। अथ अधिदेवताः विनो कधिरेवता दुर्गा वाद्या काशख्यान्यं च लो कयालानुदंशप्रियमनिर्कृतिवरुणवायुसोमशानानत
ब्रह्माख्यरश्मिदियालानुबुवाध्वरसोमायानिलानलप्रभासोऽध्यानु अष्टो वस्तुधात्र्यमिचरुणाशमगेद्विवस्वस्त्रयपज
न्यत्वष्टृविह्वारव्यानुहादशादित्यानुवीरभइशभुगिरिशजेकयादहिर्बुध्यापिनाकिमुवनाधीश्वरकयालि विशाघति स्थागुभगा
ख्यानिकादशरुद्रानुआवहप्रवहादहसंवहविह्वरावहाख्यानुसप्तमरुतः। ब्रह्मा अतेशीर्कवनस्पती न्यचवामुके सख

रा०
३८

यास्तमिष्वर्वाज्येयस्य इति वस्तुनादित्यानुहदातुमहदानुमहत्तइति समुदितानुनामेवोन्नेखोपुक्तइतिवहवः। अत्रग्रहहोमसंख्या
तोविदेवताहोमेभूनामेव्यतिसप्रयः। ततोयमध्यदक्षिणातउपविष्टआषाढाज्यभागदेवताः। सिष्टहोराद्युत्रांगदेवताश्च
तुर्थ्यतेनादिश्येताभ्यष्टानिसमिति नज्यवर्वादिइत्यादिहोतुमुत्तज्यइतित्यजेत। वहुवार्त्तकेहोमेप्रत्याहुतित्यागस्याश
क्यत्वादिति प्रयोगविदः। ततोहोतारः स्वस्वशाखीयेः प्रणवोद्यः स्वाहातेस्वतन्मन्त्रैर्कषिदेवताहरेः स्मरणपूर्वकं स्तुर्धादि
भ्यः समिष्वर्वाज्यादि जुहुयुः। तत्रवत्त्वादित्यहमहताप्रत्येकमेवाभावाप्रणवादिनाचतुर्थी स्वाहातेन प्रत्येकं होमइतिकेवि
त्। समुदितानामेवविधौ अवगातमन्त्रानुरोधेति तत्क्रान्तवप्रत्येकदेवतात्वयत्नेपंचाशीतिदेवताः समुदितयज्ञएकपंचा
शत। होमकालेऽग्रेवदिनोद्धारयानोपूर्वहोतुर्दधुखोरात्रिस्तुक्तेरेदधावमानं स्रमं गनं शन्नइदग्नीइतिस्तुक्क्रानियंता
। यश्चिमेसामविरोक्ष्यर्णवैराजं आग्नेयं रुद्रं सहितां ज्येष्ठं सामं खोधयेति चरेताम्राउच्येथर्ववेदिनोऽसोरशाकुनकयोष्टिक
स्तुमहाराजं शन्नइदग्नीइतिक्कुत्रयचपठेताम्राउच्युहः सर्वकृमाध्यक्रान्तेवेत। अथहोमप्रवाः। तत्रकृगेवदिनां स्थाय
नमन्त्राएवविदेवतापुक्ताः। अथनजदेवतानिस्तुक्क्रानिज्यानि। द्रव्यामीत्येकादशर्वस्यस्तुक्क्रानिहिरण्यस्तुधुनार्षिः सवि रम
ताद्याथाः पाद्वयेधिमित्रावरुणोरात्रिश्चदेवताविष्टुपुहः आधनेवम्यो जंगती स्तुर्वप्रतिपद्ये विनिधोगः। द्रव्याम्यभि ३८

ति१

देवं १। त्वंसोमेतिवयोदशर्वस्यस्तुक्क्रान्तिगोतः कृषिः सोमोदेवतायंचम्यादिहारागायत्रः सप्रदृष्टमिकुशेधात्रिष्टुभः सोमप्री
तयेनयेविनिधोगः। त्वंसोमगाविष्टो। समिधाग्निमित्रिशद्वस्यस्तुक्क्रान्तिरूपअगिरासोमिर्गायत्री। सोमवोतयेसमिधाग्निमोति
राउदुधधमितिहादशर्वस्यबुधोविष्टेदेवानवमीहादशीचजगतीचवमीहृतीचतृथीषष्ठीवगायत्रीशेषात्रिष्टुभोबुधप्रीतयेउ
दुधध्वयतीतयेपस्वस्वमेत्येकादशर्वस्यवाग्देवोनवानांहहस्यतिस्तयोऽदिहहस्यतीरात्रिष्टुभउयात्साजगतीहहस्यतिप्रीतये
। यस्तुस्तममरातीः। अजंइतिचतुष्टाणोभद्राजः पूषाविष्टपृथ्वीयाजगती। शुक्रप्रीतयेशुक्रंतअमत्ससंवेआयोहिष्टेतिनव
र्चस्यावरीषातिबुधीयआयः सप्रगायत्रः चवमीवर्दमानासप्रमीप्रतिष्टायेदेनुष्टुभोशनिप्रीतये। आयोहिष्टाचवेसा। कथानइ
नियचदशर्वस्यवाग्देवइदोगायत्रीतृतीयायार्निचतुष्टाजगतीतये। कथानश्चित्रं। मिवायसिपुंजंतीतिदशर्वस्यमधुर्हाराद्याधाना
तिष्टाणश्चतृथीषष्ठीमीनामरुतोगायत्रीकेतुप्रीतयेपुंजंतिवध्नंरजसः। इतिनवग्रहस्तुक्क्रानि। अथाधिदेवतानां। इमारुद्रा
येत्येकादशर्वस्यकुलोऽरुद्रो जगती। अंतेविष्टुभेहृतीतये। इमारुद्रायतद्यौः। आयोहिष्टेतिनवर्चपूर्ववत्। उमाप्रीतये। अयोहि
ष्टाचवेसा। प्रातर्पुजेत्येकविषाष्टचतुष्टुस्तुक्क्रान्तिधिराद्यानांचतुष्टाणश्चित्रिनोचतुष्टाणोसविताइयोरात्रिरेकादश्यादेवो
द्वादश्याइदानीवरुणस्याभ्योर्दधोर्धावाद्यथियोयचरण्याः पृथिवीषाणांविष्टुर्गायत्रीत्वंदप्रीतये। प्रातर्पुजापदं। अतो

२१०
३६

स्वातिषण्मातिथिर्विष्णुगायत्रीहरित्रीतयेः अतोदेवापदं अग्र आयहीति विशाखस्य स्रक् स्रमर्गोऽग्निः प्रगायः प्रहृषीत्यर्थे
• अग्र आयथाग्निमिति त्विनः । इदं विश्वा इत्यष्टवस्य तजमाधुर्दस इदं नुष्टुप इदं प्रीतयेः इदं विश्वाः यमीः । आयगा रितिति स्रगा साप
• परमृत्पातेनासचित्रस्य मरहाजो मरुतस्त्रिष्टुप् चित्रगुप्तप्रीतयेः सचित्राचित्रे स्य मरहाजो मरुतस्त्रिष्टुप् चित्रगुप्तपुवस्व
॥ अथ प्रपविदेवतानां । अग्निदुतमिति द्वादशर्वस्य मेधातिथिरुभिः षष्ट्या अघियादेनिर्मथ्याहवनीयोगाप्रती अग्निप्रीत
यो अग्निदुतः स्वनः । कस्येति ध्वजशस्याजीगर्तः शुनः शेष आघायाः कोदित्यायाभिस्त्रि स्रगा सविता दशाना वरुणा स्त्रती
याद्यास्त्रि स्रगा यमः शेषास्त्रिष्टुभः । अग्नीतयेः कस्य नूतं स्यामस्योनामेधातिथिवीगायत्री अग्निप्रीतयेः स्योनायथिविः अ
थः । सहस्त्रशीर्षितिषोडशर्वस्य नारपराः पुरुषानुष्टुवत्पात्रिष्टुप् एविष्टुप्रीतयेः सहस्त्रशीर्षदेवाः । इन्द्राकश्यपः प्रवमान
सोमो गायत्री इदं प्रीतयेः इन्द्रादेरोसदेः । इमां रवनाप्रीतिषणां इन्द्राणीन्द्राण्यनुष्टुभं त्वत्पायवयरायक्तिः । इन्द्राणीप्रीतयेः इमा
स्वनाभिः आवताप्रजायते हि राण्यगर्भः प्रजायति स्त्रिष्टुप् प्रजायति प्रीतयेः प्रजायति प्रीतयेः प्रजायते रघीणां कालि
कोनामस्यः रुनः । ब्रह्मादेवानादेवोरासिः प्रतर्दनो ब्रह्माविष्टुप् ब्रह्मप्रीतयेः ब्रह्मादेमः । अथ विनायकादियवानां ।
आत्तन इति नवानां कुसीदः काणवागाण्यतिगीयत्री विनायकप्रीतयेः आत्तन इदं रतो जातवेदस्य कश्यपोजातवेदस्य

राम
३६

ष्टुष्टुगीप्रीतयेः जातवेदस्येः तपग्निः । काणावितो वायुरुक्षिकुवायुप्रीतयेः काणाशिमुद्धिता आदिदत्त आकाशोगायत्री ।
आदिदत्तस्य दिवा एषा उषा प्रस्कणोऽग्निनो गायत्री अग्निनोः प्रीतयेः एषो हतः । अथ रशालोकपालानां इदं विश्वेत्पष्टु
नाजेतामधुर्दस इदं नुष्टुप इदं प्रीतयेः इदं विश्वाः यमीः । अग्निः सप्रिमिति सप्रानां साचीकाग्निर्वैश्वानोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्निप्रीतये
• अग्निः सप्रिः नत्वापरयिवांसमितिषोडशर्वस्य यमः पचोनायमः षष्ट्या अगिरसस्त्रिष्टुणाश्चानोचतस्त्रिष्टुणाश्चानोचतस्त्रिष्टुणा
मोहदशत्रिष्टुभोयारुचिर्तौयवरशीरुहतीषोडशी अनुष्टुप यमप्रीतयेः पुरेयिवांसं हितावेच्छाहविष्वमनावेयश्चोनिर्ज
तिरुक्षिकुनिर्जतिप्रीतयेः वेच्छाहिः मिवाभोधितियवानां वासिष्टोवरुणो गायत्री आत्पाजगतीवरुणाप्रीतयेः मोषुवरुणाः गारि
यः । वातइतिति स्रगावातायनवातोयनइलोवायुगायत्री वायुप्रीतयेः वातआवातः सीवसेत्वसाप्रतिग्रहवत् । इमा रुद्रायेति
पूर्ववत् सहस्त्रशीर्षेतिषोडशर्वस्य नारपराः कूर्म आदित्यस्त्रिष्टुप् आदित्यप्रीतयेः इमा गिरः वीराः । आतइति ध्वजशर्व
स्य गार्तस्येदः कूर्म इदं स्त्रिष्टुप् इन्द्राण्यनुष्टुभं त्वत्पायवयरायक्तिः । इन्द्राणीप्रीतयेः इमा
सिः हि राण्यगर्भः इति दशर्वस्य हि राण्यगर्भः प्रजायति । कस्त्रिष्टुप् ब्रह्मप्रीतयेः हि राण्यगर्भः रघीणां सहस्त्रशीर्षेत्पुनस्तस्य प्रावत्

रा०
४०

आतेपितरितीशस्यत्रावतविनामितिषण्णकुत्सेकस्त्रिष्टुष्टुअर्कधीतेयेविचदेवानाःउतघोःवनस्पतइतिहृणागार्गेवनस्पति
त्रिष्टुष्टुएवनस्पतिप्रीतेयेवनस्पतेवीडुगोष्टनायःआवाहितपोरपिमातृगाणपत्तोहोमस्तुक्तःजपोनस्तःएवक्रमेदीदुत्वास्त्रि
ष्टुष्टुहृष्टादियापश्चित्तंपूर्णदुतिप्राग्भीविकमिकुयातअथयजुर्वेदिनःकुशकंडिकानंतरप्रधानहोममवाःआकृष्टननहि
रणस्तूथःसवितात्रिष्टुष्टुपुष्टुप्रीतयेतिलाज्यहोमेविनिषागःआकृष्टनशपन्त्वाहाइदंस्तूथयइदंस्तूथयएवसर्ववाइमे
वावरुणाःसोमोयजुःइमेदेवानाराजाअग्निर्भुविहोपोगारकोगायत्रीउडुभ्यस्त्वयामेष्टीबुधस्त्रिष्टुष्टुहृष्टस्यतोहृत्सम
हृष्टस्यतिस्त्रिष्टुष्टुअन्नात्प्रजायतिरश्मिस्तस्वतीराःअक्राजगतीशन्नोदयश्चयवर्गमशनिर्गायत्रीकयानोवाग्मेदेवाराडुगी
यत्रीकेतुमधुहृष्टाःकेतवोगायत्रीअथाधिदेवातानाअवकांसिष्टोरुदस्त्रिष्टुष्टुअवप्रणीतोदकंस्तुष्टुश्रीष्टुष्टु
नारायणउमात्रिष्टुष्टुयदकरोभास्कारजमरमिरीधतमाःस्तुदस्त्रिष्टुष्टुविहोराटमुतथ्याविस्तुष्टुयजुःविहोराटवेला
आवहन्प्रजायतिर्वह्नायजुःआवहन्नुत्पतासजोषाविश्वामित्रंइस्त्रिष्टुष्टुसजोषाईरअसियेमाभास्कारजमरमिरी
धतमसोयमस्त्रिष्टुष्टुअवप्रणीतोदकंस्तुष्टुश्रीष्टुष्टुकार्षिणसिस्त्रिष्टुष्टुयवर्गःकानोवष्टुष्टुअत्रापिप्रणीतोदकंस्तुष्टुश्रीष्टुष्टु
यथाश्चिगुप्ताजगतीचित्रावसोःशोयअथयजुर्वेदिनःअग्निहोतेविहोमिगीयत्रीअपस्वतेहृष्टस्यतिःआयःपुष्टुष्टु

राम
४०

सोनामेधातिथिष्टथिवीगायत्रीइदंविस्तुर्मधातिथिर्विस्तुर्गायत्रीवातांरगागर्पइस्त्रिष्टुष्टुअदित्येष्टुष्टुथर्वगाइंराणीयजु
ःअदित्येष्टुष्टुहृष्टाःप्रजायतेवरुणःप्रजायतिस्त्रिष्टुष्टुनमोस्तुदेवाःसापिअनुष्टुष्टुवह्मप्रजायतिर्वह्नायजुष्टुअथविनाय
कारिधेवानांगाणानांप्रजायतिवाणपतिर्पुनःगाणानांत्वाममाअवेप्रजायतिर्गुणुष्टुवातोवागधर्वावातउल्लिक्कःऊर्ध्वी
अस्यसमिधोप्रजायतिराकाशउल्लिक्कःअश्विनोअश्विनोयजुःअश्विनोयजुःअश्विनोर्भेचामिअथरिक्पालानांवाता
गागर्पइस्त्रिष्टुष्टुअग्निहोतेविहोमिगीयत्रीअसिधमोभाग्विजमरमिरीधतमसोयमस्त्रिष्टुष्टुअवप्रणीतोदकंस्तुष्टुश्रीष्टुष्टु
एषतेवरुणोनिर्कुतिर्पुनःएषतेनिर्कुतिर्पुनःएषतेनिर्कुतेषत्वाप्रणीतोदकंस्तुष्टुश्रीष्टुष्टुइमेमेष्टुनःशोयोवरुणोगायत्रीइमेमे
वरुणवातोवागधर्वावातउल्लिक्कावयवधुःसोमोगायत्रीतमीशानंगीतमईशानोजगतीप्रणीतोदकंस्तुष्टुश्रीष्टुष्टुनमोस्तुदेवा
नंतोवष्टुष्टुवह्मप्रजायतिर्वह्नायजुष्टुअथवस्वारीनांस्वगीदेवावासवस्त्रिष्टुष्टुयज्ञोदेवानांकुत्सआदित्यस्त्रिष्टुष्टुप
एतावन्तश्चयामेष्टीरुडोवष्टुष्टुमहोयस्यगीतमाप्रहोमायत्रीआवहन्प्रजायतिर्वह्नायजुष्टुइदंविस्तुर्मधातिथिःरस्य
तोगायत्रीप्रानस्तोकोकुत्सईशोजगतीचित्रेदेवानांकुत्सोर्कस्त्रिष्टुष्टुअथहिप्रजायतिर्वेनस्पतिर्पुनःअथहित्वाहृहेम
इतिहोममवाःअथजप्रहृष्टानिचित्राडितिसप्तदशवर्गस्याववाकस्यआद्यायाविभ्राटततस्त्रिष्टुष्टुणंप्रकोणःपचम्पा

रा०
४१

अवसारः काश्यपः षष्ठावेनः सप्तम्याः कुलोद्यमा आस्थोनवम्याः श्रुतकृतसकृदौदश्याः प्रसूतवोथदयोः जमदग्निः प
चदश्याः षष्ठ्याः कुत्सः अन्त्यायाः हिरण्यपुत्रः अग्निः सः यवम्याः विष्टुः देवाः षष्ठ्याः सोमो न्याः सोमस्यः आघातवमी जगती हि
तीयादिति त्वोनवमी चगायमस्त्रियारणोपचरणीयमाहृत्योचतुर्दशी सतो हृती प्रोषाः सप्तविष्टुः सप्तम्यः तथेजये विनियो
गः ॥ ५ ॥ विष्टुः इह तथेजये अथाठ्युत्तितिततसृणां गोतमः सोमस्त्रिष्टुः सोमप्रतीये अथाठ्युत्तः विष्टुः अग्निर्द्विष्टुः विष्टुः
होमिगीयत्री उद्धुस्त्वयमेष्टुः त्रिष्टुः कुम्भीतयो हस्यते अतिगत्समरे प्रह्लाविष्टुः हस्यति प्रीतेय अत्रात्यरिस्तुतः प्र
तायस्य सारस्वती इन्द्रो जगती शन्नो देवीस्य दुःथर्वणः आयोगायत्री केतकावन्मधुर्द्विष्टुः अग्निगीयत्री एतेमन्त्रा एव स
क्तानि अथाधिदेवतानां षष्ठ्यष्टिमेवामिवा रुद्राध्यायस्य परमेष्ठीः अग्निः आधाना षोडशानामि क रुद्रस्तो वदु रुद्राधो गा
यत्री तिलो नुष्टु भो दे जगती नमो हिरण्यवाहव इत्यतस्त्रिष्टुः अथ षड्य इत्युपरिष्टा इहृती इमा रुद्रायेति जगती पाते रुद्रे
त्यनुष्टु एततो द्विष्टु भो विकिरितेत्याद्याद्वा दशानुष्टुतः प्रोषाणि त्रीणि यजुः षिहृद्विष्टुः ॥ ६ ॥ इहामह इत्युताः षोडशो
वरुद्रस्तु क्तमिति रूपनारायणी तोरकस्पर्शः श्रीश्च ते इजाना रापणो नारायणस्त्रिष्टुः पुत्रमा प्रीतेये यदुक्तो भागवि
जमदग्निर्दीर्घतम सोशस्त्रिष्टुः एकस्वीतये सहस्रशीर्षेति षोडशानां नारायणः पुरुषोत्तमवत्पात्रिष्टुः विष्टुः श्रीश्च

राम
४१

ब्रह्मणि प्रजायति ब्रह्मायजुः ब्रह्मप्रीतये आशुः शिशत इति द्वादशानां मयतिर्यङ्द्विष्टुः इन्द्रप्रीः यमायत्वारध्या इत्य
वीणो यमो यजुः यमप्रीयमायत्वा होपणी तोरकस्पर्शः काषिरासे रथ्यदुःथर्वणो आयानुष्टुः एकान् प्रीतः प्रणीतो रकस्पर्शः
ः चित्रावसो कृष्यो राविजगती चित्रोत्तप्रीतये अथ प्रत्यधिदेवतानां यम्या जरा स इति सप्तदश चित्रायावत्सप्रीतिरिवापु
त्रिष्टुः द्वितीया विष्टुः इन्द्राया गायत्री त्रया गोतमो मिवाक् णो गायत्री चतुर्थ्या विष्टुः इन्द्राणां गायत्री यवम्याः कुत्सः
ः श्रुतकृतसकृदौदश्याः प्रसूतवोथदयोः जमदग्निः पचदश्याः षष्ठ्याः कुत्सः अन्त्यायाः हिरण्यपुत्रः अग्निः सः यवम्याः विष्टुः देवाः षष्ठ्याः सोमो न्याः सोमस्यः आघातवमी जगती हि
तीयादिति त्वोनवमी चगायमस्त्रियारणोपचरणीयमाहृत्योचतुर्दशी सतो हृती प्रोषाः सप्तविष्टुः सप्तम्यः तथेजये विनियो
गः ॥ ५ ॥ विष्टुः इह तथेजये अथाठ्युत्तितिततसृणां गोतमः सोमस्त्रिष्टुः सोमप्रतीये अथाठ्युत्तः विष्टुः अग्निर्द्विष्टुः विष्टुः
होमिगीयत्री उद्धुस्त्वयमेष्टुः त्रिष्टुः कुम्भीतयो हस्यते अतिगत्समरे प्रह्लाविष्टुः हस्यति प्रीतेय अत्रात्यरिस्तुतः प्र
तायस्य सारस्वती इन्द्रो जगती शन्नो देवीस्य दुःथर्वणः आयोगायत्री केतकावन्मधुर्द्विष्टुः अग्निगीयत्री एतेमन्त्रा एव स
क्तानि अथाधिदेवतानां षष्ठ्यष्टिमेवामिवा रुद्राध्यायस्य परमेष्ठीः अग्निः आधाना षोडशानामि क रुद्रस्तो वदु रुद्राधो गा
यत्री तिलो नुष्टु भो दे जगती नमो हिरण्यवाहव इत्यतस्त्रिष्टुः अथ षड्य इत्युपरिष्टा इहृती इमा रुद्रायेति जगती पाते रुद्रे
त्यनुष्टु एततो द्विष्टु भो विकिरितेत्याद्याद्वा दशानुष्टुतः प्रोषाणि त्रीणि यजुः षिहृद्विष्टुः ॥ ६ ॥ इहामह इत्युताः षोडशो
वरुद्रस्तु क्तमिति रूपनारायणी तोरकस्पर्शः श्रीश्च ते इजाना रापणो नारायणस्त्रिष्टुः पुत्रमा प्रीतेये यदुक्तो भागवि
जमदग्निर्दीर्घतम सोशस्त्रिष्टुः एकस्वीतये सहस्रशीर्षेति षोडशानां नारायणः पुरुषोत्तमवत्पात्रिष्टुः विष्टुः श्रीश्च

रा०
४२

सखिदुष्टं ब्रह्मप्रीतं अथविनायकारिष्वनानां गणानां त्वाप्रजायतिर्गणयतिर्धनुः गणयति श्रीः अविक्केप्रजायतिश्चो
नुष्टुपादुर्गाधितिपुत्वायतिषण्णमाध्यायागृत्समदेहितीयायाः पुरुषप्रजमोहोतिहणप्रजायतिः षष्ठ्यश्च
गिरिस्तोवाधुहितीयानुष्टुप्यवमीत्रिषुशेषागायत्र्यः वायुहितीयानुष्टुप्यवमीत्रिषुशेषागायत्र्यः वायुप्रीतया ऊर्ध्व
स्पृष्टमिधुतिहादशानाप्रजायतिर्गिरिहस्त्रिकृत् आकाशप्रीतये यावाकशमैवातिथिरश्विनोमायत्री अश्विनीप्रीत अ
थदिकालानां ॥ आशुः शिशानइतिहादशवेमैदं प्रावत अस्याजगसइतिमप्रदशर्वमोप्रयप्रावतपप्रायत्वादध्य
थर्वणायमोयजुः यमप्रीयमायत्वाहाप्रणीतोदकस्पर्शः ॥ असुचंतामितिहचस्यप्रजायतिर्गिरिहस्त्रिकृत् निरुतिप्रीत्य
र्थः प्रणीतोदकस्पर्शः ॥ इममेवहणोतिहयाः शुनशयोवहणोमायत्रीत्रिष्टुभौ ॥ वहणप्रीतये निपुत्वात्रायविति
घटर्वायप्रावत आषाढमितिमोयवतष्टयप्रावत रुद्राध्यायः षट्षष्टिमवावशानोप्रावत ॥ इह प्रणीतोदकस्पर्
शः ॥ नमो ह्युसर्गेभ्य इतिहचमनतस्तुक्तं प्रावत ब्रह्मजज्ञानं प्रजायतिर्गदित्पखिदुष्टं ब्रह्मप्रीतं अथवस्वारीना
स्वमावेदेवादेवावसव खिदुष्टवस्वप्रीतयेन इमागिरागृत्समद्वारित्पखिदुष्टं आदित्यप्रीतदाध्यायोरोद्रा
वत शुक्रज्यातिश्चतिषण्णसप्तयमोमस्तुतआवतथीवामिक्रयं चमीजातीशेषागी आमस्तुतीतया आब्रह्म

राम
४२

प्रजायतिर्ब्रह्मयजुः ॥ ब्रह्मयजुः ॥ ब्रह्माप्रीतसहस्रशर्षितिवैलवंप्रावत रुद्राध्यायोरोद्रप्रावत विन्नाडितिमप्रदशर्वमोर्कप्राव
तावनस्यतेवीदुर्गाः प्रजायतिर्वनस्यतिखिदुष्टं वनस्यति ततोआरुतिहोमातयानुषप्रणोदुतिषाभाविर्कमकुधात अथसाम
गानाकुशकडिकानंतरप्रधानहोममंत्राः ॥ उदुत्पप्रस्तावः सूर्योमायत्रीतिलाज्यहोमविनिधोगः ॥ उदुत्प स्तयायस्वाहासतो
यथासिस्तोमः सोमोमायत्री अग्निर्धृविरुणमोमोमायत्री अग्नेविवस्वमजमरधिवेधोहृती ॥ हृती ॥ हृदस्यतेयरिदोपाव
तिरथोहृदस्यतिखिदुष्टं शुक्रतेभरद्वाजः शुक्रतेभरद्वाजः शुक्रतेभरद्वाजः शुक्राखिदुष्टं शन्नदिवीः सिधुदीयः शनिगोयत्री
॥ अथाधिवेतानां आवाराजानंवाप्रदेवोरुद्राखिदुष्टं आयोहिष्टासिधुदीयउमागोयत्री स्योनाद्यथिवमैवातिथिः स्वर
उल्लेक ॥ इहविस्तुमैवातिथिविस्तुगोयत्री त्वमित्सवथागोतमोब्रह्माहृती ॥ इहमिहवत उक्तातुगिद्विष्टुष्ट आयगोः सा
र्याजीयमोमायत्री ब्रह्मजज्ञानं ब्रह्माकाजखिदुष्टं चित्रद्विष्टोश्विगुप्तोजगती ॥ अथप्रत्यधिवेतानां अग्निहृतभरद्वा
जाग्निगोयत्री ॥ उदुत्पमोतमआयखिदुष्टं अथिव्यंतरिक्तविस्तुष्टथिस्तुष्टि ॥ सहस्रशर्षीनागायणोविस्तुनुष्टुष्ट
इहइषोवृधीयइदोमायत्री एकाष्टकावसिष्टइरण्णविष्टुष्टप्रजायतिखिदुष्टं तवेदिइवमवसिष्टः सपीखिदुष्टं एव
त्वाप्रजायतिब्रह्माद्विरागायत्री अथविनायकारिष्वनानां आदित्यो गोखि तोगणयतिर्गणयत्री इमंस्तोमकुत्सोदुर्गाज

६०

୪୪

[illegible]

राम
४४

ज्यतां अथवा ब्रह्माचिष्ट ए अथवा हारीना यो घानवह वल ब्रह्माव सवस्त्रिष्टु पारुं जलाष ब्रह्मा इस्त्रिष्टु ए मरुता मत्वेय वमि
रुतस्त्रिष्टु ए इमा ब्रह्म ब्राह्मा ब्रह्मस्त्रिष्टु ए तद्विज्ञो ब्रह्मा गा यत्री रुद्र जा अ ब्रह्म इस्त्रिष्टु ए वत्से विराजो ब्रह्मा कास्त्रिष्टु ए वनस्प
ते वी द्वा गार्वा वनस्पतिस्त्रिष्टु ए इत्यथर्वा करो हो ममत्राः अथ हूक्तानि विषासहि साह मा इति षणा अथर्वा मृध्यां ते धे जेय
विनिषेगाः एवमये पिशक धूमा प्रिति चतुर्णां अथर्वा सोमो नुष्टु ए त्वया ममो इति सप्तानां ब्रह्मा मोमस्त्रिष्टु ए सोम ह्यो शा इति
चतुर्णामथर्वा बुधो नुष्टु ए मरुदधि अथर्वा इत्यस्य ब्रह्मा हू हस्यति स्त्रिष्टु ए १ शुक्रो सीत्यथर्वा शुक्रो नुष्टु ए प्राणा धनम इति ति
सृणां ब्रह्मा इति स्त्रिष्टु ए रादु रजान ब्रह्मा रादु स्त्रिष्टु ए यत्तेष्टथुरिति च वस्याथर्वा केतवस्त्रिष्टु ए आयधो रत्या नुष्टु ए अ
थाधिरेवतानां मनो विदन्निति चतुर्णां ब्रह्मा रुद्रास्त्रिष्टु ए अग्नि रिवमन्यो ब्रह्मा स्कि रस्त्रिष्टु ए यत इन्द्र इति पंचानां अथर्वा पि
हूस्त्रिष्टु ए अंत्या गा यत्री विष्टु प्रीतया ब्रह्म जज्ञानमिति सप्तानां अथर्वा ब्रह्मा त्रिष्टु ए इन्द्रो जघातीति च स्य ब्रह्म इविस्त्र
स्त्रिष्टु ए इन्द्र प्रीतया यमो मृत्युरिति च स्य ब्रह्मा पम प्रीतये अहितः काल इति द्वयोः अथर्वा कालो नुष्टु ए अथर्वा ड धारस्तारि
ति चतुर्णां अथर्वा चिक्नुस्त्रिष्टु ए अथर्वा पविरेवतानां अग्नेर्मन्त्र इति च स्य ब्रह्मा प्रिस्त्रिष्टु ए शत्रो देवीति चतुर्णां
ब्रह्मा यो गा यत्री सत्य हू हतामिति ब्रह्मा इति स्त्रिष्टु ए पत इन्द्र इति पंचवैष्णव जा वता इन्द्र जुषस्त्वये कस्या ब्रह्मेन्द्रो नु

दा०
४५

[illegible]

तद्विष्णुप्रतिपत्तिप्रार्थयतास्वमाग्रेष्वारिषुहोमोक्तोऽप्यारिप्रवैर्बलिदानं प्रार्थयन्वायवमधिरेक्ताप्रत्यधिरेचतासहितेभ्यः स्वर्ग
 दिग्देव्योपिहोमोक्तोस्तत्रमवेक्षिनायकदुर्गावापुकाशवास्तोष्यतिहेत्राधिधतिभ्यः स्वर्गमन्त्रैर्होमोक्तोरेवाततश्चाचोय
 जमानाश्चारघः स्वविश्ववर्णाद्वारचत्वारिणानालिकारक्षिणपुत्रं आज्यगृहीत्वा पूर्णाहुतिं जुहुयात्तत्रमन्त्राः समुद्राहमि
 तित्वस्येगातमोवामदेवोभिस्त्रिष्टुषपूर्णहुतौविनिधोगाः स्वमग्नेयिनिधोगाः । पूर्वानेदिवोमाहाजोवेश्चानरस्त्रिष्टुष । पुनरग्ने
 वस्रुद्रादित्यास्त्रिष्टुषपूर्णरविर्विश्वेरेवाः शतकतस्त्रिष्टुष । सप्ततश्चमसप्तवानग्नेर्जगती । वामदेवमादेव आधाजगती । धामि
 तेस्वाहेतिधजमानस्तुद्रमग्नेवेश्चानरायवस्रुद्रादित्येभ्यः शतकतेवमसप्तवतेऽग्नेर्पद्मश्चनमामेतिमजेत् । कातीधानां त्वमृषी
 नंदिवद्वेपपूर्णहुतिमंत्रः । अग्नेर्पद्मममतित्यागः । सामगानां त्वप्रजायतिः अपिगायत्री ह्रस्वद्वेदेवतायशक्तामस्ययज
 नीयं प्रयोगः । पूर्णहोमं यशसा जुहोमिधोस्मेजुहोतिवस्मेरुति । वरुणो यशसा भामिलोके स्वाहेत्यनन्युवो वहांमः इडा
 ये इन्द्रममतित्यागः । ततो वसो धारिषा होम्यामीति संकल्प्य जमानो वसो धारा जुहुयात् । मन्वास्तु अग्निमीज इति नवानाम
 युक्त्वा अग्निगायत्री । वसो धारायां विनिधोगाः । विष्णोर्नृकमिति पण्दरितमाविष्णुस्त्रिष्टुष आते पितरिति धं वदशां नागदत्स
 मद्रा रुद्रस्त्रिष्टुष स्वादिष्टयेति नवानां मधुक्त्वा यवमानसोमो गायत्री । मही वैश्चानरस्तान्नो वैश्चानर अग्निं वैश्चानरो रेवता यथा

यास्वमुत्राणोपि हं प्रसममजातीयकाष्टघटितः यंच हस्तोतपोर्वितस्त्रिमात्रं त्यक्ता कृतविनस्त्रं प्रचूड्योर्वितास्त्रिमात्रं स्वचूड्याभ्यां वा
 स्त्रोभविनयोर्निवेशः । तदेतन्नोराणोत्तरांगमभ्येधोभागोलोहकटकं प्रकुंवाकीलेन निवेश्य तदुत्तरकाष्टाष्टदं गुलावलं वित्रलावलं व
 तापत्रजात्रपूर्वाक्त्रकाष्टमपीदं गुलसूत्रवेष्टान् स्त्रूलचित्रभिः । सादैर्वाहस्तैर्द्विर्धवर्त्रेलाघांतयोर्मध्ये च षडंगुलोन्मिता च त्र
 स्वाकार्या तस्यां च त्रजावर्द्धिर्धपरद्वयं च त्रष्टयवानिवेश्य तयोर्मध्ये च दत्रययदंगुलनिवेश्य मध्ये चान्ये च त्रविंशतिर्विधानिवेश्याः सौ
 वर्णाद्या तस्याः षडंगुलयोरुत्तरयोर्ध्वभागो वडिशाकृतिकद्वयं निवेश्य तन्मध्ये चोर्ध्वभाग एक । ततस्तस्मान्नयलानां दशाष्टषडशतै
 : क्रमात्त्रयं च त्रः सार्धं विप्रदेश्यामवर्त्रेलेयं च त्रस्त्रांगुलोद्धितघाते ताम्रचत्रं वलयाचिते फलके लोहाभिस्त्रिहस्ताभिश्च
 तस्य त्रिः शृखलाभिरीज्जुभिर्वा त्रलानामोखलं कथं त्रपथा फलकयोर्भूमेऽश्ववितस्त्रिमात्रं भवति हेमादिरूपनारायणादिभि
 श्चकाष्टमथैकमथैकलं क्रेतथा कुर्यात्कुंडानि च त्रारिचतर्दिश्विचक्राणाः । त्रमेखलाघोनियुतानि संपूर्णकुभानि सहासन
 निस्तुताम्रघात्रद्वयसंपुतानि संयुतानि सयन्त्रयात्राणि सविष्टराणि । हस्तप्रमाणानिति लाज्ययुष्यधूयोयहाराणि सुशोभ
 नानि पूर्वांश्चोहस्तमिताथवेदाग्रहदिदेवैश्चरपूजनाय विस्तारयो मोक्षयेहस्तमितेति केचित् । वितस्त्र्युक्तायेति हेमादि
 : । तदुक्तं गार्ग्ये चोत्तरपूर्वेण वितस्त्रिद्वयविल्लतावप्रदपुतावेदवितस्त्र्युक्तायेति संपुतामात्स्याद्विरंगुलोद्धितो वयः प्रय

[illegible]

रा०
४८

धुपकं पूजनानि पूर्वकृतत्वायाहे गुरु सहितो मंडपं पूजा कुर्यात् ततः कृत्विजः प्रतिकुडमके कलशं प्रापि पूर्वोक्तं मंत्रं स्थाय
येयुः । कलशं स्थापयन् गुरुः कुर्यादिति यरे । ततः कृत्विजः स्वस्वकुंडे स्थिष्यत्येयुः । गुरुस्तु महावेद्याघोरांशो वद्याचमवतो ग्रहवे
दिकलशं स्थापयन् तदभिप्रेतं गानि प्राप्य कृत्वा सर्वकर्मोपकृतं तथा तिष्ठेत् । अस्मिन् स्तुतयः हि होमस्तत्र जयद्वारं सूक्तं पाठ्य
ग्वत् कृत्वा स्विष्टकुर्यादिति प्राक्तनं कर्म कुर्यात् । भूमिर्भूमिमाता मय्यगात् । भूयामपुनः पशुभिर्योस्मान् द्वेष्टि स भिद्यता
मिति भूमिभूमिस्तु शतं तदुत्तराणां स्मृतिः । तलापज्ञस्य पूर्वस्यां हृदयं नाम तोरणं । महावीर्यं महाकायं स्वर्गां सदृशं
भेदं च द्वारे स्थितः शैलोलाल्यं वाञ्छुमहाधुतिः । एद्यहि सुप्रभातो राणा त्वत्पुत्रं कृत्वा विष्णोः शयनं अग्निमीन इत्याह्वानं रक्षि
णां शांतं यस्यामीमांसां नाम महावीर्यं महाकायं भिन्नं जनेन समं प्रभं । अत्र द्वारे स्थितः शैलो विध्यो नाम महावयुः । एद्यहि मीम
तो राणां त्वादि पूर्ववत् । इषत्वं त्यावाहनं यश्चिमां दिशामाश्रित्य हृदयं नाम तोरणं । द्वारि तत्र स्थितः शैलो गंधमादनं संज्ञकः । एद्यो
हि हृदयं तोरणं न्वादि । अत्र आयाहिन्या काना उत्रास्यादि शितं तथा विकटं नाम तोरणं । महावायं महाकायं सुदृढं स्फटिका
सन्निभं तद्वद्वारि स्थितः शैलो हिमवाञ्छुमहाधुतिः । एद्यहि विकृतो राणा यस्यादि शोभो देवी रित्याह्वानं पूवादि द्वारं नामानि
पूर्वद्वारं वितानं म्याद्विगं पुष्पकं भवेत् । पश्चिमं त्वयनं नाम चोत्तरां स्मृतिमिति ततरे ह्ये हि वितानं शरैर्जितं तत्र नाम भिच्छ

राम
४८

द्वारि वाहनं कार्यं । अथ कुंकुमपुष्पधूपदीपनैवेद्यवती नारायणं पूर्वभागं स्तभदायकं वेदमूर्तं इदेव त्वाचमन्यं सर्वसहिताय
वितानाख्यं पूर्वद्वारं शिथिताय द्वायान स हिताय सुप्रभनाम्नः । अथ तोरणं यनमिति पूजयेत् कलिं वरद्यात् । दक्षिणं भनाय य
जुर्वेदमूर्तं यद्येव त्वाय विध्यं यवतिष्ठताय पुष्पाख्यं दक्षिणं द्वायमाश्रिताय हार्याल स हिताय भापनामेवो डं वरा तोरणं नम
इति यश्चिजेत्तु धर्मो यस्याम वेदं मूर्तं यवरागा देवत्याघां धुमादनं स हिताय ननाम देन स हिताय ननाम यश्चि मद्वा राश्रिताय द्वा
यान स हिताय विकटाख्यं तोरणं यनमिति उत्तरे पूजयेत् वंशेषु नरेभ्यो नमः । एषे यन्त्रो गम्यो नमः । ततः क्षेत्रपालाय मंडपायः पू
जयेत् काले रद्यात् । कुमुदः कुमुदाक्षश्च पुरिकाश्च वा मनः । शकुकाणिः सर्वे नवः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः । ब्रह्मानां गच्छ पूर्वदिशो
लेधजनाय काकुमुद स हिता पूर्वधजाय नम इति गंधादि रद्यात् । एवं कुमुदाक्ष स हिताय त्वादि रद्यात् ज्ञानं देवान् पूजयेत् । गुरुय
जमान स हिताः पुष्पधूपो माषभक्तमलिचाराय तर्पयन् नार्काये तमंडपं पूर्वद्वारं रद्यात् । एद्यहि सर्वा मगसिद्धसाध्वैरभिष्टुतो वज्रधरा
मोशाः सर्वा ज्यमानो म्मासां गणनां क्ता धरानां भागवतमस्तो इती इमा वाद्या इद्राय नम इति मंत्रं पूजयेत् । इद्राय सागा यमं परिवा राय सा
युधाय सशक्तिकाय रघुपुष्पादि स हिता माषभक्तवलिर्नम मेति वलि रद्यात् । एवमा म्पादि रद्यात् । मंत्रास्तु । एद्यहि सर्वा
माषभक्तवलिर्नम मेति वलि रद्यात् । शुभाशुभानं रघुवामधी शशिवाय नमः । याहि मखनमस्तो । एत्वे हि रज्ञो गणनाय काख्य

दा०
४२

विशालवेतालपिशाचसंघैः। ममाध्वरं पाद्विभुमाधिन। अलोके अश्वत्थं भागवत्प्रलो एहो हि यज्ञे मम रक्तगायमगाधिरुः सहसिह संवेः।
गाधियः कालकवः सहाय्यरुहाणपूजाभागवत्प्रलो एहो हि यज्ञे अश्वत्थं विवत्त्वनं वगाणेन सोई। सर्वेषधीभिः पितृभिः सहैव
रुहाणपूजाभागवत्प्रलो एहो हि यज्ञे अश्वत्थं विवत्त्वनं वगाणेन सोई। सर्वेषधीभिः पितृभिः सहैव
पा एहो हि विवत्त्वनं वगाणेन सोई। सर्वेषधीभिः पितृभिः सहैव
विहो हि यज्ञे अश्वत्थं विवत्त्वनं वगाणेन सोई। सर्वेषधीभिः पितृभिः सहैव
सयत्रगाः। क्रययोमनवो गावो देवमातर एव च एते ममाध्वरं रक्तां प्रकुर्वन्त मुराचिताः। ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्चैत्रपालो गणः स
रुहाणं त्रयं सर्वं त्रिरुहासि सर्वतः। ३ त्रैलोक्यस्थभ्यः स्थावरभ्यः भूतेभ्यो नमः त्रैलोक्यस्थभ्यः स्थावरभ्यः भूतेभ्यो नमः
लोक्यस्थभ्यः भूतेभ्यो नमः दानवेभ्यः गधर्वेभ्यः राक्षसेभ्यः कृषिभ्यः मनुष्येभ्यः गोभ्यः गोभ्यः देवताभ्यः ब्रह्मणे विष्णवे
रुद्राय चैत्रपालाय गणभ्यो नमः इति संपूज्यमा धमक्तवानि रघुनाततः। माचार्य कृत्वि को यजमानश्चरणप्रक्षाल्य वेद्यामुपवि
श्य षोडशरेतुना संस्थाप्य तस्यादाक्षिण्यं प्रांतादारभ्य स्वर्गादिधातुवंधेषु स्रुवंधेषु वावतुर्विशति देवता आवाह्य पूजयत्
। ताश्च ईशाः शांरुमा रुतः रुद्रः सूर्यः विश्वकर्मा गुरुः आमीरा ग्रीष्म जायतिः विश्वदेवाः जहि धाता पजन्यश भृपितृदेवताः

राम
४२

सौम्यः धर्मः अमराजः अश्विनो जलेशः मित्रवरुणाः धनेशं धर्षः जलेशः विष्णु रिति ततस्त्रिभुवः प्रतिमा स्तुगो विरस्त्यधि
मराजाना वाद्य संपूज्य गावि रप्रतिमा द्वादशांगुल मुक्तादाम्ना सुवर्णमृत्खला प्राविशन्नामध्वं वलवयत् सूर्यधर्मराजो त्रतुला स
नीप एव स्थायोः ततः सर्वैरुत्विजां शंति यथेयुः। ततो यजमान रुता धिसतान सिद्धेयुर्वैत्विक् जायते न्यड प्रादक्षिणां संप्रदह्य
तिशक्त्वा दक्षिणां कुंडलो यवीत कं र्का गुली यवा मासि वरेद्यात्। द्विगुणां गुरुता द्विनेयजमान गुर्वैत्विक् द्वादशपातो नुयवासोन के
जागरश्च नृत्पती तारिना एव पूर्वयुश को सद्या वाधिवारनं कृत्वा परेद्युः कृतानि तप कर्मा यजमानः स्वस्ति वाचयेत्। कृत्विजः पूर्व
वत्स्वस्व कुंडपूजां कृत्स्वशाखया जुहुयुः। कर्मशेष समाधयेद्युश्च अत्र ब्रह्म दक्षिणा पूर्ण पात्ररूपां स्ति अविवासन तलो
द्वयदानेना न्यत सिद्धे रिति पितामहा चरणाना माशयः ततो यजमा प्राशुर्व उरुस्त्रिवा कुंडाग्रह समीपे स्तु कलशोदकै रभिषि
च्युश्च स्वशाखी ये मे वै च ते त्रप्र र्शिताः सुगत्वा मित्यादयः। यजमानं स्तु सर्वेषध्वजुलि सः स्वात्वा शुक्ल माल्यारः पुष्पाजलि
ग्रहीत्वा सप्तफलको तोरणा वलं वितां तलां विः प्रदक्षिणी कृत्य अनुमं वधत्। ३ नमस्तु सर्वै देवानां शक्ति स्त्वसत्य माधिता सा
क्षि भूता जगद्वाची निर्मिता विश्वयो निना एकतः सर्वे मस्यानि तथा नृत शतां त्वा च धी धर्म कृत माध्व स्तु पिता सिजग द्वितो त्व
तले सर्व भूतानां प्रमाणा मिह को र्जिता मो तोलयंती संस्तुता इह स्व नमो स्तुतो पो सो तत्वा धियो देवः पुरुषः पच विशकः। स ए

८०
५०

योधिष्ठितोदेवित्वयितस्मान्नमोनमः। ततो नमोनमस्वेगोविंदं तलापुरुषसंज्ञाकाले हरेतायत्वास्मान्मात्समाग्रादिति। तत्प्रतिमा
मनुमंभसं तलंगोविंदं संप्रज्यपुनस्तोपदक्षिणी कृत्यमावद्वर्मकावालं कृतं होमो धर्मराजस्तथावीमदक्षिणाकराभ्यामारापत्तुला
मध्यावलां वितंगोविंदं श्यत। तलोत्तराशिके आरुह्योपविशेत्त्रयं शुभः। मात्स्ये ततो घरे तलाभागां न्यसेयुर्द्विजयुग्वाः। समाद
भ्यधिकं यावत्कां चनवातिनिर्मलां पुष्टिकामां त्वकुर्वीत भूमिं सच्छनगं विधाय त्रुपुर्वेदव्यासः पञ्चात्रहो हणामिति गोयथे तत्राना
पुराणवचनविरोधार्थं वंशगवीधविषयमिति दानमोख्यादौ गोदोहं यावत्स्थितं तदुदीरयेत् नमस्तैः सर्वभूतानां साक्षिभूतमना
तनि। पितामहं न देवित्वं निर्मिताय मे धिना त्वया धृते जगत्सर्वमहं स्त्वावजगमा सर्वभूतात्मभूतेशेन प्रहस्य सर्ववारीणां तिवद्विपु
राणोत्तमुद्रुत्तमात्रावस्त्वनउक्ता जंयन्मत्रास्तु योगागगानुनतमेति च त्वं यथाय विवेकतुल्यप्रपत्य जातवेदसः। तथा स्वनयवि
त्रेण सुवर्णाहिपुना तमो रस्य सुमहं ज्ञेयः कार्तिकेयस्य स भवः। तथा स्वेभ्य विज्ञा सुवर्णाहिपुना तमा यथाभिर्देवताः सर्वाः
सुवर्णाचरात्मकाः। तथा यत्तं मे स्वकायेन मनसा क्वसा तथा दुः कृतं यत्स्ववर्णास्त्रिया तमुक्ति यं शुभमिति मात्स्ये ततो वती
थं गुर्वे महे निवेदयेत्। कृत्विभ्यो यमर्हं च दद्यादुक्तं। गुर्वेया मस्तानि कृत्विभ्यश्च निवेदयेत्। अवेकं प्रयोगः। विदिपश्चिमत
उपविश सुवर्णादि कुशोदकेन प्रोक्ष जलात्तत्कुशानारायणमासपकृतिध्याद्युल्लिख्य एकैकमेवं तत्काले त्यादिराजराजत्वा

राम
५०

मोहमित्यंतं प्रायुक्तं महाप्रयोगमुक्तापायकृपका मोवा विस्तुप्रीतिकामो वेत्ता धुल्लिख्य वा मुकसगोत्राया मुकशर्मणो गुर्वे
मुकशर्मणो इदं तलापुरुषसुवर्णार्धमग्निदेवतं संप्रददेन्ममेति गुर्वे सुवर्णं दद्यात् एवमागार्धं कृत्विभ्यः। दानं समाग्रादि
मते त्ववर्णकमेण चार्धकं राधः स्थितो ज्ञानकरेभ्यः सर्वभ्यो युगपदेव गोत्राद्युच्चारपूर्वकं मुत्तं न्याचार्यादिभ्यो यथाविभाग
तिथारयेत्। अथ दक्षिणां त्रयदानं तत्सर्वं निष्कलं भवेदित्युक्तं त्वारुद्रदक्षिणाये कृपा गुर्वेया मवेया मरुतादीति अत रक्षि
णात्वेनाद्येति। ग्रामरत्नरक्षिणापि कृत्रियकर्तृके दाने अन्पकर्तृके त्वसुवर्णं रक्षिणातिहेमादिः। ततः पुनमीमांसा धुल्लिख्य
तैत्तुलापुरुषप्रहारनपतिष्ठ। सिध्यर्थं शतं सुवर्णं रक्षिणाग्रामरुतानि गुर्वेत्विभ्यो हंसंप्रददति तदस्त्रजलोक्तिपताय
आचार्यादिभ्यो भागशः। प्रतिपारयेत् रूपनारायाणां दधत्तु गुर्वे दानं तत्सुवर्णमात्रं रक्षिणां दत्त्वा पुनस्त्रेभ्यो षष्ठो वि
भ्योर्धदानं तन्मैकं सुवर्णं रक्षिणां दद्यात् इत्याहुः। अन्ये तु अन्येषां प्रपितला इत्येव नानुज्ञां यथा मरुतानि निवेदयेत्।
रक्षिणां त्वसर्वेषां मवरानां इति सोमान्यन्यायेत सुवर्णां तवापि संख्या कांक्षायां गोयथोक्तं सहस्रसंख्या च यः सोपि ह
सुलादिभिर्निर्वीक्ष्य इत्याहुः। अवरानं सोऽवयः पक्षाः। आयेर्धं गुर्वे दत्त्वा विभ्य इति अवप्रदक्षिणां त्रयदानं तत्सर्वं निष्क
जभवेत्। इति वचनादक्षिणाये कृपायां गुर्वेया मरुतादीत्युक्तं। जायकेभ्यः पुनरुपदेयं तेषु कृत्विष्काभावात्। द्वितीय

रा०
५१

केचित् इतिरूप्यादितुलापुरुषः अथनानारोगास्तुलापुरुषदानस्यमृत्तुजयोदेकां अथलोहप्रदातव्यं सर्वरोगोपशान्तये
कास्यचपह्मकेदेयं नृपुत्राणां विकारके। अथस्मात्तुलापुरुषस्याताम्रकुण्डलरुणापि तुलापुरुषे चरुप्रदातव्यं हयोः। सोवरीस
वरीगेषु प्रदातुं नोदनाफलाद्भवतथादेयं हरीरारुणरुजो गोडभस्मकरो गवधोगं त्रुण्डमालकां जागलचाभिमावेचरो
मात्पातं तेषां पके। जागलकाष्टनामधुद्वं तथादेयं कालश्चासजलोदरो घृतोद्भवतथादेयं रुदिराणामुपशान्तये। त्रीणि पित्रा विनाशा
पदाधिकं भगवारणालावाणवेयनाशाय देयं दुविनाशना अत्रतुलादानेमासा विद्वता पूज्यातां च गार्हो जाह्नमहाभैरवः।
कास्यश्चिन्नोपुषावासीसकेवापुः। पेत्रलेकुजः। रण्यपितरः। सुवरीदेवताः। फलसोमः। गुडेआयः। तोवूलेविनायकः। कुसुमा
गधर्वाः। जागलेभिः। मधुनियुक्तः। घृतेमृत्तुजयः। हारितारामाणः। रश्मिसयीः। पिष्टेप्रजायतिः। अन्नसर्वदेवता इति। अथ
घृतादितुलाविधिः। विष्णुधर्मचिरोः। पूर्णपदिनमथासाद्यतृतीयाया विशिष्टतः। तोमयेनाबुलिनायां मूत्रां कुर्याद्दृष्टुमदारव
अमृत्तुस्य चतुर्हस्त्रप्रमाणतः। सुवरीतत्रवर्ध्यात्त्वशक्त्यावदितं घटे। सोवरीस्थाययेन ववास्ववचतुर्भुजैः शिष्यहयैत
भुजैः शिष्यहयैतवर्ध्यात्स्वायेतिटकेततः। तत्रारुहेत्सवस्त्रास्त्रः। पुष्पांकां स्मृषितः। अभीष्टदेवतां गृह्यत्वा ययित्वा
घृतादिभिः। तुलादानस्य सर्वस्य विधिरेषकोत्तितः। अथमात्रघृतस्योक्तौ तेजोवदिकरीतुलाप्राप्तिर्कोणतमोभाग

राम
५१

तेलेन वहुलाः प्रजागवस्त्रस्य दिव्यवस्त्राणां प्राप्तेति तुलापुष्पं लवणस्य तुलावर्णं अगोतिं गुडस्य त्रुण्डा असापत्न्यं शर्करायास्त
रुपे चंदनेन च अविपुक्ता भवेदुत्तुलापुष्पं कुसुमस्य वानसतापो हृदि भवतु ह्रीरस्य तुलापुष्पं सदा सर्वकां मप्रदाः सर्वाः सर्वपाप
कथं कुर्याः। योदराति तुलाः सर्वाः सगोपिलयमाप्नुयात्। मंत्रादद्यादभिमंत्रितो तस्य हस्तुलोमके तमां द्विजेभ्यः। सयाति गोधा
मदनस्वपुण्यनशोकरोऽतिप्रयाश्रुतेपुमान्। तत्तुलसर्वभूतानां प्रमाणपरिकीर्त्तिता। मोतोदद्यादध्यायप्रथापि वागुरु
संपूज्य विधिवत् सर्वान् कारभूषणैः। विमर्जयेत्प्रमृत्तुमो जायेत्वा विधानतः। शेषद्विजेभ्यो दातव्यं स्त्रीभ्यामेभ्यस्तथैव। इष्ट
वैश्वविशिष्टानां आश्रितानां कुंडे विना। कदलीदलसंस्कारयचपिंडादिमां द्विजां कपूरस्य तुलापूज्यं कुं कुमेनालभेत्तुतां। गुडवाय
दिवावडं लवणवापितो नितो। योदद्यादात्मना तुल्यानारी वापुरुषोपि वा पुमां अघुम्वत्सस्यान्नां स्यात्पार्वती सति। तुला
नस्य सर्वस्य विधिरेष उदाहृतः। इतिरूप्यादितुलादानविधिः। अथरूप्यादितुलादानप्रयोगः। तत्ररूप्यकपूरतुलयाः सुवरीतु
लाफलमेव। इतिकर्त्तव्यतापि यक्ते सेवारत्तुलायां प्रपिते देवफलेषु गोशुचिविशेषाः। कचितातत्रावेव त्रैकुं कुमेन वगणुड
मधुनिचसोप्राग्यावस्त्रेषु वस्त्रांश्चिन्नवर्णालावण्यच। कुं कुमेभ्रत्रविधौ। अतलेवहुलाः प्रजाः सर्वरोगेषु लोहापद्माणि
कास्या अथ शंखचपुः। अथस्मात्तुलापुरुषे तां प्राक्पित्रे पित्रलां प्रदत्तमहयोः रूप्यां सर्वरोगेषु मृत्तुनिवारणाय च स

दा०
५३

वागीप्रहणपाफलं। मस्मकेसर्वागेषु कुण्डः। गडमालासुपुण्ड्रं। अग्निमाधेकांष्टावायुजोमनाशेषुपुष्पाकासश्चासजलोदरेषुम
धुक्कुरेष्टितांतेजावृद्ध्यापित्रेत्तोरसतायनित्यर्थवाग्नादरधिकपलवर्णाददुग्धपिष्टासर्वागेषुअत्राशकर्याः सापत्यावृ
दनेमोदयासर्वाखवातलासुसर्वाणिफलानि। अत्रतत्रफलकामस्यवाततद्व्यवृत्तलाज्ञयाअथतत्रद्व्यवृत्तवृत्ताः। लोहमहाभ
खः। कास्यपृष्ठाश्विनोव। सीसेवायुः। ताम्रस्यपिः। पित्तलकुजः। रूप्यपितरः। स्वर्णसर्वदेवताः। फलेसोमः। गुडआयः। तावृत्तेवि
नायकः। पुष्पाधवाः। काष्ठश्वभिः। मधुनिपत्रः। शृतेमृत्सुजयः। कृषितारागाणाः। दक्षिणसर्पाः। पिष्टेप्रजायतिः। अत्रसर्वदेवताः। त
लातृशकगुदादेवराश्रीपरीविचकदंकाचनारिकाष्टमयी। सार्द्धचतुर्हस्तादशागुलसुत्रवेष्टनसूलावृत्तेलावृत्तेलाप्रा
तपोमध्यमयुग्मगुलावृत्तवृत्तस्त्राकायातस्याः षडंगुनधारतायाधोभागावडिशकृत्तिकाटकद्वयनिवेशामध्यवोर्ध्वभागाएक
तस्याः समाताराश्चतुर्विंशतिवंधावातमयानिवेश्याः। एकफलकद्वयमधिपचवतः सार्द्धविप्रदेशमित्यासद्वयचतुस्त्रवाय
चवतस्त्रगुलावृत्तं त्रान्तवधनार्थमिष्टमृत्तमिर्वीकटकेयतकार्ये। अथसांप्रदायिकः प्रयोगः। कर्त्तामासयज्ञाद्युल्लिख्यामुक
फकामोमुकोगानितृत्रिकामः सर्ववगोरीसदनसुपुण्ड्राप्रिशोकडुर्गतिनिवृत्तिकामईश्वराप्रिकाभवाभुक्तलानंका
मृदतिहकल्यगणेशपूजाचार्यवराणतसृजनानिकुपीतस्वस्तिवाचनमातृकापूजनाभ्युदधिकआह्वान्यीतिकेचिदाततत्राव

राम
५३

र्यपिद्वसंस्कृतसर्वाधिकीर्यश्वीवोरुयेतित्वेनएतोचिंशमितित्वेनापोहिष्ठत्यादिभिः कर्मभुवसंप्रोह्मास्वत्ययनंतास्मितिमिर्मद्वयं
जज्ञापूर्वीकांमहाभेवादिंकाततद्व्यवृत्तगोविंदसूर्यधर्मराजवपतिमावतृष्टयसंपूज्यतलागंधादिस्तिलकपतस्याधातमेषुसु
त्रमेषुवाचतविंशतिवेषुदेवतात्रावाद्यपूजयताश्चाइशः१। शशी२। भारुत३। रुद्रः४। सूर्यः५। विश्वकर्मा६। गुरुः७। अग्नीग्री८। प्रजाय
ति९। विद्येदेवाः१०। जगद्धिधाता११। पज्जमशभू१२। पितृदेवताः१३। सोम्यः१४। धर्मः१५। अमराजः१६। अश्विनोः१७। तलेशः१८। मित्रावरुणाः१९।
महद्गणः२०। धनेशः२१। गंधर्वः२२। जलेशः२३। विष्णुः२४। इतिस्तुलामुत्रागादिषुवधाफलकद्वयतथावलवयद्यथाभूमावृत्तस्त्रिमाभ्यु
भवतागोविंदप्रतिमाचरेममृत्खलधामुक्तादन्नास्वातरेणवाहादशागुलेनतलामध्यवलं वनीयाततोयजमानः पुष्पाजनिगृहीत्वा
तलाविः प्रदक्षिणीकृत्यानुमंत्रयत्। ३० नमस्तसर्वदेवानाशक्तिस्त्वसंत्यमाश्रितामाक्षिभूता। साक्षिभूताजगद्धात्रीनिर्मिताविश्वयो
निता। एकतः सर्वसत्पानितथानृशतानिवाधर्माधर्मकृतंमध्यस्थापितासिजगद्धितोत्वंतलेसर्वभूतानोपमारा। मिहकीर्तितामातो
लयतीसमारादुद्धस्वनमोस्तुतोयोसोतत्वावियोदेवः पुरुषः पचविश्वकः। सृष्ट्योधिष्ठितोदेवीत्वयितस्मान्नमानमशतिततो नमान
मस्तिगोविंदतलामुत्पसंजकात्वहोतारयत्वास्मान्मास्मसमारसागरादिगोविंदमनुमंमयुनस्तुलागोविंदस्वसृज्यपुनः वरदक्षि
णीकृत्यमृदक्षिणीकोरधर्मराजवामेआरायतलावलवितंगोविंदपुनश्चरशिकोप्रादुर्गुणव्यवशेतततोयोशिक्यआवायीद

रा०
५४

योऽव्यं न सेषः ततो मुहूर्तगोरोह न मात्रा स्तित्वा यदेतत् न मस्ते सर्वभूतानां साक्षिभूते सनातनि पितृमहे नरे विलं निर्मिता धर्मोदित
त्वया हतं जगत्सर्वमहस्त्वा वज्रगमे सर्वभूतात्मभूते शानमस्ते सर्वधारिणेति ततो वतोर्यदेशकालो स्मृत्वा मुक्ताफलकामो मुक्तागामि
हृदिकामः सर्ववगोरो मदनपुण्यप्राप्तशो कर्तुं गतिनिवृत्तिकामे इव श्रुति का मोवा इरमात्मसमतो लितयमुक इव्यममुक देवतमावा
यीदिविभेभ्यो नाना नामात्रेभ्यो रातमहमुत्सृज्य नममतिजलं किंप्रदत्त तत्र कां स्पपितरः प्रीयतामिति वदेत् ताम्ने पितामहः श्री
लवणलक्ष्मी गंधपुंड्रविश्वधारी गुडयार्वती श्रीवातत आचो यधशक्त्या रक्षिणा रद्यात् आचार्यस्तु तत्र देवता गोविंदस्त्
र्धमराज मोशारी असे प्रज्य उचिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्युक्त्वा प्यया तदेव गाणा इति विस्तृते ततो यजमान प्रतिमादि माचार्यकोर प्रति
पायत्री स्त्रिप्रान्तभोज्यभूयसी रक्षिणा रद्यात् इति श्री मा मा म क शंकर भट्टात्मज नीलकंठकृतैरानम पूरुखरूप्या रितुना रान प्रयो
गः अथ हिरण्यगर्भदानमात्स्या अथातः संप्रवक्ष्यामि हे मदानमनुभ्रमेना हिरण्यगर्भो र्व्यमहायात कना शाना पुण्यदिन
मथा माधतलोपुरुषरा नवतः कृत्स्नं उय संभार भूषणा रक्षनादिकां कुर्यादयोषितस्वदत्तं केनार्वेहनं ततः उयोषित उयका
तोयवासः पुण्यपाहवाचन कृत्वा तद्वत्त्वा विवासनां ब्राह्मणो हन्येत्कुं उतपनीय प्रयश्चमदा सप्तपुलाहूय हे मयं कजगर्भवत
। त्रिभागाहीन विस्तारं प्रशस्तं मुजाकृति ब्राह्मणो गुर्विभिः सह यजमान इति रूपनारायणः ४ कुरश्चो तैरेवानयो रिति मदनरत्ना

राम
५४

रौकुंड हिरण्यगर्भमपं कजेति अधोनाग मध्यस्थिताष्टदलहेमकमलपुतं विभागेति अष्टावतारि शंखं गुलविस्तारं मुजो मृदग
। तदा कृति मध्ये किंचित्कूलमिति ४ कुरः मूलमध्यां येषु समा मिति वाचस्पति मिश्राः दानसागर विस्तारमित्यस्यां अज्यक्ती
राभिपूरितमिति पाठः तव त्वन्याभ्यामाज्यक्ती अभ्यां एकरंशं पूरितमित्यर्थः । अथिभागा इत्यभेकदेशवाचित्वात् रशां ब्राह्मिस्व
निरावेष्टुवीतथैव वा हेमनालं सपिठकं वहिरादित्यसंपुतं तथैवा वारणाभेरुपवीतवकां वनां पाश्यातः स्थापयेत्तद्वद्वे मरुडकं मंडलं
। अथवा गिरशां खंडानि अत्राणीति वा पाठः तत्र अत्राका राणि सुवर्णं खंडानि ति हेमादिः । अथवा गिरा प्रादरः । तानि चतवेका
खंडः । वक्रां शक्तिः । रंडः । पाशः ध्वजः गदा शूलया शुक्ल शिखाख्या निरशारत्नानि येषां सिद्धानि पिठकं मज्जुषे ति हेमादिः स्थाना
का उपवेशनपट्ट इति रामादरः । रावेनालं रक्षार्थां स्तुवी कार्णवंधार्थां नानेरा वारणवत्त्वाको । उपवीतमुपनेयनार्थां रंडकं मंडलं
समावर्त्तनार्थं । एताति रशां खंडादीनि हेमानीति हेमादिः । नालोपवीत रंडा एव हेमाः । अन्यस्तु प्रकृतं प्रवयास्यमिति त्रयुक्ता एव
षु सर्वे रथ हेमत्वांगोकारात् । अथवा स्त्राणीत्यनेन रत्नादि रक्षाकमेवोच्यत इति दानसागरः । रशां स्त्राणी चेति रूपनारायणः । रशा
तानीति भूपालः । रशादानीति यादो रत्नविशेषां वेदाप्यत्नानां नित्यं इति विद्याधरः । आदित्यसंयुतं आदित्यप्रतिमायुतं तोया
पद्माकारं पिधानं स्यात्समता रंगुलाधिकं मुक्तावलीसमायुतं यद्भागदला चिता तिलद्रोणोपरि मतवेदी मध्ये ततो च ये तपात्र

रा०
५५

सुखदेकागुलेनसमंतादधिकमष्टलकमलाकारपिधानंस्यात्तदोणःपरिभाषायाज्ञेयः।कुंडहेममानंतयावतातदुक्तप्रमाणं
पद्यतेतावदास्यलौगिकुर्पास्तहृत्कषणाधःपात्रद्विगुणतः।तरुईनोईपात्रसहस्रेणद्वयत्वाविद्याद्वयत्वाविद्या
द्वयस्यार्द्रमाईमेवकादिगुणवाचकत्वेव्यथालाभतवाभवत्।सहस्रजवानलत्वास्वर्णघाद्वेत्तुवेष्टयदितिहेममानमुक्त
।ततोभगलशहेनब्रह्मघोषखेराच।सर्वोषधुरकेनेवत्तापितोवेरयुगवेःशुक्तमान्यावरधःसर्वभरणभूषितः।इममुच्चारये
मंत्रंएहीतकुखेमाजलिः।उच्चार्यमंत्राःप्रयोगेजेयाः।एवमात्रंन्यतन्मध्येआविष्णोस्तुउदङ्मुखः।मुष्टिप्राम्पद्यष्टिधधर्मग
जवत्तुर्वै।जानुमध्याशिरःकृत्वातिष्ठेदृष्टंमंपचकं।तथागर्भाधानंयुसवनसीमंतोत्रयनंतथाकुर्पादिगुणार्द्रस्यतत्वेदि
जयुगवाधगर्भाधानारियहणमनवजोभनस्यायनक्राण।प्रजावज्जीवपुत्राभ्यांसेवनंतवआचोत।द्वीरसेनकत्वेव्याहृत्वा
चष्टतादुतिरितिहेमाद्रौवातलोक्तेः।गीतमगलशहेनगुरुहृत्यायंप्रवृत्तः।जातकर्मादिकाःकुर्पाक्रियाःषोडशचापराजाना
कर्मादिकाःअपराश्रयक्रियाःकुर्पात्रेनषोडशसंयधेतेइत्यर्थः।एवमेवहेमाद्रिरूपनारायणादीनामाशयः।तेनगर्भाधान
युसवनसीमंतोत्रयनानवजोभनानिगुवाधन्यतमःकुर्पात।ततोगुरुर्धजमानमुत्थायधत्ततोजातकर्मानामकरणानिक्कमण
नशाशनचूडाकरणपनयनवेद्वतवत्तृषसमावर्तनोदाहाःकार्याःहेमाद्रौतजातकर्मादिषुआजायतेइत्यर्थोप्यवृत्त

रा०
५५

वत्तृषमोदानसाहित्येनोदाहृत्यागेनदादशत्वमुक्तंजातकर्मादिषुविवाहपितृपुत्रमित्रपंचपुत्रप्रवेशेनचषोडशचापराइति
यथाश्रुतमेवयोज्यप्रितिमदनरांमोदोएतेवजातकर्माद्याःसंस्काराद्यजमानशगव्येतिधारायःगुरोःकर्त्तृत्वान्नक्षत्राख्ये
तियाःशुक्तंत्वसमावर्तनोदाहृत्यचयज्ञापजमानेनेवस्वशाखयाकायाइतरेषुगुरुणाद्यजमानशगव्येतिफलिशाखतिक
र्त्तव्यतयेवतेषाफलिशाखतिकर्त्तव्यतयेवतेषाफलजनकालस्यज्ञानत्वात्कर्मात्तत्वेतजातकर्मादीनामानाभावः।सर्वभ्य
ःकामभ्योदशपूणिमासावित्यत्रैवाख्याताभावेनप्रकारणातरायोगात्त्रैधातवीयादीकृणयितिवन्तान्येवजातकर्मादीनि
दानागतधाविनिधुज्यते।कर्मातरत्वेपिचैतंधाजातकर्मादिविहातित्वेनफलिशाखीधैवतिकर्त्तव्यताआप्नोतिनगुरुशाखी
यातेनगुरुवधजमानशाखीयोभवत्पुस्मिराने।अध्ययनसिद्धज्ञानवत्वात्।अवेगुणपापान्नइवसमानकल्पायजमा
ना।तेचसंस्कारास्त्वत्कर्मानुध्यानपूर्वतत्त्वधानभवथाठमावेष्टाकार्याः।स्त्रीमृदकटिकामचवर्जमनुध्यानमावांतवलि
पाजातकर्मानामकरणानिध्रमणात्राशनचूडाकमेविवाहाख्यसंस्कारपेक्षात्रापिवाहःसमेवकःश्रुदाणंतृप्ततृष
इत्येवमहायज्ञाश्रित्येकादशानुध्याननृपाएवेतिस्वनिबंधकतः।शिष्टास्तुत्रैवाग्निकाटिकेप्यमचकानुध्यानमेवाचरति
।शुक्तमिववेदःसर्वेदार्थत्यागेमंत्रप्रापठमानाभावात्।त्याप्यंतस्वरूपतस्वानुष्ठानं सर्वेषांयत्रुदामोदरागर्भाधाना

रा.
५६

दीनाकुंडे विवाहस्य चतुर्लोकसंभवात्मनोऽप्युत्थानमेवकार्यमिति तत्राह्वारिसेन कर्तव्यं संचनं रक्तिरोपुटे औदुंबरफलेः सा
हमेकाविंशकुशान्तराशक्तायतावदेवात्र कुर्यात्सीमितकर्मणि अत्र प्राशने कविद्वानभोजयेत्यायमादिभिः एवं विश्वजिह्वा
गर्भाधानादिकाः क्रियाः शक्तिवीजनकक्ष्याब्राह्मणे वेद्याणां रिति निगयुराणां तद्विद्यापुटे अधः पात्रगतं प्रयामिधर
क्रिणं रधे यत्रुहमादोटाडगनं दनेवा उधरिपात्रगतं प्रयोरिति तत्र अधः पात्रे स्मरदिव्या गुणत्रयसमवितो चतुर्विंशतिका
देवी ब्रह्मविष्णुनिरूपिणी ऊर्ध्वपात्रे गुणातीतं त्रिंशकमुमायिता आत्मानपुरुषध्यायेत्येव विश्वकमज्जमिति लोकांश्च
पात्रे स्पेवस्त्रीरूपतोऽक्ते तावदेवैवकारेणां गतं रधिसंख्या अत्र ह्येवावापतीति वत तेन गृह्यायेरापि निवृत्तिः उद्धृत
न्यकां कृत्वा त्रिंशान्तिं शोभनां अलंकृतं तथा कृत्वा शिवाय विनिवेदयेत् अवचतः सौवर्णिको निवृत्तिके चित्ताष्टपं
चाशदधिकद्विशतपणमित्यतिनास्कराचार्याः दीनारपि च स्वर्णययी धत्तुं न्यातेषां शक्त्या व्यवस्था द्वां रसेको धज
मानस्य पितरौ तस्थानीयवामिथुनमाप्नीयतया स्य ताराकारयेदुरुः कर्त्तारभार्यया पुक्ते सर्वोक्तकारणो भित्ति आनी
य कुर्यात्तस्य स्य गर्भाधानादिकाः क्रियाः भार्यदत्तपुटे ह्वारसं संचनमाचरेत् एकविंशति संख्यातानुदुंबरफलावृत्ति
राकुशानानीय शक्त्याथ कुर्यात्सीमितकर्मचेतिका मिकोक्ते प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां संचनं तत्राचरेत् द्वां रसेन कर्त्त

राम
५६

व्यं व्याहृत्या च घृताहुतिरिति हेमाद्रौ वातलोक्ते अत्र प्रजावत् आते गर्भद्वितीयादि जीवपुत्रं अग्निरेत प्रथम इत्यादि सप्तपिवाके
षाविंश संभवेन सर्वेषां अनुधानं प्राच्युक्तं पलु अत्र प्राशने भुक्तवतः कर्मानुष्ठानविशेष इति सोपि हविः शेषभोजनवद्विहितत्वाद्
यातः किवसेवैरपि प्रयोगेन सर्वे संस्कारमत्राडक्ताः चोलादो होममवाडक्ताः अत्र प्रधानं करणी भूता एवमेवा अभिषेतास्तेतो गर्भा
धाने अपनः शोशुवदयमिति मूर्धाभिप्रशंनार्थं सूक्ताद्यं गमयस्य समावर्त्तने होमसाधनस्य प्रमायेवर्द्धति सूक्तं स्य तत्रैव स्मृतं तेवम इत्या
दे लिखने विवाहस्यैव भार्यात्वात्प्रादुर्भावान्न भूतं होमसप्रपरीक्षितं त्राणां मलिखनमिति केथमिदं पूर्वपरिविहृत्प्रमाणं न्यमेत
मालिखनमादत्तं अतः स्वरूपतरेव कार्यः सर्वे तत्र पूर्वदिक्कुंडे धेवकमादृगादिशीखीयजमानसंस्कारप्रधान होमाः कार्याः
कार्याः उद्धृतो यलेयने ध्यानाधाराज्यभागाः स्विष्टकृदाद्युत्तरांगानि चनकार्याणि तदुपकाराणां सिद्धत्वात् पशुतत्रांत
पानिपुरोडाशंप्रयाज्ञानुयार्जननुष्ठानवत्पाशुकोरुतेरुपकारसिद्धेः अत्र गर्भाधानादिव्यनिष्क्रमणं आदिसहितं षोडश संस्कार
यत्ने निष्क्रमणं आदत्त्यागेन पंचयज्ञसाहित्येनो न विंशति यत्ने वा गर्भाधानं सीमितं तावत्कर्मांतरे यावदुक्ते कामिकलौगादिघनेकशु
ण्युतेः प्रधानवाधाच्च पुंसवने तद्व्यानमात्रेण कार्या स्वरूपानुष्ठानवाधानं त्रयाष्टमानाभावाच्च तथा ऊकुशाखीये औलवाप्रश्नाय
वीत्याद्याहुतिवत्तद्व्यकार्यनोपनयनवत्तद्व्यसमावर्त्तनं विवाहेषु चोलीधरेवाष्टे रुचकारसिद्धेः उपनयने विशेषमाहाश्च लायनः

रा०
५७

अथोयेत पूर्वस्पष्टता कृतं केशवपनं मेधाजननं चानिहं कोपरिरानकालश्च तत्सवितुर्गणी महा इति सावित्री पूर्व उपरि रानकालावप्यनिहं को
परानमादिता प्रव्रतयत धेवदुते दशमीति गायत्र्या स्मृते तत्सवितुर्गणी महा इति अथ उपदेशः । अनुष्ठा अजिनमखलादोभे स च पावता निवा
निवा निवर्त्तते हि जातीनां पुनः संस्कारकर्मणीति अन्यत्वाद्य विवाहे स प्रयरीक्रमणपरिणयनयोर्निवृत्तिः अति प्रापा असंभवान् अन्य
अपि संस्कारा पुवाधितं लुप्यत इति रिक्राषोडश क्रियाभावात् त्रीशूद्रयो हि रणपार्श्वे राने अनधिकार इति कचित् तत्रानरो वायु दिवानारी एव
ब्रह्मात्मसंभवायः करोति प्रहायुपतस्यापिष्ट एयुपफलमिति ह माद्रो हि रणपार्श्वे करणो विस्तु धर्मोक्तः स्त्रीणां अधिकारावगमात्
आत्मसंभवं हि रणपार्श्वे इति वाक्याच्च श्रुदस्येति तथा सख्या रिकं च गुरवे दत्वा मित्रमिजयेत् । प्रवः प्रयोगे ज्ञेयः चतुर्भिः कलशैर्भू
यस्तत्तत्तद्विजये गवाः । खानं कुर्युः प्रसन्नांगाः दिव्याभरणभूषिताः देवस्य त्वेति प्रवेणा स्मृतं स्य कनकासनैव तर्भिः कुंडमपीपस्तेः
कुर्युः कारधेयुः । प्रवः प्रयोगे ततो हि रणपार्श्वे तेभ्यो दद्याद्विद्वक्ताः । अत्रापि सत्विगावाघाणां रान इव विभागस्तुलायु रुरुषवदवग
तंभः । ते पूज्याः सर्वभावे भवेन बहुवोवात रजया तत्रोपकारां सर्वगुरुवे विनिवेद्येत् । पादु कोपान ह च्चत्रा प्रसन्नमाना जनायां
वा विषयं वापि यथाप्यदपि संभवेत् । विषयो ग्रामसमूहः । अन्य इत्यादि । ग्रामा रिकं चतुलायु रुरुषवत् अत्रापि रक्तिणात्वेना चेति । अत्र
प्यात्मानं कारगुरवे दद्यात् । इति हि रणपार्श्वे रानविधिः । अथैतत्प्रयोगः । देशकालोत्तं कोर्त्तं स कोर्त्तं स कं कलिकलु पनिहंति

रम
५७

भावितनरुक्निमप्रपित्रादिपुरुषशतविविधं पुत्रपौत्रप्रयौवादि समुद्रागपूर्वकसिद्धसंघमेवितत्वा परोगाणकलितचामलावी
ज्यमानत्वं कैकमन्तरसमयावच्छिन्नसर्वलोकपालपुनिवासोत्तकल्पकोरिशतावच्छिन्नजलोकमहितत्वकामोहंश्चो हि र
णपार्श्वे रानपिति पारथिव्ये इति प्रतिज्ञाया तलायु रुरुषवदो विदो मायाते विनायकपूजा विप्राजाग्रहणात् पूजाभ्युदधिक आह्वयणा
हवाचनं गुवादिवागमधुयर्करानमं डयपूजागुवादि विनियोगांतं कुर्यात् । अत्र गुरुर्जमानशावय एव । ततो गुरुवद्या षोडश गायत्रि
स्थापितं तिलद्रोणा यत्रिगुक्तं हि रणपार्श्वे पात्रं कविभिः सहानीय स्थापयेत् । ततः कुंडमभ्ये हे प्रयत्नं नवाय कुंडं देशं तत्तरीग
भ्यामृपित्वा कुंडं स्पवहिः पाश्र्वयोः ईशं खडा निरत्नानि कुरिकां सुवीहं प्रनालं उपवेशनयद्वादित्यतिप्राना भेरावागवत्त्रेहो
यवीतदं डौकमंडलुमिति स्थापयेत् । ततः ॐ हि रणपार्श्वे यति साधिवाने हि रणपार्श्वे पूजयेत् । कुंडमपीपस्ते कुभस्ते प्रमहस्ते
नादिपूणा दुत्पमिषकांतं तलायु रुरुषवत् । एवमभिषिक्तो यजमानः स्नातः शुक्लवस्त्रालंकारादिपुक्तो गृहीतकुसमांजलिः प्राशु
खः पात्रमात्रेयेत् । नमो हि रणपार्श्वे यति हि रणपार्श्वे कववायव । सप्तलोकसराध्वजगद्वावेन मोनमः । भूर्लोक प्रमुखालोकात्
वमभ्ये वस्तिता । ब्रह्मादयस्तथा देवानमेह विस्वधारिणाः नमस्ते भुवनाधारं प्रस्ते भुवनाश्रयः नमो हि रणपार्श्वे यति गार्भेयस्य
पितामहः । पतस्त्वमवधूतात्मा भूतेभ्ये व्यवस्थितः । तस्मान्मा मुद्रा शेषः । स्वसमासागरात् । ततः पात्रे पुष्यांजलिं प्रक्षि

दा०
५२

यस्यमंगलघोषतत्रप्रविशेत्तुर्वर्जित्वात्रपिधानेनाह्वयेयुः। यजमानस्तुतयोदधुवोदक्षिणामुष्ट्रोः क्रमात्तर्धमराज
वत्तुर्वर्जित्वात्राचोः शिरः कृत्वाह्वयेयुः। यजमानस्तुतयोदधुवोदक्षिणामुष्ट्रोः क्रमात्तर्धमराज
नमानीयतद्वागधः पात्रांतरं प्रयोम्येदक्षिणां प्रेशाक्षिणीजेन हवीरसंसेवेयदितिगोधानं पुमवनम्य ध्यानमात्रं समितेगु
वीधन्यतमः सोढुबर्णनोरकविशतिकुशेयः पात्रेकान्यनिकं समितशक्तिवीजेनोत्रीयः। आतेगोघोनिमित्तिप्रजावताह
केनअभिप्रेतितिजीवपुत्रेणवहवीरसंपुर्वेक्तरं प्रयासिच्यनृकुशावीयादिपुजमानकमेणशागादिकुं देसमस्तव्याहृतिभि
स्काप्रजाड्यादिति। इदं प्रवानवलोभनतोत्राव्यत्यस्तमुक्तं। एवमुत्रासंस्कारं प्रपितत्रकुं देषुहोमः। ततोयुरुः शुभलग्नेयज
मानमुक्ताप्याश्वलायनपुजमानस्यजातकर्मनामकर्मनामकर्मनामकरणात्राशनचोलाधनयनव्रतचतुष्टयानिकुर्या
त्। तत्रान्नप्राशनेपायसमोजनचोलाभूतस्मगायवेशनाभावइतिनारायणः। उपनयनेअप्रयापूषात्पाद्यादुतिवत्
ष्टयवयनमेधाजननादित्यायव्रतयतयेवदंतोपरिदामा। तिथिरिदनाजिनमखलार्दं नैवव्यावृताचरणाभावः। एवमुहा
नाभ्यादिब्रतसमावर्तनविवाहश्चादुतिवत्ष्टयाभावः। गायत्र्याह्वयेनतत्सवितर्हणीमहवस्यभोजनोअष्टसर्वस्वधातमेतुभ
गस्यधीमहिनिश्चयदेशः। अन्यत्रुत्प्रासमावर्तनविवाहोत्सवयजमानः कुर्यात्। विवाहस्तत्रिशत्रिकमूल्यसुवर्णवदि

राम
५२

तत्रप्रतिपद्यासहस्रानिधिरिगयनसप्तपदीक्रमेणध्रुवाह्वयेनीरुनिनिचरति। लाजाहोमस्तुवैवा। अन्यत्रुत्प्रासमावर्तनविवाहो
यजमानएवकुर्यात्। मदनरामोदरायदस्तुयचमहायज्ञाः काथीः नश्चाह्वानवलोभनइत्याहुः। यजुः शाखीयनातजातका
मीदिषुजातकर्मादिषुप्राजायत्यम्रेप्रमग्नेषोम्यवत्वारिवेदवतानिनिष्क्रमणचोक्तं। नामकरणंनोक्तमिति विशेषः। रु
रोगानातनातनामाति। अन्नप्राशनंनोक्ति। गोदानव्रतंकेशतावत्वारिवेदवतानिचरति। अथवेवेदजाथवेवेदजातकर्मानिष्क
मात्रप्राशनगोदानाधनयनसावित्र्यावेदव्रतसावित्रीव्रतविमर्गसमावर्तनविवाहयचयज्ञाह्वयः। एतेषामनुष्ठानप्रकारस्त
त्रह्वाव्यावोयः। शिष्टास्तुसर्वेषामंस्काराणामनुष्ठानमात्रं कुर्यात्ततोपुजमानोदशाखडादिगुखयेयत्नमोहिरण्य
गभीष्टेपादिषुगुक्तंमन्त्रेभ्योननस्तुकीततः कुडमपीयस्ककलशजलेस्वस्त्वेत्यादिनाअद्यजातस्येतानिअभिषेका
महवयदिभ्यननवपुषाधिजीवस्त्रावीभवेतिचमंत्रेणकनकासनस्क्यजमानमभिषेयेयुः। ततोदशकालीस्कीपिस्तका
नेत्यादिमहितत्वकामइत्यंतमुक्तातिलशणापरिष्कृष्टिदहिरण्यप्राप्रयात्रसवितानकेविस्तुदेवतपुष्पभ्ययथाक्तमाग
व्यवस्तुधासंप्रदेनमेतुक्तापुनस्तथैवदेशकालाद्युक्तैतदनप्रतिष्ठासिध्यर्थमिदं सुवर्णादिद्विणागुर्वादिभ्यः सत्र
ददइत्युक्तादीनानाथभ्यापिपथाशक्तिदत्वापुण्याह्वाचनयहृज्जाविमर्जनाततलापुरुषवत्सर्ववत्सर्वस्वत्वात्मानं

रा०
५७

कारिगुरवेद्यात् इति हि रापाभप्रयोगः अथ ब्रह्मांडः अथातः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मांडं विविधैर्कल्पैश्च सर्वदानानां
हापातकनाशनां पुण्यदिनमथासाधनानां पुरुषदानवत्तु विद्मः उच्यते भारभूषणोद्धारनारिको लोके शावाहनतद्वर
धिवामनकंतथा कुयोद्विशतनाद्वर्ध्यासहस्रशक्तिः शकलद्वयं पुंके ब्रह्मा उकावनवुधः शकलः खंडः उक्तं
ब्रह्मांडं कुंभकूपो भवेद्याद्वप्रतीच्यादिशि चंदमाः उदितः शुक्रयुक्ता रोवपुंड्रस्य तद्वर्णं कुंभकूपो नाम प्रवाही नकु
भात इत्यर्थः दिगाजाष्टके सयुक्तं षड्रंगमनचितं लोकपालाष्टको येतं मध्यास्ति चतुर्भुजं शिवायुता केशिखं शि
खामुमालक्ष्मी सप्रचितं वितलं गुलशतं धाराधाम वेत्तु को शेषवस्त्रसवीत तिलद्रोणोपरि सत्तथाष्टादशधा
न्यानि संप्रतापिकल्पयेत् दिगाजाष्टरावतपुंड्रं कवामनकमुद्रां जनपुष्पदेत सार्वभौम सप्रतीकाः तत्तत्कृणामादित्य
पुराणि शुभ्राभश्च तद्वर्तः श्रीमान् रावतो मतः पुष्पदेतो बृहत्सामाघ इतः पुष्पदेतवान् सामान्यगज रूपेण शेषारिक्
रिणः स्मृताः षडगानि शिवा कल्याकारणानि रुक्मरुद्रो ज्योतिषमिति तत्तत्कृणामुर्त्तानि ब्रह्मणो लोके साहस्र
त्राणि तानि तद्भिर्भुजानि शुभ्राभ्यां निवासे रक्षितं कुंडिका मकुटिका मकुटं च अथाष्टादशराशि रक्षितं कोपेष्टि रण
मेचतरो वेदा इति वाक्यात् अगानि च वेदस्थाने प्रधाननीयमानं हितवागान्यय कर्षतीति न्यायात् रूपाणि निलोकपाल ५७

रूपाण्यो ह विश्वकर्मा च तस्माज्जगत्सर्वो वज्रपाणिः पुरंदरः प्राचीपतिः प्रकर्तव्यो नानाभरणभूषितः पिंगभूषणभूषके
शक्तिः पिंगोक्तं जठरोत्तमः कृष्णः साहस्रवस्त्रसम्राविः शक्तिधारकः इष्यते तायमः कार्योद्देशस्तो विजानतो रक्तद
कृपाशभृत् कुंदो निर्द्विती विधताननः पुष्कृतः खड्गहस्तधृतवानराक्तसौहृतः वरुणः पाशधृक् सोम्यः प्रतीच्यामक
राश्रयः धावत हरिणोष्ठस्त्वाध्वजधारी समीरणः दशोश्वाथगरायाणि वरुणः पूर्वीतो विनेत्रश्च दृषभस्तु स्त्रिभुल
धृक् कपालयाणि चंद्रार्कभूषणः परमेश्वरः उमाहृष्टे रवीपुणो चतुर्भुजा द्विवा द्वौ द्विनेत्रावा विजो वना कुंडलान
कृताईदं शो वराभरणधिता गौरी च नानिभा गौरी स्वस्तिकानवधो वना स्वस्तिकावाङ्मुपाकुचौ पिहिते कृतस्वस्तिकाका
रेत्यर्थः तोरीष शिववामभागो रूपनारायणी येत अक्षरवकं मंडलुधराभयहस्तैः पुक्ता लक्ष्मीरूपोपाशक्तमालिका
भोजस्थितिभिर्धाम्यमोम्यधोः यद्वाप्तनस्त्वाकुर्वीत अयं चैव लोकपमातराणि खणी स्त्रहयो च सर्वलोकामुपिता रो
कनयप्रकस्य धावत दक्षिणेन तड उर्ध्वदक्षिणार्कपाशात् प्रालो उर्ध्ववामे धावत कुशो अथो वामप्रक्षिणार्कयो रमेधम
वरमुद्रां स्थतीति चतुर्हस्ते वेति रामोदरः वसुहृत्पाप्रसन्नवदनाः सौम्या वराः शक्तियाण्यः यद्वाप्तनस्त्वादिभुजाः
कर्तव्या वरावददा रामोदरीये निगमे आपोषु वस्त्रमोम्यश्च ध्वजैवाति लोननः प्रसूतपुष्पप्रभासश्च वसवो नामभि

रा०

६०

स्मृता इति पञ्चासन्नस्तु द्विभुजाः पञ्चगामी भक्तांतयः करारि स्तं धर्यत नीलपंकजधारिणाः अथः साहित मे पारिराशयः
 प्रावता धिकाः मेवादि राशि रूपं रामो यवयव कर्कट सिंह हस्ति कमीनाः त्वनामानु रूपाः चीणा धरोदपती मिथुनां कश्यप हत
 मस्य मेजरी कुमारी कन्या त्वना हस्तो नस्तु नामृगा स्तो अजय नो मकरः धर शिरानरः कुंभः प्रावता धिका मोजा यक्षिन्न
 चरणा इति रामोदरः इन्द्राद्या दशादि स्तो ज्योमडल मध्याः इन्द्रादिना मानि हरि वंशो इन्द्रो विष्णु र्भगा स्वष्टा वरुणा शोघ
 मारविः पूषामित्रो यमश्च वज्रैर्यो ह्यदश स्मृता इति मरुतस्तु धावक हस्त मृगारूढा वरद ध्वजधारिणः इत्यं चाशत शिवादि
 प्रतिमाः चागुक्ताः अष्टादश धान्यानि प्रत्येकं द्रोण परिमिता नीति केचित् पूर्वैर्णानंत शयनं प्रद्युम्न पूर्व दक्षिणे प्रकृति र
 क्षिणे दशैक कर्षण मतः परं पश्चिमे चतुर्गवेदान निरुद्ध मतः परं अग्नि मुखरतो हेम वासुदेव मतः परं समता दुडयी ठस्ते
 न च ये लोचनान् बुधः स्थापयेदस्त्र संवीतान् पूरुगं कुंभान् दशैव तः अनंत शयनं स्वरूप विष्णु र्भगा त्रैलोक्ये देवैस्तु कर्तव्य
 शेषस्तत्र चतुर्भुजः एकः पादोऽस्य कर्तव्यो लक्ष्म्युत्संगगतः प्रभोः तथा कारश्च कर्तव्यः शेषभागां कर्तव्यतः एकः क
 रोऽस्य कर्तव्यस्तत्र ज्ञानो प्रसारितः कर्तव्यो नाभि रश्मिस्तु त्वया तस्य परः करः नामी संभूत कर्मने सुखासीनः पितामहः
 नालन मोतव कर्तव्यो पद्मस्य मधु कैटभो शंख चक्रागारादी निमृत्तानि पतिभ्यो सैतद्यु म्मल क्ताण्येव चात्रादिषु दक्षिणे

राम

६०

ध्वकोपग्रं दद्यात्स्वमथः करो चक्रमूर्धेतथा वा मे गदं दद्यात्तथा बुधः चापे सुधुवा प्रद्युम्नो रूपवान् विश्व मोह क इति वृहती र्प
 धयव्यक्त रू पिणी तथा पितृ स्तु नेन मी प्रतिमाने वेष्या तदुक्तं मार्कंडेय पुराणे सर्वस्या धामहा लक्ष्मी श्रिगुणा परमेश्वरी
 मातु लिंगादं रैवट धानया च विव्रतो नागं लिगं लिगं च पानि च विव्रती ध्वति संकर्षणं रूपं विष्णु र्भगा त्रैलोक्ये वासुदेव स्वरूप
 एका धिगा कार्यः सकार्यः संकर्षणः प्रभुः सतु शुक्ल वपुः कार्यो नील वासाय हस्तमः गदा स्तु नेन वपुः सतु सतु लंब का
 स्थाने च लो गलो वेद ला वेद लक्षणं महा भूत प्रदेव स्तु तथा कृष्ण चतुर्भुजं देव शोख देव तथो लो धनुः खट्वस्त्री अनिरुद्ध प्र
 वृत्त इति नारदीये अग्नि प्रतिमा प्रागुक्ता वासुदेव प्रतिमा पि नारदीये वासुदेवः शिवः शंतः मिता ज्ञस्त्वश्चतुर्भुजः योग मूर्धार्द्ध
 शंखश्च हृदं शपित हलकः धारयेदुत्तरे चक्रं करो वेदक्षिणे गदामिति एताश्च प्रतिमाः प्रकृत रान धारि प्राणा लय का धीः एता
 नुगुड वीठ स्थान च यतः पूरुगं कुंभान् स्थापय स्तिप वस प्रतादि न्यनु यज्जो ध्या तथा दशैव धेनवो देयाः सह मा वर दोह नाः पाड
 को यान हस्त चामरा सने र्दश गोः भक्ता मो ज्ञान दीपितु फल ल्यानु लेयनेः हो मा धि वा सना ते च स्नापितो वेद पुगवेः इममुच्चा
 र्ये नमो व्रिः कृताथ प्रदक्षिणा सह मा वरोति होम मृगपः सवत्वाः कां स्य रोह नाः एताश्च दक्षिणां थमुय कल्याः भविष्ये
 त्वत्सवामि वदक्षिणां थमुय कल्यामिति उक्ता इममुच्चार्येति व्रज्यां व्रिः प्रदक्षिणां कृत्य मंत्रं पश्य ठे तत्र मंत्रः यो

रा.
६९

वाः प्रलयं व्रजं विविधे ततो यजमानः पश्चिमतः यविश्वगोदशकेन सह ब्रह्मांडं दशधा विभज्या चाययिमागद्वयं भागाष्टकं
 त्विभ्यो दधातुः अथायुक्तकाले सकलयातकं त्रयकाम इत्येतं सकलपवाक्यं मुक्ता ब्रह्मांडं मेतावत्पलमितं स्वर्गं चित्तितिल
 डोणो यश्चिच्छापितमेतत्सर्वं यत्कारयुतं युष्मभ्यो वृत्तिभ्यः संप्रददति गुर्वारिहृत्तेषु जलनिक्षिपेत्। ब्राह्मणाश्च ब्रह्मांडं
 द्वाघतिः स्त्रीषुः। ततः कर्तेतत् ब्रह्मांडं दानप्रतिष्ठायां मिदं दिरण्यमाग्नेयं ग्रामोदिवगुखे संप्रददति दद्यात्। नृत्विगादि
 भ्योऽपि यथाशक्ति हिण्यं दधातुः। अन्ये देयव्यत्वे गुरोर्वस्वशास्त्रया यश्चिमायां वृत्तकुंडं देवनादिकुप्यात्। ब्रह्मजायका
 योऽपि यथापि प्रयोगात् स्वत्कार्थं न विजः। ततो ग्रहवेद्यां यद्द्विजनादिविसर्जनांतं गुरुः कुर्यात् इत्येकाध्वपुपत्तः। इति
 ब्रह्मांडं दानप्रयोगः। अथ कल्पतरुदानं। मात्स्याकल्पपारदर्शनाख्यमतः परमवृत्तमाप्रहारां न धवत्वा प्रिसर्वपात
 कनोशनं। पुण्यदिनमथामावृत्तलापुरुषदानवत्। पुण्याहवाचनं कुर्यात्। लोके शावाहनं तथा। नृत्विभ्यो संप्रददति। नृत्विभ्यो
 दानादिकं। कावानां नृकारेण दत्तानां नानाफलसंप्रवितानां। नानाविहंगवत्वाग्नीभूषणानि च कारयेत्। नानाफलानि
 स्त्रीपुरुषाणां गजवाजिमणिकनकाजतमसफलानि च। नितिके चित्ताफलान्येव तन्मोक्षशक्तिस्तत्रियलाहृद्घोषाहाहृत्वा
 कल्पयेत्। धीतं च सवर्णस्य कारयेत्। कल्पपारदर्शनाख्यमतः। यमुपलक्ष्य सवर्णस्यार्चनं ब्रह्मादिप्रतिमासहितं

राम
६९

कल्पपारदर्शकुर्यात्। द्वितीयाहृत्तर्हविभज्ये कौकभागेन स्वस्वदेवताप्रतिमासहितानां नृकुर्घारित्यर्थः। गुडप्रस्त्रोयुरिष्ट
 च सितवस्त्रयुगावृत्ते। ब्रह्मविष्णुशिवायैतं पंचशाखं सभास्कारं। ब्रह्माद्विशिष्यतः परिभाषायां दर्शितं। शोडशयुगावा
 ब्रह्मादिप्रतिमाः प्रादृशिताः। कामदेवमथस्तावत् सकलत्रेयकल्पयत्वा विष्णुधर्मोत्तरे। कामदेवस्त्वकर्त्तव्यो रूपेणाप्रतिमा
 वि। अष्टवाहुः प्रकर्त्तव्यः शोखपत्राविभूषिः। चायवाणकाश्चैव मर्यादचितलोचनः रतिः प्रीतिस्तथाशक्तिर्भेदशक्तिस्तथोज्ज
 लाचतस्त्रस्तस्य कर्त्तव्याः पत्न्यो रूपमनोहराः। चत्वारश्चकरास्तस्य कार्यभार्याभार्यास्तनोयगाः। केतौ च मकरः कार्यः पंचवा
 णामुखाप्रहानिति। रामोदरीयेत्। चापेषु वृक्षा मर्यादरूपवान् विश्वमोहन इत्येवोक्ताः। अथ ब्रह्मादिति ब्रह्मादिभिरप्युच्यते। स
 तानपूर्वतस्त्वद्विचुरीयांशेन कल्पयेत्। त्वरीयांशो पराद्विस्फवतिना गुडप्रस्त्रायुरिगतत्वं सितवस्त्रयुगमशाखाय चकफल
 चितत्वं चोक्तां मर्यादादिष्वपि वस्त्रयुगाय चेत्यादि मर्यादादिके। एषामाहृत्तयायैः पश्चिमेयारिजातत्वं सावित्र्या सहजीकि
 । स्वरभी संयुततद्विलेखं हृत्चंदनां त्वरीयांशेन कुर्वीत मोक्षं फलसंयुतं। त्वरीयांशेनेति मर्यादापारिजाताभ्यामप्युच्यते।
 । पंचाप्येतद्वृक्षाः। क्रमादश्च कृनिवार्कपारिभद्रविल्वतरुतल्याकाशः शिष्टाचारादिति रामोदरः। श्रीप्रतिमोक्तब्र
 ह्मांडोपग्रासनाचसावित्रीसाहस्रत्रकं मंडलुरिति। सवत्सा स्वरभीधेनुगता प्रस्तुतीति स्वरभीलक्षणं। यत्तारि

दा०
६३

कमपिप्रस्थपरिमितग्राह्यकोशेषवस्त्रसंवीतानिनुमात्यफलाचितावातथाष्टौयुगिकलशानपाडकाशनभाजनानदीपिकोपा
तद्वत्तवाप्रमसनेसमुताफलमान्यपुततदुपरिष्ठाद्विमानकालथाष्टादशधान्यानिममेतादुपकल्पयताअशनभाजनभोज्यपुरि
तभाजनधान्यानिप्रत्येकदेशापरिमितानिहोमाधिवासनातेवलापितोवेदपुगवैःत्रिःषदक्षिणाप्रोक्त्यमन्त्रमतपुरीसुदीप्ये
ताअधिवासनातेप्रातःपूर्णादृत्यादिकमीत्रपुण्याहवावनेहतेकुंडाभ्याशकलशैःस्नापितइत्यर्थः।मन्त्रःप्रयोगेज्ञपः।एवमा
मन्त्रतरद्यादुरवेकन्यापादय।चतुर्थ्यापिआतिभ्यःसंतानादीनुम्यकल्पयेत्कुडवत्तद्वत्संविद्याष्टभ्यकुत्विग्यःसमा
तानादीनुवत्तरोदघादितिप्रदनः।चतुर्णामेवकुत्विजाअस्वरणमितिहेमाद्र्याःदयः।जापकारिभ्यामेवदक्षिणादया।स्वल्प
त्वेकाग्रिवत्कुयादुरोवाभिपूजनानविश्रणव्यकुर्वीतनवविस्मयवानभवेत्।अनेनविधिनापस्तुमहाराजनविदयेतासर्वपापवि
निर्मुक्तः।मोक्षमेधफलनभेदाअमरोभिःपरिवृतःसिद्धतःसिद्धचारुगकिचैः।भूतानुभयाअमनुजानुतायेडामसमितानु
स्त्यप्रानोरिवःष्टष्टपुत्रयौत्रयौववानाविमानेनार्कवागिनविस्तुलाकंमगाळति।द्विकल्पशततिष्ठेजराजोभवेन्नतःना
रायणबलोयतेनारायणपरायणः।नारायणकथासक्रानारायणपुरावजैरितिइति कल्पयादयदानविधिःअथप्रयोगः
यज्ञमानदेशकालोच्चारणानेसर्वयायज्ञपूवकाअम्रधफलप्राप्तिपितृपुत्रादित्वोप्रसमितमृतभयस्वकीयपुरुषसंता

राम
६३

रणाप्रःसिद्धचारुगकिचैःसेवितवसर्वस्त्रयमानत्वविशिष्टार्कवर्णविमानकारणकविष्णुपुराणमनपूर्वककल्पशतावच्छिन्न
कालवैष्णवस्वर्गलोकनिवासपूर्वकनारायणपरायणत्वनारायणत्वबलत्वनारायणकथासक्रानारायणपुरावजैरितिइति कल्पयादयदानविधिःअथप्रयोगः
जत्वानंतरनारायणपुराप्रिकाप्रःअथःकल्पयादयसाहाराप्रतिपादपिष्यइतिमकल्प्यप्रारोयवासोगाविदरिमंडपपूजाया
धीदिविनियोगांतकुर्यात्ततो गुरुःषोडशाशुतवदधुपरिगुडप्रस्कृतिधायतदुपरिवृत्तविष्णुशिवभास्करप्रतिमाभिःसहयं
शास्वितवस्त्रयुगाचितकल्पहस्तमध्यस्थापयित्वागुडप्रस्कृतिमहाराकामप्रतिप्रयासहेनिर्मितसितवस्त्रयुगाचितसंतानपूर्व
तःस्थाययित्वातथेवष्टतप्रस्थापरिशीप्रतिमाचितमहाराकामप्रतिप्रयासहेनिर्मितसितवस्त्रयुगाचितसंतानपूर्व
पूर्वकारिजातस्थाययित्वातत्रेतिप्रस्थापरिशीप्रतिमाचितमहाराकामप्रतिप्रयासहेनिर्मितसितवस्त्रयुगाचितसंतानपूर्व
प्राच्याष्टदिक्तकोशेषवस्त्रादिपुक्तानशरणकलशान्स्थापयित्वापाडकायानरुद्रादिकंस्थापयित्वाप्रत्येकदेशामितवा
न्यायपिनिधायवेद्यावितानववधामनेगापचयान्क्रमेणप्रतिष्ठाप्यब्रह्मविष्णुशिवार्कसहितायकल्पयादयायनम
ः।महाराकामसहितायसंतानायत्रीसहितायमहारायसावित्रीसहिताययाज्ञातायस्वरमीसहितायहरिचंद्रनायत्येवक्का
रेणायथामभवमावाहनाद्युपचारैःसंपूज्यवितानवध्यात्ततःकुंडसमीपकुंमस्थापनगुहादिस्थापनप्रभृतिपूणाड

रा०
६४

तपमिवैकांततलापुरुषवत्। स्वमभिषिक्तो यजमानः शुक्लवेधो रतपुण्यांजलिः कल्पधार्यां त्रिः चरत्किणीकृत्य तत्तपश्चित्तमप्यवि
 श्मनमस्तेकल्पवृक्षा यचितितार्थप्रदायिने। विश्वभरार्थस्वायनमस्ते विश्वमृतेषां यस्मात्तुमवविश्यात्मा ब्रह्मास्त्वागुर्विवाकरः। मृ
 तीमृतीमृतेषां वीजं अतः पाहिसनातनात्वं मवाप्तं तसर्वस्वमनतः पुरुषोऽव्ययः। सतानाद्यैरुपेतः सन्पाहिसमागतागता इत्युक्ता
 पुण्यांजलिक्रिश्चानत्वावदियश्चित्तमः प्रादुर्गवाः धेत्याद्युक्ता सर्वथातक ह्येत्यादिनारायणपुराप्रप्तिका मइत्यंत उच्यते मुक्तगो
 त्रेत्यादि विशेषाणां विनिश्चयमुवाच। तस्य गुणवत्तमकल्पधारयं मूलदेशास्थापितं ब्रह्मविष्णुशिवभाक्ता प्रतिमं गुडप्रस्थापयिष्ये
 तं सितवस्त्रयुगाच्चित्तं कोशयसंवीतकं लशकं कंजं मान्यफलयादुकासनभाजनदीपिकोषानरुचादिसहितं सवितानं मप्र
 र। इति गुरुहस्ते जलक्रियेतां गुरुस्त्वस्तिशब्दपूर्वकं देवस्येति प्रतिगृह्यका मस्तुति यद्वत्। त एतत्प्रतिष्ठार्थं मिदं हि राययाम
 रत्नारिकं चरत्किणात्तं भ्यगुर्वसप्रद इति तां नदद्यात्। एवं पूर्वतो गुडप्रस्थापयिष्ये तं सदा रत्ना मप्रतिमां चितामिदुमान्य
 फलाद्युपकरणैश्चित्तं सताननुभवं ह्युवाच। त्विजे सप्रद इति ततो रक्तिणतो रतप्रस्थापयिष्ये तं सदा रत्ना मप्रतिमां चितामिदुमान्य
 जेयश्चिप्रायां जीकस्थमा विनीतिमा चितं यारिजातं सा प्राशास्तेनो उच्चार्य तस्मिन् प्रस्थापयिष्ये तं मूलसुभी प्रतिमां रत्न
 चित्तरत्नं चंदनमर्थं विवेदत्वा च तत्र प्रोपि सुवर्गाया मन्त्रादिशक्त्या रक्तिणा दद्यात्। यद्वा गुर्वदिस्तोष्य तदनुज्ञायाम्

राम
६४

भ्योपि रद्यात्। ततश्चाचार्यः पुण्याहवाचतां ते पुनर्नृहदि पूजां कारयित्वा पीठारिखतां विमर्गकुर्यात्। इति कल्पधारयरा
 नविधिः। अथ गोसहस्रं मात्स्या अथातः संप्रवक्ष्यामि महारानमनुत्तमं। गोसहस्रप्रदानाख्यं सर्वया यद्गुरुभ्यो पुण्या
 तिथिप्रथा साधयुगमवतरादि का पयोव्रतं विगवस्यास्करात्रमथापिवा। लोकेशावाहनं कुर्यात्तुलापुरुषदानवत्। पुण्या
 हवाचनं कुर्याद्गोमः कार्यस्तथैव च। नृत्विद्युडयसंभारभूषणाच्छादनादिकं। ह्येनं कृत्वा गोसमुक्तं वेदिमध्यस्थिवा सयेत। गोस
 हस्रादि निष्क्राम्य गवांश्चकमेवेत्यादि पयोव्रतं रानात्सर्वं। ह्येष्वपुष्टः स्वरूपानीरुक्ताद्यः पशुकुश्चित्। उन्नतस्वोचककु
 रमुज्जलायतकं वनमित्यारी निष्प्रोत्संगप्रकरणे मात्स्या उक्ता निलकृणा निग्रायाणीत्युक्ता तत्र मूलं मृगं। गोसह
 स्वादि निष्क्राम्यतिशोत्तरगोसहस्वादित्यर्थः। तथा चरशाधिकं गोसहस्वजेयान्त्राप्यधिवासनीयगोदशकं। सहस्वगोष
 त्नावश्यं धेनुत्वाद इति विवेक इति केचित्। गोसहस्ववहिः कुर्यादस्त्रमान्यविभूषितां स्वर्णमृगाभरणारोप्य पारसम
 च्चितावहिः कुर्यान्मंडपाद्वहिगसारयेत्। अतः प्रवश्यं शकं वस्त्रमान्यैः प्रपूजयेत्। स्वर्णघटिकायुक्तं ताम्ररोहणिकादि
 तां स्वर्णतिलकोपेतं हेमं यदालंकृता कोशयस्त्वसंवीतमान्याधविभूषिता हेमरत्नयुतेः मृगैश्चामेस्त्रापिशोभितां पा
 दुकापानहृत्वा मरासनसंयुतां स्वर्णघटिकेत्यत्र स्वर्णशङ्खशोतिगुजायामिति हेमपरः। सक्तावपुक्तस्वर्णशङ्खस्य

रा०
६५

तथैवप्रसिद्धेः अत्रमृगेशसौवर्गिकोः खराः यंचपलाः पंचाशत्पलं रोहनपात्रमित्यन्यत्रोक्तं यादृमिति केचित्प्रायशक्तीतिपेक्षा
दुकोयानहारिचकं चक्रेकोशकमप्रीपस्थाय्यागवाश्चकमध्यस्थालोचनो नदिकेश्वरः कोशयवस्वसर्वीतानानामरण
भूषितः लवणाद्राणाशिवोमात्पुत्रफलसंपुतः उर्ध्वस्त्रिनेत्रोद्भिभुजः सोम्यास्यानदिकेश्वरः वामेविष्णुलभदत्तेवाहमा
लासमचितः ऊर्ध्वइतिस्थितइत्यर्थः कुर्यात्पलशताहर्धसर्वमेतदशेषतः शक्तिः पलसाहस्त्रितययावद्वत्साभरण
नदिकेश्वरनिर्माणाथमेतद्मात्रमितिहमादौ गोभूषणार्थपतन्मध्यइतिरानसागरादौ गोशतैवेदशांशानसर्वमेतत्प्रका
ल्पयेत् गोशताख्यमहादानं सप्तदशमितिदानसोमेया पुणपदिनमथासाद्यगीतमंगलानिस्वनेः सर्वोषधुदकस्नानस्ना
पितोवेदपुंगवैः इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमाजलिः प्रवः प्रयोगेजेयः इत्यामंभततोदद्यादुखनेदिकेश्वरः सर्वापका
रणोयेतंगोपुंगवविवर्तणः कृत्विग्भ्यो धेनुं प्रकैकादशकादिनिवेदयता गवांशतमर्थेकैकादशवाथविशति दशार्धवाथवा
दद्यादन्यम्यस्त्रदनुज्ञया अन्येभ्यो विजउदासीनाश्चविधाः सर्वपक्षमुद्दिगुणागुर्वेदया नौकावहुभ्यो दातव्या यतोरापक
रीमेवेतावद्वात्सल्यस्यदातव्याः श्रीमदारोग्यहृदये आवयेद्वा गु याद्वापिमहादानानुकीर्तनादिनव्रतवारीस्याधरीछ
दिपुनोश्चिप्यः अनेनविधिनायस्तुगोसहस्रप्रदाभवेतासर्वथापानेनिर्मुक्तः सिद्धचारुणसेवितः विमाननार्कवरीनकिं

राम
६५

किंजीजालमालिन सर्वेषां लोकपालानां लोके संपूज्यते नरैः प्रतिरोभवेत् सर्वपापमंत्रं रतिष्ठेत् पुत्रपौत्रसमचितः सप्तलो
कानतिकम्पततः शिवपुराजैतः शतमेकोत्तरादत्पितृणां तारिपुत्रः प्रमातामहानां तद्वत्पुत्रपौत्रसमचितः यावकल्पश
तं तिष्ठेद्वाजराजो भवेत्ततः अश्वमेधशतकुर्याच्छिवध्यानयरायणः वैष्णवयोगमा स्थापयततोमुच्येतवधनादिति अथप्रयो
गः यजमानो धिवासनदिनात्पूर्वमहमेकाहं दुग्धप्राजाहोराधिवसनदिनेत्याद्युक्तामकनयायकृत्वा नंतरं सिद्धचारुणसे
वित्तत्वावर्णसवर्णकिकिणीजालमालि विमालि विमाला गहणात्रैकेकमन्त्रं तगवच्छिन्नेदसकललोकापाललोका
पाललोकाधिकारणाकपुत्रपौत्रसमचितानेवासाप्रकार्तकपूर्वकसप्तलोकातिकमैरणोत्तरः पुत्रपौत्रसमचितशिवाल
याप्रनेकोत्तराशतापितृपितामहाकुलताराणाकल्पशतावच्छिन्नशिवपुरनिवासनंतरं राजीभवनाश्वमेधशतकार्तव्य
शिवध्यानयत्नविस्तृतादृश्यायत्रयोगस्थानहेतुकसंसारमोहगोमहस्त्रदानंश्वाप्रतिधादपिप्यइति संकल्प्य उपवा
सगोविंदादिपूजादिमंडयपूजाचार्यादिविनिर्घोषांतं कुर्यात्ततो गुरुवैदिप्रत्येष्टोदशां विलिख्य पुष्पैरुक्तीं पूर्वो
क्तवर्णधेनुदशकेचवत्प्रमाल्यस्वर्णधरास्वर्णतिलकस्वर्णशृंगारिण्यावुरोहनपात्रकोशयवस्त्रयादुकोयानह
नकुत्रवाप्रमनाद्युधशोभितेवेद्याः यरितः स्थापयेत् मंडपाद्वहिर्गीसहस्रं स्वर्णशृंगारिमहितवाधिवसपेदातत

रा०
६६

सहस्रगोशकमधेवोऽश्वारथलवागद्वेणोपरिकौशेयवस्त्रसंवीतमात्पुष्पफलारिमंयुतं प्रागुत्तमं नदिकेश्वरं स्थापयेत् पूजयेदुपरिचितानवध्रीयाच्चततः कुडमभीष्टकुमस्थापनग्रहस्थापनपूणादुत्पत्तिमैकोत्तलापुरुषवत्ततोयुजमानः यश्चात्स्थित्वापुष्पाणपादायसहस्रगोशकनमोवाविश्वमातृभ्यश्चैवलोकाधिवासिनीभ्यश्चोहिणीभ्यान्मानमः गवांमगापुतिष्ठतिभुवनान्यकविशतिः प्रह्लादपुस्तथादेवोहिण्यः पातमातरः गावोमेअगतः सखगावोमेसखदृष्टतः गावोमेदृश्येनित्यावांमधेवसाप्रहः पश्मात्त्वहपर्येणधमि एवसनातनः अष्टमूर्त्तैरधिष्ठानमतः पादिसनातनइया वारुयेत् ततोवेदिष्यश्चिप्रभाराडधविश्यकुशतिलजलान्माराधदेशकालोच्चारणोत्सकलपापक्षयानंतरित्यादि सप्ता रप्ताचनकामरुपते सकल्पे उचारितेष्टाः स्वर्णशृंगायलंकृताः सहस्रलवणोपरिस्थितनदिकेश्वरसहिताः यादुको यानहुरुववाप्राप्तनसंयुतः सवत्ससवर्णालंकृतधनुदशकसहिताः सहस्रगाः वितानाद्युपस्कृतासहिताः अमुकाशुकश मभ्योगुर्विभिभ्योहं संप्रददतिरद्यात्तेपिस्वस्तीसुक्तापुप्रतिगृह्यरुद्रायगामित्याद्युक्तास्त्वत्त्वकामत्तुतिर्येयुः राता दानप्रतिष्ठार्थतेषुदक्षिणादद्यात् सोमकारणानदिकेश्वरप्रत्यक्षकृष्णधेनुशकात्सोयकरणवेनुहयंगामहस्त्राशत दपंगुरवेदद्यात् नृलिभ्यश्चदशकातगीतानामकागागामहस्त्राचपेकशतमित्येकः पक्षः जायकादीनामन्येवदक्षिणा

राम
६६

देवायामादिनामंतोष्यपथेकं विभागद्विप्रागुक्ताततश्चणपाहवाचनंतेग्रहपूजनतद्विमर्जनारिसर्वप्रवृत्तिवद्देवताश्रीका मालास्मिन्नदिनेदुग्धमावाहारोब्रह्मवार्चिर्भवत्युक्तमसाहुपायेयथाशक्तिब्राह्मणान्भोजयेत् इतिश्रीमीमांसकभट्टसका रात्मजमहनीलकण्ठकृतेरानमपूखेगोमहस्त्रानविधिः अथोहिण्यकामधेनुः मातेया अथातः सप्रवृत्तामिकाप्रधेनुविधि परासर्धकामप्रदंरुणासर्वथातकनाशनं लोकेशावाहनंतद्वेधः कार्योधिवासनं तलापुरुषवत्कुपीकुडमंउपयोजकाः स्व ल्पधकामिवत्कुपीरुहरेवसमाहितः कुडमंउपयतिगोविंदपूजार्द्रिब्राह्मणभोजनांतवर्माणाउपलक्षणागुर्वेष्टत्विक्रियेथो नजायकानांकाचनस्यातिमुदस्पधेनुवत्सवकारयेत् उत्तमायलसाहस्त्रेस्तदहनंतमध्यमाकनीयसीतदहनका मध्यमु चकीर्त्तितायवपिधोवनादिवत्सहस्त्राणागणः साहस्त्रवदुर्वचनचतद्वदुत्वेत्तेनवसहस्त्रयलानीतिनातितथापिकल्पत वीधयकषवदुत्तर्षापितल्पएवोचितः उपनायनमितिबतृसाहस्त्रमितिब्रह्मलुराधेनदध्मपलयरस्यापिपूर्वनियातआ र्षः तेनयलसहस्त्रेणेत्यर्थः रुसनाराधणारामोदराद्योप्येवंयलसाहस्त्रीतिक्वावित्काः याठायमुमेवार्थसवरतिः शक्तिता त्रियलाहृध्वशक्तापिहिकारयेत् गुडध्वश्चदिषुचतुर्थशेनवत्सस्यादित्यभिधानात्त्रयापिह्रास्रस्वर्णचतुर्थशेनवत्सः कार्यद्विनिबध्कतः वद्याहृह्नाजिनंत्यस्यगुडध्वसमर्चितान्यसेदुपरिताधेनुमहारत्नैरलंकृताकुभाष्टकसमापता

रा०
६८

मृताविश्वेश्वरिपयगोदविषयवर्तानां त्वदानशकलीकृतपातकोद्यः प्राप्तेस्मिनिर्द्विप्रतीवपंगनमामिलोकेपथोमित
फलानुविधाधिनीत्वामाद्यकोहिभवदुःखमुपैतिमर्त्यः। मसारदुःखशमनाययतस्त्वकामत्वाकामधेनुगितिस्वगाणावदेति
इत्यामंआद्येत्पादिकीर्तनोतेसर्वधापुत्र्ययुक्कुरुदक्यागागोदरिसेवितशिवपरप्राप्तिकामः स्वर्गकामईश्वरप्राप्तिकामोवा
गुरवेपूर्वाकृतस्तयंचरत्वालंकाराद्येतामिमंकांमवेनुत्तम्यंमंअरइतिदद्यात्। ततः कृतेतद्वानप्रतिष्ठाध्यामरत्नारिहिर
गपवाप्तंअरंनमंमतिवदेताततः पुण्यहवाचनानंतस्यजमानोग्रहादिसेपूज्यंयावित्यादिनाविसर्जयेत्। मंड्याद्युपकारणगु
खेदयेत्। कामसागतामिधर्म्यब्राह्मणानुभाजयेत्। इतिहिरण्यकामधेनुप्रयोगः॥ अथहिरण्यश्रदानोमात्स्या अथातः
संप्रवक्ष्यामिहिरण्यश्रविधिरायस्यप्रसारदुवनमनंतफलमश्नुतेपुण्यातिथिमथासाधकत्वाब्रह्मणवाचनंलोकेशवा
हर्नकुयात्रुलापुहृषरानवताकृत्विशुंडयभारभूषणाकारनारिकास्वल्पेधकाप्रिवक्तुर्यातदेमवाजिमखंततः स्थापयेद
दिप्रभ्येत्तद्विजाजिनतिलोयगि। कोशयवस्त्रसंवीतंकारयेदेमावाजिनं। शक्तिस्त्रिफलाईर्ध्वंआमहस्त्रयलाईर्ध्वंआसह
स्त्रयलाइध्वः। पादुकोपानहृक्त्वाप्रसासनभाजनं। पूरणकुंभाजनं। पूरणकुंभाष्टकोयेतमाल्येक्तफलसंयुतं। शय्यासोप
स्करंतद्वतद्वममार्चंडसंयुतं। मार्चंडसंयुतामितिदर्विपाठः। शय्यायाविशेषणं चेतिदामोरगद्याः। द्रुखयाठिनाश्रय

राम
६८

तिहिमादिमदनोततः सर्वेषधित्वापितोवेदपुंगवैः। इममुद्यारयेन्मंअरहीतकुस्वमांजलिः। मंत्रप्रयोगेज्ञेयः। एवमुच्य
गुरवइतिकृत्विजामपुयलक्तामितिज्ञातयोः। गुरवएवेतिवाचस्पतिमिश्राः। मुक्तवेदमुयलक्तामानाभावात्। रत्वायापक्तपा
दानोलेकमभ्येतिशश्वतं। गोमिर्विभवतः साईकृत्विजः परिपूजः परियुजयेत्। सर्वधानोपकारणगुरवेविनिवेदयेत्। इमहिरण्यश्र
विधिकरोतिसंपूज्यमानोदिषिदेवतेईः। विमुक्तपायः सयुगमुंरारः प्राप्तेनिसिद्धेर्मिपूजितः सन्निति अथप्रयोगः। यजेमानः
अधेत्पाद्युत्कासकलदुस्तिनिहृन्निमनंतराश्रयतस्त्रयलोकप्राप्तिपूर्वकदेवतेइपूज्यमानताविशिष्टस्वलोकागमनोत्तरसिद्ध
पूजितत्वविशिष्टविल्लोकप्राप्तिकामः अहिरण्यश्रमहंप्रतिघादयिष्यतीत संकल्योगाविहादिपूजनादिमंडयप्रजादिगुर्विगारि
विनियोगांतसर्वप्रकृतिवक्तुर्यात्। ततो गुरुः योऽश्वारुक्केपाविलिख्यतदयारिचिपलाधिकासहस्त्रयलपयधतशस्त्रनुसारस्व
णयटितनास्करप्रतिमायुतहमवाजिनंकोशयवस्त्रसंवीतप्राशुखंस्थापयित्वासमंतावपूराकुंभाष्टकयादुकोपानहृक्त्र
चाप्रसासनभाजनभाजनमाल्येक्तफलान्यष्टादशधान्यानिचस्थापयित्वासोयकरणांशय्यावसानिधाययेत्। शय्याधकरणां
चतुर्लिचालिकोयधानप्रच्छादयत्फलपुष्पकुंकुमकपूरगगरुचंदनतद्वलदपराककंठिकाचाप्रत्यजनासनासिधुविका
दीपिकायानत्रान्नघटिकाजलयान्नवितानाद्यानिततोभास्कराविष्ठितायहिरण्यश्रायनमइतिप्रतिष्ठापूर्वकंयथासंभवो

रा०
६९

पचारैर्भ्यर्च्योपरिविनानं वधीयात्ततः कुंडसमीपस्थं कुंभं स्थापयन् पूर्णाद्रुतमिवेकांतं प्रकृतिवत्प्रमिषि क्रोयन्मानो गृहीतवु
स्वमांजलिर्हिरण्यश्चित्रिः परित्रिभ्यो यविष्मन्मन्त्रे सर्वदेवेश्वेदाहरणं लयत वाजिहोषागामस्मात्पाहि संसारसागरात् त्व
मेवमप्रधाभूत्वा रुंदोरुयेगाभास्करायस्माद्रवयसे लोकानतः पाहि सनातनेति आभ्यर्च्य नमस्कृत्याद्यत्पाद्यते सकलेत्यादि
वागुक्तं सकल्यांते इमं हि रण्यश्चक्रं ह्यजिनो यस्मिन्सुततिजइ गोगा यस्मिन् स्थितकोशेयवत्संवीत उच्यते रुठमात्रे उपतिप्रशया
माल्येक्षुफलारिपूरणं कुंभाष्टसर्वेयस्कायुतममुकगोत्रायगुरुवसं परदइति नद्वे जलं क्रियेता दानप्रतिष्ठार्थं सुवर्गादक्षिणा
दत्वा क्रविगादिभ्यो गाः शप्पाद्युधका गगवगुर्वदत्वा युष्पादिवाचनादिग्रहविसर्जनाद्यनं हात्वा ब्राह्मणान्मोजयत इति हि
रण्यश्चप्रयोगः अथ हि रण्यश्च अथ दानमास्या अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमं पुण्यप्रशस्तं अथ नाम महापातकना
शनां पुण्यं दिनप्रथा साद्य कत्वा ब्राह्मणावाचना लोकेशावाहनं तद्वत्तलायुतधरान्वतः कृत्वा इत्यसंभारभूषणाच्छादना
दिकं कृत्वा जिनैति लान्हात्वा काचनकां स्थे इथा अष्टाश्वं चतस्रश्चैव चक्रं सुकुवरं इनीलेन कुंभेन धृजत्संभारं संपुतं लोक
पालाष्टकाय तं यद्भागदलाच्चितं तिजाइ गामिताः आभाराश्चिपलाद्विषं शक्तिः कायिदुधः भारः पलमहत्तद्व्याखिया
तलायलशतं भारः स्यादिति स्तुतेति अभिधानात् एतच्च स्वर्गागमार्गं कृत्वा धृजपुरुषलोकपालाश्चैव कार्त्तिके सहितस्य

राम
६९

तिनिबंधकृतः कुवरोयुगाधारकां लोकां पालनं कृत्वा गंग्रहां उक्ता चत्वारः पूर्णकलशाधान्यान्पष्टादशौ वत्ताकोशेयवत्
संवीत उच्यते दक्षिणतानकां माल्येक्षुफलसंयुक्तं पुष्पयोगं समाचितां पुरुषो गच्छेदेवता प्रतिमया समं चितमा धिच्छितं कृत्वा भार
कोशेयवत्तानां नृपादुकाः गोगाभिर्विभूतः सादृश्याच्च शयनदिकं अष्टाश्वं केन संयुक्तं चतस्रिभ्यो वाजिभिः द्वाभ्यामथ पुत
दद्यादमं हि धृजं चितं अष्टाश्वं चतस्रश्चैव विवाचनाश्च परं आष्टाश्वं केन यादित्तं प्रजाश्च परमिति भेदः तत्राप्यष्टद्वयं त्रै
मयसिंहांकितं धनयुक्ततां अविष्टयं तद्वेकं चनाश्चोक्तो इनीलेन कुंभांकितं धृजयुक्तं इति व्यवस्था यस्तु हेमाद्रौ स
श्वेकेन संयुक्तमिति क्वचित्पाठः समर्पयुक्तं कविमं वा इदं पदं एतेन यत्नो न विरेतया गालं वनेनोक्तमष्टाश्वमित्यनेन योन
रुक्ताभावाद्भयवापि हेमा एवाश्वाग्राह्या नक्वचिदपि स्वाभाविका इति तदप्यपाहं वत्तं मिथवाजिभिरित्यस्य चतस्रश्च
त्यनेन योनरुक्ताया परिहाराच्च कार्त्तुभोनस्य त्रयं स्यावथाश्चिनो चकार्त्तुं चक्रं समीपस्थावश्चिनो कार्त्तुं तद्वत्
रणमुक्तं तलाया पुण्यकालतः प्राणपूर्ववत्नापितो द्विजैः विः प्रक्षिणा माहं गृहीत कुंभमांजलिः अक्तमाल्याव
राद्व्यादिमं प्रवमुदी रयत्तामनेः प्रयोगे ज्ञेयः इति त्रगाथ दानमेतद्वयं धरुनमंत्रयराति साकल्यपटले विमुक्तं देहः प
रममुपैति यदपि नाकया शोते रदप्यमानवपुष्पा विजितप्रभावमात्रं मंडलमेवं उच्यते इति मः सिद्धागनानयनं पद

२१०
७०

धीयमानवक्रांजोबुजभवेनचिरंमहास्ते इति हि राणाश्चर्यदने अथ प्रयोगः यजमानो धेत्याहुक्ता सकल कलुष यदलमुक्ति
भवमयाभावपूर्वकापिनाकयागिधर्मयद्राप्रिकामः देरीपुमानस्ववपुः प्रभाविजितचंद्रमडनाक्रमणसिद्धागानानयनपद
रघयीयमानवेदेनांबुजत्वपूर्वकचिरकालव्रह्मसहवामकाप्रोवाश्चाहि राणाश्चर्यमहादानमहं प्रतिघारपिष्यइति सकल
गाविददिपूजाभंडयपूजागुर्वीदिवति योगांतप्रकृतिवत्कुर्यात्ततो गुह्यं घोडशाचक्रादिविच्यतत्रयस्त्रहस्माजिने
इराण्यरिमितानुतिनामस्त्राययित्वातदुपरिप्रायुक्तं कृवाधजयुत्तुवादिभिश्चमिश्चतर्जिवाश्चैः सह यथा सुवर्णधरितं चत
श्चक्रमिदानीं मयकुंभं कितहं मध्वजयुतं प्रपत्ताश्चद्वययत्ने हेमसिंह कितहं जं संयुतं प्रामादिदिगच्छकं स्थितलोकपाल
एकस्थितलोकपालाष्टकप्रतिमायुतं पद्मरागदलसौवलं सौवर्णस्त्रिष्टेदेवताप्रतिमाधिष्ठितं चक्रममीयस्त्राहृद्वक्त्र
ककाश्चिनीकुमाद्वययुतं प्रायुक्तं कुंभान्याद्युयंतसावितानकयथाशक्तिहृत्प्राग्वीमियुतं प्रपत्तैरष्टमिवाश्चैर्द्विभ्या
वाप्रत्यस्त्राभ्यायुतं स्थस्याययेत्ततो हि राणाश्चाथापनमइति संपूज्योपरिवितानं वधीयात्ततो कुंडममीयस्त्रकुंभ
स्त्रायनपूणादुत्पणादुत्पमिषेकांतं प्रकृतिवत् एवमभिषिक्तो यजमानो गृहीतकुंभं प्रोज्जितं विज्यरक्षिणीकृत्यन
मानमः पापविनाशनाय विश्वात्मनेवेदं रंगमाय धाम्नामधीशाय भवा भवापयोयहावननरं हिंसाति वल्लष्टकादित्यम

राम
७०

रुद्राणानां त्वमेव धाताय रमं निधानाय तस्ततो महदुपं प्रयात्तु धर्मैकतानत्रमधौधनाशादइति मंत्रमुक्त्वा पुष्पांजलिप्रक्षिप्य नम
स्तुत्याय विष्णवे योयविष्णवे त्याहुक्ता सकल कलुषादि सकल्योते गुर्वविष्णो ब्राह्मणेभ्य इमं हि राणाश्चर्यहे माष्टाश्च हे म
चतुश्चवासवोयत्करसाहितं अहं संपदरेनमं मतिदस्तिपुजलक्षियेत कृतेतदानप्रतिष्ठाप्येतामस्तुवर्णनयुष्मभ्यमहं संपद
इति वदत्तत्राप्यल्पइत्येकोमिविधानादिकं ज्ञेयं ततः पुण्याहवाचनं देवताविमर्जनं तत्तत्प्रकृतिवत् बाह्यान्मोभोज
यत् इति हि राणाश्चर्यदने अथ हं महस्तिरथदानं मात्स्याश्चातः संप्रवक्ष्यामि हं महस्तिरथशुभं प्रसन्नदानात् भवनेवेष्ट
वंपातिमानवः पुण्णातिथिप्रथासाद्यतलापुस्तकदानवत् विप्रवाचनिकं कुर्यात्लोकेशावाहनं बुधः काविष्मद्वयसंभारभूषणा
छादनादिकं अत्राप्युयोषितस्त्रद्वद्राहणैः सह भोजनं कुर्यात्सुषुप्त्याकारकाचनमणिमंडलं वलभीमिविचित्राभिश्चतश्चक्र
समन्वितं लोकपालाष्टकोयंतं शिवाकैवल्यसंयुतं मध्येनारायणोयंतं लोषीवार्कवह्नसंयुतं मध्येनारायणोयंतं लक्ष्मीपुष्टि
समन्वितं कृष्णाजिनेतिले शोणं कृत्वा संस्कारपथे इथातथाष्टदशधा न्यातिभाजनासनवेदेनः दीपिकोपानहं चरयेत्तं यादु
काचितं प्रोज्जितं गुरुं कुर्यात्कृवायेविनायकं नानाफलमप्रायुक्तं सुधरिष्ठादितानकं कोशायं च वर्णं च अक्षानकं स्वमाचि
भंचतर्जिः कलशैः साईगाभिरष्टाभिश्चिता चतर्जिहममातंगैर्मुक्तादामविभूषितैः स्वरूपतः करिभ्यां च युक्तं कृत्वा निवेदय

२०
७१

तत्कुर्यात्तु च यत्नाहर्धमाभारदपिशक्तिः न तथा मंगलशदेन स्नापितो वेदसुंगवैः विः प्ररक्तिगामाहृत्य गृहीतकुसुमांजलिः
इममुच्चारयेन्मंत्रवाहणोभ्यानि वेदयेत् इत्यत्र गम्य कनको नाथ प्रधानधुः कायेत् सकलपोषविधाधरामो मुनी इगणाभिजु
ष्टवाप्राप्त्यसौ धरमती दिधमिदमो लीरिता पुष्परथः ॥ श्रीडाथः ॥ सचो यया क्वादि तो भवति वलभ्यो लो कपालाश्रयाः ॥ उप
रितनलधुगृहाणीति दामादरः ॥ लो कपालाशिव के वल्ललक्षणानि प्रागुक्तानि नारायण प्रतिमाना रं चरं ने नारायण
चतुर्वहो शारवचैकतयोत्तरे दहिणे तगराय प्रनी लजीमृतमनिभं वामे श्रीवैष्णवी हस्ताशुष्टिः पराकराधरो उत्तरे शंख
प्रधः ॥ उपरि चक्रं रक्तिणे उपरि गदा पद्मप्रध इति वा प्रवामभागो ॥ अथ रक्तिगामागो ॥ गुरुडस्तु उधे इत्याग्रतः यज्ञिगुडके
शः कृतांजलिः ॥ सम्यजानुगतो भूमा मूर्ध्नि च फणामंडितः ॥ पक्तिजं धीनयौ वलुगना सो नरागकः ॥ दिवाद्रुपक्षपुक्षश्च
कर्त्ता व्योविनता स्वतइति विनायकोपि चतुर्भुजस्त्रिनेत्रश्च कर्त्तव्यो वागजाननः ॥ नागायज्ञोपवीतश्च शशांककृतेशोखरः
इतं दत्ताको रद्या द्वितीयचाक्षुस्त्रयो तृतीयपरश्चरद्या चतुर्थे मोरकं तथे सुकं इत्यर्थः ॥ पंचयनादिस्ववर्णयारिमाणा
जगद्भविनायकादिप्रातिमा सहितस्परथस्या ॥ अत्राधिवासनेह महत्सिंहसहितो वस्त्रापनं ॥ अथ प्रयोगः ॥ पजमानो र
शकालो स कीर्त्य सर्वथापक्षयानंतरं सभा वितनरक निवासपातना भित्तपुत्रादि सकलवधूदरणा पूर्वकविष्ठसदरप

सम
७१

न समनंतरं स्वविष्ठयश्चाग्निपूर्वकविष्ठपदश्चाग्निपूर्वकविद्याधरामरेद्रादिसेविते दुमो निपरश्चाप्रिकाप्रः श्रोहे महत्सिंहमहा
रानमहं प्रतिधादधिष्यति सकल्यप्रकृतिवरो विरादिपूजा मेडपूजा गुर्वीरिविनिघोमांतं सर्वकुर्यात् ॥ ततो गुरुवैद्याषोड
शाश्चक्रं विख्यातदास्त्रीणां कृत्वा जिनमस्त तिलद्रोणो घरिधं च काराभारं तयथा शक्तिस्ववर्णिगजध्वजलोकपालशि
वाके वल्लनारायणादिप्रतिमाभिः सह निमित्तं महत्सिचतुष्टयपुतंगरुडाधिष्ठितवाजाग्रंथिविनायकाधिष्ठितकूर्वाय
रितः स्थापिनायान्याद्युपलक्ष्य प्रत्यक्षगोजदयायंतं सवितानको रंथस्थापयित्वा ॥ हे महत्सिंह तयायनमइति संपूज्यापरि
वितानं वध्नीयात् ॥ ततः कुडसमीपस्थकुंभस्थायनादिपूणिद्रुत्या प्रियकांतप्रकृतिवते ॥ एवमभिषिक्ताय जमानः सपुष्पा
जालिस्त्रिः प्ररक्तिगां प्रक्रम्य नमोनमः ॥ शंकरस्य भजार्कलो केशविधाधरवास्तुदेवः ॥ स्वसंयमवेदपुराणयज्ञतेजोभयस्पर्द
नधाहितमात्स्यपक्षयदेयरमपुरारे रानंदहृत्तगुहारूपविभुक्तं मतः ॥ योगोक्तमानसदृशा मुनयः समाधौ यश्च पतित इमं
नाथयेनु रूढः ॥ यस्माच्च भवभ्रमागारं संलुतानां मानंदभां उच्यते मध्वर्यामानो तस्मादघोषशमनेन कुरुप्रसादचामी
कोभारथमाधवसंजदनात् इति मंत्रैरावाह्यपुष्पाणि प्राक्किप्यनमस्कृत्य वेदियश्चिप्रमाणं यविश्वप्रागुक्तं दानसकल
मुच्चार्य बुद्धिगम्य इमं महत्सिंहं त्रिप्रागुक्तसकलोयस्कासहितं प्रज्ञागजदपुक्तं पुष्पभ्रमं प्रददति गर्वादिभ्यो

२१०
७१

इति सुवांगिद्विणां दद्यात् विभागः आकृतः तत्त्वत्पादिवाचनादिविप्रभोजनं तं प्राकृतं तं इत्यादिपत्तेन एका प्रविधानमिति केचित्
इति ह महस्त्रिथरान् अथ यवलागलदानं मात्स्या अथातः संभवत्तामिमहादानं पंचलागलं कं नाम महायातकनाश
नापुणोति धिप्रथा साधुगुणादिप्रदणदिकी भूमिदानं नरो दद्यात् पंचलागलको द्वितोः खर्वटं खर्वटं वा पित्राभवा सस्यशानि
। नो निवर्त्तनं नो वापितं दं दं वापितं दं दं वापितं शक्तिः सा सारु मयानु कृत्वा हलानु यव विच वक्राणां सर्वायकारो युर्युतां स्वय
न्यानु यवकावनानु कुर्यात्पुन्यलाहृ ध्यासहस्रयलावधि हथानुल हणायुतां श्वरशेवधुधरान् । सुवर्गाभृगाभरण
नुमुक्तालापुलधृषितानां रोप्य पादाय तिलकानु रक्तकोशयभूषाणां । तगराम वंदनयुतानु शानाया प्रविवासयेत् । य
जन्मादित्य रुदेभ्यः यायुसं निर्वयेत् । एकस्मिन्नेव कुं देतु गुरुयस्मे निवेदयेत् । पालाशसमि धस्तद्वदज्यं कृत्वा तिलां स्वयात्
लापु सधवत् कुर्यात्लोक शवाहनं ततः । ततो मगलशब्देन मुक्तमात्पावरो बुधः । आहू यद्विजरायत्ये मसूलां गुलीयकैः ।
कोशयवत्रकटके मीणिभिश्चापि पूजयेत् । ततः प्रदक्षिणां कुर्यात् । ह्रीतकु सुमोजलिः । इममुच्चारयेन्मंत्रं अथ सर्व निवेदयेत्
मंत्रः प्रयोगो ज्ञेयः । सप्तहस्तेन दंडेन विशदं ड निवर्त्तेन विभागहीनो चर्ममानमाह प्रजापतिः । मानेनानेनयो दद्यान्निवर्त्त
नशान्नरः । विधितानेन तस्याश्च क्रीयते यायुसंहतिः । तद्वदपि यो दद्याद् दद्यादपि गोचर्ममात्रको भवनस्थानमात्रवाशिपि

राम
७१

येऽधुच्यते खर्वटारिलकृणां मार्कडेयो सोत्सेधवप्राकारं स्पर्धतः खानकाहंतं यो यजार्द्धविष्कं भमष्टभागाय तं धुरंतं रं नित
थासेटं तत्पादेन च खर्वटं । तं याम्पूजनेन यायुसं सप्त इकृषीवलां क्षेत्रे यो यमो गभूमध्ये वसति प्राप्ता स ज्ञिता यावन्तिलागलकमागेशु
खानि भूमिमांसायेतेर्द्विहं रं गजरां मकाणि तावन्ति शकारपुरं स माहि तिष्ठेद्भूमिप्रदानमिह प्रदानमिह यः कुरुते मनेष्यति ।
अथ प्रयोगः । घनमानो धेत्यादिसकलयातक ह्ययानंतरं गंधर्वकिं चरं सारुसिद्ध संवसेविता वधूतचामरविमाना विधान
पूर्वकं स्त्रीयामनायकत्वं पूर्वकत्वं पितृपितामहादिवधुसाहितं शुभपुरागमनानंतरं तेर्द्विधमूलागलमुखोक्तीं गिरजः सहित
हलसंवदहृषो मसमसं खवधावच्छिन्नं शुभपुरा निवासकामः श्वः पंचलागलमहादानं प्रतिपादयिष्यति । कृतं संकल्पः प्र
तिपादयिष्यति । कृतं संकल्पः । वक्रातिवर्गा विरादिपूजादिपूजादिगुर्वीदिविनिर्योगांतं सर्वं कुर्यात् । ततो गुरुः षोडशारं
सारुहमयानि पंचहलानि युगयोक्त्राज्जुफालनोदाधुयकारणयुतानि कावनो धकारणा सहितानि कावनानिर्मितानि य
चहलानि हलीतां वृलाधुयकारणा सहितं शय्यागामेकां गोध्यादिनाष्टादशधाभ्यानि मंड्यादगं स हस्तोक्तलकृणां
हृषानु वषां सलंकारानु सोयस्करानु अधिवास्पवेद्युयारिक्तानं वधाहलेभ्यो नम इति प्रवेष्टा संपूज्य कुडाभ्यां शकलश
स्थापनादिवेन स्पतियते प्रधाने । मोतसं यादयता ततो गुर्वीदया च तं एगं मयतमं क त्विक्स्वकीये कुं देयज्जन्मायादित्ये

रा०

३३

तदेव्यः तल्लिगकैर्मन्त्रैः प्रत्येकमष्टाविंशतिस्तुत्यात्तत्रकावेदिनां अष्टावेदिति पञ्चमं च तत्राव्यं जुवेदिनां शंभोवातः यक्ताः साय
 गानां पञ्चमः पितामहिषस्येति आर्थक्यानां प्रभिकरस्तनया इत्यार्षीति आदित्यरुद्रयोस्तु मन्त्रास्तत्राव्याः सामान्य
 प्रयोगपूर्वमुक्ताः ततः स्विष्टकृदाद्याभिषेकांतां ततोयजमानः स पुष्पां लो गलानि विः प्रदक्षिणीकृत्य यस्मादेव गणाः
 सर्वे स्थावरगणिचराणि च धुंभरांगोतिष्ठति तस्माच्च भूभिरानस्य कलानां हतिषोडशी रानान्यन्यानि मेभक्तिर्धर्म एव दृष्टम
 वेदितुं कृत्वा पुष्पाणि हलैषु कृत्वा च वेदियश्चिप्रतउपविश्य मयत्ना कुं गुरुमुपवेश्याद्येत्यादि प्रचारि प्रधानसंकल्पकीर्तिनां तेषु कुरुवे
 त्प्रभूमि मरुतानि धुंभरां रूषशय्यादि सर्वापेक्षारहितानि सुवर्णसारारुमया लुभय विधानि हलानि संप्रददति दद्यात्तदक्षि
 णां चक्रविगम्यानां दक्षिणां त्वत्पेक्षेकाग्रिविधानमिति कचित् पुनः पुष्पाहवाचनांतरं पूजादेवताविमर्जनविप्रभोजनानि
 इति च बलागलदानप्रयोगः अथ धारणं मात्स्या अथातः संप्रवृत्तामिप्रहारानमनुत्तमापायत्तकरं नृणां अमगल्यविनाश
 कार्थे तद्यथैव हि मीजं ब्रह्म्यानुकाशिणी मय्यारयवतवती मध्ये मेरुसमन्वितान् नदी नदसमो यतो अतो सागर वेष्टितां महारत्र
 सप्ताकांणी वसुहृदार्कं सयुतां हेमः पलसहस्रिणां तद्देनाथशक्तिः शतत्रयेण वा कुर्यादि शतत्रयेण वा कुर्यादि शतेन वा कु
 र्यान्मयलाहर्ध्वं अशक्तापि विचक्राणः पलमहस्वादिरमानं प्रतिमादि संहितायाः दधिम् तत्तापुहवत्तु यो ह्योकाशावा

राम
३३

हनततः तत्कालिं प्रुडयसंभारभूषणारुदनादिको वैधां लक्ष्मजिनं कृत्वा तिलानामुयान्यसेता तथाष्टादशधा न्यानि सांश्चलव
 णादिकान् तथाष्टौ पूर्णकलशान् समतापरिकल्पेयत् वितानं च कौशेयफलानि विविधानि चारत्येवाचपित्वा तां प्रविशामन्
 पूर्वकं पुष्पकालमथाप्राद्यमनान्तानुरीयेत्त मन्त्राः प्रयोगे ज्ञेयाः एवमुच्चारितां देवीं ब्राह्मणोभ्यो निवेदयेत् धरार्द्धवाचतुर्भा
 गगुरुवे विनिवेदयेत् शेषं वैवाथकालिभ्यः प्राणिभ्यस्त्विसृज्जयेदिति एकहस्तनकर्त्रेया चत्वरत्ना सुशोभनतिहमादिरूपनाय
 यणादिभिश्चत्वरत्ना विकोणादानसौम्ये रामो रीयेवापरिमंडलेत्यन्ये अनेन विधिना यस्तु दद्याद्देमध्वं शुभं पुष्पकाले
 त्वसंघाप्तमयं दयाति वेक्ष्वं विमानेना कौशेयं न किंकिणी जालमालिना नारायणपुष्पां लक्ष्म्यप्रसो मेतपितृयौ च प्रयो
 वा अतापरिकविंशतिमिति दधिर्विहं मी कुर्वादिस्तुक्ते सप्तदीयवत्याः कारणप्रसंगं जंबूद्वीपानुकाशिणीमिति विशेषणं जं
 बूद्वीपानुमादृशेपि नाना यवतसरो वराद्यचितानुकारित्वप्रसंगे मय्यारयवतवतीमित्युक्ता वतसरो वराद्यप्रसंगे मध्ये मेरुस
 मन्वितमित्युक्ता जंबूद्वीपलक्ष्मणविष्टपुष्पाणां नववर्षतमेव जंबूद्वीपमिदं मया लक्ष्म्ये जनविस्तारं संप्रेषयत्काथितव
 जंबूद्वीपं सप्ताहं लक्ष्म्ये जनविस्तारः संप्रेषयत्तत्पाकारः स्मृतः कौशेयविहं जंबूद्वीपं सप्तलानां दीपानां मध्यतः स्थिता तस्यापि प्रसंगे

रा०
७४

त्रेयमध्येकनकनिर्मितः। चतुर्गुणीति साहस्रैर्पेजनेरस्यचोद्यः। प्रविष्टः षोडशावलाह्याविशन्मूर्ध्नि विलितः। मूलेषोडशमाह
स्त्रावित्वास्तस्यसर्वतः। तथापेरोश्चतुर्दिशतवनवसाहस्रविलितः। इलाहृतमहाभागचत्वारश्चात्रपर्वताः। विष्कंभागचिता
मरोर्योजनायतविलिताः। पूर्वगमरगनामरदक्षिणोऽधमादनः। वेभ्राजः यश्चिमेयाश्चसुधाश्चोन्नरेस्मृतः। मर्यादायव
तास्तुवहाडे। जाठरोदेवकूटश्चपूर्वस्यादिशिपर्वतो। तोरदक्षिणेगत्रायाप्रावानीलानिषधायतो। केलाहोहिमवांश्चैवदक्षि
णोवर्षपर्वतो। पूर्वधश्चायतावेतो। अणवांतर्भवस्त्रितो। अणवांतर्भवस्त्रितो। त्रिनिषधः। पारियात्रश्चयश्चिमेवपर्वतो। तोरदक्षि
णोत्रायाप्रावनीलानिषधायतो। इलाहृतस्याभययाश्चवर्षिनोनीलानिषधोदोयवर्तो। दैर्घ्यगालकृतयोजनो। वर्षाण्युक्त
निवहाडे। उन्नयत्समुद्रस्याहिमादेशेवदक्षिणो। एतदेभ्रातनामभ्रातीयवंसततिः। भातप्रथमवर्षततः। किपुरुषस्मृतं
हस्तिवर्षतथैवान्पेरोरदक्षिणतोदिजाम्यकचात्रोवर्षतस्पवानुहिगमया उन्नयः। कुर्वन्नेवयथावेभ्रातंतथा। पेरोः पूर्वो
नडाश्चकेतमालंतमालंतवयाश्चिमेवर्षदेवसमास्यातेतयोर्मध्यमिलाहृतो। नवसाहस्रमेषांमकेकादिजसत्रमाः। अथयय
गः। काः। कर्त्ताधित्याधुक्तासर्वयायामगलनिवृत्तिपितृपुत्राद्येकविंशतिस्त्वपुरुषोद्धारणपूर्वकाकिकिणीजालमादि
शेवर्षाविमानकारमाकनारायणपुरगमनानांतरकल्पत्रयावच्छिन्नारायाग्युरनिवासकामः। श्रोधामहारादनमह

रा०
७४

तियास्यिष्यतिप्रधानसंकल्पादिषोडशानिखनांतंप्रकृतिवत्तदुपरिहृत्वाजिनमास्तीर्यतत्रदेणामितांस्तिलानामा
द्यतदुपरिप्रागुक्तलक्षणामरोरुपरिपूर्वादिक्प्रणालोकयालाष्टकोयतामहारत्रपुतावस्तुरुद्रादित्यप्रतिमोयेतोधरास्था
यधत। तस्याश्चपरितः। प्रागुक्तधान्यकुभाष्टकोयतानानाविधफलवाप्तः। प्रभृतीन्स्त्राययेत। धरायेनमदितिपृजयदुपरिवि
तानेवक्षीयाच्चाततः। कुंडसमीपस्त्वकुभस्त्रायनादिपूर्णाहुत्यभिषेकांतंप्रकृतिवत्। एवमभिषिक्तायजमानः। तात्रिः। प्रदक्षि
णीकृत्यपुष्पाण्याराधयन्मस्तिस्वभूतानांत्वमेवनेयतः। धात्रीचसर्वभूतानामतः। घाहि। वस्तुधरवस्तुधारयसेयस्मादस्व
तीवनिर्मला। वनिर्मला। वनिर्मला। वस्तुधराततोजातातस्मात्पाहिप्रयारलोचनमुखोपिनोगेक्यस्मादंततवाचला। अनेतायेन
प्रह्लासमात्पाहिंसमारकरमात्रत्वमेवलक्ष्मीर्गोविदेशिवेगोरीतिस्तस्थिता। गायत्रीषष्टाणः। पार्श्वज्यास्त्राचरोखोप्रभा।
बुद्धिर्बृहस्पतोऽस्मात्तमिधामुनिषुमास्थितो। विश्वं प्राप्यस्थितायस्मात्ततो। विश्वंभरास्मृता। धृतिः। स्मृतिः। कृमाक्ताणीष्ट
स्थीवस्तुप्रतीहता। एतामिह। क्षिप्रः। पाहिरेविसंसारमागारादित्यामिमपुष्पाणि। प्रकृतिप्यनत्वोदश्रुवान्। ब्राह्मणानु
पेवेषाद्येत्याधुक्तासर्वयायामगलनिवृत्तिपितृपुत्राद्येकविंशतिस्त्वपुरुषोद्धारणपूर्वकाकिकिणीजालमादि
नोपरिविन्त्यस्तापंचयनाधिकयथाशक्तिहममथरिकरनिर्मितोजहद्दीपानुकारिणीमर्यादायवतमध्यमेहनववर्षे

रा०
७६

विहृपंपंचरत्रेजटिलाः श्मश्रुलाः शांताः कृशाधमनिमंतताः कुंडिकाः कृशाः कार्यक्रिययोद्दिभुजाः सदाधमनिः शिराकुंडिका
कर्मडलुः अक्रोक्तमालाः मत्स्यादयः पंचात्रेवोपेक्षां वगैरादिके हि भुजो मत्स्यरूपश्च नराधिपमत्स्यरूपो वा मत्स्यरूपो जनरि
नः अधो धीमत्स्यरूपवेति विकल्पः रामोदलुः कायुधका चरणादियुतपुरुषाकाराणां केवलमत्स्याकारिणां वा विकल्पमाह
कर्मलुकिठयाकारमत्स्यरूपोक्तमपवानामधुपि गलवर्णचवत्तु वीक्षा युधे हंतानां गं सरकां स्पंचमना वी न ह भीषणाः श्री
वामकृष्णरक्षावधरानंतो यदा तुंगो एतदु यथा देववराहमुक्तिमुक्तिश्च कृष्णरं द्वा प्रमिति रामोदः ज्वलदग्रिममाकारसिहव
त्रं नराणां कां देष्टुं करालवदनं लज्जिह्वं स्तभीषणाः हत्तास्पृजटिलं कुहसानीठयीनवक्तुसा अभेद्यती हानावरमात्म सहत
रानवोतद्वक्तोदायंतवकराभ्यां नखैरेष्ट शोमदत्तकंधां ह्या नगसिंहं जगत्प्रभुं कुडीछवधेरोद्दिर्दीर्घमनः परिकीर्तितः स्रवो
तकाराधो रडहृदपरशुकोः जामरश्मश्च कर्तव्यो राभो रेपा रणे कृणाः पुवाधमन्नवदनः सिंहस्कंधो महाबलः आजानुवा
हुः कर्तव्यो रामो वाणधनुर्धरः मद्यथा च वसीरं च वामरक्षिगायोः क्रमात्तगा रामुसलवज्जवहली रामः प्रकीर्तितः मुसलरूप
वज्रमित्यर्थः दक्षिणोर्ध्वधः कर्धोर्मध्यधामसीरिवामयो गिरामुसलवज्जवत्तु वीहृरामः शरवचक्रधरः श्यामोद्दिभुजः कृष्ण राम
संज्ञाकः काषाधवस्त्रसवीतः स्तवसंस्तववीरः पद्मासनस्था दिभुजो ध्याया बुद्धः प्रकीर्तितः खड्गोद्यतकरः कुदोहया ७६

रुद्रो महाबलः स्लेछोछेदकरः कल्की दिभुजः परिकीर्तितः अथ विश्वचक्रं जयोगाः अधिवासनं दिनेयजमान उपविश्याद्ये
त्यादिकीर्तनां ते सकलयायकृष्णानंतरा विष्णु लोका महीपमान त्वविशिष्टवेकु धिकारण कस्मिन्निति कामो ह्ये विश्वचक्रमहादा
नं प्रतिपादयति इति कृतसंकल्पः चक्रतिवहो विराट् पूजारि मंडपपूजारि गुर्वदि विनियोगांतं सर्वकृषी त्ताततो गुरुर्वेद्याधो
दृशा चक्रं न्यस्त कृष्णाजिने स्थापित द्वागमित तिलोपरिविश्वचक्रं मस्थाय तस्याष्टदले कारिकाया विष्णुपूर्वादिलेखु विमला
उत्कर्षणी ज्ञानाः क्रियायोगा प्रदीप्त्या ईशना इत्यष्टौ द्वितीया वरेणो षोडशको षे पुनलशा प्यविभृगुवसिष्ठब्रह्मकश्य
पमत्स्याधवता दशकमिति प्रतिमां षोडशकं तृतीया वरेणो गोरी ब्रह्मीणी रोदी कोमारी वैष्णवी वाराही दक्षिणी को शिकी
त्यष्टौ प्रवाधसोमत्राप्यनिनप्रपृषप्रभाताख्यानष्टौ वस्तु चतुर्था वरेणो धावर्धमामित्रवहणा शभगेद विवस्वत्पृषयज
न्यत्वत्पृषयज न्यत्वष्टु विष्वाख्यद्वादशा रित्या वेदवत्तष्टयं च यमं यं च भूतानिष्ट शिवी वरुणावदि वायु विनायकात्मकानि
वीरमद्रशं भुगिरिशजेकपात अहिर्बुध्न्यापि नाकि भुवनाधीश्वरकापालि विशंगयति स्थाणु भ्याग्वा एका दशरुद्राश्च पृष्ट
यथाक्रमतो लोकपालाष्टकं शावतपुंडरीकवामनकुमुदजनपुष्पदंतसार्वभौमस्तप्रतीक इति दिगाजाष्टकं वा सप्तमे
खड्गचक्रशक्तिधा शधजगराश्रुलशखकोस्तुभवाभरुचपूणी कुंभदीपवृषभरूपाणि स्वर्णखंडानि अष्टमे विष्णु

२०
७७

रमष्टकज्ञलशाप्यत्रिगुवसिष्टब्रह्मकश्यपमत्स्यप्रतिमाषोडशकंस्थापयेत्तत्रकस्यसप्ततातधान्यस्तद्व्यपूणकुंभ्राष्टक
स्वप्नाल्पफलत्वादीनिवितानकववप्रीयात्ततोविश्ववक्रायनप्रतिपूजयेत्ततःकुंडमप्रीयेकलशस्थायनादिपूणादुत्तम
पेकांतपूजातिवत्प्राकृतग्रहादिहोमात्रं चक्राधिष्ठितविष्टादिभ्यःतत्रमेत्रेनीममेवेष्टाविशत्यादिस्तंख्यघाहोमःकापेइतिके
चित्ततोभिषिक्तायजमानोविश्वचक्रं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्यनमोविश्वमघायेतिविश्वचक्रात्मनेनमःपरमानंदरूपीत्वयाहिनः
यायकेरमात्तेजोमयमिदंयस्मात्सदायशंतिथोगिनः। हृदितत्त्वगुणातीतंविश्वचक्रंनमाम्यहंवात्सरेवेस्थितं चक्रं चक्रमथ
त्वमाधवः। अन्योन्याधाररूपगणगणामिच्छिताविहविश्वचक्रमिदंयस्मात्सवेद्यायहंरथं। आयुधंवाधिवस्तुभवादुदरमा
मतइतिमंत्रेणममपुष्पाणिप्रक्षिप्यनमस्कृत्यवेदियाश्चमतउयविशपूवीकंमकलेत्यादिमहासंकल्पमुक्ताइमविश्वचक्र
विष्टादिदेवताधिष्ठितंविष्टदेवतंयुष्मत्प्रमहंसंप्रददइतिदद्यात्। दानप्रतिष्ठार्थंस्वर्गादिक्षिणाविभागाःप्राकृतः। स्वल्पश्च
काग्निविधानप्रतिकेचित्पुण्याहवाचनदेवताविमर्जनब्राह्मणभोजनानिकुर्यात् इतिविश्वचक्रदानमात्रेण। अथातःसप्र
वक्ष्यामिभहादानप्रनुक्रमे। महाकल्पलतानाममहायातकनाशनांपुण्यातिथिमयासाधकत्वाब्राह्मणवाचनां कविश्रुत्य
संभारभूषणाच्छादनारिकांतलापुरुषवत्तुपील्लोकेशवाहनारिकाचामीकमयीः कुर्यादशकल्पलताःशुभाः। चामीक

हेमनातापुष्पफलोपेतानानांशुकविभूषिताः। पुष्पफलांशुकानित्वरूपतइतिकेचित्हेमानीत्ययोहेमलतांस्वरूपतःपु
ष्पफलानांयोगासंभवात्तानिहेमानिअंशुकानित्वकायासारंनिबंदहेमोपारनेतत्पदलज्जायाश्चेरितित्वयुक्तप्रतीमः। अत्र
फलानाम्प्राधाकाराणीतिरूपनारायणाः। काम्यमानयशुपुत्रदिरुपाणीतिरामोदरात्ताकरादयःविद्याधरास्वयंशाना
मिथुनेरुपशामिताः। हारानादित्त्वभिःसिद्धेःफलानिचविहंगमैःसिद्धाःपक्षिमुखाःकिन्नाराःविहंगमाःपक्षिणावेति
रामोदरः। लोकपालानुसारिणःकर्त्तव्यास्तासुदेवताः। ब्राह्मीमनेतशक्तिबलवाणस्योपरिपसेतः। अथलालतयोम
र्धप्रशखधरेउभे। इभामनस्कातगुडपूवतःकुलिशापुधारजन्यजस्विताग्रधीस्त्वयाणिरथानने। याम्यचमहिषारू
ठगदितीतंडलोपरिष्ठितंनेत्रीतीस्थाप्यामावडादक्षिणायोरावाहणेवाहणीक्षीरवस्थानागयाशिनी। यताकिनीचवा
यवेमृगस्काशकीरोयशिसौम्यातिनेषुसंस्थाप्याशखिनिनिधिसंस्थिता। माहेश्वरीवृषारूढानवप्रीतेविभूलिनी। मोलि
नोकरास्तद्वत्तत्त्ववालाचिताः। मध्यधोरधोब्राह्मणंतशक्ती। अस्यामामधोलोकपालशक्तयः। इभेश्वरवतः।
। राजन्यजोहरिशृङ्गाः। निधिःकलशाकारः। वालकाचिताः। कुंडस्थवालाः। शक्त्यायवपलाइधमासहस्रात्रकल्प
येत्प्रतिमादीनामतमानं। सर्वाशामुयारिष्टाच्चयवर्णवितानकं। धेनवोदशकुभाश्चवस्वपुमानिचैवहि। मध्येमेदेतगुखे

२०
७८

काविभ्योन्मास्तथैववाततोमंगलशब्देनस्वातः शुक्लावरोबुधः विः प्रदक्षिणामाहृत्यमंत्रानेतानुरीयेतामंत्रः प्रयोगेजेयः॥
इतिमकलदिगागनाप्रदानमवमयसूदनकारिणः करति। अग्निप्रतफलरेशनागलोकवसतिपितामहवत्सराणिविशतपितृश
तप्रथाताप्येइवाग्निर्वदुरितोघविनाशशुद्धरहः॥ इत्यतिवनितामहस्तसंख्येः परिहृतप्रवुजसंसराभिवंदति अथप्रयोग
ः। अघतादिमकलयापक्षपविशुद्धरुत्वपूर्वकद्वगणसहस्रयस्त्रितयस्माभिनवपितृशतभवाद्यसंतापणानाखलावि
शद्वत्सावविकामितफलदनागलोकनिवासकाप्रः शुकल्पलतामहदानप्रतिघादयिष्यइतिसंकल्पप्रकृतिवहोविदादिपूजा
मंडपपूजागुर्वीदिविनियोगांतंकुर्यात्। ततोवेदिलिपितवक्रमस्तनवराकूटोपरि एकालतां स्थापयित्वा तन्मूलब्राह्मीसं
तालवराकूटएवाधरालतां स्थापयित्वा तन्मूलरेशे अनेतीशक्तिपूर्वादि क्रमात्तुडहरिदाहारागांतंडलाष्टतां क्रीडशक्ति
। तिलानवनीतस्थापलतामूलेषुएंघारिशास्त्रीः संस्थापयति। दशपूर्णाकुभान्दशधेनू रेशवत्रयुगानिफलमाल्यधान्यादी
निचविन्यस्यलतासहिताः शक्तीः प्रतिष्ठापूर्वके पूजायित्वा ततः कुंडसमीपस्कलशस्त्राधनादिपूर्णादुत्पमिषेकांतं प्रक
तिवत्। एप्रममिषिकोयजमानः कल्पलतास्त्रिः प्रदक्षिणामाहृत्यनमोनमः पापविनाशिनीभ्यो ब्रह्मांडलोके श्रमालिनी राम
भ्यः। आशंसिताधिकफलप्रदाभ्योदिभ्यस्तथाकल्पलतावधूम्यइमिप्रभुश्चाप्युष्पाणिप्रक्षिप्यनमस्तत्पवेदियाश्चिप्रतः ७८

पविशमहामकल्पशुक्लायथासंभवंविशेषणवैशिष्ट्यमुच्चार्यदद्यात्। तत्रमध्यलताद्वयं पुखेटावष्टम्यरुत्विभ्यश्चैकः। य
क्तोघयक्तद्वयेतलावष्टवस्त्राततोरानप्रतिष्ठा। र्थसुवर्णप्रत्येकरक्षिणादद्यात्। स्वल्पइत्यवयवे एका। भिविधानमितिकेचि
त्तापुष्पाहवाचनरेवतापूजनविमज्जनमंडयादिप्रतिघादनब्राह्मणभोजनदानी। इतिकल्पलतारानेमात्ये। अथातः सप्त
वह्नामिमहदानमनुक्रमेण सप्तप्रागर्कनामसर्वथातकनाशन। कारयेत्सप्तकुंडानिविचक्राः। प्रादेशमात्राणि तथारवि
मात्राणि तथारविमात्राणि वापुनः। कुर्यात्सप्तपलाहर्ष आसहस्त्रावशक्तिः। संस्थाप्यानिचसर्वाणि कृच्छाजिनतिनोप
परिधयमंपूयेत्कुंडलवर्णेन विचक्राः। द्वितीयां पयसातद्वत्तृतीयां सरिष्याततः। चतुर्थतुडनैवदभ्रायचमवच। ष
ष्टशर्करयातद्वत्सप्तमंतीर्थवारिणां स्थापयेत्तद्वत्तृतीयां तद्वत्तृतीयां काचनशुभं केशवैक्लोरमध्ये चतुर्थतुडमध्यमहेश्वरं। भास्वर
गुडमध्ये चतुर्थमध्ये सरिष्यां शर्करां न्यसेत्तद्वत्तृतीयां तद्वत्तृतीयां काचनशुभं केशवैक्लोरमध्ये चतुर्थतुडमध्यमहेश्वरं। भास्वर
कृष्णमवापिषीकं लपयेत्। ततो वारुणहोमोत्तत्वापितो वेदपुंगवैः विः प्रदक्षिणामाहृत्यमंत्रानेतानुरीयेतामंत्रः प्रयोगेजे
याः इतिरदातिस्मामृतसंयुतानुश्चिविस्मयवानिहमागरान्। अमलकोचनवर्णमयानसो यरमुयेतिहरेरमरावितः। त
कलयायविद्योतविगजितः पितृपितामहपुत्रकनत्रको पुत्रशतत्रयप्रतिवाचस्पतिमिश्रः पयार। पुत्रकलत्रकामिगिरलाक

दा०
७५

[illegible][illegible]

रा०
२०

कृपायाजिह्वागोमयं वगुडात्मका गोमूत्रमाजेन तथा धिदुग्धं स्वरूपतः पुच्छाये चामरं दधात्समीधेतां च रोहना कुंडलानि च हेमानि च
गानि च शक्तिः ॥ कारयेत्स्वमेव च तृतीयेन वत्सकां तथा सर्वाणि धान्यानि धारायेत्तु मयाः स्मृताः ॥ नानाफलानि सर्वाणि पच
कां वितानका एवं विरचनं कृत्वा तद्द्रव्यमाधिवामनां कृत्वा भ्यादक्षिणां दद्याद्द्विगुणं च त्रिगुणं च चतुर्गुणं च ॥ गुडं च सुवदाम्भ्रं च रोहं च रुत
तः ॥ मंत्रः प्रयोगो ज्ञेयः ॥ अमं च वेत्त्यममिः परित्यक्त्या दद्याद्द्विजाय गुरुं ज्ञापय गुरुं जलपूर्वकां तां यः पुराणं प्राप्य रिनमं
कृतो ध्यायः पापविमुक्ततुरेति यद्गुणैः ॥ इति सकलविधिज्ञानधेनुधरानं वितरति स विमानप्राप्य देहं प्राप्य माना सकलका
लुषमुक्तो विंशतिः पुत्रपौत्रैः सह मरुतं सरूपः स्थानमभ्येति शोभति ॥ अथ प्रयोगः ॥ अथेत्यादि सकलकालुषं कृत्य मरुतं स्वरूप
त्वपूर्वकं वधुवगुणं च यो वादिसहितं वरविमानां रोगापूर्वकं गोलोकप्राप्तिकां मस्तद्वं भुपदप्राप्तिकां मस्तद्वं हृदि रप्राप्तिकां
मोवांश्चान्नधेनुमहाराजं महर्षीं तपादधिष्णुं इति सकलप्रकृतिवरो विदोऽपि पूजामं दपूजामं दपूजां पूर्वादि विनियोगात्
कृत्वा गुरुः घोडशरैः कृत्वा जिनं प्रसाधतं क्षुद्रिलवांगं द्रागमितं प्रसाधतं दद्यात्तैवाप्रधी प्राप्नुवीगां मुदकां आनिस्वर
तिं गानि कुर्वात ॥ तत्र एकाशीति प्रयोगं पुष्परागशतेन नासायं ललाटे हेमति लोपं चाशस्वक्ता फलेः प्रत्येकं दृष्ट्वा
विदुमशतेन विभज्य भूयुगां शुक्तिभ्यां कर्णौ ॥ कांचने मृगां ह्रीं कशं तेन शिरः ॥ गोमेदकशतां धितेन नेचनमिमेन धन्यं

एन
२०

वां वैदुष्यशतेन पाशैः स्पर्शिकाशतेनोदरां यद्गाराशतेन कारि ॥ शक्तिनेहे म्ना खुरानां स्पर्शकांतकां प्रभां दक्षिणां प्राणपुं
॥ कुकुमनो म्नाणि रूप्पुननाभिं गारुतमशतेनायानं रत्नातैः सर्वसंधीनां शक्रेयाजिह्वागुडो गोमये ॥ अजिं मूत्रो चामरं पु
च्छाये ॥ स्वरूपतो दधिदुग्धं सन्निधौ तात्परोहनां सोवर्णं कुंडलं प्रवेयकादिनिष्ठ्याप्यानि ॥ एवं धेनुं साधनं द्रव्यं च तृतीयेन धेनो रु
तरातः प्राप्नुवमुदकां दत्तं च वधेत् ॥ दधिदुग्धं रोहनां निचवत्सनां सभं वति ॥ समतारं दृष्ट्वा दशधान्यानि फलपुष्पवस्त्रादीनि च
साद्यत्नधेनवत्सायेन मडति पूजयित्वा वितानं वध्नीयात्ततः कुंडसमीपं स्तु कलशं स्थापनादि प्रकृतिवत् ॥ एवमभिषिक्तो य
जमानो रत्नधेनुविः प्रदक्षिणमावृत्यो यतिष्ठेत् ॥ मन्त्रां तु धालन्महीः सर्वभूतानां धावदेष्ववस्थिता धेनुरूपेण सारेवीममया
तिप्रकृतां देहं स्थाया वरुडाणीं शक्रेयं च याधिया धेनुरूपेण सारेवीममया धयं यो हत ॥ विलोर्वक्त्रं सिया लक्ष्माः स्वाहाय
च विभावसो चंद्रार्कशक्रेयं धेनुरूपा वसाधिया च तमुखं स्यालक्ष्मीं यालक्ष्मीं धरे स्यालक्ष्मीं यालोका यालानासाधे
नुर्वरात्तु मोखं धायापितु मुखानां स्वाहाय जमुजां च या ॥ सर्वयाय हराधेनुं स्तुमां ह्रीं ति प्रथमं ॥ त्वा सर्वदेवाणां धामताप
यं ति ह्रीं चंद्रकमलासनवासुदेवाः ॥ तस्मात्समस्तभुवनत्रयं देवयुक्ते मायहिरे विभवसागरधी द्युमानमिति ततः पुष्पा
णि धक्षिप्य नमस्कृत्य वेदिं यश्चिमत उवा विष्णो यत्पारिमहारां सकल्यमुक्ता इमोरत्नधेनुं यद्गारागं मुखापुष्परागं घोणां

४०
८१

वर्णितलकालं कृतं मुक्ताफलादिरचितं यथा घवयवोपेतं धेनुसाधनयमरागादिद्वयवर्तयं शैलरचितवत्समहितं यतिः स्थापितं
न्यपुष्पफलादिप्रतीविष्टदेवतागुरवेहं सप्रददितिकस्माद्वरदादिति भूषणालंकारादयः हेमाद्रादयस्तु एकोऽपि विधान एकस्मिन्
अनेकाग्रियक्ते तत्रलापुरुषवर्द्धिभागा इत्याहुः स्वर्णदद्यात्ततः स्वर्णादिवाचनग्रहादिपूजनविस्तर्जनवाह्यगभोजनारिष्ट
ववत् इति रत्नचैवदानप्रयोगः ॥ मास्ते अथातः संप्रवक्ष्यामि महानप्रवृत्तमोमहाभूतघटनाममहाघातकनाशनं पुण्यदि
नमथासाधकत्वावाह्यगवाचनं कुत्विष्टयसंभारभूषणाकारनादिकं तलापुरुषककुर्वाह्योकाशावाहनतथाकारयेत्का
चनकुंभं महालचितं बुधः महारत्ना निवृत्तास्तानि प्रादेशादंगुलशतया वत्कुर्वात्प्रमाणतः ॥ कीराजपरितंतद्वत्कल्पवृक्षस
मचितं पद्मासनगातालववृक्षविष्टमहेश्वरान् लोकपालान् सहैराश्च स्ववाहनसमचितान् वराहेण धृतोतद्वत्कृत्वा पृथ
मयंकजावरुणं चासनगतं काचनमकरेपरिदुताशनमेषां तवायुं कृतमृगमनः कुर्वेदस्मात्कृत्वा त्रयस्यार्धं जुर्वेदस्यार्धं कजं
सामवेदस्य वीणास्यां देवदत्तिरातो न्यसेत् ॥ अथर्ववेदस्य पुनः स्वकुस्ववोरक्षिणो कोरपुण्यवेदो वारः सात्कृत्वा कर्मडल
॥ अथ कल्पवृक्षप्रतिमाप्रादेशादिपरिमाणमहितवटसपादकसर्वगमानमार्थिकं परितः सर्वधाम्यानि चोमरासनदर्या
पादुकोयानहं वभूषणाकारनादिकं शय्याचनलकुभाश्च यवरावितानका जलकुभाः षोडशाल्नात्वा विवासनाते तम

राम
८१

चमेतमुदीर्येतमं च प्रयोगे ज्ञेयः ॥ इत्युच्चार्य महामृतवर्तयं विनिवेदयेत् सर्वपापविनिर्मुक्तं सयातिथ्यमंगं ति विमानेना क
वर्णनपितवंधुसमचितः ॥ स्तूपमानो वस्त्रीभिः यदं प्राप्नोति वैष्णवं षोडशोतानियः कुर्यान्महारानानिमानवः ॥ ततस्त्वपुनराह
त्रिरिहलोकैर्मिजायति ॥ अथ प्रयोगः ॥ अत्येत्पादिसकलयापकपं पूर्वकपित्रादिसकलवंधुजनसहितामरस्त्रीसेव्यमाना
केवर्णाविमानकणाकविष्टयदप्राप्तिकामः श्वामहाभूतवटमहारानमहप्रतिधादपि यदिति सकल्पप्रकृतिवद्वा विरादि
पूजाप्रेडपूजागुवीरिविनियोगांत कुर्यात्तगुरुः षोडशारेवज्जोक्तिकमाणिक्यनीलप्रकृतात्पमहारत्ना चितंतल्याभ्यां गव
दुग्धताभ्यां पूर्णमध्यस्थापितकल्पवृक्षं घटाकारं महामृतवटं स्थापयेत्तद्वटमध्ये वस्त्रादिप्रतिमाः स्थापयित्वा च त्रिंशु अथ
दशधाम्यानि कुत्रचामभूषणाशय्यादीनि षोडशजलकुंभांश्च सन्निधाय येततो महामृतवटाय नमस्तिस्रस्रपूज्यवितानं च प्री
यात्ततः कुंडसमीपं स्तुक्कमस्वाधनादिपूर्णाहुत्यभिषेकांत प्रकृतिवत् एप्रमि विष्टोयजमानो महामृतवटविः प्रदक्षिा
एमाहृत्य नमो वः सवेदेवानामाधारेभ्यश्चराचो महामृताधिदेवेभ्यः शान्तिस्तु शिवं प्रप्रायस्मान्न किंचिदप्यस्ति महामृते
विनाहं ॥ ब्रह्मांडे सर्वभूतेषु तस्मात् श्रीरक्तया त्वमेतस्य स्थापयिष्यामि प्रक्षिप्य नमस्कृत्य वारिष्यामि तदुपवीश्याद्यत्पाद्युक्ता
महामं कल्पमुच्चार्य इमं महामृतवटं महालचितमतः स्मितसौवर्णिकल्पवृक्षादिपुराणवेदं तप्रतिमासहितं यतिः स्था

रा०
८३

पिताष्टादशध्यानसूत्रवापरासनशय्यापूर्णाकुंभारिहाहितंविष्णुदेवतंतुलापुरुषोक्तमागव्यवस्थागुर्वर्त्विभ्योयुष्मभ्यमहंसंज
देदेनममेतिहस्तिपुरत्वास्वर्गादक्तिगारधातु। स्वत्वेकाधिविधानेयविभागालुलापुरुषवत्त्रेधा। ततः पुण्यपाहवाचानयहा
पूजनविसर्जनसंयथादिप्रतिपादनब्राह्मणभोजनाशीर्वादयहोमगजाचारदीनि। इतिमहाभूतधर्ममहादाने। इतिश्रीमो
सकभट्टशंकरात्मजभट्टनीलकण्ठकोतदानप्रमुखवाडशमहादानानि। अथराजमहादानानि। कोर्मकनकाश्चतिलानागारासी
रथमहीगृहाः। कन्याचकपिलाधेनुमेहादानानि। वेदशावद्विपुराण। रामउवाच। कौंधारिकंमपाकमेकतमुनिवरोत्तमाशक
थतस्माद्विमुच्येहयायात्त्राणिवधारिकात। इत्युक्त्वाधर्मतत्त्वज्ञः। यायानांघावनंयशदानवहसुवर्णस्पतेतमूवर्महर्षयः।
व्यासः। सर्वक्रामाप्रयच्छंतिप्रयच्छंति। कोवनोऽतदिमगवानेवः। पितामहसुतोब्रवीत्। नरिपुराणे। तस्मात्स्वशक्तादातव
कोवनप्रानेवैर्भुविनातः। परतरलोकेसद्यः। यायविमोचनं। सुवर्णस्पसुवर्णस्पसुवर्णयः। प्रयच्छति। सर्वयापविनिमुक्तः। स्व
गिलोकेमहीयते। अथसुवर्णशदेनहिरण्यमुक्तं। द्वितीयनवशोमनवर्णत्वंतृतीयनयसिमाविशेषः। सुवर्णादितयं
त्वात्रययोगातिमात्रयात्। इत्वासुवर्णस्पशतद्विजेभ्यः। अद्वयाचितः। ब्रह्मलोकमनुप्राप्यब्रह्मणामहमोदेतोत्तरुड्य
तसुवर्णशदस्योऽशमाषविशिष्टहमवाचितेतिप्रागुक्तं। सुवर्णशनेदेयसुवर्णस्पतनीयश्चेत्तथैवांशोदक्षिणोतिरु

राम
८३

यारिभाषायामुक्तं। एतमितिकेविदः। नमः। हिरण्यगर्भगर्भस्तिहेमवीजंविभावसोः। अनंतपुण्यफलदमतः। शांतिप्रयच्छमे
॥ कौमीयलैकद्विगुणंवापित्रिगुणंशतपुनःकृमातः। कनकंस्यात्सुवर्णंनद्राभ्याविभिः। सरक्तिणापलादयोवातकुपोदक्षि
णास्यायथाहविडितिसुवर्णराने। आदित्यपुराणे। आदित्योऽयं संप्राप्ताविधिंमंत्रपुरस्कृतो। इदंति। कोवनंघावेदुः। स्वनप्र
तिसः। इदं। सुदितमात्रेयस्वस्ययाभाविनी। मंतोवापुपुराणा। गुंजागुजाईमंत्रवानियतः। प्रतिवासरं। कनकंन्यस्यनिगोत्र
व्रजेत्तत्पदमुत्रं। ब्रह्मांडे। अथसुवर्णशदेनहिरण्यमुक्तं। द्वितीयनवशोमनवर्णत्वंतृतीयनयसिमाविशेषः। सुवर्णादितयं
त्वात्रययोगातिमात्रयात्। इत्वासुवर्णस्पशतद्विजेभ्यः। अद्वयाचितः। ब्रह्मलोकमनुप्राप्यब्रह्मणामहमोदेतोत्तरुड्य
तसुवर्णशदस्योऽशमाषविशिष्टहमवाचितेतिप्रागुक्तं। सुवर्णशनेदेयसुवर्णस्पतनीयश्चेत्तथैवांशोदक्षिणोतिरु
कताजलेन। आनिस्वप्रभे। सिततंडुले। आसरोरुंके। सारभूषणांघंसक। णिकं। चाष्टदले। विलिख्य। तस्मिन्। नहिरण्यशतमा
नमात्रंनिवायतस्यापि। तंविचित्राब्रह्माणमीशकमलासनसूत्राभ्यां। गंधादिभिर्गदरेण। विप्रतथावेदवेदोवरिष्टं।
वित्तवुध्यात्समर्पयित्वा। इदं। सुवर्णशतमानमस्मै। मंघीयतामात्मभूरिखदीयै। शतमानशतकललभाषाद्युक्तिं।
इतिशतमानदाने। अथराजमहादाने। अथराजमहादाने। अथराजमहादाने। अथराजमहादाने। अथराजमहादाने।

दा०
८३

हीयतेरूपवान्प्रमाणीमानिरुल्लोकेषु जायत इति जतदन्तं अथाश्चरानां अथाश्चरानां स्फादे अश्वपस्तुप्रपद्ये हेमवित्र
सुलक्षणं सतेनकर्मणोरेविगांधर्वलोकमश्नुते मारतेसर्वोघकरणेयतेषुवानेरोषवर्जितायाश्चरदातविप्रायस्वर्गलि
केप्रहीयतेतथाघावन्तिरेप्रमाणिहयभवंतिहयतेतथाघावन्तिरेप्रमाणिहयभवंतिहिनरेश्चरतावतोवाजिरत्नाकानु
प्रवर्ताहपुष्कलान्कालिकापुराणोअश्ववायुपेशोभनेचाथघाडुकेददातिथः प्रधानवैवाह्योभ्यःसुसंपत्ताःतस्य
दिव्यानियानानिरथाध्वजयताकिनःदुष्टःयथानचैवेहभविष्यतिकदचनाअवस्वियानरथदुष्टपथविरहसंप्रियथा
क्रमप्रत्येकफलज्ञेयकोमीअश्वंतमूल्यमथावाकनीयोमध्यमोहमोदघाद्विज्ञानुसारेणतारागगायरीराराफेःपंच
यत्नेरोषेःसुवर्णालंकृतंक्रमात्सद्विज्ञानंस्वस्वचब्राह्मणायापिहोत्रिणोतारागगास्तारागनुकार्यलंकायितकारः
मन्त्रःउच्चैश्चवास्त्वमथानाराजोविजयकारकःसुर्पवाहनमस्त्वम्यमतःश्रुतिप्रथममाश्रयश्चेताश्चदानंतेतेनहका
व्यविधिपूर्वकाविधितस्पप्रवृत्तामिवह्राणनिर्मितपुराणैतमश्वेषुभूतातेहमयथागभूषितैरूपैस्तुकरैःशुद्धैःकारितै
पेशामितोवज्जनेत्रबुरोनात्रैःक्षोमपुरुस्सवाससायुर्वेणायटकेनैवमहत्तंस्वापुधान्वितंवाचितंवाग्यरत्नोपरिस्थितवृ
हकक्षैस्सयदकांएवसुतेजसंचाश्चब्राह्मणायनिवेद्यतरामश्चादिपुराणायनविषुवोपरागादिषुदानंअश्वपूजामेवःमात

[illegible]

२०
२४

लान्दत्तायोर्गमास्यांविशेषतः। अथमेवमयज्ञस्यफलं प्राप्नोतिमानवः। मानवः। माद्येमासितिलान्यस्तुवाह्येभ्यः प्रयुक्ति
। सर्वसत्त्वसमाकीर्णनाकनरकनस्यश्रुतिवसिष्ठः। नित्यदातातिलानां यो नः स्वोर्महीयते। महाभारतोदरतो बुद्धतश्चैव
रतः प्रतिगृह्यतः। तिले तिले तिले दोगः सौवर्णिनां युधिष्ठिरतथा सर्वेषामवदानानां तिलस्तनं परस्मै। तस्य यावद्वहतादियवि
त्रं स्वयमेव वा विस्तुधर्मो भरे तिलागावो हिरण्यं च अन्नं कन्या वसंधरादन्ते तानि विधिवन्नार्थेति प्रहभयात्। तथाति
लोहद्वी तिलस्त्रापी तिलहोमीति लोदकी। तिलदाता च भोक्ता च षड्विंशत्यापनाशनाः। अस्तकतषड्विंशति लोभस्वा सर्व
पापविनिर्जितः। विशद्वर्षमहस्वाणि स्वर्गलोकं महीयते। कोर्म कृष्णाजिने तिलान् कृत्वा स्वर्गमिधुसर्पिषी। दोगैकं
वामसाकृन्नत्रिधा तद्वत्सदृक्किं। आहितां मोहिजेदत्वा सर्वतः तिड्कृतं। त्रिधेतिहीनमध्यमोन्नमभेदतः। दोगैकं दोगै
त्रितं पवेति तद्वत्सदृक्किं। क्रमदेकद्वित्रिस्वर्गमहितां अनेकदानवाक्यं। अथेत्यादि अमुकसंगोत्राय ब्राह्मणाय च
कृष्णाजिनस्तु स्वर्गमिधुसर्पिषु तवस्त्रं च तिलदोगैकं सर्वपापक्षयका मस्तु। मयः संप्रदेन ममाकृतं तत्र तिलदानं च
सिद्धिर्ददस्वर्गदक्षिणां त्वभ्यमहं संप्रदेन मम। इति तिलदानं। यमः। तिलयात्रं त्वया दद्यात्स्य हवाथपुर्वणि।
दक्षिणां सत्वभावाद् कृत्वा जनार्दनं। नाशयेन्निविध्या यं धर्मस्य वचनयथा। स्कादेत्वमादत्तं तत्पितृ तारकमित्युक्ता। ब्रह्मे

राम
२४

। ताम्रयात्रं तिलैः पूर्णप्रस्तुमानैर्द्विजापत्ता सहिरण्यं च यो दद्याच्छुद्धावित्तानुसारतः। सर्वपापविमुक्तात्मनो मते परमां गतिं। दान
वाक्यतः अथेत्यादि इदं ताम्रयात्रं तिलपूर्णां सखेवर्णमशेषया यत्कथं का मस्तु मयः संप्रदेन ममाकृतं तत्र तिलदानं च
तः अथमहातिलयात्रं। ताम्रयात्रं तिलान् कृत्वा घनषोडशकल्पितं। सहिरण्यं स्वशक्त्या वा विधाय प्रतिपादयत्। नाशयेन्नि
विधया यं वाङ्मनः कायसंभवं। कोर्म। तिलपूर्णं ताम्रयात्रं सहिरण्यं द्विजापते। प्रादत्त्वा तत्र विधिवद्दुःखप्रविनिर्हतिः। ति
लयात्रं त्रिधा प्राक्तं कनिष्ठोन्नममध्यमं। ताम्रयात्रं दशफलं जघन्यपरिकीर्तितं। द्विगुणं मध्यमं प्राक्तं त्रिगुणं चोन्नमं स्मृतं। तत्र
र्गमेकं जघन्यं तद्विगुणं मध्यमं क्रियेत। त्रिगुणं चोन्नमं तद्वत्स्वर्गपरिकीर्तितं। स्वर्गादक्षिणां दत्त्वा सर्वपापक्षयो भवेत्।
अथ ताम्रयात्रं पाकरा तिलपूर्णं कास्ययात्रं दानं। आदित्यपुराणो यज्ञसौत्राणां कर्तृपरिशक्तिर्न विद्यते। महाभारततथा
वापीकृपकर्तृचरिषीकाः स्वकृतमात्रकाणां भुक्तो भवति मानवः। सदक्षिणां कास्ययात्रं अथ दत्त्वा प्रमुच्यते। शुद्धकास्य
स्य यात्रे स्य प्रमाणं यच्च विशतिः। पलानां प्रमाणं द्विंशति तिलानां प्रमाणं प्रको। स्वर्गप्राप्त्याश्च तत्रः पात्रोपरि विधाय तत्र वस्त्र
णवष्टपत्यां प्रधानेन सुभक्तिः। तिलान् कृत्वा निम्नागारि पितृभूतं वा अर्पयेत्। ततो म्रियते यच्छुभं शक्यं हरिमेव वा गोम
येनाथ संनिष्पद्यते मध्यं सर्वतः। निवेत्त्य भद्रादशां कुंकुमेनाथ चरने। ततो वद्विस्थापयित्वा होमकुपीयैव स्तिलैः।

रा०
८५

वयाचं प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् किमावतः ततो ब्राह्मणमाहूय बद्धं तं संयुतां पादौ प्रक्षाल्य विधिनमाह आहं ममाचरेत् अलंकारयथा
शक्त्या माध्यावाहृतवासाः यद्गंगाविमोमाभ्यां संक्रांतिषु पुगादिषु तथा न्यदपि यद्दत्तमाध्यामुद्दिश्य माध्यामुद्दिश्य प्रातरातदक्षय
फलं सर्वपुत्राग्रहमहेश्वरः जीवती भूयधदस्त्रिमास्यपि विभूषणैः दत्वा विप्रस्य च तद्दोमं कुर्यात्प्रयत्नतः सा पुंस्कारं सतां वृत्तं कुरु
प्यविप्रं विसर्जयेत् अन्येषामपि विप्राणां भोजनानि प्रदायेद्यदि त्यादित्यादिः अथास्य प्रयोगः प्रातस्तवासा माध्यादेर्वयं जमा
नेन घादोक्तस्नानागुरुमध्यउपलिप्तदेशं कुंकुमचंदनाभ्यां द्वादशदलं पद्मं विस्वपतत्रपंचविंशतियत्नमितं कांम्ययात्रितिल
स्त्रमप्रकप्रतिउपरिष्ठापितत्वागमाधचतुष्टयं वस्त्रवेष्टितं स्थापयित्वा तत्समीपे हविंशं वा वाहनाद्युपचारैर्भूयः पूजितो
प्रीष्ठापयित्वा स्वस्त्रविधिना घृताक्षैस्त्रिलेखैश्च विस्तृप्तं त्रागशिवप्रयोगावाष्टौ चोक्ता दुती कृत्वा प्रातस्तवासा माहूय
आहं कृत्वा जीवत्यां प्रातरितां वस्त्रादिभिस्तत्पदानया च तथैवाभ्यर्च्य दध्नुस्त्वमुभवेयाद्येत्यादि उक्ता मुक्त्या वा यद्वा ब्राह्मणपदं
लयं च विंशतिमितं कांम्ययात्रं प्रस्तुतं प्रकमितं तिलपूरितं स्वर्गवस्त्रवेष्टितं प्रमत्तं तस्यापि तप्तधान्यफलानि सहितं मातृग
नृणां कामस्तुभ्यमहं संप्रदेनमं प्रतिदद्यात्तमं चालुकांम्ययात्रं प्रदात्तं मातृगनृणां कामस्तुभ्यमहं संप्रदेनमं प्रतिदद्यात्तमं चालुकांम्ययात्रं प्रदात्तं
स्तथा वरदशमासां च उदरे जन्म प्राप्तिस्तस्य मे केशिता बालभावेन स्तनपानाद्विज्ञातं प्रपूय मूत्रादिमलैः पालयित्वा प्रायश्चित्तं

न

म
८५

तां भवतो वचनादद्य मम मुक्तिर्भवेद्वा तत् कांम्ययात्रं स्वर्गवस्त्रादि रक्षितं तं सप्तधान्यं प्रदात्तं मृगास्तुक्तिर्भवेत्कम
कांम्ययात्रं प्रदानेन तत्त्वज्ञानं शरीरकौतथाहं प्रदानेन यत्प्राप्तमानं मय्यं आहारं तत्तद्ब्रह्मादगुह्यं प्रतत्स रक्षितं विप्राका
दनरानेन यत्प्राप्तास्तु पूजितः तिलसंख्याकृतं दः खं जन्म मम मे विता तिलयात्रं प्रदानेन कृतं मुक्तो भवाम्यहं मिति ततः शक्त्या हि
रापंदक्षिणां दद्यात् पात्रदानेन जननीं संप्रदात्तं तत्तु कुरु इति विप्रो ब्रूयात् पुनर्वाहं तिमिहो मे कृत्वा विप्रवेष्टं ज्ययथा शक्तिं वा
स्त्राणां भोजयेत् इति कांम्ययात्र प्रयोगः अथ तिलकुंभदानं वायवीये तिलकुंभदानं वायवीये तिलकुंभप्रत्येवसे कुंभे पूर्वव
रास्थिते वास्तुमेतदनेदं वरुणाकांम्ययेत् अथैः पुष्पैः फलैर्गंधैः कपूराणां पूजयेत् वरुणालंकारं ब्रह्मा उदनि वारुणम
उलंस्थाप्य तच्चार्चं चंद्राकायां उलंस्थारितो न्यस्तं ततो मंत्रमिजयेत् नमो वरुणारूपाय सो वुधते नमः ॥ मन्त्राणि निमित्तानि या
तुनाशं प्रदानियां तुनाशं प्रदानियां तिलकुंभप्रदानेन प्रसीदया मन्त्र इति दत्तं विनश्यति याया निजलचारिणां हिंसोद्भवानि स्ना
नं पुष्या न केवावगाहं नोस्माद्यदानं मन्त्राणां मय्येधानं च वारुणा आषधं वापि देवेश सर्वमेधं प्रविध्यति शिवलोके वसेत्कल्पादशत
पंचदशवराः इति तिलकुंभदानं अथ तिलकाकरानां वायवीये कांम्ययात्रं पूजयेत् उलं वद्विदेवतो शिववाह्नि वरागध पूजयेत्
रवीरकैः रक्तचंदनगंधेन निर्धामेन च धूपयेत् वद्विदेवतो त्रिकोणां प्रदलमित्यर्थः शिववाह्नि वद्विदेवतो त्रिकोणां प्रदलमित्यर्थः

रा०
२७

सर्वलिविदेयकमहारशधामयवित्तसर्वोयकराण्युत्तमेतथविश्वकर्मावतं चक्रप्यस्वर्गारिखकाप्रस्ताराथापरथाताथायनम
ह्लविश्वकर्मावतं। विश्वरूपायनाथायचक्रप्यनमोनमइति। स्वर्गारिखकाप्रस्तारागाहं गंतीतरागमपुकोपोदरातिदिजा
तथे। सर्वकाप्रसमृद्धात्मासराजाजायतेभुवीति। गंतीरथविशेषः। सावत्तमिरेष्टैर्वैर्गजैर्वैयैताह्वाभ्यावोयेता। गंतीमिमाप्रय
कासिविश्वकर्माधिदेवतारानेनानेनमगवान्प्रायतामेधरः पुमानितिगंतीरानेभवः। इतिरथदानं। मार्गिस्तुत्तेकारश्चामाद्यफाल
पुनयोवीवेशावेवाहिरण्मधंहरिप्रभुर्चजागंचकृत्वाप्रातःशिविकाविप्राधरत्वातस्यवर्षाशनंशिविकावाहकानांचवर्षाह
मत्रं कल्पयित्वातिविपुलभोगानेतरविस्तृष्टासुज्जमाप्रवति। एतन्मूलंहेमाद्रौवद्विपुराणे। अथमहीदानं कौर्मिगोचर्ममा
त्रंभूतंअधिकंवाचशक्तिः त्रिधामद्विगाहत्वादत्ताशिवपुराजने। विद्येकस्वर्गरूपादक्षिणाविधेत्यर्थः। इहस्प
तिः। अपिगोचर्ममावेणामभ्यर्चनेनमानवः। द्यौतथायोविश्वदात्मास्वर्गलोकेमहीयते। दशाहस्तेनंदेनविशदंनानिवर्त्त
ने। त्रिभागाहंनगोचर्ममानमाहप्रजायति। मानेनानेयोदद्यान्निवर्त्तनशतवृद्धति। तथा। गवांशतवृद्धयेकोधनतिष्ठेत्संवि
तः। द्विगोचर्ममात्रं त्रिधाद्वैरविरोजनाइति। अन्नानागाचर्मप्रकारं पुत्रप्रमथमाधमभावेनमवस्थाज्ञेयातथाष्टिव
धमहत्वाणिस्वर्गवसातिभूमिः। अक्षिन्नोचानुभवावतावतितनकवसतत्तत्रपुराणमदत्तानाफलप्रवणं पितृकाप्रितम

रा०
२७

वफलमुत्तेर्यामंत्रोपिपथाभूमिप्रदानस्यकलांनदितिषोडशी। दानान्यन्यानिमेशांतिभूमिदानात्तभवतिहाअमुकब्राह्मणाय
मुककामः षट्षष्टिसहस्रवर्षमितस्वर्गवासकाप्रशिवपुराप्रिकाप्रोवावपापकृपकाप्रोवापूमित्त्वभ्यमहंसप्रदेनप्रमेतिमपुष्प
कुशतिलोदकेब्राह्मणदत्तेनिक्रियेत्। ब्राह्मणः समीपंस्त्राभूमिप्रदक्षिणाकृत्यप्रतिगृहीयात्। विप्रश्चष्टांत्तमनसाप्रदक्षिणा
कृत्यानहिभूमः पंखस्तुगोः सर्वगोचिकिवन। अतोभूमिवाविप्राज्ञेः स्वर्गारिखकाप्रतेतिमाडव्यवचनादत्रस्वर्गमिवदक्षिणावि
श्रामिवः। आप्रवानगर्वापिविषेयोयः प्रयच्छति। क्तेत्रवासस्यसंपन्नं सर्वपापैः प्रमुच्यते। स्वर्गावापिहरचवसधरावसिधया
किमिभूत्वापितृभिः सहमज्जति। तथाअपियायहोताराज्ञाप्रतिगृहं तितांभवः दृष्टिवीनान्मरिक्तियावनंहेतुदत्तममु। येपि
संकीर्णकर्मोराजानोरीदकर्मिणः। तेभ्यश्चविप्रमारयेयंभूमिदानमनुत्तमं। किमवचिचंरातारंयत्समुद्रातेवरं। प्रतिग्रह
हीतारप्रपितारयतेदिजमित्यापिहेमाद्रौ। शिवधर्मशिवायभूमिदानमुक्तं। इतिमहीदानविधिः। अथगृहरानं कौर्मिशक्ति
तः सर्वविघ्ननपूरणंरुद्रमपिविधासदक्षिणादिजेदत्ताब्रह्मलोकेव्रजेन्नरः। सर्वविघ्नेन्द्रासीरासगोवलीवर्दकास्यताम्रयत्रादि
साधस्काशप्यासर्वधान्यदृत्तगुडशर्करादिरूपेणागाहं देष्टुंकरावेवापिभूम्यवापिशक्तिः। सर्वोयकराण्येतयोदवादि
पुनर्गृहं ब्राह्मणायदद्यादपिदुषेवकुटुंबिनेक्रीडित्वास्वर्गकामागतः। नवत्यर्थहेतुश्चयः। सर्वसकामसमन्वितः। ब्रह्मवैवर्ते।

श०
२०

उत्सवमागोमिवायातद्वैकयरेवामहलेराजपद्मणे। तत्वाविषयेरेवामहलेनेष्टधीधरायातत्वागोकपरेउरसिआपवत्तायमध्यमेन
वपदेहवाभ्योवसणेतद्वैकयरेवालोप्यतेप्रतिजानीइतिवैकयरेगोदिप्रतिमायाप्रंडलाहिरिशानादिकोहोमुखकोविदारी
पूतनायापराक्षसी। पूर्वादिमुक्तं१॥ अथिमागं१॥ जंभकंपिलिपिं कृत्वायादिरुद्रं दारिनावाद्यसर्वान्संपूज्यप्रंडलादीशनाक
लशंसंस्थाप्यतत्रवरुणसंपूज्यकुंडेस्तेबाग्रिमंस्थाप्यतदीशानां ग्रहानावाद्यसंपूज्यतदीशानां ग्रहकलशंसंस्थाप्यतत्रवरुण
संपूज्यात्वाधानेचतुर्षु। आज्यनेत्युक्ताग्रहार। नमुकसंख्ययासंमिचर्वाज्येतिरिवधेर्जंभजयंतकुलिशायुधः। सूर्यसप्तमशका
शवायुः। षष्ठवितथा। रुद्रोत्तमः। गधर्वः। गणेशः। मृगापितृदेवैरिक्। सूर्यावपुष्यरतः। जलाधियासुरः। शेषः। पाथरंगादिमुख
मल्लादसोमसर्पादितिदितायमाविजयहृदार्धप्रसविस्वदिववाधियमिवराजय। अष्टधीधारायवत्सप्रप्राणोयवतिलसमि
दाज्ययायमे। मुकसंख्ययावास्ताप्यतिमेतैस्वरुयोमुखसंख्ययचविन्वेस्तद्विजेवीयरकीविद्यापूतनायायराक्षसीस्तरा
धेमंतंभकपिलिपिं कृत्वादिदारी। अतस्वरुयोमुखसंख्ययायस्यस्युक्ताः। शेषेणेत्यादि। आज्यभागांतेग्रहहोमं कृत्वायवतिल
समिदाज्ययायमे। शिरायादिद्विताभ्योनाममंत्रैः प्रत्येकमष्टावेष्टाविंशतिमंष्टाशतंवाकुत्वावालोप्यते। एतान्मेवद्वयाणि
अष्टोत्तरशतंजुडयुः। रुक्मिजः। तत्रवालोप्यतश्चितवत्वागंमंत्राः। एकैकोनवमंत्रेणसप्तविंशतिः। सप्तविंशतिरुडुतयइतिअष्टो

राम
२०

शरशतंततएतैश्चतुर्भिर्वालोप्यतेध्रुवास्थूणोतिचंपंचविंशतिः। यंचवाविल्वफजानितद्विजानिवाजुडयुः। तत्रात्रवार्धः। त्विष्टकृदादि
होमशेषं समाप्यतयत्मानं। लोकपालेभ्योग्रहपीठदेवताभ्यश्चवलित्वापूणाकुत्वाशिष्यादिचंचवत्वारिशदेवताभ्यः। पाथ
मारिनावलिदत्वादिशानादिकोमणवाकीविदारीपूतनायायराक्षसीभ्यश्चवलित्वाशिष्यादिप्रतिपेकाचनद्विजेभ्यः। ब्रह्मप्रीतेयधे
नुचंदयात्। ततः। शांतिकलशांतिकलशोदकेनरुक्मिभिरभिषिक्तोयजमानः। रुक्मिभ्योरक्षिणादत्वावाद्यादिपूर्वकोक्तोम
यावसानमंत्रेणरुद्रहोत्रेणप्रदक्षिणांवेष्टपित्वासमंतात्जलधारान्कृत्वाधारावत्त्वा। मध्यमवपदेखरुपायश्चधीधारावाष्ट्रं। अथनम
तिसंपूज्यसर्वदेवमयंवास्तुसर्वदेवमयंपरमितियद्विवागृहस्याग्रेयेआकाशघरेजानुमावेगर्तावातागोमयेनानिष्यशुभचंदनपुष्पा
ङ्कतैर्लंकृत्यसप्तवीजानिदत्त्वा। दमचक्रिह्वानवजलपूराकलशश्लोकपुष्पपुतां। धाद्यवितरापजातभ्यामुवागत्वातज्जल
गर्तैर्द्विधेत्३॥ नमोवरुणायतिमंत्रेणजलेप्रदक्षिणांवेष्टपुष्पचोर्ध्वमुखश्चमंततोयकट्येदिकायांसप्तवीजंदध्यादधुशोवाल
फलपुष्पाणि। त्रिह्वास्तदर्थेषांप्रवस्थापितां। षष्वास्तुप्रतिमानानीययेदिकायांसंस्थाप्ययेदिकापिधाययेत्। पूजितोसिप्र
यावालोहोमाधेः। ध्वनेः३॥ प्रसीदयाहिविष्वेदेदिभ्योऽरुद्रजंभुखावास्तुपुतपनमलेस्तुभूशप्याभिरतप्रभो। मदरुध्वन
धान्यादिसमृद्धकुरुसर्वदेवतिततोमृत्येदिकागतैसंस्थाप्यशैलसागराष्टधीयथावरुमिष्टद्विनयथाप्रवरुकल्याणं। सप

२०
२१

संततिनिःसहेतिमंप्राथयैवमंदरागर्हयेतमृद्व्याधिक्येविकफलांसाप्येसंमंनूनलेनूनं। गत्तौपरिगोमयेनानिप्यंगधपुष्पाक
तारिक्किच्चाच्चाचार्यव्रह्मविजःसंप्रज्येताम्योदक्किणावदत्तायहपीत्वास्तुपीठदेवताःसंप्रज्यउत्तिष्ठव्रह्मणस्पतेघातदेवाणा
इतिविहृज्याचार्यायदत्ताव्रह्मशिखायुदेशेनशक्त्याविष्ठासंभोज्यभूयसीदक्किणादक्किणादक्किणादत्तास्वहृपुतोभुजीत इति
गृह्वास्तुशांतिप्रयोगः॥ अथगृह्हरानप्रयोगः॥ गृहमभ्येदक्किणभागपमंविनिर्गतदुयारिप्रस्वमावांतिलानतडयारिप्रष्ठा
स्थापयित्वाशष्ठायारिमोवर्णनस्त्रीनारायणप्रतिमासंप्रज्यप्रतिगृहीतारंस्तुलीकंप्रतिग्रहार्थकत्वातंकोरुहीत्वासमंगलवा
षवक्तृभागांमंत्रैर्गृहंश्वेशंयतोतेवमंत्राः। एहोहिनायगादिव्यरूपमर्वाप्रवेदितयादयद्राशुभाशुभानदश्चामधीशल
स्त्रीपुतस्त्वचगृहगृहाणानमःकोस्तुभनाथायहिगणकवचायवक्त्रीगेदार्णवस्तप्रायजादावेमोनमः। नमोहिगणपमर्भा
यविष्णुगर्भायवेनमः। वराचरस्यजातो गृह्णतायवेनमः। भूलीकंअमुखालेकातिवृद्धयवस्त्रिताः। नंदंतिघावत्कल्यांतत
थास्मिन्भवनेगृहीत्वत्प्रसादेनद्वेषपुत्रयोवैद्युतोर्गहोपुत्रजक्रियायुक्तोवसदचंद्रतारकाततहंप्रवस्थापितशष्ठाययुद
सुखमुपवेशपस्वधाप्रसासेनप्राप्नुवउद्यविशपदेशकालकीर्तनात्राममुकोगात्रायामुकेशमणेबाहूणाधरंरुह्यकोष्ठकारिगम
रचितंयथोययन्निमंयारितकास्पताम्वादभोजनसर्वधान्यलवणधृतगुडशर्करागीवलीवर्दराशोदासमंवतलिकाविता २१

नारिसर्वोयकारणयुतंसदीपप्रभोद्योतंसर्वदेवतगृह्णं सर्वपापक्षयपूर्वकरूपकोरिशतावधिव्रह्मलोकमहीयमानत्वकाम
स्तुभ्यमहंसंप्रददतिद्यात्। श्रीलायकोष्ठकाकाशचित्तगृहेतकल्पकोरिशतावधिनारिणसमीपेकोराणिनिवासकामइ
ति। मृन्मयगृहेरानिर्देकमंत्रावक्रिचप्रतिनोकयालयुगनिवासकामइति। यद्वाभवंवाविहृप्रीतिकामः। ततः। आर्थनाशसूट
गृह्णतास्त्वसर्वोयस्कारमयुतातवविष्णुप्रसादेनममास्त्वितनवगृह्णं गृह्णमविहृत्यथगृहाणत्वद्विजोअम। प्रीयतामजाघानि
वस्तुहूपीजनार्दनइति। ततः। प्रतिग्रहीतोस्वस्त्वैतिप्रजुषायतिगृह्णं। मृत्स्वस्त्रीसुक्ताकामस्तुतिगृह्णं। दक्किणास्वस्त्रीसह
स्वमास्त्वैकस्वस्त्रीययंतंशक्त्यादिति। ततः। पादुकायानहृत्त्रवामगारिकंपुनर्दत्त्वा। संयत्रवाप्यसंयत्रगृहोयस्त्वैकस्वस्त्री।
संवसंपूर्णमेवास्तुत्वत्प्रसादाद्विजोत्रमतिप्राथयेत्। एतत्फलमपिमास्त्वैकस्वस्त्रीययंतंशक्त्यादिति। ततः। मृन्मयवापियेदद्याद्
वह्नुस्त्वलोकमहीयतोशैलजंराहजंवापियेदद्याद्विधिपूर्वकं। वसतस्त्रीणीवोप्यनारायणसमीपतः। मृन्मयवापियेदद्याद्
हंवापस्त्वराचितपुरे। पुनोकयालानां प्रतिमंत्रावसेरिति। एतद्ववास्तुपूजनमनेनविधिनापस्तुप्रतिमंवत्संयुधः। गृह्णवाय
तेनकुर्यान्नमः। सुप्रवापुयादित्यक्त्वात्यतिसंवत्सरकर्म्या। अथवास्तुदेवतानाविशेषनेवद्यादीनिशिष्विनेष्टतान्नापजना
पस्तोपलंष्टतोदनाजयताययीतधजं पिष्टमययीतधजं पिष्टमयकूर्चवाकुनिशायुधायपंचरत्नानिपिष्टकुनिशवास्तुय

२०
२१

वितानं कथं संकुंवा सतायद्युतागोभूमांशुशायप्रतस्याना अंतरिक्षायशकुली वायवे सत्कृता पूलेलाजाः वितथायवागको
रनाद्युतकृतायप्रधनं यथायपिशितोदनं गोधवीयागोधोदनं भृंजराजायप्रधजिकिका मृगायघावका पितृभ्यः कृमरा रोव
रिकायदतकांशंष्टेष्टकमवलिचा सुग्रीवायाः पूय पुष्पंताययायसावरुहगायकुशलवसहितंयम्रा अस्तराययेष्टहिताप्र
यस्तरावाशावायद्युतोदनं पायायगोधांशगायद्युतनस्कान् अरूपेफलाचितं पुष्पं मुख्यायसापिः मन्त्रायायमुदोदनं सोमा
यप्रधुयायसां संपिभ्यः शालिपिष्टा अस्तियेपोलिकां रितयेपूरिकां आयक्तीं आषवासायरावितापलडुकानासम
रीचकुशोस्कं सविचैरुडापुंजयायद्युतचदनं विवस्वतेरक्तचदनपायसां जयत्तगा आम्रधवाचमांसं दायदृशितालो
दनंद्युतसंयुता गुडोदनं तमित्रायरुद्रायद्युतयायसां दृष्टीधरायमासानिकूष्माडानिच अर्धमोशकं रायायसां पंचगव्यं
वांश्चैवतिनाकृतहविश्चरुद्रा मन्त्राभोज्यं च विविधं ब्रह्मणा विनिवेदयदिति तत्कृमीनां त्वं ईशान भगिचकेपमांसोदनंद्युतं यम
केसहि विषाक्षितं आम्रधेविदापैसत्तधिमांसोदनं हारिदं नवानेर्त्तयेत नोयेमस्तु धिदधोदनं मत्स्यं वंश्च संयुतापीत
रक्तचवलि वायव्येयायराक्तस्येप्रत्यमांसं सुगमं सर्वव्यायसां वा दद्यात् ॥ इति गृहहारायनप्रयोगः ॥ कृत्वा मंत्रं प्रयत्नेन
शायमांसं संयुता पुण्यकोलेदिनेभ्यां यथापि भवानिवेदयत् सर्वांकां मानवानो तितिक्षामोमां कृत्वा भुज्यादिति स्कादेकं

राश
२१

मठदानं कार्यमांकीयेकुर्यात्पुतिअग्रहं पथिकानां हितावह निजगोद्रेकरेशं वासाधूनोपोनिवेदयत् अक्तपुं पुण्यमुदिष्टत
स्यस्वगीधवांशं सर्वकामप्रमृदोसोदवदि विमोदतो भविष्यत्तुगापोपि प्रतिअयस्वविस्तो गिकारितं सजलेधने दीनानां अजना
यापुवदकि नहतं भवेत् प्रतिअयोधर्मशाला इति प्रतिअयदानां अथ कन्यादानं इह स्यातिः सहस्रमेवधनं नृणां शतं चानुह
होमं रक्षणं इह संयानं दशयानं सभाहयः दशबाजिसमाकन्याभू मिदानं च तस्य मां तस्मात्सर्वधुदानेपुं न्यादानं विधि
प्यतो वद्विपुगाणे शुक्लाकन्याप्रदानं वपितरं अपि महाः विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो ब्रह्मलोके व्रजति त इति देवतः तिलः कन्या
यथाभ्यायघालयित्वा निवेद्य चानपितानं संयाति नारी वास्त्री प्रसूयिनी वासिष्ठः होतृकृत्तितीतीरीणां सप्तजन्मानुगंफ
लो धर्मैराविधित्वा दातुं प्रसंगोत्रोपि पुज्यतो स्कारो अर्त्ता कृत्यं स्वर्गे नयस्कीयां त्वकन्यकां त्राप्यशृगः वरागोत्रं समुवाय
प्रपितामहपूर्वकं नाम प्रसकीर्तयेद्दिहानुकन्यायाश्चैवमेव हि तिष्ठेत्पूर्वमुखो दाता वाः प्रत्यभुखा भवेत्तामभुयकीर्तिता येनां
तस्मै दद्यात्सदृष्टिगां उदयात्रंतो गृह्यमेवागने न दाययत् गोशिकन्यामिमां विषयथा शक्तिविश्रुतिता गोवायशमेणव
भ्यदत्ता विप्रसमा अया भूमिगावश्च रासो सिवस्वशक्तिः महिष्या वा जनेश्च वदद्यात्स्वर्गमणी नपि ततः स्वर्गद्वयि
धिनाहो मायं कर्मकारयेत् यथाचारं विधेयानि मां गन्धकुतबकानि च कन्याराता आशुखोवरः प्रत्यभुखः रागोदशुखः

रा०
२३

वरः प्रसूतवति मद्यवणाः। अचरन् अवायं प्रयोगः वरं प्रधुपैर्कलं संपूज्यमासपद्माद्युक्तामममममपिहणांतिरतिशयमानं
द्वललोकावाप्यादिकं न्यारनकन्योक्तफलावाप्येः नेनवरेणास्या कन्याधामुत्तमं मानसतत्पादादशवारानुदादशयस्याप्यु
रुपात्यवित्रीकचुमात्मनश्च श्रीलक्ष्मीनारायणादीतयेवाह विवाहविधिना कन्यारानमहं करिष्ये इति संकल्पकन्याकनका
संयत्रां कनका मणोर्युतां रास्यामि विष्टुवेतुं प्रहृष्टलोके जिगृष्यादद्यात्वात्तु देवस्य त्वेति प्रतिगृह्यत्वात् स्त्रीसुक्तास्वयं
स्वीयाकामतुतिर्येदेता एवमेत्यादिनामं प्रदत्ततेन वाक्येन विदधात्। कन्यारानप्रतिष्ठार्थं स्वर्णरत्नक्रियाभूमिरास्यादि
कथथा शक्तिरद्यात्वा विष्टुभरः सर्वभूताः साक्षिणः सर्वदेवताः। इमां कन्यां प्रदत्तामि पिहणापवेति प्रवेपुने प्रमेत्यादि
तय इत्यंतमुक्तामुका मुकप्रवराया मुकागोत्राया मुकशर्मणाः प्रयोत्राया मुकशर्मणाः पौत्राया मुकशर्मणाः पुत्राया मुकशर्म
णवराय श्रीधरपिणामुकप्रवराया मुकागोत्राया मुकशर्मणाः प्रयोत्रीममुकशर्मणाः पौत्रीममुकशर्मणाः पुत्रीममुक
नाम्नीमिमां कन्या श्रीरूपिणी तुभ्यामहं संप्रददति वदहन्। विद्वत्पुत्राया गतिमद्यवणां रुक्ताः। इति कन्यारानां स्तोत्रं
विवाहिकप्रदानहिकप्रदानहिकप्रदानहियदद्यतिर्यापरः। विमानेनार्कवर्णनकिंकिणीजालमालिनामहं इमं वनं याति
सम्यमानो मरगो गतिरिति वैवाहिकं विवाहो ययो गिद्व्यवस्त्राल कारादिति वैवाहिकं दत्तं अथ कपिलादानं आदिपुत्रा

राम
२३

। महत्तमयोगवांस्त्वा कपिलां चापि सुव्रता सममेव पुत्रा प्राह ब्रह्मा ब्रह्मविदं वरः। रुक्मशृंगिण्यावुतां सवत्स्रां कां स्पर्शोहिनीं स
वत्स्रां कपिलां दत्वा वंशदुसप्तमुदरत्पावति वा स्यात्। माणि सवत्स्रा भवति हि। ह्रीं लोका मासाद्यं प्रतेतावतीः समा
। अद्येत्यादिना महत्तमफलावाप्यनंतरं सवत्स्रकपिलाराममितवर्षययत कामधेनु लोक काम इमां कपिलां स्वर्णशृंगाद्यु
पक्तां युतां प्रमुकप्रवराया मुकागोत्राया मुकशर्मणो विप्राय त्वभ्यमहं संप्रददति इत्यादि। प्रमेनास्या कपिलां सर्वकृ
तानां पूजनीयां सिरौहिणीं तीर्थदेवप्रियं स्मात् अतः शान्तिप्रयत्नं मातेव वत्स्रं त्रिगुणां वैद्यारहितं वचतर्गुणां रते
रलंकृतां धेनुं ध्यायन् प्राणं प्रेषितां। कपिलां विप्रमुखाय दत्वा मां कृपया प्रुधात्। मुमुक्षुर्वस्त्रयपेतां दत्वा चतुरः स्वर्णान्द
क्रियां दद्यात् द्विगुणं पक्वतां महतीं कपिलां स्मृतां यस्कोः स्वर्णशृंगवत्त्रिराह नृपा चाद्यामां मान्यगोदाने वदमा
णां दत्तामा विप्रमुखाय स्वर्गमोक्षफलं प्रदा। सप्तजन्म अतेरशंसयुतः। यानूयान् प्रार्थयते कामा नृतो ह्यन्माप्नोति मानव
। अद्येत्यादिमपूज्यमकृतया यनां शपूर्वकं स्वर्गकामो मां कृपया प्रुधात्। मुमुक्षुर्वस्त्रयपेतां दत्वा चतुरः स्वर्णान्द
इत्यादिपथा कामं फलमुल्लिख्य द्विगुणं पक्वतां दद्यात् इति महत्तमकपिलादानमुक्तं। इति शमहादानानि। दशधेनवो
मात्स्यायापविनाशिन्यः कथिता दशधेनवतां सास्वहूपवत्सामिनामानि च नराधिया प्रथमा गुडधेनुः स्यात्तु धेनुस्तथाप

दा०
२५

सुपक्तमात्रसर्वपापहरादसुपसंहाराद्युपायनाशएवफलं नमुक्तिमुक्त्यादीतिदानमोव्येतत्रपुत्रेष्टविवाथवादेकानामुक्ति
मुक्त्यादीनामोमानाभावात्। उपकमोपसंहारोत्वप्रयोजकोयत्रुपप्रपुगाणादेवकेनेवधटनधतादिधेनुः। इत्यामात्रेणा
चतिलधेनुहृक्ताततप्रकारंतरमितिकल्पतोरानविवेकेतयलसहस्रप्रमाणः कुंभइति। द्वादशयनाधिकानियचयलशता
निकुंभइत्यन्याततत्रयथाधिकारव्यवस्त्रुजेयायधपिमुडधेनंततधतधेनुहृक्तातथापितिलाभावेतथाद्यातधतधेनुमि
त्युक्तातिलानांप्राधान्यात्तदेनुरादवुच्यते। अथतिलधेनुः। तत्रकिंचितप्रकारंतरविस्त्रुधमीत्रारेअनुलिप्रमहीष्टधेवत्वाजि
नकुशाद्वतोधेनुतिलमयीकृत्वासर्वतैरलंकृतां। धेनुंइत्येनकुर्वीतआठकेनतवत्मकां। सुवर्णांश्चंतींतींय्यावुरांश्वप्राणाव
तीतथा। कुर्याच्चशर्कराजिह्वागुडाम्याप्रविकवली। इत्युपादातामृषश्वविमुक्ताफलेकृणा। प्रशस्तयक्प्रवणफलदंतवती।
शुभा। स्वरासपुष्पकुर्वीतनवनीतस्तनाचितो। सितस्त्रवाशालोचसितसर्पपरोमिका। फलैर्मनोरुर्भेदोसमाचितः। कांस्पेप
राहनादद्यात्केशवः। प्रीयतामितिफलेतिक्त्तमतामंत्रागुडधेनुक्ताएववद्विपुराणोक्ततिलाश्चपितदेवत्यानिर्मिताश्चेहृगो
स्त्वे। ब्रह्मणातमयीधेनुर्दन्नाप्रीणातकेशवमितिप्रचंतामुक्तः। अथधतधेनुः। विस्त्रुधमीत्रारेतिलाभावेतथाद्यादधतधेनु
प्रयततः। वासुदेवंजान्नाथंशतक्षोणनिषेचनात्संपूज्यपूर्ववत्सुभ्यगिधृयादिभिर्नरः। अहोरात्रोषितोनाम्नाअभिपूय

राम
२५

तार्चिषां। अमिषुयप्रज्वाल्यतार्विषमग्निं। गव्यस्यसर्पिषः। कुंभं पुष्पमालादिभूषितं। कांस्पेपिधानसंयुक्तं। सितवस्त्रधुगेनचादि
रापगर्भसहितमणिविडुममौक्तिकैः। अत्रयलसहस्रयारिमाणः कुंभः। द्वादशयनाधिकानियचयलशतानीनिवा। इत्युपदि
प्रधान्यादानवुरानुरोप्यप्रयास्तथा। सोवर्णाचाक्षिणी। कुर्यात्तश्चगवाभरुकाष्टजोसप्राधान्यमयेयश्चयत्तीर्णनचकवल
। कुर्यात्तुतश्चकपूर्वर्द्धाणफलमयास्तनान्। तद्वर्क्याजिह्वागुडकीमयमुखापत्रीणीधेतकोशेधातश्चः। सिद्धकां। सि
द्धारसइतिधावत्। पुष्पकौमयकायरोमाणिमितसर्पयेः। ताम्रपृष्ठविचित्रतश्चकुरुत्यामनोरमा। विविनाहृतवत्सोवकु
धीस्त्रकृणलक्षिता। एतैः कृत्वातथानत्वापूजयित्वाविधानतः। तद्वक्तापप्रदातयाप्रमलाशास्त्रधारणेष्टतांमप्रोधकारा
यगदलोधत्वंदिजोत्रम। प्रीयतामप्रदेवेशोष्टतार्विः। पुरुषोत्रमइत्यविषाधदद्याद्वेनुंनराधियास्कांस्त्वयंमंत्रः। दधतावः। अह
येतधतधेनुम्याप्रतिष्ठितः। दधतमग्निश्चदेवाश्चदधतमैसप्रदीयतामिति। फलवा। दधतक्षीवहनधाधवयाधसकरमाः। तेपुलोके
षुसर्वेषुसंपुण्यपूजायतोसकामानामिधमुष्टिः। कथिनानृपसत्रममुष्टिः। फलोविस्त्रुलोकेनरायातिनिष्कामाधेनुरान
नइत्यादिरुक्तीणांचकसवर्णाप्रभृतिथथाशक्तीतिप्रदनरलोपथाशक्तिहिरण्यमितिरेमादो। अथजलधेनुः। तत्रैवाजलधे
नुः। तत्रैवाजलधेनुप्रक्रम्याजलधेनुप्रक्रम्याजलधेनुप्रक्रम्याजलकुंभंनख्याप्रसवर्णाजेताचितो। स्वर्णारजनश्चगावराधि

रा०
२६

तमिति सांप्रदायिकाः रत्नगार्ममशेषैस्तु याम्यै धन्यैः समन्विताः सितवस्त्राणां कुचं हवीपल्लवशोभितां कुचं मांसीमुरोशीवालका
मनकेर्हताः प्रियगुणवसाहितं सितवस्त्राधिपतिनाः सख्यं मयानकं दमविष्टं सस्थिता वल्लभैः समं तं भूयति लयात्रिचतुर्दशैः
गितं रधियावेण घृतं हौरेवेतामुखातिनयात्राणितामस्याः रधियावेकां स्याति दानविवेके उघोषितः समभ्यर्च्य वा सुदेवजलेश
यापुष्पधूपोपहारैश्च यथाविभवमादतः संकल्प्य जलधेनुं च कुभंतमभिपूज्य च पूजयेत् सकृत् तद्वत्कृतं जलमधेनुधः । एवं स पूज्य
गोविंदं जलधेनुं सवत्सकाः सितवस्त्रधः शोभावीतरागो विप्रसहः । रद्यादि जायराज इ प्रीत्यर्थं जलशायिनः । जलशायिनः ज
लशायी जागद्योनिः प्रीयतां मम केशवः । इति चोच्चार्य भूनाथविप्राय प्रतिपाद्यतां । अथ क्रात्राशिना स्वेयमहोरात्रमृतः पत
थाधान्यानि यश्च दधौ कुष्टादीनि घ्राणादेशो प्रियगुणं च अवरोप्य ज्ञोपवीतमूर्ध्नि स्थापयेत् । वस्त्रं च यथाशेनैव रक्तागाश
कृतः सुवर्णः । अनेन विधिना रत्नजलधेनुं न राधिया सवाका मानवा प्रातिघेयमानुषा इति । **अथ क्रीरधेनुः स्कारः** । क्रीरधेनु
प्रवक्ष्यामि तां निबोधनराधिया अतुलितमहोष्टं गोमयेन न राधिया गोवर्मे मानेन कुशानां स्त्रीधेनुर्वतः । तत्रापरिहाराज
मसेत्तु ह्यजिनंततः । तत्रोपरिहारां मे न्येत् कुंडलिका गोमयेन कृतामपि । क्रीरकुभंततः स्थाप्य च तथीशेन वत्सकाः ख
राप्रवृष्टं गाणि चंदनागरुकाणि च प्रशस्त्य च अवाणितिनयात्रोयस्मिन् सदा मुखं गुडमयं तस्याजिह्वा शर्करया तथा मू

रत्न
२६

लपशस्तरं ताचमुक्ताप्रयफलेकागाडतुयादरभगिमासितकं वलकं वला । ताम्रचष्टाकां स्यरोहाय हस्तप्रयंतथा । पुच्छं च नृपशई
जनवनीतमयलनी । स्वर्णशृंगारोप्य वराय चालपीभुवि चत्वारि तिनयात्राणि चतुर्दिक्षु अपि स्थापयेत् । सप्तजीहो नृप्रापुक्तो
दित्त्वं सर्वोत्पत्तिप्रेता एवं लक्षां संयुक्ताः क्रीरधेनुं प्रकल्पयेत् । आरुधवस्त्रयुग्मं न राधियाः समवेधेत् । धूपारिकरुत्वात्रास
गायनिवेद्येत् । अनेनैव तत्र प्रवेण क्रीरधेनुं प्रकल्पयेत् नृपमेण क्रीरधेनुं प्रसादयेत् गृह्णामि त्वं देवि भक्त्या प्रादुर्को भवमुच्येता
वेधेनुं प्रदत्वा च क्रीराहारे दिनचरेत् । विराजत यथा भक्त्या वाह्यो गजसंभो । वस्तुगृह्णामि त्वं देवि भक्त्या कुटुंबार्थं विशेषतः
। भस्त्रका मे मां सर्वैः क्रीरधेनो न मोक्षत इति । एतां दे मम हस्ते ग्राशतेनाथ स्वशक्तिः । शितार्धमथ वाप्यधत्तं वैवर्धतं वैवर्धस्व
शक्तिः । रद्यादितुं महाराजशृणु तस्यापि यत्फलोद्विग्वधं सह स्वतः रुद्रलोके महीयतो दिग्वर्षं सह स्वाधि रुद्रलोककाम
तिफलोद्भावः संकल्पवाक्ये अमरुद्धेनुवत् । अथ रधेनुः । तवैव भूलेयनकुशहृत्ताजिनास्त्राणां मुक्ताः । रधेनुं भवत्तस्या
प्यमम्रधान्यस्य चोपरि चतथीशेन वत्संतो वणिमुखं सयुतं । प्रशस्त्य च अवाणितिनयात्रोयस्मिन् सदा मुखं गुडमयं तस्याजिह्वा शर्करया तथा मू
मुखं वै गंधमालिका गंधमालिका गंधद्वयविशेष इति केचित् । स्वगंधयुग्मं स्त्रागित्यने । कपूरादिस्तगंधद्वयममृद्वः जिह्वा
करागजवृक्षाणां श्रीखंडं कतथा । फलमूलमया रतासितस्त्रस्य कंवलः । ताम्रचष्टा रत्नोप्रापुच्छं च नृपशई

दा०
२७

शृंगीपीप्रावृणवनीतमयस्वनीइहपादंस्वसंस्कार्यस्वभारामृषितांआकांक्षवस्वयुग्मेनपुष्पाधेःसुपूजितांब्राह्मण
यसाधुवृत्ताधधीप्रतोपुरुदेशोपविष्टायमुदिकाकारिमावकैः।पादुकोयानहोहृदत्वाप्रमनुसारतमंनोमुडधनूक्तः।द
धिकाशोतिमवेणदधधेनुप्रदापयेत्एवदधधधधेनुंदत्वाजपित्तम।एकाहोदिनगच्छेतिष्टेद्व्याचन्यनंदनयजमानो
वंसेडाजगतिदिनंविद्विजोत्तमः।यत्रप्रभुवहानद्योयवयायसकर्ममाः।मुनयोऽरुषयःसिद्धास्तत्रगच्छेतिधेनुदाः।रातारोदा
यकाञ्चवतोपिधोतियागति।प्रधुनरीकवदुयोयसकर्मसिद्धिलोलावः।अथमधुधेनुः।स्कोदासधुधेनुप्रवक्ष्यामिस्वययप्र
गाशिनी।अनुलिप्तेमहीष्टेकृष्णाजिनकुशोत्तरोधेनुप्रधुप्रयीकृत्वासंपूर्णघटपूरितांनद्वत्तथभोगानवत्सकयारिकल्पये
त्।सौवर्णातमुखकृत्वाशृगाभरणवचनदत्ताष्टताम्रमयतस्याःपुरुस्त्वमयतथापादास्त्रिभुजयाःकायोःसितकवलीमु
खगुडमयकृत्वाजिह्वाशर्करायाचितामोक्तिकनयनेतस्याःदाताःफलमयाःस्मृताः।दर्भोप्रधरादेवीरौप्यावुरविभूषिता
प्रशस्तपुत्रश्रवणानवनीतमयस्वनी।सर्वलक्षणसमुक्तासप्तधान्यानिदाययेत्तच्चत्वारितिलयात्राणिचतुर्द्विचवि
त्यसेत्।आकांक्षवस्वयुग्मेनधयाभरणभूषितां।कांस्योपराहिनीकृत्वागंधपुष्पैस्तुपूजितांपुरुदेशोयव्राह्मणायप्रति
पादयेत्।उदपूर्वतकलेयपश्चादानेसमाचरेत्।एतज्ज्ञासर्वदेवानोसर्वभूतहिरताप्रीयतांपितरोदेवामधुधेनोनमोस्तुतोए

राम
२७

वमुच्चार्यताधेनुं ब्राह्मणाय निवेद्येत्। अहं गृह्णामि त्वं देवि कुटुंबार्थं विशेषतः। कामान् कामदये भुंक्ष्वमधुधेनो नमोस्तुते
। मधुवातेति मंत्रेण प्रोक्ष्याय तव तस्य दत्त्वा मधुयाय साभ्यां दिनं नयेत्। ब्राह्मणो पितृव्ये विस्राज्ये नयेत्। फलं श्रुतिरपि यत्र मधु
वहानद्योयवयायसकर्ममाः। कृषयोऽमुनयः सिद्धास्तत्रगच्छेतिधेनुदाः। तत्र भोगान् वानुभुक्ते ब्रह्मलोकं सतिष्ठति मधुनदी
कवदुयायसकर्मममुनि सिद्धलोकोत्तरा ब्रह्मलोककामदतिविशेषफलोक्तकामदतिविशेषफलोत्प्लेखः। अथमधेनुः। स्को
दे। मधेनुं महाराजकथयामि समासतः। अनुलिप्तेमहीष्टेकृष्णाजिनकुशोत्तरोसस्यतघटराजनुसंपूर्णमेतद्वत्स्यत्त
। तद्वत्संकल्पयेत्प्राज्ञश्चतुर्थीशो नवत्सक। इहोद्वयमयाः पादा राजतरुसंयुताः। सुवर्णाशृगाभरणवस्त्रपुच्छस्तनीपु
ष्पकवलीसमुक्ताशर्करामुखजिह्वादाताः फलमयास्तस्याःष्टताम्रमयं शुभापुष्परीमा त्वराजे इत्युक्ता फलक
तं कृत्वा सप्तवीहि समायुक्ता चतुर्द्विचतुसरीयकाः सर्वेयस्कास्तस्युक्तासर्वगंधविभूषिता। चत्वारितिलपात्राणि चत
र्द्विचतुर्विंशत्येताधेनुतपूर्वक्रापचमवाश्रुतानेव प्रयतः स्मरेत्। मंत्रागुडधेनूक्ताः। एवमुच्चार्यत्वात्तदीयते वैद्विजो
त्तमोऽश्वाशपूर्वव्याघ्रश्च आत्मानं चैकविंशकं। नयन्नुपरमं स्थानं यस्माच्च निवर्तते पुनः। दाता वा याहको वापि एकाहस
प्तोजकः। सोमयानं प्रवेत्तस्य सर्वकृत्यफलं लभेदत्वाधिकदशपूर्वदशयपुरुषाणां निवृत्तिरहितपरपदप्राप्तये आत्मन

२०
२८

असोमयानसर्वत्रफलप्राप्तिकाम इति विशेष फलोच्चेतः। अथशर्कराधेनुः। कांरेतद्वशशर्कराधेनुमृगुराजन्मथार्थतः। अनुलिप्तेमहीष्ठेकृष्णाजिनकुशोत्तरोधेनुःशर्कराराजनसदाभारचतुष्टयः। उन्नमाकथ्यतेसहिश्चतुर्थीशेनत्सकाः। तद्वदमध्यमाप्रोक्ताचतुर्थीशेनकन्यसीतद्वत्सप्रकुर्वीतचतुर्थीशेनमानवः। अथकुपीदृष्टाशतश्चतुर्थीशेनवत्सकाः। अष्टाशततिभारचतुष्टयमोशेनअर्द्धमोशेत्यर्थः। स्वशक्त्वाकारपेदेनुमालयीजनकाश्चैतत्सर्ववीजानिसंस्थाप्यचतुर्दिक्षुसमाततः। सोवर्गामुखशृंगाणिमोक्तिकेत्यनानिचगुडनवमुखैकार्यजिह्वापिष्टप्रयीतथा। कवलघटसूत्रेणकठामाणाप्रुषिताइह्युपादारीप्यखुरानवमीतप्रयत्ननी। प्रशस्त्युवश्रवणासितवामरभूषिता। पंचरत्नसमायुक्तादर्शरोसमचिता। कास्पायदरुनासम्पकगंधपुष्पैःसमचिता। इहिविधानंसयुक्तावस्त्रैराह्लादितोयसिगंधपुष्पैरलंकृत्यसब्राह्मण्यनिवेद्येत। पूर्वाधेनुःस्थितोदाताअथवास्यादुर्ध्मुखः। धेनुपूर्वधेनुर्वीकृत्वावत्समुन्नतो न्यसेत्। दानकालेउधेमेजालान्यठित्वासमवेद्येत। गुडधेनुक्ताः। आह्लाधवेवैवंपिप्रमुद्रिकाकारावधनेः। स्वशक्त्वादस्त्रिणादद्यादधुष्यसवदनाधेनुसमवेद्येतस्यमुखचनविलोकयेत्तस्यमुखचनविलोकयेत्। एकादशशर्कराहारावाद्यणात्रिदिनंसेत। सर्वपाशमपह्नाधेनुःसर्वकामप्रदायिनी। सर्वकामसमृद्धिजायतेनात्रसशायति। अथकार्यासधेनुः। भाराहे। अतःपरंप्रवक्ष्यामि २८

धेनुकार्यासिकीश्रुभांसर्वविश्वस्यगुणार्थब्रह्माण्डांशुकंकाताकार्मासमूलंतद्यापितेनासावुत्तमः स्मृतः। साचकार्यासभोराधेनुःश्रेष्ठाशकीर्तिता। मध्यमाचतुर्दशतद्वद्वत्सकन्यसी। पूर्ववद्वत्सधान्यचरिणपंचतथेववावत्सकाचतुर्थीशादानमंत्रोविधीयते। कुर्वीतपूर्ववद्वत्सवस्त्रधान्याद्युपस्थातोपूर्ववद्वराहोक्तिलधेनुदानवद्वत्सकुंरुंदमदृशोक्तीराणीवसमुद्रवा सोमप्रियेसुधेवास्वेसोभेपिनमोस्तुतोदत्तमिदुनाथायशशोकायामृतायवा। आत्रिनेत्रप्रजातायसोमराजायवेनमः। पौत्वेवंगयाभक्त्याब्रह्मणापप्रधरुति। सयातिचंदलोकंतसोमेनसहभोदतइति। चंदलोकामनानंतरचंदसाहवासमुखकामप्रदतिविशेषफलोच्चेतः। अथभविष्यत्पुराणोलवाधेनुः। तत्रपुषिष्ठिरप्रजिह्वलः। मृगुराजन्मवह्नामिलवणास्यदकल्पितं। गोमयेनानुलिप्ततद्वत्संस्तरसंस्थितं। आविकचर्मविन्यस्पृशामिमुखस्त्रितावस्त्रेणह्लादितकृत्वाधेनुकुर्वीतबुद्धिमान्। आर्कैर्नैवकुर्वीतवद्विज्ञोल्पवानपि। स्वर्णशृंगीरोप्यखुराइह्युपादाफलस्तनी। कार्याशर्करायाजिह्वागंधघ्राणवतीतथा। समुद्रोदसंश्रुतिकोणैचयरिकल्पयेत्। शृगेचरनाकाष्टाभ्यामोक्तिकेवास्त्रिणाउभोकायोलासकुपिडाभ्यायवानास्यप्रदाययेत्। कवलघटसूत्रेणार्थवाधोविकातथा। षष्ठेवैतान्नयाचलाअथानेगुडधिटिकालागूलेकवलदद्यात्मान्त्तोरप्रदेशतः। योनिप्रदेशतमधुसर्वतस्तुफलाचिता। एवंसम्पक्यारिक्ता

१०
१००

जामादतो धेनुवत्सयोः होमवकायेन वसमिदं ज्यवरुत्कटां सोमो धेनुमिदं मजं समुच्चार्थतः पुनः प्राञ्ज्यवयोपविष्टाय च
दद्यात्ताम्रमुदमुषः। मवेणानेन विधेवत्पुं हस्तेनिधाय च धेनुयोगिणः सवेवमिष्टं स्तम्भीक्या। इहितावतं धामानोरपेध्व
हास्यवापाश्च गावः प्रवेत्तेतवनेषु वनेषु चाजीगात्ताम्रमसदपुत्रयोत्रप्रवर्द्धनाः। प्रयच्छत्तदिवारजं अविच्छेदं सततः व
ध्यात्वं कावं व्यात्वं कन्याप्रसवश्च तथैव हतवत्सात्वं रोषं प्रमवत्तु विधेः दानेनानेन हारत्वा साकामदुधानयेति। अथत्
रूपतो गोदानं तत्र याज्ञवल्क्यः। यथा कथं विदत्वा गां धेनुं प्रववा अरागा मयि रिक्तिष्ठेदाता स्वर्गो महीयते जावालः। हाप्ता
थमग्निहावस्य गोदाद्यादया चित्ता। त्रिविन्नपूणाष्टथिवीतेन दत्तान संशयः। अगिगाः गोरोकस्यैवादातव्याश्चोत्रियस्य वि
शेषतः। साहिताः। साहितायते पूर्वानुमप्रमप्रवमप्रवका अवेयः। सीरने वदुः स्यायश्चोत्रियायाहितामये। अतिथिषि
यायराताय देधाधेनुगुणा चिता। देवलः। सुशीलानलक्षणवती युवती वत्ससंयुता वदुः सुधवती स्निग्धा धेनु दद्यादिवत्त
णः। व्यामः। संग्रामे धनं धित्वा तयो वेगाः संप्रयच्छति। यादृशी स्पृशेद्भावः सतावत्फलमश्नुतो तावत्तद्गोरोममितेव
त्सात्वा फलं यो वेद्यते धनं जित्वा गाः कीत्वा संप्रयच्छति। सदित्यमयुतं शक्रवर्षाणां फलमश्नुतो भारतो न गोदाना मर
दानं किंचिदस्तीति ममतिः। सागोर्मा धार्जिता दत्ता कृत्वा रयते कुलं तथा। अकुलीताय मूखाय लुब्धाय पिशुनाय च।

राम
१००

हव्यकव्यव्येताय गौर्नद्याकार्यवनात्तगात्रिवा रंति वसं त्पराणे पिबति तोयान्यपि ग्रहाद्या इहं तिष्ठं वां हंति पुनं तिपायं
गवारमे जीवति जीवलो कइति प्रशसा। अथ विधिः। याज्ञवल्क्यः। हेममृगीशफरोप्यैः सुशीला वत्स संयुताः सकास्ययावा
रातव्या क्रिणी गौः सदृक्किणा विश्वाभिवः। प्राञ्ज्यवो गामवस्त्रोप्यसवत्सागां सुपूजिताः पुकृदशोत्तराता वस्त्राता व
हृष्टा खो भवेत्। उदङ्मुखं विप्रः स्यात् पात्रलक्षणं लक्षितः। आञ्ज्ययात्र करं कृत्वा कनकान समर्पितं। निक्षिप्य पु
तस्मिन् स्तुतुं तद्विधं प्रष्टुं चामातिलं विप्रयाणि वधागयत्त निधाय यत्त। सतिलं सकुशं चापि गृहीत्वा दानमाचरेत्। अम
वत्तं प्रवेष्टुं पात्रहस्ते जलं कथितं मज्जवत्सते। अनुकृप्यवतो धेनुं ब्राह्मणं समर्पितं। गोतमी ततो विद्याजयेत् प्रयतः
युधिः। उदिश्य वा सुदं च पीयतामिति चानया पात्रं मनसि सवित्यतो यमपुत्रं विनिक्षिपेत्। अथ प्रयोगः। अथेत्पादि
गोमात्रदानं फलं तत्पत्न्यं फलं कामः। सवत्सधेनु दाने वत्सधेनु रममितवषा वधित्वोर्गकामः। अग्निहोत्राय दाने वत्सधे
र्ण विवाष्टथिवीदानं फलं कामः। तत्पत्न्यं फलं कामः। सर्वत्रापि कृत्वा कुलं ताराणामः। सर्वत्रापि कृत्वा कामं ईश्वरप्रीतिकामो
वागोदानं करिष्यति स कल्पयाञ्ज्यवत्सागा विप्रं संप्रयच्छेत् सवत्सागाञ्ज्ययात्र हस्ते गृहीत्वा तत्र पुकृच्छता कृच्छ
त्वा विप्रहस्ते कुशं तिलजलान् दाय उक्तं फलं धर्मिनः फलमुक्ताय शसाधनभूताया विश्वे स्याद्यप्रणाशिनी। विश्व

२०
१०१

पधरोदेवः प्रीयतामनयागवेति मन्त्रं तत्कीर्यदागवोचुतधो न्योचतनद्योचतावर्त्तास्तिमेसंतुसदागृहे इति मेहुर्ये नित्यं च
तनाभ्याप्रतिष्ठितां च तमेसवतश्चैव गवां प्रधेवसां प्रहमिति पोगागमन्त्रवधाठित्वा जलमुत्तरे जेत। दाने प्रतिष्ठार्थं दक्षिणां
त्वात्राह्मणधेनून् अनुव्रज्य गावः सुभयो नित्यं गावो गुग्गुलुगंधिका गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वल्पधनमहतां च
मेव धरगावो देवानाह विरुत्रा पावनं सर्वभूतानां कृति च वंदेति वाह विषा प्रचष्टेन तं धृत्य मगान् दिवा रुषीणां प्रपिहा
त्तृणां गावो हो मे प्रतिष्ठिताः सर्वेषां प्रवभूतानां गावः शरणमुत्तमं गावः पवित्रपां प्रगावो प्रगलमुत्तमं गावः सर्वस्य
लोकस्य गावो धन्याः सवाहनाः नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सोमभेयीभ्य एव नमो ब्रह्मसुताभ्यश्च यन्त्राभ्यो नमो नमः
ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकादिधा कृताः एकत्र मवास्तिष्ठति ह विरुक्त्रतीष्ठतीति यमाक्ता गोमती विद्यां जयेत्। महा
भारतेऽपि गोमती गावो प्राप्नुयतिष्ठत हे मष्टयः पयामुचः सोमभ्यः सोमभ्यश्च सारितः सामं यथा गावेषु यथाभ्यह
नित्यं गावः यश्च तं प्राप्नुयात् गावोऽस्माकं वयता सां यता गावस्ततो वयमिति गावो ममायतः संतु गोवो मे संतुष्टुत
गावो मे हुर्ये संतु गवां प्रधेवसां प्रहमिति पठित्वा धेनुं द्विजं च प्रदक्षिणीकृत्य दद्यादित्यपि वदति दक्षिणीकृत्यपि
वदति दक्षिणां महावसिष्ठो गोदाजप्रकारोऽसुवर्णपरमं दानं सुवर्णं दक्षिणायाः सुवर्णं पावनं प्रादुः परिमाणं

राम
१०१

प

परंतयेति जमानस्ततो दद्याद्यथा शक्त्या तदक्षिणा मिति तदशक्तपरमिति मदनः अथ मात्स्ये हे मष्टंगी दशसौवर्णिके
शृंगारवुराः पंचयलाक्षिताः पंचाशत्यलिकं कां स्यतां च वापितं चैव वारता स्याः सर्वमाप्नोति यावदाहूतं संप्रवर्त्तितं मन्त्रं दक्षि
णा इति हे मष्टंगी दानं शिवाय विष्णवे वायुस्तु दद्यात्पयस्विनीं धेनुं त्वानो यद्वा गृहं स्यात्तद्वा गृहं तीति स्कादेवताभ्यां
गोशतं दद्याद्विवायाती वंशभनो विः सप्तकुलजैः सादृष्ट्या तत्पदं प्राप्नुयादित्यादिना शिवधर्मोक्तं शिवाय दद्यादधिकगोश
तदानं देवताभ्यां दानं देवते वसं प्रदानं ब्राह्मणः दत्तं च तत्रैव तां यत न दक्षिणां प्राप्नोति स्यात्पमिति न स्यात् अथोभयतो
मुखी तदानकालः स्कादे अष्टमस्तुतां गादद्यात्कालादिन विचार्येत्तत्कालः स एव यद्वा गायदा मादि मुखी तगोः मात्स्यो ह
कनशृंगारो यथा वृणुतां गूलभूषितां कां स्यादहं नाराजं नुसवतो द्विजपुत्रां च प्रहृष्टमानां यो दद्यादनुद विणस्युता
यावद्वत्सो यो निगतो यावदभनमुचति तावदोः दृष्टिबो ज्ञेयां सेशं नवनकानतां देवलः अलं दत्तं कृत्वा विविना सुवर्णविप
लाकं न्यसीमता वाराहो येत सुवर्णस्य सहस्रं तद्वदनां पिबायुनः तस्याप्यधेशं नवाथय चाशच्च तथो द्विके यथा शक्त्यापि
दातव्यं विच्छेदाद्यु विवर्जितं योणीं सवत्सरो प्रतत्पानि युगां सुभयनो मुखी दता स्याः स्वर्गप्राप्तोति पूर्वण विविना दत्त
मात्स्यो गोलोकः सुलभस्तस्य वल्लोकाश्च पार्थिवः स्वयश्च तं च दत्तमानवक्राः प्रतत्तना वृन्तं त्ववर्णः महानितवत्

१०१
 नमश्चैत्राप्रजत्यजलंनलनाभनेचाइत्यादि। अथप्रयोगः। अथेत्यादिगृहममुद्रैलवनोयेतष्टथिवीरानसप्रफलेतदेव
 त्सीमसंगव्यधुगामितदेवलोकमहितत्वपिटपितामहप्रयितामहनरणीकोद्ग्राह्यतत्तीरवद्वकुल्याकदधियायसकद
 मकदेशाधिकारणकोपितकामगात्पोतमलोकखलमत्वब्रह्मलोकखलमत्वजालवदसमानवक्रखतघ्नजावूनरत्नत्ववरी
 महानितवस्त्रनष्टप्रधनलनाभनेचानेकास्त्रीसिन्धुमानवकामप्रउभयतोमुखीरास्यइतिमकल्य३३त्वमहोमहोमिवानि
 अधनोर्वीतयेवप्यायत्तर्ती। अथयेनप्रसेतदणस्त्वतरणानितिगामनुअविप्रवत्त्रादिभिर्गाविसवरीमृगोरूप्यरुगादि
 भिरलंकृत्यगांधादिनाभ्यर्च्यसगृहेत्यादिकाप्रइत्येतप्रयोगातेइमांसोयस्कारामुभयतोमुखीगांरुदेवतोअमुकांगावापा
 मुकशर्मणोत्राह्मणाथतभ्यमहसंप्रदेनममतिवाह्मणकारेदधातविप्रस्तुविधिवसतिगृह्य३३मस्वस्तीसुक्कागोपुक्
 मृष्टृ। दत्तोदक्षिणाव्यतिगृह्यमृष्टृद्वाइरावतीधनुमती। स्यानाष्टथिवीभवेतिमंत्रदयंजस्योप्रतिगृह्णामित्वधितुंकुडुव
 र्थवैश्वतः। स्वस्तिमैवत्वमितिपुह्रइमातर्नमानमइतिमंत्रेणगृहीतायादक्षिणायोनिनागर्भेनमंत्रेणमैवदमहदेव
 नांजनिमानि विश्वाशतंमापुरआयसीरह्मनधश्यनोजयत्सानिदधिमितिमंत्रेणगर्भमाकृष्यत्। अनंतरक्त्यमाह
 चवनः। निष्क्रातिप्रमुधसमाधायदेवानूपितृचरीः पर्वताचनस्यतीनुदधीत्रागानोषधीस्तथितवक्रमेणमवाः।

राम
१०२

देवास्तोत्रं शतं त्वा इमं मे गौं अदिमिः सुतोमतिमिः च नो हितं वक्तव्यं तोसमुद्रज्येष्ठाः अहिरविभोगैः मधुवाता इति तदनुष्ट
थितीत्यर्थे यतः इलेधावामहीधोः उवीष्टथिवी गौरीर्ममाघाततः समस्तव्याहृतिमिश्च तदशीत्याज्याकुती कृत्वा ब्राह्मणान्
भोजयित्वा त्वब्राह्मणान् भोजयित्वा त्वत्पुनश्चावपित्वा गामनुव्रज्य प्राणुक्तो गोमती विद्यां ज्ञायायाय समावभुजीत इत्य
भयतो मुखी गोदाने विधिः ॥ भारतो इति कठमन्त्राह सवैरत्नैरत्नैः कृतं दत्त्वा यज्ञाय ते लोका विशोकः प्रतिघद्यत इत्यादि
वर्णाश्रुगोपलागूलादिकमपि भारतोक्तं बोध्यां इति कठपवनगलकवलां अथ वैतरणी ब्रह्मवैवर्ते पासावैतरणी
नाम प्रप्रदारे महानदी शतयोजनविस्तीर्णाष्टयुले सामहासरिता अगाधानंतरूपा वदष्टमात्राभया वहातथा परंतितत्र वैम
र्त्याः केदमानाः सदा रूपातच्छृणु धनरव्याघ्रकथ्यमानं युधिष्ठिरः अनयने विषुवे युगोपयतीयाते दिनकृपे पाटला मथवा
कृष्णा कुर्याद्वैतरणीश्रुभाः स्वर्णाश्रुगीरीप्यपुंकां स्पष्टावसदहनां कृष्णवस्त्रयुगाक्षत्रासप्रधान्यसमाधितां कार्यास
सदाणां शिखरं आसीन्ताम्रभाजनेयमं देमप्रकुर्याद्वैलोहं इंसमाधितां महामहिषमाहूतमृधयाशं करपरे इत्यु
उमयवेष्टा उडुययद्वेधनेः उडुपोपरितां धेनुं सूर्यदेहसमुद्रवां कृत्वा प्रकाशयेद्दिहानक्षत्रां यनहस्युता इममुच्चा
रयन्मवसगृह्योदकमंडलु अथ प्रयोगः पूर्वोक्तायनादिकाले नृत्सकाले वा याटलां कृष्णां वाहप्रभृगाद्युयेतां क

२० स्वस्वयुगाक्रान्तमन्त्रान्पुनस्तुक्रान्तवोयानधुगालसंयुतांगांमनिधायपुत्रोणमितकार्यसिखिरेता त्रयावतवचमहिषाकूट
 १०३ दक्षिणवामहस्तधृतलोहदंड्यांशहैमस्त्रायपित्वाउदधुवप्रतिगृहीतांस्तयवेशपस्वयप्राधुरवः। यमद्वारेमहाधोरायाम
 वैतरणीनदी। तत्रुकाप्रोदराभ्यन्तात्तत्रैतरणीचगामितिमंत्रेणगामधिवासयेत्ततः। तिथ्यादिप्रकीर्त्यवैतरणीतत्र
 गाराभ्यदतिसंकल्प्यप्रतिमायामकृतपुजेवाविष्णुगोविंश्चसंयज्याअथेत्यादि। अमुकगोत्राद्यामुकशर्मणाब्राह्मणा
 याहयप्रदारे स्मितायानद्याः। स्वर्गेनौत्रणार्थमिमांवैतरणीगांसवत्सांसायस्कराहैमधममूर्त्तिमाहिताविष्णुदेवतांसं
 प्रददौरानमंत्रः। विष्णुरूपद्विजश्रेष्ठभूदेदोरानमंत्रः। विष्णुरूपद्विजश्रेष्ठभूदेवपक्षियावनामदक्षिणामयात्तत्रैतरणी
 वैतरणीचगोर्गिति। ततः। स्वर्गादक्षिणादत्वात्तदनोः। पुच्छप्रगृह्यानुव्रजेत्तत्रमंत्रः। वैकुण्ठप्रतीकस्वयमद्वारेमहाभ
 योऽन्तितीर्थेहरेवैतरणेयमोनामः। इतिवैतरणीरान। अथमहिष्याः। भविष्योत्तरेमहिषीरानमाहात्म्यकथयामि
 युधिष्ठिर। पुण्यपथवित्रप्रापुष्यसर्वकामप्रदस्त्वं। चंद्रसूर्ययहंपुण्यकार्तिक्यामयनेतथा। शुक्लपक्षेचतुर्दश्यामृष्यसंका
 तिवासरोपदावाजायतेवित्रंवित्रंचक्रुहन्तदनै। तदेवदयामहिषीसंसारभयभीरुणा। अथमप्रसूतातहणीसुशीला
 दोषवर्जितास्वर्गाशृंगतिलकाधराभरणाभूषिता। रक्तवस्त्रावृतारम्यातास्वदेहानिकाविता। पिण्पाकापिठकोयता

राम
१०३

सहिरण्यचशक्तिः। पिण्यकपिटकं खनिपूर्णं वंशरिधायां सप्तधान्ययुतायेषां ब्राह्मणे वेदपारंगोद्वैरो मेः समायुक्तायुगो
द्विविधपूर्वकाः। दद्यान्मात्रेण राजेन्द्रपरायणितेन तदास्थात्प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणतो यथा खिनी। प्रतियहस्तत्तलस्याः पृष्ठे
शेखर्यं भुवार्दानवाक्यत्वाः३३ अथेत्यादि। इन्द्रादिलोकयालानां या राज्यमहिषी भुवार्मानहिषी राजमाहात्म्यात्सास्तु मेका मरा
सदाधर्मराजस्य माहात्म्ये यस्याः पुत्रः प्रतियुतः। महिषासुरस्य जननी यो मास्तु वरराजमेति मंत्रमुक्ता मुकगात्रायामुक्ता
शर्मणो ब्राह्मणाय इमां महिषीं सुवर्णां शृगति लकाभ्रगां घंटाताम्रदोहनिकां पिण्यकपिटकं सप्तधान्यादुकोयेतां य
मदेवतां आयुष्यसुखमहाराज्यकामस्तु मय्यमहं संपदं देइति स्त्री वराजमहिषीत्वकामेति। जयकाम इति ह्नात्रियः। धनधाम
काम इति वैश्यः। स्वश्रुदेणीयित्वा प्रलपितफलमुल्लाख्यं ईश्वरप्रीतिकाप्रदं इति वामदेवः। ततो दाक्षिणाद्वार इति अनेन विधिना
दत्त्वा महिषी द्विजपुगवासर्वाकामानवाप्नोति इह लोके यत्र च। या स्त्री देवाति महिषी साराजमहिषी साराजमहिषी भवेत्
। महाराजः पुमान् राजन्यासस्य क्वने यथायज्ञयाजी भवेद् द्विप्रः क्तात्रियो विजयी भवेत्। वैश्यस्तु धोमधनवान् शूद्रः सर्वय
संयुत इत्यादि फलश्रुतिगणितैर्वोक्ता। इति महिषीरानं अथ मध्याः प्रविष्यान्तरे। अष्टाध्यायं परदानं सर्वकिल्बिषनाश
नाय दत्ता विविधयाय मद्यो विविधयायं मद्या विलम्बति। सुवर्णरोमां सोवर्णी प्रत्यक्ता वासुशोभना। सुवर्णतिलकोप

२०
१०४

तांमर्वालंकारमूर्धितां। कोशेषपरिधानां च दिव्या चंदनमूर्धितां दिव्यपुष्पोयहरां च सर्वधातुसमायुक्तां फलपुष्पवती तथा शतेन
कार्येणांतस्वर्गास्पृश्यततः। यथाशक्त्या च वाकुषोद्विशशां नकारयेत्। अयं न विषुवे पुण्यग्रहो शाश्वतः। इः स्वम
दर्शने च वनमर्कैः तिथि संज्ञायां राजा युते विज्ञा विज्ञा प्रदास प्रचितां तदेव दानकालः स्थाप्यतां नित्यं हि जीवितां दद्यात्तीर्थं
हेवापि यत्र वारमते मनः। तत्र मस्थाप्य देवशामुप्रयासं हशकर। ब्रह्माणां महागायत्र्या सश्रीकश्रीधरा तथा रत्ना सह तथा
नगलोकपालान् ग्रहानपि। तांस्तु पूज्य विधानेन गंधपुष्पनिवेदने। उमाशंकररूपं च श्रीवर्धनं वा दुःशूलखट्वागपि
मृदा वृषाकः शंकरं गौरीवामोत्सगा स्थिता भवेदिति। ब्रह्मगायत्र्या रूपाणि त्रया गुक्ता निता निचयया शक्ति मोवर्णा
निकायाणि। तद्रेकार्थे द्वे प्रतिना ज्येन महीतले। अलंकृत्य द्विजं शतवा सोमिः परिपूज्य च। तस्मिन् मंत्रे होमश्च कर्त्तव्यो ज
ज्ञितेन ले। ततः स्नातिलकुंभस्थान वरागाभिमुखं वा स्मितां पूजयित्वा विधानेन प्रचमेत मुदीरयेत्। मंत्रः प्रयोगो ज्ञेयः। एवमु
प्यंतां दद्याद्ब्रह्मगायकुंडविनेनाभिभाषेत्ततो दत्त्वा नमुविचा वलोकयेत्। इष्टप्रतिग्रहणतो विप्रो भवति यातकी। अयु
त्रे लभते धनं दत्त्वा ननु भां कांति कीर्ति च विपुलां तथेति। अथ प्रयोगः। उक्तायानादिकाले गृहे तीर्थे वा दाता येत्यादि
सर्वपापक्षयपूर्वकं पुत्रधनकांति कीर्ति प्राप्ति का मोमेषी दानं करिष्ये इति संकल्पयेत्। इः स्वमेव तत्सु निता निष्टनि

राम
१०४

हस्तिका मइति विशेषः प्रतिमासु तं डल पुजे युवा उमा सा हतं शंकरा गायत्री सहितं ब्रह्माणां श्री सहितं मन्त्रं गलोकपालान् ग्रहांश्च
पूज्ये तत्प्रकाशकं मंत्रं गायत्र्या कृति लेख्ये विंशत्यादि संख्यया डलत्वा स्ववर्णा तिलका वलं कारको शेष चंदन पुष्प वरां रूपादि
समस्त फल पुष्प युता मध्यः स्थापित तिलकुंभं मन्मुखं स्थापित लवाणा मेषी विप्रं च सं पूज्य गायत्र्या स मज्जाघः सर्वपापक्षय
सहाजगतः संप्रवृत्ता मित्वा प्रतः प्रार्थयेत्। वाचनः कार्य जनितं याकि चिन्म प्रदुक्तं। तत्सर्व विलयया त्वत्त्वदानानुपसेवित
मिति मंत्रमुक्ता तिथ्यादि संकीर्त्य सर्वपापक्षय पूर्वकं पुत्रधनकांति कीर्ति प्राप्ति का मोमेषी दानं करिष्ये इति संकल्पयेत्। इति मेषी दानं। अथा ज्ञानं सुमेव। अजायानो ह्यजाद नैरिवातः।
सर्वपापक्षय युता मयुक्त शर्मणे विप्राया हं संप्रदं न मे प्रतिदत्त्वा विप्राया यथा विधि प्रतिग्रहं कृते रक्ता दद्यात्। एवमेव स्ववर्ण मेषी
दद्यात्प्रतिग्रहीत विप्रसं भाषणं मुखं वलोकने वजयेत्। इति मेषी दानं। अथा ज्ञानं सुमेव। अजायानो ह्यजाद नैरिवातः।
अयं न विषुवे वयुगादौ ग्रहणं युवः अमावास्या प्रजाद न योगा मास्या च शस्यते। विदितं स्य प्रवृत्ता मि विष्वा मित्रेण निमित्तं सर्व
रत्नाय संपन्नं समधान्याय स्थिता। वत्स्राल्प्योपमालां त्रभूषिता यमुजानकी। वज्रनेत्रां हि मष्टगीता मष्टष्टा सदा रुनं सता
गोप्य पादा च कुक्षो दद्यात्त्रिजोदकं। गोदानं वत्स पुजीत मंत्रेणानेन संपुतः। मंत्रेणानेन संपुतः। मंत्रेणानेन संपुतः। मंत्रेणानेन संपुतः।
सुभे। हृष्टा तदहं प्रयाये जन्मांतरां शतेः कृता मिति एवमुच्चये इत्यादि ग्रहलजलं कृति येत्। प्रीयता यजनाया धवा सुदवाह

रा०
१०५

देवायवेनमः एवं प्रदक्षिणीकृत्य मूर्ध्नि समवलोके यतः तैश्चैतत्त्वगृहं हरिसंमृत्यमानवः। ये बालत्वे कृताः पायाः काम तो वाप्स काम
तः। पोवने वाई कोन्मारे प्रसंगे नापि पातक। अजारा नस्य माहात्म्या त्रिष्यो जायते नः। पुत्रयो वसमा युक्तः सराचार प्रतिष्ठितः विष्णु
धर्मोत्तरः। उद्वादि भवोपि यः प्रयच्छति स हि जे अजा मुश्चं तु रां यथा शक्त्या सरदक्षिणा। अलका सममा साधयत्ते इः मह मोदता स
वका प्रममृद्वात्मा सर्वय काम सर्वय जफलने भेत। तस्मात् ज्ञापय क्वत्ततः सर्वप्रवाप्समि। भवेणानेन विधवदने रत्न स्वशक्तिः
त्वपूर्वज्ञाणा स्मृष्टाय विप्रवती पणं त्वत्प्रसूतो स्थिता यज्ञा समाह्विता तिकारी मवा। अति गृहीततो चैवष्टष्टे शहि जे न मादान
वाक्यतु महिषा दानवत जेय। अजा विक्च प्राहि पदत्वा विप्राय शक्तिः। अतः को वहा न धापत वसने धात इति महिष दान इत्या
जाने। अथ प्रपदानं। बोधाग्रनः। अग्रमध्यमवेत्तस्य स्वता प्रविनाशनः। वस्त्रामित्तती कारयथोक्तं वस्त्र एण पुरा पुलाईन
तद्वद्वनतद्वदनाथवापुनः। राजतकारयेत्तो म्यममेवाहन मुत्रमा सोवर्णाश्चावुगः कार्याः श्वेतवस्त्र एव वृधेते श्वेतमाल्यः श्वेत
गंधैर्धूपदद्यान्मधूत्कटातडलोपरिमस्थाय पुनस्तपूजयत्तु धीः। ततः लानां य रिमा एां डो एां ह प्रमुदाहृतो। अग्रिप्यदिशि होम राम
श्चमापि राज्यति तैरपि। आचार्येण विनीतेन सर्वशास्त्रार्थवेदिना वदुचेन च कर्तव्यतमं त्रानिमानुष्टेण। अग्रिमूईति मंत्रेण १०५
समिदोमः प्रशस्यते। अग्रतयेत्याज्य होमोप्यग्रिनमिलि जातैः। मत्राध्यायोक्तमार्ग एवाग्रिमस्थायन भवित। अग्रः श

गुप्तोशेषं भवन्त्येते प्राणीतामोक्तपर्यंतं कृते स्नानं विधीयते। आयोहिष्ठेयपितृचं हि राणेति च तत्रैवां पवमानानुवाकेन मार्जयेदोग्नि
राततः। शत्रो वातानुकेन शांतिचापप्रकल्पयेत्। तस्यैकतवतरे गीत्राद्भुवायद्युनथाष्टैः संस्थाप्य लोकाधिपती नृकमाणा प्रहे इति
लंका एतलादाने नाना फलाली वसमततः स्यान्मनारमं मान्य विलेपनं च। वितानं चोपरिय च वर्णा प्रमृत्तान पुष्पाभराणां सितवाड
त्यनिवेशाप्रमृष्टमोस्तु विष्कं भागिरी नृकमाणात्तरीयभागेन च तद्विशोत संस्थापयेत्सुव्य विलेपनाच्च नृप्रतिविधमयवत्तथांशन विष्क
मयवतानुकारयेत्तद्विगतिन वरावलेखमाणात्वात्। इति मदनः पूर्वगाग्रदमनकफले अयुक्तयुक्तगोः कनकभइकद्वविहू।
कोमनकाचनप्रधेन विराजमाना कायकुसुमवस्त्रविलेपनाद्यो। क्रीरारुणोदससावनेन चैवोप्यगाशक्तिघटितेन विराजमा
ना कामरूपमानो कामरूपमाह विश्वकामो वायवाग्धरः कामारतिप्रेयात्सुमध्यमः अलीयनंदनो रागीरूपवाचिश्वमोहक इति
त्रैलोक्यसंनिधानाद्यात्मातमानुयदेशाच्च मद्रोपि जीहि प्रयएवेति मदनः तत्र विष्कं मयवत चैवपवेः कुयात्तु पूर्वत इति ब्रह्मांडोक्तः। रा
णो रतिमाकृतिभिस्त्रिभिर्गोयुक्तः। कर्पिजलवत् कनकोतिकनकितिकनकनिर्मिता भइकंदरः। तद्वयं यो गोजेयं। होरिति होस्त्रि
गोनरोप्यगा रुणोदससावनेन च विराजमानो याम्येनाग्धमादनश्च निवेशनीयो गोधूमसंचयप्रयः कलधौतजंघा
। हेमनयकृत्यतिना वृत्तमानसेववत्त्रैश्च राजतवेन च संयुतः स्यात्कलधौतजंघा हेमजंघा वृहत्केणोपकृत्यतिना समुत्तमानस

रा०
१०६

समस्तान्गजतेन राजतवनेन वस्त्रैश्च संयुतः पञ्चाशिलाचलमनेकसुवर्गपुष्पसौवर्गपिप्पलहिरण्यमयहंसयुक्तः आकारयेज्ज
तपुष्पमयनतद्वस्त्राचितरश्मिसितोदसारस्तथायाः आकारयेत्कुपीतारधीतिसरधिराजतयात्रंसितोदरस्यसरः संस्थाप्यतविष्णु
लशैलमथोत्तराणां शैलस्यार्धमपि मोषमयं सवस्त्रापुष्पैश्च हंसवरायादृशवर्तमाकारयेत्कनकधेनुविजमानं मातृकीक
प्रदसमाचवनेन तद्वडोप्येण भास्करतावपु विधाया संस्थाप्यतिशैलांतर्पूर्वीकृतिलाचलानुवादका अथेत्यादि पुनः पाश्चि
विधिः मातृकीकृतिसमधुरूपयाचरूपमद्रास्यमासेत्यर्थः होमश्च तर्जिथवेदपुराणविद्विद्नेगनिवचरितैः कृतिमिद्विजैः
पूर्वगाहस्वमितमत्रविधायकुंडकाधस्त्रिलेखवहतेन समित्कुशेश्चावहोडदृष्टालोकपालाश्च तेषां होमो विधीयते
तास्मिन्नेवमंत्रे समद्विथवातिलैः योरुषेण तस्मै नवहारादीनां विधीयते तथा व्याहृतिभिर्होमस्त्रिलेखराज्यनवेव
अष्टशतं तद्वहोतमसर्वकामसमृद्धयति वस्त्रहारादित्यसमुच्चायको लोकपालाश्च तिवकारः ग्रहादिकामवेचनानां
प्रशीतिरवतानां तिलयवह तोडवसमित्कुशैः पञ्चभिर्द्वयैः दृष्टकूत्रयोदशसंख्यापाहोम इति त्रिंशदधिकं सहस्र
सर्वाद्भुतय इति रानविवेको तत्रा तिलैर्यवह तेन समित्कुशैः रिति दृष्टकूत्रसमस्तयोश्च तृतीयया साधनता वैषम्यात्
समित्कुशैरिति द्विद्वये कथाक्रमधारयत्यलघुत्वात् ब्रह्मोडवचोविरोधात् त्रिंशदधिकं सहस्रसंख्यायाः प्रवचयति

राम
१०६

छायाः कथमप्यसंगतेश्च समिद्रूपाः कुशादितिकर्मधारयः तेन तिलानां दृष्टकसाधनतायवह तयोर्व्यासक्रासमस्त
तीयाश्रुतेः कुशानां तद्वथा गिति वीरिपवहोमसाधनानां तैः प्रमेकप्रष्टसंख्यायाहारादिहा त्रिंशदेवतादुर्वेदादिशैला
कयादुर्वेदादिशैलां कयां लभ्या एवमभ्येकारशरुदेभ्यो हारादिभ्यश्चातिलैः समिद्रिवा प्रत्येकप्रष्टसंख्यायां कृता
सूर्यकामदेवदहनसंकाप्रधेनुभ्यः समस्तव्याहृतिभिः तिलैराज्यनवचरुपात् अष्टोत्तरशतं तत्रवत्तः पञ्चाशन्निलैः च
तुः पञ्चाशराज्येनाचैव जागरमुनद्धतगीतत्तैरावाहनं च कथयामि शिलोच्चयानां मंत्रावसंते एवमाप्रतान् सर्वा
नुप्रभाते विमले पुनः स्नात्वाथ गुर्वदद्यान्मभ्यमंपर्वतो त्रमं विष्कं भयवता र्देवादींभ्यः क्रमशो बुधः गान्धर्वाच्चतु
विंशदथवा दशपार्थिवः शक्तिः सप्तवाष्टौ वायव्यदधार शक्तिप्रान् एकावागुर्वदधात्कापिलां च पृथक् स्निग्धं
भ्योदक्षिणादेयापथासमविकाचने पर्वतानां प्रशेषाणां प्रशेषविधिः स्मृतः त एव पूजने मंत्रास्त एवोपस्काराः स्मृताः
युहाणां लोकपालानां ब्रह्मरादीनां च सर्वशः स्वमंत्रेणैव सर्वेषु होमशैलेषु यज्यते उपवासी भवेन्नित्यमशक्तो न कति
प्यत विधानं सर्वशैलानां क्रमशः शृणु पाथिवारानकालेषु यमंत्राः पर्वतेषु च यत्फलं मंत्राः प्रयोगे ज्ञेयाः अत्रैव
व्यतोलक्ष्मीस्त्वमेव जनकः धान्यवेतरुपायाहितस्माच्च गोत्रमा अनेन विधानायास्तु दद्याद्धान्यमयं गिरि मन्वतर

दा०
१०३

शतमागं प्रहलोके महीयते। अस्यो गगनाधर्वैर्वाकीर्णं न विराजितः। विमानेन रिवः पृथग्मायाति सरसे विता। कर्मपाश
जगज्जगत्प्रतीकं न संशयः। इति धान्यादिशैलदानं। अथ साधारणः प्रयोगः। यजमानः पूर्वोक्तदेशे छादशहस्तो मे उपकु
ड्य पूर्ववत् कुर्यात्। तस्य च प्राच्यां वैकमेव दत्तं। रागाचन च तारिकुड्यैकमेव प्राच्या एकहस्तं प्राच्या हस्तमात्रा यद्देवदी अथ
शैलानि मीमांस्ये कुशानां स्तीर्णमहस्त्रं। रागाभितराजशालिनामकमहाव्रीहिभिस्तत्तमेतद्देनमशोराशतं नयेरा
धमामिति मेहं शक्र्याकल्पयेत्। रागाः परिभाषाया युक्तः। मेरोह परिमये कल्पयेत्। यारिजातापि वस्त्राणां। शर्करा च
लेखं सतानहरिचंदनावावृण्णकोष्ठं वा दिदिह्युः ब्रह्मविष्णुरुद्रस्य प्रतिमाः। पक्तिं संध्यां सुनि संवाच्या तथ्या प्रागादिश्चिह्न
छं धनं मागमुक्ताफलहारकोर्मिदयुष्मरागे प्रीकतनीलात्नेवैर्ययं रागीः। समसंख्या के भूषितं रायं शृंगचतुश्चतुर्द्वि
दिशैकैरौप्यमिडादि लोकपालप्रतिमातात् श्रीखंडेलतानां मुक्तीः। प्रागादिषु मवानां तथीतकवुराक्तवस्त्राणि व
ज्ञानामिनुजलस्य वृत्तं गंधपुष्पनानाफलानि वयसितः संस्थाप्य च वही वितानकं तथैव याम्ये चोपरिवर्षीयात्। ततो
यवे मेरो श्रुषोऽशाशेन प्राच्या मरुतदुपरि नरुपगारा वयं कदंबं च सोवरी कदंबमूले हेमः कामदेवः। अरुणाद सरस्था
ने दुपूणि रोप्य पात्रं रोप्यं चैत्राख्यं वनं गंधपुष्पफलवस्त्राणि वस्थापयेत्। मनेह घोडशाशगाधूममयं गंधमादनं

राम
१०३

तदुपरि सोवरीजं वृद्धं तन्मूले सोवरीमूर्तिं दध्यां वनं दमानससरः स्थाने सधु तं रोप्य पात्रं रूप्यं गंधर्वा स्वचनं नानाफलवस्त्र
मान्यानि वस्थापयेत्। अथ मेतमेहं घोडशाशतिलमयविपुल्यवत्ततदुपरि सोवरीपिप्लुतं मूले प्राश्रुवसोवरीहस्यप्रति
मासितोदसरः स्थाने घटविदुर्गो रोप्य पात्रं रोप्यं वैभ्राजवने वस्त्रफलमान्याति वस्थापयेत्। उत्रो मेहं घोडशाशमितमाधेः
सयाश्रुयवत्ततदुपरि सोवरीवृत्तं मूले रक्षिणाभिमुखीभवसां सुवरीधेवं प्रदसरः स्थाने मधुपूणि रोप्य पात्रं रूप्यं पा
विचनं वस्त्रफलदि वस्थापयेत्। एवमस्मात्पात्रवत्तथापि मेहं दध्यां वत्तथाशेन वणादि रक्षणा प्रागादिषु विक्रमादिपर्वता
जैधाः। अथ यजमानोद्येत्पाद्युक्ताः। प्रयोगधर्वैर्युतविमानकाराणो कखलौ कागमनसाग्रमवतरकाले देवलोकां सोताभू
लौकाराजत्वकां प्रदश्रीतिका मोवाश्वाधाम्यवत्तरानमहकारिण्ये इति सकल्प्य गणेशपूजा स्वस्तिवाचनमात्रपूजा
स्वस्तिवाचनमात्रपूजानादी अहवायत्विम्वरान्तं मधुपर्कपूजनं संपूजनाचार्यविनियोगात् सामान्यप्रयोगोक्त
कुर्यात्। आचार्योपि प्रहृदि स्थापनादि कुंडसमीपस्थितकलशस्थापनादि कुंडसमीपस्थितकलशस्थापनात् कुर्यात्
। अथ विजः प्राकुंडे ग्रहादिह विंशदेवताभ्यस्तमत्रैस्तिलैः पृथक् पृथक् ताम्यामिनिताभ्यां कुशैश्चैतिविभिः साधनैः
प्रत्येकमष्टवस्त्रभ्येकादशहस्तभ्यां दशदित्येभ्यश्च प्रत्येकमष्टसंख्यासमिदितिलैर्वाजदुष्का मवास्तु सामान्य

१०८
 प्रयोगोऽन्ततः पुरुषसूत्रेन प्रसविस्त्रिभिः समिद्धिस्त्रिभिर्विष्णुकाप्रदेवधनदहं सकामधेनुम्यस्त्रिभिर्देवतेन चोत्तराश
 तजुङ्गयुः तत्रवतः पचाशततिलैः चतुः पचाशद्वेनेति ततोपजमानो प्रहमावाह्यपूजयते तत्रा त्वसर्वदेवगाधाप्रनि
 धिविरुद्धममदुर्ध्वमर्यवतनाशयाश्रुः कर्मविधेयत्वं कुशंतिप्रनुत्तमानः सपूजितः पामप्रक्रियतामयाद्य त्वमवमगा
 वानीशो ब्रह्मा विष्णुर्दिव्यकाः मृत्वा मृत्पर्वीजप्रतः पाहिसंनतनायस्मात्त्वलोकपालानां विश्वमृत्तेश्वमादिगुरुदादि
 त्ववस्तुनाचततः शातिप्रयच्छमायस्मदृष्ट्युपममनीरीमिश्वाशिरुत्तव तत्तास्मात्तदराशेषदुः स्वमसागगात् अथमद
 स्यायस्मात्त्रयै नत्वमदश्च प्रमुखेन वेशाप्रममदराक्षिप्रमलतश्चिकोभक्त अथगधमार्दनस्यायस्मात्तुडामणि
 जवृद्धिचित्तगधमार्दनगधर्ववनशाभावानततः कीर्तिदहस्तुमे अथविपुलस्ययस्मात्त्वकैतमालेनवैभ्राजेनवनेन
 चहिरामघाश्च रुशिगस्तस्मात्तुष्टिदहस्तुमे अथमुपाश्रुत्या उन्नोः कुरुभिष्यस्मात्ताविवागवनेनवास्त्याश्चशाभ
 मेनित्यमतः श्रीरक्तपास्तुमेततः सर्वजागरणोक्तेस्तानादिहत्वाकुडसमीपस्तु कलशजलेप्यजमानमभिषिच्युः त
 तः कर्त्तव्यहीतकुसुमोमिरुप्रदक्षिणीकृत्वापुतिष्ठतश्चन्नवद्वयतः प्रोक्तं अन्नप्राणाः प्रतिष्ठिताः अन्नइवतिष्ठ
 तानिजगदनेनवर्तेते अन्नमवयतो लक्ष्मीरत्नमेवजनाईनः धाम्यवर्तकयागयाहितस्मान्नमानप्रः इत्युपस्थायपु

राम
 १०८

भोजलिप्रक्षिप्यतमस्तत्प्राङ्मुख उपविशोदधुवेभ्योऽगुर्वदिभ्यः कोमेण गिरिन्दद्यात्तप्रयोगास्तु अद्येत्पारिदेशकाल
 कीर्तनाते अमुकोवाया मुकेशास्त्रापिनेसकशर्मणोऽगुस्वप्नरेणधर्वाणामुतविमानकणाकत्वलीकामनानंतरसाग्रमवश
 तावधिसमयदेवलोका निवासोत्तमूलोकारजत्वशास्त्रिकामः इमं धान्यमरुसोवर्णमरारादिदृक्कायुक् सोवर्णब्रह्मविष्णु
 शर्कप्रतिमायुक्तमुक्ताहीकादिभूषितोप्यमयभृगवतवक्त्राभितरुप्यमयैरादि लोकपालप्रतिमैरप्यमयुनितवाचितमि
 त्तुवंशाहतकेरुदिकुचतल्लप्यापितोप्ययान्स्थितस्तुतोरुक्प्रस्ववादि कृतवृत्त्यापितभुक्तपीतकचुर्गकवस्त्रात
 रानुनाफलमाल्यावतानाद्युपकाणसाहिततुभ्यमंप्रदरेनममतिदद्यात् तत्रवतविशतिथक्ते अष्टेणगुस्व
 तियुतततः कृतेतदानप्रतिष्ठार्थमागस्तुभ्यरक्षिणात्वनमंप्रदरेनममतिदद्यात् तत्रवतविशतिथक्ते अष्टेणगुस्व
 तस्त्रुविभ्यः दशपक्तेषु दुर्लभैकोमृत्विभ्यः अष्टसप्रयक्तयोश्चतस्त्रस्त्रिस्त्रोवागुस्वैकोकामृत्विभ्यः पचयत्केसर्वभ्य
 ः पचयत्केसर्वभ्यैकोकाएकयत्केगुस्वैकोकपिलाः कृत्विभ्यः स्वर्णमितिप्रदानदयः एवयुवस्थितप्रदाराव्यविक्रभाणि
 रियवप्रयमोवागिनानफलमदकस्वतन्मूलस्थसोवर्णकामदेवप्रतिप्रमृणोदसाः स्थानीयह्रीरूपस्तिरोप्ययात्रीप्यवहित
 चोत्राथवनवस्त्रनानाफलारिपुतंभमृत्विजसंप्रदरेनममतिदद्यात् इमंरक्षिणास्थितगोधूपप्रयोगधमार्दनविक्रमयते

२१०
११०

नः। सामवेदस्तु वेदानां महिदेवस्तु योगिनां प्राणवः सर्वमंत्राणां नारीणां गंधर्वतीपरातथारसानां प्रवरः सदेवेत्तु सोमृतः। मम तस्मा
त्पगं न ह्मीदस्व गुड्यवतायस्मात्सोभापरायिन्या भ्रातृत्वं गुड्यवता निवासश्चापि धारवत्यास्मात्सोपाहि सर्वदा अनेन वि
धिना यत्तु रद्यादुडमयगिरिः पूज्यमानः सर्गाध्वैर्गौरी लोके महि यतो युनः कल्पशतातेतमप्रदीयाधियो भवेत्। आपुरारोग्यस
पत्रः शत्रुभेदाय राजितः। अवसकलयाय कृपयोरगंधर्वपूज्यमानत्वपूर्वककल्पशतावधिगौरी लोकप्राप्त्यनंतरमथ नारायणं
तापुरारोग्यपूर्वकममदीयाधियतिलकामश्चर्यीतिका मोवेति संकल्पे विशेषेण्यत्सर्वपूर्ववत्। अथ स्वर्गावलः पात्रो अथ
पायहस्वस्ते स्वर्गावलमुत्तमाय सप्रसादा इव नैवेद्यं याति मानवः। उत्तमः यत्नमाह स्वामध्यचमिः शतेः। तदेनाधमस्त
द्वदल्पवित्तोपिशक्तिः। रद्यादेकपला इध्वयथा शक्त्या विमत्सरः। धान्यवर्तवत्सर्वविद्याज्ञासत्तमः। विष्णुमंशोलात्तद्वच
कृत्विभ्यः प्रतिधारयता नृपतिवत्सुगंधीयवत्सु वीजाय वेनमः यस्मादनंतफलरत्नस्मादनंतफलरत्नस्मात्पाहि शिलोच्चया
। यस्मादग्रयत्पत्न्यस्मात्तेजोजगत्पतेः। हेमयवत्तु रद्यात्तस्मात्पाहि न गोत्रमः। अनेन विधिना यत्तु रद्यात्तनकयवतां स
याति परमं ब्रह्म लोकमानंदकारकं। तत्र कल्पशततिष्ठेत्ततो याति। अगुवादिभ्यो मेवादिभ्यो मेवादिदानमल्प इव विषयावड
इत्येतत्तलापुत्रघटवर्धवत्तथैवांशं गुर्वेः न्यनुत्तराज्ञयान्यप्योपिविशिष्टेभ्यो देयमिति हेमादिः। अवसकलयाय कृपयोरगंधर्वपूज्यमानत्वपूर्वककल्पशतावधिगौरी लोकप्राप्त्यनंतरमथ नारायणं

राम
११०

शतकल्पावधि आनंदकारक ब्रह्मलोकभोगानंतरं यामगति का म इति रानवाक्यं। अथ तिलावलः। पात्रो उत्तमो रद्याभि शो गौः पचमि
मैथ्यमोमतः। विप्रिः कनिष्ठो राज इति लशेनः प्रकीर्तितः पूर्ववच्चारसर्वहृत्कविकभकारिकारानमवात्सवश्चाभियथाचमु निपु
वः यस्मात्सुधुवने विहोर्दहस्वस्ते मुद्रवाः। तिलाः कुशाश्च माषाश्च तस्मिन् भवति ह। ह्यकव्ये पु यस्माच्च तिलो र्वाभिरुक्ता
मवाडुद्ध शैले इति लावलनमो ह्युते। इत्यामच यो रद्या तिलावलमनुत्तमः। सर्वे स्वयं रद्यातियुनराह त्रिदुहो र्दक्षिणुष्यम
वात्राति पुत्रयोत्रचमानवः। पितृ भिरवगाधर्वैः पूज्यमानो दिव ब्रजेत्। सकलयाय कृपयोरगंधर्वपूज्यमानत्वपूर्वककल्पशतावधिगौरी लोकप्राप्त्यनंतरमथ नारायणं
देवाध्वं पूर्वक पूज्यमानत्वपूर्वककृत्वा लोकगमनंतरा कथं वक्ष्यते प्राप्ति का म इति रानवाक्यं। अथादी र्यव्रते तिलो पर्वत रान
त्कादे पूर्वास्तसंगमे त्वात्वा श्रुति श्रुत्वा समाहितः। सर्वथा यश्चुष्यथानियमस्थो भवेत्तः। नियममंत्रवत्तु विदेव तत्र देवाः का
पि मुक्ति मुक्ति र्भवत्तु सन्निधौ मेघवयो देवास्त्रयो मय इति ब्रह्मविष्णु महेशानां सावणिमूलसख्यया प्रतिमा लुपक
त्वेयास्ते र्दहन द्विजोत्तमा साय शतत्रयशो द्राणां नाति लप र्वतः। ब्रह्मविष्णु शिव प्रीत्येदात्त यत्तु गवात्रया हिरण्यभूमि
मादिरानं विभवमातः। मध्याह्न तनरः त्वात्वा समाहितः। मिलयवत मध्याह्न पूजये देवता त्रयो अशो ब्रह्मपूजा नमो विश्व
हृजे तस्य सत्पाय परमात्मने देवाय देवपते यज्ञाना यतो येनमः ॐ ब्रह्मणे नमः पादो हिरण्यगंधीय उहभ्यां जघाभ्याप

२०
२११

रमात्मनेवेधसे इति गुह्यो यो इवापवस्तौ । हंसवाहनाय कटिदेशो शतानंदाय वक्रः । सिमा वित्रीयतये वाङ्मुः । क्रमेण यनमः पूर्ववक्तो
जुर्वेदापरिज्ञो मा मवेदाययाश्चमः अर्थववेदाय इतो वत्तवक्राया शिरसिः हंसाय नमः । कपालाय नमः । ततो लोकपालादिपूज
ने स्वमेवेः । हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानमकारूपयः । प्रसीदतु मुखाभूत्वा पूजां गृह्णन्मोक्षतो अनेताय नमः । यादो विष्णुराय
उत्तमामुकुंदाय ज्ञानुभ्यां गोविंदाय जवाभ्यां गुह्यप्रयुक्ता देवाः । ययनाभाय नमो । लंबोदराय इन्द्रो वक्रसिंकोस्तु भवत्तासा
चतुर्भुजाय वाङ्मुखाय वदने विश्रतां मुखपाशतमहस्तशिखिस्तमो । आदित्यचन्द्रनयनदिवाहारेत्यस्य दूना पूजां दत्तामयाभ
क्त्या गृहाणा कुरुणा धरति विष्णुप्रार्थनां मेहश्चरमेहशाननमस्तविपुलां तका जीवतकेशाय नमो नमस्तद्वषधजडां शानाय
नमः । पारोजवाभ्यां च शोखं । जानुभ्यां पशुपातदेवश्चरुभ्यां शकरः स्मृतः । उमाकांताय गुह्यतनाभो वेनीललोहितः । उदरे
कात्रिवासाश्च वत्सेना गोपवीतिने । अधकारप्रमेयास्तनमो लोकांतकाय वा पूजां दत्तामयाभक्त्या गृहाणा दृषधजजतिम
हेश्वरप्रार्थना इति पूजाक्रमः प्रोक्तो मंत्रैरेतैः प्रयत्नतः । आचर्य पूजयेद्भक्ता पूजालंकारभूषणैः । हस्ते प्राचा कर्णा प्राचाय
हृदयं कर्म डलुः । अतवत्त्रयुगं देयं ब्रह्मणो सर्वमूर्तये पीतवत्त्रयुगं विष्णोर्लोहितं शंकरस्य त्र्यम्बकं तनयं पूजनं कुरु
ः स्वकी । कमलैस्तुलसीपत्रैर्विलयने संवदितैः । तत्कालं संभवेद्विद्यैः पूज्यास्वयथा क्रमापथा शस्त्राश्रयवतमेतत्

सम
२११

दुर्लभां जीवितं प्राणिनामेतत् अतिरूपं निश्चितं यतः । अथ व्रतस्य कारणविधानं मृगुतत्वनः । देवतात्रयमुद्दिश्य प्राणवृद्धेन
कर्मणा प्रजायतयि विश्वकर्मो यनमो नमः । इत्यनेनैवमंत्रेण वारिं सस्थाप्य भक्तितः । ततो ब्रह्मविष्णुशिवानां नाम प्रणम्य
छात्रां शतवातिलहोमः । अथ होमः । अथ होमावसाने च गात्रं दद्यात्सयस्विनी । हे मरुत्गीहृष्या बुराव्या भारणभूषितां तां
मृष्टछाहृष्या बुरां सवीयस्करसंयुतां । सदक्षिणाभुभापुण्या बालाणां यानिवेयेत । तेन रत्नकुंतजत्रा मिष्टपूजे सह स्वधाया
तत्कालो भवेद्विप्रो व्रतस्यास्य प्रभावत इत्येव प्रवृत्तेति लाचनरान । अथ काण्या सावलः । पादौ कार्या सयवतस्वद्विशस्त्र
रिहोदितः । दक्षिणमिदं यमः प्रोक्तः कनिष्ठः यं वाभिः स्मृतः । मोरणा न्यधना दद्याद्द्विजं शय विवर्जितः । वा न्ययधेतवत्स
वैमासाद्य मुनिस्तत्राप्रमातायां तशर्वप्रोदद्यादिदमुदाधेत । त्वमेवावराण्यस्माली काना मिहमवदाकापी सावलत
स्माच्च प्रयो वधमनो भवाएव कार्या सशैले इयो दद्यात्पर्वसंनिधौ । रुद्रलोके वसेत्कल्पततो राजा भवेद्विह । सकलयापक
यपूर्वककल्यावधिरुद्रलोका निवासानंतरं भूलोका जलकाम इति रानवाक्यं । अथ व्रतावलः । पादौ अथातः संभवशा
मिष्टतावलमनु त्रमाते जो मयमिदं दिव्यमहायातकनाशन । विशत्याहृतकुप्राना उन्नमः स्याद्व्रतावलः । मध्यमां तु तद
र्दनतर्हनाधमः स्मृतः । अल्पविन्नः प्रकुर्वीत द्वाभ्यामिह विधानतः । कुंभः पलसहस्रात्मकः परिमाणं विशेषः । विक्रम

रा०
११२

वर्तमानवचनमिगनकल्पयेत्। शान्तिं तु न पावाणि कुंभोपरि निवेशयेत्। अत्र कुंभः पात्ररूप एव। स च प्रायोद्यतस्य इव तेन तदा
रागाद्योपपरिमाणः। तदुपरि च तं न पात्रं एव विष्कभाचले धृष्टे तदभिप्रायि गोव्याज्राणीति वदुवचने कार्यं न सहतां सुवीन
याशां भविष्यतः। वेष्टयेत् कुंभासोमिरी नुदफलारिकैः। धान्यपर्वतवेष्टयेत् विधानमिह यद्युतं। अधिवासं च कुर्वीत तद्वदोम
सुरार्चनं। अत्र प्रातायातशर्व्यागुवे निवेशयेत्। हृताचलमिति शेषः। विष्कभपर्वतास्तद्वद्विष्कभः शान्तिमानसः। संयोगात्
हृताचलमिति शेषः। तस्मात् हृताचलं चिर्विष्कभाप्रापतामत्र शंकरः। यद्येते जोमप्रवृत्तवृत्ते तत्र व्यवस्थिता हृताच
वतरुपाणतस्मात्तः पाहिभूधरा। अत्रेन विधिना दद्यात् हृताचलमनुत्तमं। प्राविनेनाकर्वाणां सिद्धविद्याधरा चितः। विचर
त्पितृभिः सार्द्धयाकराभूतं मन्त्रं। अत्र सकलयातकनाशन पूर्वकं हंससारसपुष्पकिकिणीजालमाल्यकर्वाणां विधानक
राकशं कारलोकागमनपूर्वकं सिद्धविद्याधरा चितं त्वविशिष्टं पितृसहितं भूतसंज्ञं वावधिकविचाराकां प्रदतिरानवाक्य
। लाचलः पात्रे। अथातः संप्रवृत्तामिरलाचलमनुत्तमं। मुक्ताफलसहस्रेणाघवेतः। स्यादिहोत्रप्रः। मध्यमः पंचशतिका
त्रिंशताचाधमः स्मृतः। चतुर्थीशेन विष्कभपर्वताः स्युः सप्तततः। पूर्वगवज्जगो मेदे रक्तिगो नेदनीलकैः। वज्जगो मेदे
रक्तिगो नेदनीलकैः। वज्जगो मेदे रित्यनंतरं मेदे रतिशेषः। पद्मरागयुतः कार्यो विद्वाद्भिर्वा दनः। वेष्टयेत् विदुमप्यत्र

गम
११३

मिश्रोविपुलाचलः। पद्मरागोः ससौपाणौ हचोरातु विन्यसेत्। स्तुपाश्चमिति शेषः। वज्जगो मेदेः सप्तसंख्येः। सप्तसंख्येः सप्तसंख्येः सप्तसंख्येः
तिन्यायात्। एवमुत्तरापि जया। धान्यपर्वतवेष्टयेत् प्रवापिपरिकल्पितं। तद्वदवाहनं कुर्वाद्देवकावतानां पूजयेत्। संप्रवृत्तामिनीये
ः अत्रातच विमर्जनादनांतरमिति शेषः। पूर्ववत् गुरुआलिभ्य इमान्मवानुरायेत्। गुरुकुलिभ्यो रानायेति शेषः। यथा देवग
णाः सर्वे त्वेव व्यवस्थिताः। विचरन्मयानित्यमृतः। पाहि महाचलापस्मा इत्यत्रादेन हृष्टिप्रकुरुत हरिः। महारत्नप्रसादेन त
स्मान्नः पाहि सर्वतः। अत्र विमर्जनादीनां मुक्तामोक्षावपि धान्यपर्वतवरातिरे शिकः। कुमादेयः। अत्रेन विधिना यस्तु दद्यात्। नम
हा गिरिसयातिर्वैष्णवलोका ममश्चरत्प्रजितः। पावत्कल्पशतसायवसदिहताधियाहूयारागपुण्ययतः सप्तदीयाधियाभ
वेत्। ब्रह्महृत्पादिकयस्यादिहाना मुववाकता तत्सर्वनाशमायातिगी विवर्जितो यथा। अत्रानेकजन्मकृतं ब्रह्महृत्पादिया
यत्कयोत्रे ममश्चरत्प्रजितं त्वपूर्वकमायकल्पशतावच्छिन्नविष्णुलोकनिवासानंतरं रूपारागपुण्ययतः सप्तदीयाधियायत्का
मदतिदानवाक्यं। अथ गोप्याचलः पात्रे। दशभिः पलसहस्रेण च मोरजिताचलः। पंचाभिर्मध्यमः प्रोक्तास्तु र्देनाधरः स्मृतः। अ
शक्तो विशतरुर्देवाय कृतः सराविष्कभपर्वतास्तद्वद्विष्कभाप्रापतामनुत्तमं। पूर्वगवज्जगो मेदे रक्तिगो नेदनीलकैः। वज्जगो मेदे
रक्तिगो नेदनीलकैः। वज्जगो मेदे रित्यनंतरं मेदे रतिशेषः। पद्मरागयुतः कार्यो विद्वाद्भिर्वा दनः। वेष्टयेत् विदुमप्यत्र

रा. ११३
 यांकांचतस्यात्रद्वयैशेषवपूर्ववत्कुर्याद्विप्रजागणदिकंस्थानद्वयमातेतुगुरवौप्यपर्वतंविष्णुप्रशौलानुक्रुतिभ्यःपूज्यवत्
 विभूषणोऽममंयद्वरदार्ढ्ययागिर्विप्रत्तरःपिष्टावन्नमंयस्माद्वर्मेदोःशंकरस्यचाराजतयाहितस्मान्नःशोकसंसारस्य
 गाताइत्तुनिवेद्ययोरद्याइजतावलमुत्तमावांसहस्रस्यफलप्राप्नोतिमानवः।सोमलोकेसगाधर्वैःकिन्नराप्सरासंगोः।
 ज्यमानोवसेदीमानुयावरभूतसंज्ञवाअवसकलययत्तयदशमहस्वगोदानफलावाप्तिपूर्वकमधर्वकिन्नराप्सरोमहापू
 ज्यमानत्वविशिष्टयाकरभूतसंज्ञवसोमलोकेनिवाप्रकामइतिरानवाक्ये अथशर्कराचलःपाशे अथातःसंप्रवक्ष्यामिश
 कराचलमुत्तमंयस्यप्रसाराद्विष्वक्कुरुदास्तुष्यतिसर्वदा।अष्टमिःशर्कराभारेःरुचमःस्यान्महाचलः।चत्वारिंशध्वमाल
 ह्द्वाराभ्याप्रधरःस्मृतःभारणवाइभारणकुर्याद्यःस्वल्पविश्वानाविष्णुमपर्वतानुकुर्यात्तुरीयाशेनमानवः।धान्यपर्वतव
 त्सर्वप्राप्ताद्याप्रसमुत्तामेरोरुपरितद्व्यस्याप्यहमतस्तृयाप्रदारःपारिजातश्चतुर्थःकल्पयादयःएतद्वत्तत्रयंमूर्ध्व
 वधपिनिवेशयेत्।हरिचंदनसंतानौपूर्वयश्चिप्रभाग्याः।निवेशेपमर्वशेलेषुविशेषाद्वर्कराचले।मंदरेकामंदरेखपुत्रः
 सदाभवेत्तुगंधप्राप्तवृगचधनदःस्यादुदभुवः।प्राधुखोवेदमूर्तिश्चहंसःस्याद्विपुलाचलोहमीत्युयाश्चसुगमिदंकिण
 प्रिमुखीभवेत्तुधान्यपर्वतवत्सर्वप्रावाहनमखादिकं।ज्ञात्वाथगुरवेदधान्यमध्यस्थपर्वतान्तंमोःक्रुतिभ्यःअतःशैलानिप्राम

राम
११३

चानुरीयेत। सौभाग्याभूतसारोयंपरमः करान्वलः। तन्ममानंकारिष्वंभवशैलेः सर्वदा। अमृतं पितृतांघेत्तु निघेत्तु भुवि सीक
 : देवानां तत्समुत्क्रोयं याहिनः। शर्कराचला मनोभवधनुर्मध्यादुहतां शर्कराघतः। तन्मयोसिमहार्शे लपाहि संसारसागरात्। य
 दद्यात् शर्कराशैलमनेन विधिना तः। सर्वपापविनिर्मुक्तः प्रपाति शिवि प्रदिश्वं राति य प्रतीकाशम। विहत्यानुजीविभिः। सहमयान
 मातिष्ठेन्नतो विष्णुपुराजनेराततः। कल्पशतं तत्तु सप्तदीयाधिया भवेत्। आधुरारोपमं यत्रोपावज्जन्मायुतत्रया भोजनशक्ता
 : कुर्यात्सर्वशैलेष्वप्रत्सरः। सर्वत्राक्षारलवणमश्रीयात्तदनुज्ञया। भोजनं ब्राह्मणानां पर्वत्र सर्वत्र सर्वशैलेषु रात्सर्वधुः कृतो
 पवासादानं न तं गुर्वधनुज्ञया क्षारलवणमश्रीयादित्यर्थः। सर्वत्रोयस्करान्सर्वानुप्राये यद्वाह्मणानप्यः। पश्येदिमानुल्यधनोपि
 भक्ष्यास्मैश्मनुष्यैरपि दीयमानो भृणोति भक्ष्याथ मतिकरोति ददाति निज्मषः सौषिदिव प्रधाति। इः स्वप्नप्रशममुपेति यव्यमा
 नेशैलेः स्रवभेदेनेमुनुष्यः यः कुर्यात्किममुनि युगवेहसम्यत्सन्नात्मा सकलगरीडसंप्रदाने। सन्नत्मा प्रसन्नचित्तश्च त्रसकलदुरि
 तक्षयानतः। कल्पशतावधिकविष्णुलोकनिवासानंतस्तप्तदीयाधियत्पोत्राजन्मायुतत्रया वरुन्नायुरारोपकाप्रतिदान
 वाक्यं। अथ शिवरदानं। विष्णुधर्मे त्रोगे भृणुराजस्रवज्ञाभिषिखराणां यथाक्रमं दानं देयं यथाभेन तच्छृणुष्व मनातनो मायुष्य
 कृततीयायां प्राशिष्यस्य वा पुनः। तृतीयायाथ वैशाखे शुक्लपक्षे हिणीयुता। औष्ठयर्धाते तीयाया विशेवेण त्वमार्गवायु

दा०
११४

ह्रस्वत्रिलगाधन्यकाजातिशर्कराः। अवर्जितं दुल्लङ्घ्यं कोदोमलयनेन वा फलेर्मनोहरेभ्यः शिखराणि प्रदायैतत्तेषामन्यतमं दद्या
यथाश्रद्धं विधानतः। आत्मप्रमाणं कुर्वीत प्रदेशं भविकं शुभं सुविगोमयलिप्तायां ह्रस्वत्राणि संस्तोतु। ततः कुर्वीत शिखरगोरी
स्थानमनुत्तमादिह्रस्वमूलकं त्र्यह्रस्वमावशिष्टं लथा। मित्रिणि ह्रस्वैः कार्यावेष्टयैतत्तवाप्तमा। दानं दद्यात्तन्मध्यपूरयैतद्गुण
रह्यं चकटे गोरीतस्योपरि निवेशयेत्तच्चतुर्भुजाहममयी पूजयेत्कुमुदेन त्रोगोरीलक्ष्मामुक्ते देवीपराणा। गोरीशैवे देवताभ
शर्वरी शर्वरी शनिधेविताहं त्रयप्राप्तनामस्तु त्रयकमंडलु। वरं। वतहृपायां सर्वमात्मफलप्रियां वरं। वतति वराभयका
मित्यर्थः। वेष्टयेत्तत्तमवस्त्राणंदेवी शिखरमेव च। अष्टांगपूजयेत्। प्रवेत्ते तन्नुभक्तिः। नमो भवान्प्रेषादे तत्तकामिने जानुनी नम
ः। वामे देवैतथा चोहनामि चैव जगत्प्रियो आनंदरयितृ द्यपे नंदरयै पूजयेत्तत्तनो ह्रस्वमयं मुखं पूजयत्तल्लिता येनमः शिखरं पू
ज्यमहादेवी शिखरानभिप्रयत्त। पश्मान्निवासः पावत्याः शिखरं त्वं हरेत्तः। तस्मान्मायादिभागवत्तं गोरी शिखरः सदृश
वमाप्रं शिखरं तृतीयाया तदग्रतः। ततः स्वात्वाप्रभाते तदग्रतः त्रयमभक्तिः। पश्मान्त्वमवभूतो नामुयाश्चिदवस्थितः। तस्मा
क्विः प्रीयतां प्रीतवदानेन सवदा अर्द्धभागं चतुर्थं वापचमिवापि वागः। दद्याच्छतं वदूनाशिष्ठानां शिष्ठानां खजनस्य च। अनुज
विना च मृत्यानां दुर्गतानां च प्रीतः। एवं दत्वा त्रिशिखरगोया भुक्ता तवापतः समुक्तकेशः संप्राप्य कोरु तमथापि विधानेन

राम
११४

नपोदघाहोर्थाः शिखरमुत्तमां सवसे देवने देव्याः कल्पकोटिशतत्रयां पुण्यकृपादि दद्यात्तोजायते धृतिवीर्यपतिः। अनेन विधिना देय वि
धिहीनं न कारयेत्। विधिहीनं तत्सर्वतत्र दत्तः फलं भवेत्। अथ प्रयोगः। यजमानो मावभुजात् तृतीयाधुक्काले पूर्वाह्नागोशपू
जावति वा वनमात्तकावमाध्यापूजानां दीश्वानि करिष्यमाणा शिखरदानं गतया करिष्यति स कल्पयानि कृत्वा मासयज्ञा
द्युक्ता रोमां गपदोर्मिदोर्म्याभावपूर्वकं कल्पकोटिशतत्रयावक्षि त्रोगोरी भवननिवासानंतरं धृतिवीर्यपतिव कामः श्रागुडशिखरं
नमस्कृतिं करिष्यति स कल्पयाचार्यत्वात् पूजयित्वा मावभुजाविक्षुयत्राणि संस्तुयैतद्दिल्लविस्तारमुलेदिह्रस्वविस्तारमुपरिह
स्वविस्तारमुपरिह्रस्वविस्तारं स्वशरीरं प्रमाणातः प्रदेशाधिकमुच्चमिह्रस्वमपकुलं कृत्वा तदभ्यंतरं रक्तवस्त्रेण संवेष्ट्य
गुडादिद्वयं गोणापूर्यैतरी ह्रस्वकटमास्तीयितवत्तौ प्रादिकं त्रौपरिवेदुवागाभा चंद्रमौलियप्राप्तनामस्तु त्रयकमंडलुधव
शमयकागोरीहिम्रीसशिखरात्तत्तमवस्त्राणावेष्टुकुमादिनां संपूज्याभवायेनमः पादोत्तकामिने जानुनी। कामदेवै ह्रजगच्छि
येनमानाभिः आनंदरयैतदग्रतः तनो ह्रस्वमयं मुखं चलिता ये विष्टः संपूज्य पुण्यपुण्याजलिप्रादयः शिखरैः प्रदत्तिगं क
त्वायस्मिन्निवासः पावत्याः शिखरं त्वं हरेत्तः। तस्मान्मायादिभागवत्तं गोरी शिखरः सदृशं नमः प्रयुज्याजलिप्रादयः शिखरैः प्रदत्तिगं क
न्यजामरं कुर्यात्। ततः अभाते हातनित्यक्रियः शिखरयाश्चिप्रमााडयविष्यमासपक्षापुक्तामुक्तामुक्तावापुक्तामुक्तावापुक्ता

दा.
१६

छोत्रशतादिमंत्रययाङ्गुलाश्रीखंडकुंभकपूरैः प्रगावादिश्रियेनप्रतिघंवाङ्गापत्रंनिधिकुंभेपिधानेचालिखितानेनैवप्रदनिधिव
यवोः संपूज्यगृहीतकुंभमाजलिर्भूदनिधिवरद्विणीकृत्यतथासमस्तप्रतिदयकविद्याधरोदोगाकित्रैश्चांधर्वविद्याधरा
नवेदेषुतस्तेविश्वप्रदंनमस्तोसमग्रसमागतात्मेवविभोः सदानंदमयीचप्राया। समस्तकल्पागावयः समाधिहरीप्रियाप्रदनिध
नमस्तोस्तुपुण्यापुयुष्मानिप्रक्षिप्यनमस्तुत्वोदश्रवणोचार्थकिरीटोदनिष्कप्रकुंडलागुलिभूषणाधीतवासश्चरनादिभि
ः संपूज्यतेविष्णुरुपिगांध्यात्वाकुसुमयाणिभूदेवोमिविभोनिनित्यानंदमयोहो। हामेडुक्ताकर्मकाकानमास्तुते। भूदेवभ
गवदुभयप्रमगकोश्वराभवभूतिकरोजिहोः अमविज्ञानमास्तुतइति। पुण्याजलिनाभ्यर्च्यकुशयवतीजजलान्यादायअमुक
शमोहसर्वपापक्षयसकलपितृसंतारणानित्यानंदविहृदिशिवात्मकानंदमयाव्ययविष्णुयदप्राप्तिकांमामुकगोत्रायामुकश
र्मणामुकशाखाध्यायिनेइममदनिधिमस्तुधातत्रयात्मकसहोमोवामुमममदशपादुकोद्यानरुत्रासनोपकारणसहितं
विष्णुरुपिगोत्रभ्यसंप्रदंनममदतिरयातततः स्वर्गादिदक्षिणांदत्वाविप्रासभोज्यभूयसीरक्षिणांदत्वायस्यस्तुत्याप्रमा
दात्कुर्वताकर्मत्यक्ताकर्मेश्वरायैशकुप्यादितिभूदनिधियोगः॥ अथानंदनिधिरान। अदिपुगाणोभावावद्वोयुहउप्रति तं रम
स्मात्रिधानंष्टुपुसर्वदानतः प्रभावदानेनफलप्रदचारश्चयदमाहृदमस्तुययदात्रयोदूतमनेकारत्न। कारयेत्कार्तिकोतेव १६

माध्यावाभाधवेपिधाअथनेविषुवेवापिमन्त्रारिपुगुगारिपुगुगारिपुगुगारिपुचइसर्वोपागोचस्वराक्षेपोडंवरंखंडं। औदंकरता
यपिधानंजततद्वन्मध्वेसोवर्गामुत्तरजतरसवर्गमेवसोवर्गानानारत्नवरापूणिनानानानासिगृहताहेमराजतताम्राच्छेस्ता
मिक्तेरभिपूरितरिक्तेरीतिः। नानानानशताहर्षमयुताहर्षमयुतादिपिशक्तिः। एकंनानापद्वदुप्रकारवाचि। परंपहाराष्ट्र
सिद्धनागाकवाचिशक्त्यायलसहस्रगशतेनवा। तदधोद्विनवागजन्मलाहीननकारयेत्। कार्यतद्विद्युतेहेमावित्रशाव्यमकु
र्वता। उक्तनागाकारिक्तेफलादिध्वयलसहस्रावधिशक्त्याहेमापिक्तियेदितिप्रदः। राजतेनाथताम्रेणरत्नैर्विस्मृत
। राजतेनपिधानेनताम्रा। खैर्वस्त्रमद्वतंराजतेनपिधानेन घटेनानानाधान्यापरिस्थाप्यकल्पोक्तैर्वयत्पदेः। नानाधान्या
स्पृष्टादशधान्यानि। परानि। परानिभूवाः पौराणिकपुरस्कृत्यस्वयंवातदनुज्ञयापौराणिकोगुरुः। कृतक्रियोमिसान्निध्ये
विहारीशस्त्वोडजाइमममुचैस्त्रकुशपाणिः प्रमन्नधीः। प्रमन्नः प्रयोगोज्ञेयः। एवंपूज्यविधानेननित्यानंदनिधिसुधीः। स
सिद्धार्थकद्वीपः। सकुशकृतचंदनः। सिद्धार्थकारिभगनंदमेवंसंपूज्यतियोजनातिललाजासमपूणिभूमावुदकमुत्त
जत। प्रवेगानेनविधिवत्कन्याक्तनावगोत्रमाप्रवः प्रयोगोज्ञेयः। एवमुत्तरज्जुडकविप्रभः प्रतियादयेत्। सविप्रज्ययथा
शास्त्रंनकचिदपमानयेत्। प्रदरानाप्रदयस्मात्रस्मादेकोपिनाहति। अथान्येकेचिद्विद्वत्समस्तविधियोगाः। यज्ञदान

[illegible]

शान्तमो नमः पाशधराग्रमेघनमोस्तुवाप्ताय मुनाप्रवेद्या नमः समीराय इतः शनायनमोत्स्वन्ताय कनाशनाय नमः स्त्राय
 छद्मश्चराय नमोस्तु सा विविशिवेष्टियेति सस्त्वती प्रीतिरतिः कियेति पुपुष्टि तृष्टि स्मृतिशान्ति कीर्त्तौ सर्वाभाराणां निधिरत्र
 मेघे त्वमेवमत्र धिमुनीश्चराणां आधाराभूतो सिवराचाराभ्यां विश्वस्य घस्मात्प्राणतोऽस्म्यतस्त्वा नमोस्तु सोऽर्थनिधेस्त्रय
 नमोस्तु गाभीर्यनिधे समुद्रानमो नमः कातिनिधाने इदं तेजो निधेत्वा प्राणतोऽस्मिन्नमो नमः पद्माय भद्राय नमोस्तु स्वाति
 काय चानमः शंखाय मगाय मणिप्रदाय तेनमः नमो नंद विवर्त्ताय नदावर्त्ताय तेनमः नमः कंटककाण्ठाय कंठावर्त्ताय तेन
 मः नमो नंदप्रतिष्ठाय नमो हेमाय धाय च नमो हिरण्यगर्भाय नित्यानंदाय तेनमः प्रत्युद्ययजयित्वा कुशतिललाजयवाक्का
 तजलान्पराधयद्येत्पाद्युक्ताश्च वेद पुण्यकाले स्मिन्दिजदेवाग्रिस्तनिधौ यशः श्रेयो निवृद्धार्थप्रातापित्रोस्तथात्म
 नः पुराणान्याधमीमांसावेदवादिभ्य एव च नमो विद्याविद्याधिभ्यो नानागोत्रेभ्य एव च विप्रेभ्यो नैकश्रेष्ठेभ्यो नित्यानंदा
 नित्यानंदा निधिधरा अहं संप्रदेतेभ्यो नाना नानादतेन वा स्वर्णारोप्यताम्रिणामाग्नेन सवासमा सोपस्करेण पुरुषो ब्रह्म
 विष्णु शिवात्मकः प्रीयतां निधिरानेन श्रीयज्ञपुरुषो ब्रुतः इति मंत्रैर्हृदकं भूमौ कृत्वा विप्रभ्यो मुक्ता मुकगोत्रेभ्यो मु
 कामु कनामभ्योऽमुमो दुर्वागोप्यापि धानस्वर्णवस्त्राष्टादशधान्यादिपुतमो नंद निधिनिंतात्पादिप्राप्तिकाप्रदतिमक

रा०
११८

दानपक्षेफलमुल्लिख्यसकदानपक्षेत्ववेधः परेत्यादि संतानकाम इत्युष्माय प्रहं संप्रदेहं तिदद्यात् एकस्मै वा दद्यात् ततः स्वर्गादि
क्रियाणां देवा विप्रान् संप्रो ज्य भूयसीदा क्रियाणां देवा यस्मिन् सति प्रमादिति चोक्ता विष्णुस्मृतौ इत्यादि निविदानप्रयोगः अथ
देवतादानानि तत्र तावद्दशवतारदानं विप्रमित्रः दानानामुत्तमदानं ह मे विष्णोः स्वरूपकं तस्मात्पुण्यार्थिना दद्याद्देवा विष्णोः
स्वरूपकाः तेषामस्यः कर्मोद्योगाहानां संहोद्योगात्मनः रामो रामश्चैकल्लखवोदः कल्की च ते देशेति मत्स्यादि स्वरूपपाणि
विश्वचक्रदाने दर्शितानि यथाशक्त्या प्रकुर्वीत स्वर्गो न विजानता समनयो दशो नैव समान्यतानि कारयेत् घोडशो नैव समानी
ति महाभूतघटाख्यो दशो दाने प्रादेशादं गुलशतया वक्तुं यात्रमाणा त इति यत्र माणा मुक्तं तत्र माणा कानि मत्स्यादि रूपका
ने भवति तथः विज्ञानुरूपतो राजवत्स्यमाद्यदिदयोः संपूज्यनाम भिस्ते स्तु पुष्पधूयानि वेदनैः प्रक्षिप्तमन्त्रः प्रणा प्राप्ति निवेद्य
प्रदयाततः आहूय ब्राह्मणादा जयादो प्रकृत्यत्पततः उपवेश्या सने सर्वान् च दनेना बुलेययेत् स्वर्गधैः कुसुमे चैव धूपैर्दीपैश्च
यैव च आच्छाद्य वस्त्रधुमिश्च ग्रह एव च सूर्ययोः अयेन विषुवे चापि दश्यां च विशेषतः उपोष्यै कार्दशी कार्दिका धिव सर्वशः
अन्यथानरकं यातीत्येवमाह पितामह काश्चिन्मुरुषां च अहयेत विमत्सरः एकैकं देव रूपं तमेकै कास्य सूर्ययेत् अथवा विडुषः रण
सर्वान् दद्यात् संपूज्यमानवः नान्तेपिकरा विचदद्यात्पारवडिने तथा एतच्चोर्ध्व विप्रस्य हस्ते तोयं किये त्वयो दशवतारतो ११८

राजेन विष्णो रैक्यं सागृति महापातकसंमर्गान्मुच्येत तत्तत्क्षणायीति अथेत्यादि महापापसंमर्गजरो यनिवृत्त्यर्थं विष्णोर्द
शवतारान् दद्यात् इति मेकल्यावतारान् विप्रान् संपूज्य देव रूपं मया विप्रकारिं का वने शुभं तद्गुणान् प्रदानेन प्रीयतां विष्णु
पष्ट गिति मंत्रमुक्त्वा देशकालाद्युक्ता मुक्तो गत्राया मुक्त शर्मणो मुक्त रूपं महापापसंमर्गजरो यनिवृत्तिकामस्तुभ्यमहमस
ददेन मेति एकैकमेकैकस्मै दद्यात् एकस्मै वाणि दानप्रतिष्ठायां स्वर्गाद क्रियाणां चेति दशवतारदानप्रयोगः अ
थ ब्रह्मविष्णु रुद्रान् ब्रह्मा उपगो शोनकादिभिः दृष्टे नो मद्रूपो न श्चावत्सु नयः सर्व इत्याद्युपक्रमोक्तं विष्णु
विराने दानानामुत्तमोत्तममुच्यते विषुवेत्यनेन अपि च सूर्यग्रहेषु चानित्यं च यत्र दश्यां च जन्मक्षौषममारभेत्तदेवा लये
नदी तीरे पुष्पे चायलनेषु च गृहे वा कारयेत् तत्र भूमिः शुचिर्भवेत् चतुर्हस्तसमाभूमिगामय नो घलेययेत् तत्राकृता
भिर्विकोत्पुष्पाजलिसंमततः एकहस्ता द्विहस्ता त्रिहस्ता च त्रिगुणार्थतः स्मृता विवेदिका भवति यै कुश्च ततो डना मिथि
ता ब्रह्मा च विष्णु भगवान् पुरारि हि रा म धा स्तननियाः चतुर्भुजाः सापुष्पधूषणाद्याः किरीटिनश्चापियथाक्रमेण एत
त्यतिमालङ्कारा मुक्तं ब्रह्मा डदने स्नानाध्यायाद्यवमनीयवैविध्यादिभिस्तानाभिपूज्य भक्त्या प्रक्षिप्ता कृत्य संपूज्य हस्त
ः प्रणाम्य चोदास्यततः प्रयात् ब्रह्मकर्मवदुमान पूर्वसंपूज्यरातयमनुक्रमेण तथैवाजगत्सृष्टिकारस्त्वमेव भवमेव सर्व

६८
११७

स्पष्टितामहोसित्वमेवकर्तृजगतां विहर्तृत्वमेवधाताजगतां विधातात्वमेवप्रदानादनद्यथाहंत्वयावमायुज्यमुपैमिदेव
तथाकुरुत्वशरणप्रयत्नमपिप्रभोदेवप्रसीदत्वयाजगद्धाप्रमिदसप्रखत्वाविष्णुमेवप्रवदतिमंतः। त्वत्स्थानिसर्वाणि
वदतिदेवत्वयाधृतविश्वमनंतमूर्त्तौ त्वत्प्रदानादनद्योभवामिप्रथाजगत्कारणकारणेशतथाकुरुत्वशरणप्रयत्नमपि
प्रभोदेवप्रसीदत्वयामराणाममृतविहायहायहालाहलसंगतमेवयस्मात्तथासुगुणाविपुर्वदधमेकेषुगुणलो
कहितार्थमीश। त्वदुपदानादहमप्यदीर्घविष्णुकोहियथाभवेधातथाकुरुत्वशरणप्रयत्नमपिप्रसीद। इत्येवमुक्त्वाविधि
वदरातिसयातिमायुज्यमथत्रिमूर्त्तैः। पःकारयेद्विप्रवरायतमेसुकर्णसंख्यागणितहिरण्यदद्याच्चामायागामादराणां तथा
कृतं तत्त्वमेतत्फलतत इतित्रिमूर्त्तिदानं। अथद्वादशादित्यदानं ब्रह्मांडपुण्यं। अष्टांगनारदभंडतदानमादित्यमंजितायथा
कं लोकगुह्याविष्णुनाप्रभविष्णुनाकर्तुः पापहरं पुण्यमायुष्यश्रीकरं शुभं। आराधय सर्वमेगल्पदुःखप्रादुतनां सन
। सर्वशान्तिकारं सैतत्सर्वसिद्धिफलप्रदं। वस्तुष्वसर्वगोप्राप्त्युक्तिमुक्तिफलप्रदं। विषुवत्यनेरादुयहोचंद्रसूर्ययोः। ज
म्हर्त्तुसोऽखरेवापंचदशपाकं सक्रमं। सोऽखरेसूर्यमंदविनिवारे सप्तम्यावाथनक्रत्रेमावित्रेमावित्रेदुर्दर्शनेऽदुःखप्रद
र्शनेऽकुर्षादानमादित्यमंजितां देवालयनदीवालयनदीतीरेतदुगोवरुणालया अन्येषु पुण्यदेशेषु देवानकयाचोत्त आ

राम
११७

लिप्यवेदादशहस्तदैर्घ्याकितितथागोमपसंपुतामिः। तस्मिन्वसितैस्तदुपुंजकैश्चवित्ताग्नेर्द्वादशपंकजानि प्रादेशमा
त्राणि शुभानि सकर्णिकान्यष्टलेषु तेषु। हिरण्यहपाणि रवेर्विधापयथाक्रमेण दत्तव्यं। अथपुनरात्राशुखएवदेवा
दुर्गाधारिमिरादरेणासंप्रीयतामित्यथवक्रमेण प्रत्येकमुच्चार्यतदीयनामाधातावमित्रश्चततः क्रमेण प्रार्थनामाचतया
यनाम्राशक्रश्चदेवावरुणालयासोभाविस्वस्वस्वमस्तथेषां। आदित्यनामासवितातथापुस्त्वष्टातथेकादशमश्चतुष्पा
विष्णुस्तथाद्वादशमः स्वमंत्रेण राधये देव वारान्दिजाश्च। पुरादेवकृषीर्नप्राक्तं कमलयोनिना। तथाप्रयापिपुष्पाकं
प्रोक्तमुनिवोत्तमाः। द्वादशादित्यप्रतिमालक्षणं ब्रह्मांडदाने प्रागुक्तं वेदितव्यं। इतिद्वादशादित्यदानं। अथचंद्रादित्य
दानं। विष्णुधर्मोत्तरभागवानुवाच। अतः पांश्वस्त्राभिरानराजं नराधिया यद्वत्वात्तवली राजाशक्राशक्राशक्राज्यमवाप
ह। शक्रश्चवलिज्जातदत्वापुनरवापूहाचंद्रसूर्योपरागेषु अयनेविषुवतथा। चंद्रकृपेवद्वादशपंक्तेष्व्यायुज्यमनाका
लिक्याचमहाप्राभ्यां सप्तम्याचयथातथा। चंद्रादित्योत्तरातयासूर्यः सोऽखरेऽप्युत्तराजतस्मैवमंडलं हिमराविष
ः। द्वादशगुलहस्तं तदुभयोपि मंडलं हस्तौ पद्ममाकारौ मध्येवैवत्कर्णिका। जानुताम्रमधेयात्रेष्ठतपूरीतनिक्षिपे
त्। सोमं शमेक्षीरपूरीतयारिस्त्राययेदुधः। सूर्यं तत्रैककुसुमेः सोमं शुक्रं स्तथैव वा। कुकुभतपतंगा यदीपेवैवष्टतेनेत्र।

दा०
१२१

लथासमागनवकोष्टेषुयानिविन्यसेततेडुनेः। आदित्यश्चंद्रमाभौप्रोबुधजीवसितार्कजाः। राहुःकेतुरितिप्रोक्ताग्रहलोक
खावहाः। एषादिगणपहूपाणि कारित्वाप्रथाविधि। विनिकृणाथवाकुपायथाशक्त्याथकुयथकु। हिरण्यपहूपाणिहिरण्य
पतिप्रोः। तत्तत्क्राणान्यत्रवदन्ते। आदित्यमध्यमेकेश्वरक्रिणांमार्गकन्येमत। उत्तरेतुगुरुविद्यादुधमुत्रापूर्वको। भागिवपूर्वको
न्यस्यमाप्रक्रिणापूर्वको। पश्चिमेकसतेन्यस्यगुरुदक्षिणपश्चिमेपाश्चिमेनातः केतुः सनिवेश्यायथाविधितद्वर्णपुष्पग
धधैरर्चयेत्तत्त्वमंत्रकोः। दानंश्रुदेयवाकुर्धातृवातत्रतनारदभूलेपनादिधत्वापिमेवविश्राकारयत। ज्ञानकालतमप्रा
ज्ञात्वाकुशतिलोदकैः। प्रयतोयजमानस्तुधौतवस्त्रः प्रसन्नधीः। अथपितृत्वात्पदधारहस्कारमुवाचग्रहान्। अत्यकमेकविश्रा
मोखस्त्वमंत्रमुदीरयत। पद्मासनः पद्मद्युतिः सप्ततर्गावाहः। दिवाकरानोकगुरुः किरीटीप्रथिप्रसारविधातदेवः। श्रिताव
रः श्रुतविभूषणश्चतुर्दुतिर्दुःकोदिवाहुः। चंद्रामृतात्मावदः किरीटीअयामिप्रद्यप्रदरातस्वः। रक्तावाररक्तवपुः किरीटी
चतुर्भुजोमध्यामोराभृताधरास्ततः शक्तिधश्चमृलीसदामप्रम्याद्वरः प्रशांतः। पीतावरः पीतवपुः किरीटीचतुर्भुजो
देवगुहः प्रशांतः। दधातिदंडवकमडलुचतथाक्षुत्रवररास्तुमद्याश्चतावरः श्रुतवपुः किरीटीचतुर्भुजोदत्तगुरुः प्रशांत
। तथाक्षुत्रवरकमडलुचतयचविभ्रदहोस्तुमद्यानीलद्युतिः मृलवरः किरीटीगृध्रस्त्रितस्त्रामकरेधनुष्मान् चतुर्भुजः

राम
१२१

रूपस्वर्यस्ततः प्रशांतः सचास्तुमद्यवरमंदगापी। निलावरोनोलवपुः किरीटीकरानवक्रः कर्वातश्रुली। चतुर्भुजश्चर्मधारश्चरा
हुः सिंहासनस्त्रावरास्तुमद्यावृन्नादिवाहुर्वरोगराभृतरग्रासनस्त्राविकृतानुनश्च। किरीटीकेयूरविभूषितामः सरास्तुम
केतुगुणः प्रशांतः इत्युक्त्वाप्यथसेवानादित्यादीत्रवग्रहान्। पुरुषोवाथनारीवायथाक्तफलमाभुयात्। मध्यमं गुरुवेदधारस्य
समवाप्रदायेत। गुरुवपुजादिकर्त्री। अथवादक्रिणादेयास्तुवर्गवास्तमीशुभे। इत्यादभगवान्ब्रह्मानारायप्रहात्मनातथा
हमवुवेदानंयुष्माकेप्रुनिसन्नमाः इतिग्रहरानांअथवादानादिस्कारे। आदित्यादिषुवागुमहिाण्यः मदेवत्वायः प्रथकृतितनू
वीक्ष्यस्त्वप्यतिवेग्रहाः। दधारादित्यमादित्येसमिकुजकुजकुजाएववुधारीमदेतराडुकोतत्रनेश्वरान् इतिवादानानि। अथ
मृलरान्। वायुपुराणि। यानिकृतिस्तुयाधानाकृतानाप्रज्ञयाविना। पत्याअयतमाव्यातंअत्ररेवममृलीनः। तस्यप्ररानात्मका
नतत्पायसप्रशाशयति। कृत्यकैवतदंश्यामष्टम्यावामितेरे। कुर्वाह्वाशनिष्क्राणविभूललक्राणात्रितानिष्क्रवतक्षः सोवर्गिक
ः। सोवर्गीमात्रेषुयवाशदधिकशतद्वययणामूल्येवेतिपञ्चवयंयुगांतकरागवारमवाविधमनेयर। नानारजोविरचितेवकेय
दाभृषितोचकैषोडशांश्यामायाधामुक्तो। नामोनिधायसपूणातिलानाताम्रनिर्मितपात्रमारुकममानतत्रमृलन्यसस्तुन
। कुर्वात्रेनैवमत्रेणातस्यपूजाप्रनुक्रमादतेनैवमृलनायनप्रइतिमत्रेणा। विहृपाक्षवतत्पार्श्वकमलोपरिपूजितोअवा

२१०
२१३

स्याचयुक्ततायाश्चयोदयोः। श्वेतवस्त्राणामवेद्यतंडलोपरिविन्त्यसेतुतंडलानां परिमाणं भवेद्दोषावत्तु यंतर्द्वातर्द्वावि
तशाहुनकारयता श्वेतमाल्ये स्त्रियां धेनुनिष्पृजयेत्। अग्नेयादिशि होमश्च समिदाज्यतिलैर्भवेत्। मंत्रा राजाधिरा
जायेत्येव योज्यः स्वलिङ्गकैः व्याहृत्या तिलहोमश्च कर्त्तव्यो धनकांक्षिभिः। आचार्यः सर्वशास्त्रज्ञो विनीतः सर्वसंमतः। मरु
कुलप्रभृतश्च धर्मज्ञः सत्यवाक् शुचिः। कार्ये दर्चनं तेन धनदस्यापि भक्षितः। तद्देवतेन मंत्रेण स च कापी श्वरा भवेत्। ता
स्मेहो मंक्तावतप्रदस्यति मातृतां। मंत्रेणानेन विधिवत् प्राशुवायधुदधुवः। मंत्रः प्रयोगोऽप्येव कुर्वेद नमः कारतिवि
धिपूर्वकं। धनदेन समो मर्त्ये लक्ष्मणदेवजायते। अथ प्रयोगः॥ सार्द्धं प्राधा द्वाधा धिकां धृवा शल्मा णाव धि कुवेर मूर्तिषु
कविमानस्त्रायाश्च योः पद्मशाखो कायुतां कृत्वा ध्यात्वा दिद्ये धनका मोह दन धमू त्रिदानं करिष्यति सकल्यश्च त
वन्त्रा मूर्तिषु याशक्ति एकद्विचतईणा तंडलाशौ निधाय स पुज्यत रात्रे प्या मप्रि स म्या प्य समिदाज्य चरुभिः प्रत्य
कमष्टाष्टा विशत्यादि संख्यया राजाधिराजायेति मंत्रेण व्याहृतिभिश्च तिलैर्द्रुत्वा आचार्येण धनद पूजा कारयित्वा उ
त्तराशाघते देव कुवेर नवाहन। पद्मशाख निवीनां त्वं घति श्री कृ वल्लभः। दाना धेनयथा प्राप्तरादिं प्रमदः खरं त
त्पूर्वमात्मदानेन याप प्राशु विनाशयेति मंत्रमुक्त्वा ध्यात्वादि। इमा धनद मूर्तिरिदं दिनाशकाममुका गोत्राया मुकश

रात्र
२१३

मणोत्तमप्रहं संप्रदेन मप्रेति रत्नां देय इत्यत तीर्थवत्तर्था शस्रवर्णरक्षिणां दद्यात् इति धनद मूर्तिदानं अथ शालाया
मशीला चक्रोपादद्यात् नमुत्तमं। नृचक्रं तेन रत्नं स्यात्तु शैलवनका नन मिति यागेशालाया मदाने मशैलवनभूचक्रान
फलमफलकाम इति दानवाक्यं प्रवृत्तु महाकाशनिवास नृचक्राद्यैरुपशोभितः। अम्ये देवस्य दानेन मम मंत्रमनोऽथासीति अथका
नयुक्तपदान्। भविष्यात्। काम्यादानविधिः पार्थक्रियमाणो यथा तथैः फलाय मुनिभिः प्रोक्तो विधरीतो भयाय च ज्ञेयनिर्कशत
पार्थदानेषु विधिरूपमः। मध्यमास्तु तर्द्धनतर्द्धनावरः स्मृतः एवं हस्तैश्च देवतोः कृत्वा जिनस्य च। अशक्तस्या तिलैः प्रापय
मावर्णिको विधिः। अतोप्यल्पेन धारयाम्भूदानं नराधिपतिपुत्राणि वा तस्य दुःखशोका वरुभवत। हस्तो मरुदाने पुकल्य
वृक्तः। अथाहिणयाश्च यः। अंडं ब्रह्मांडं ब्रह्मांडं। धेनुः कामधेनुः। पुण्यदिनमथा माद्यमृमिभागमभ्युमे चतर्द्धावत्तर्थावा
विष्टावायां नदना पुमान् कृत्वा जिनकापो रोप्य दत्त सुवर्णादकृत्वा रत्नाद्यतकादीर्वा जया कुसुमकुंडलः। हस्तो वा धराः स्ववी
शाखमाला विभूषितः। तीक्ष्णा शिपुत्री वधेन विष्णोः स्तिका रीतः। अमिषुत्री कुरिका उपानयुगयुक्ताधिः कृत्वा कवलयाश्च ग
। गृहीतमा मपि उश्चवा मकाले तया एव विधेयमा कृत्वा गृहीत कुसुमाजलिः घनमानः प्रमत्तात्मा इममवमुदीयेत स
पूज्या धेनुसुमेने वेद्यविनिवेद्यवा सर्वकलयस्य स्यात्कालतैनेन वाच्ये। ब्रह्मविष्णुशिवादीनां त्वमसाध्या सिखवता

रा०
१२४

जितस्त्वमयाभक्त्यापार्थिवश्चतयासुखं तदुभयतेतवविभोतकुहधनमोनमः । एवं संपूजयित्वा तं ब्राह्मणाय निवेदयेत्वा स्मरणं
प्रथमं पूजयित्वा तं ब्राह्मणं सोमिभूषणं त्वया दत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् । दत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् । दत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् ।
रूपाः । अनेन विधिना यत्पुनः नमस्तस्य कृतिः । नायं मृत्युमंतस्य नवव्याधिकृतमवेत् । भवत्यव्याहृतं अर्थः सर्ववाधा विवर्जितः ।
हाते सूर्यभवनं त्विवायाति पर्यदमिति । पुण्यपत्रयादिहाभ्येत्पराजाभवति धार्मिकः । सत्रयाजी श्रियायुक्तः । पुत्रघोत्रसमाचितासि
पूज्यकालपुरुषविधिवादि जायदत्ताशुभाशुभफलदयं हतभूतं रेगातुगातुसकलरोषभयचरद्वेही नमो ह्युयाक
तितस्वभावात् । अथ ययोगः । चतुर्थी च वेत्तु रूपाभद्राकागोवां रौप्यदर्शनं सुवर्गनेत्रं वा द्रोघतकरां सपिंडं पुतवामका
जयाकुसुमकुंडलरक्तत्रिविण्णशावमालाधारं रुक्मियायुतकरिदशमतिदीर्घकृष्णाजिनेकालपुरुषनिमोघाद्यत्यादि
यमृत्युव्याधिं सर्ववाधानि वारणा व्याहृतं स्वर्णप्राप्तिमरणं त्रायं घटतुल्यं श्रीपुत्रघोत्रादिकारैश्च राज्यकामैः काल
पुरुषदानं करिष्ये इति संकल्प्य कालपुरुषविधेः संपूज्य पुण्याजलिं दृष्ट्वा सर्वकालयस्य स्मात्कालं त्वं तेन बोध्यो मां
ह्यविष्णुशिवादीनां त्वमसाध्यो मिसुव्रतो । जितस्त्वमयाभक्त्यापार्थिवश्चतयासुखं तदुभयतेतवविभोतकुहधनमोनमः ।
मइति मंत्रमुक्त्वा घेत्यादि अथ मृत्युव्याधीत्यादिकामाते पूर्वोक्तं संकल्पवाक्यं बोद्धुं कालपुरुषं सोयत्कारं मुक्त्वा गोत्रं

राम
१२४

यामुकशर्मिण विप्राय तभ्यमहं संप्रदेनममेतिदत्त्वा पंचसुवर्णां हर्षमानि कशनं दत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् । दत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् । दत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् ।
यत् । इति कालपुरुषदानविधिः । अथ कालवैकरानं । मृत्युर्जयं चक्ररूपमप्युक्त्वा मुक्त्वा रश्मिप्रयातको हत्वा मृद्विशिष्ट
राशिमध्यांतरं स्थितामः शतैकरूपाणि गात्रेषु वसमततः । एवम्यानवतस्तस्य सचरः कृष्णतां व्रजेत् । ततोऽप्यनतरं यथा स्थित्वा
व्रजं दूरं दृष्ट्वा तमपि व्रजेत् । स्वयं वा मृतं संघातपूर्णा काया स्थित्वा कितिः । कालवैकरादिनाम्ना दानं मृत्युविनाशनां इति मता
जतं चंद्राश्विजालसमाकुलं । अपमृत्युविनाशनां दानं मृत्युविनाशनां इति मता जतं चंद्राश्विजालसमाकुलं । अपमृत्युवि
नाशयदराप्तिममुच्यते । सुवर्गादत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् । एवमृत्युविनाशयतस्मादप्यथ अपमृत्युभ
याचितं । ज्वरदि रोगग्रस्तं बौमहायत्यतिरिपितो गृह्योक्तविधिना स्त्रपयेज्जाते वेदसां जुहुयात्कालनाम्ना त्रिशतं प्रष्टव्यं ।
लोः । ततोऽस्तुभोजयेद्भक्त्या विप्रान् द्वादश संख्यया । स्वयं प्रकालं वा भुंजीत सकृदेव तद्वत् एव हते नरा नृनं च । जीवेन्नमशयः । अथ त्या
दिः । अथ मृत्युनिवारणकामः । कालवैकरानं करिष्ये इति संकल्प्य शक्तो ह्यप्यहं तं चंद्राकारं नमो कमुक्त्वा मालात्मकराश्विप्र
तं कालवैकराश्विप्रसंपूज्या इति मता जतं चंद्राश्विजालसमाकुलं । अपमृत्युविनाशयदराप्तिममुच्यते । उदकालवैकराश्विप्र
तं अथ मृत्युनिवारणकामो मुक्त्वा गोत्रायामुकशर्मिण विप्राय तभ्यमहं संप्रदेनममेतिदत्त्वा सुवर्णां दत्तं किं शांतिं तोदयात्प्रणिघृत्य विमर्शयेत् ।

रा०
१२५

लवकापस्वाहेत्यष्टोत्राशततिर्लेखत्वाद्दशविंशतिर्लोकापि तास्वपमत्कारमत्कारमलवांसकहंजीतेतिकालचक्रदानविधिः ॥ अ
थप्रदानं ॥ मृत्युजयेनोहयनिष्ठितकास्यतचयप्रतगजतांतास्त्रिकालेश्वरः स्वर्गः पुरुषाकारतांताः ॥ यमहूयत्वा ईषत्पीतोय
मः कापीर्दहस्तोविजानतांरक्तद्वयाशभतकुहइति ॥ वस्त्रालकारसंयुक्ताप्रयदात्राणि संख्या कालहृतेर्दहस्तोत्रिभि
ः पुरुषाकारैः ॥ कलाचमाहिषेष्टेष्टेदद्यावमलालयनं आलयनं आलयनं यमदाम्रीत्युच्यते ॥ अष्टम्यां च तदंशपाकरोति
विधिवत्तदंशपाकरोतिविधिवत्सुयः ॥ संमुख्यते कवनाशातदृत्वातेष्टोत्रं नानाशामृत्युः ॥ घृतघटउत्तरोदक्षिणास्कानयस्य
तिदानविवेके ॥ अथोत्तरक्षिणासुवर्गमिति ॥ इतिप्रदानं ॥ अथपुष्करदानं ॥ ब्रह्मांडं ॥ भूमागोमयलिङ्गायां दक्षिणा
त्रतः शुभानि धायतत्रयाणिभ्यां प्राणानि सिततंडुलैः ॥ चत्वारितेषु हेमानि संदलानि निवेशयेत् ॥ संदलानि स्थालाकाराणि
॥ कुंभानि त्र्यम्ब ॥ सोवर्गाश्चतुर्देवान् सर्वयेद्यथाक्रमं ॥ पूर्वमात्मभुवतत्रविष्टं अवसतत ॥ रुक्मिवासमप्रीशानवज्रयाणि
शतशतगंधादिभिरथाभ्यर्चयेत् ॥ इतिप्रदानं ॥ अथपुष्करदानं ॥ ब्रह्मांडं ॥ भूमागोमयलिङ्गायां
दक्षिणात्रतः शुभानि धायतत्रयाणिभ्यां पूजां निष्ठितं ॥ तदूर्ध्वदिशि रत्नसंघीयतां जगद्धात्रीभावात्विष्टं अवाः संघी

एम
१२५

यंतांमेभगवान् रुक्मिवास इति प्रवृत्तं संघीयतांमेभगवान् वज्रयाणिः शतशतः ॥ एवमाहुः पुराव्रह्मानादायहृत्सर्वेषां प्रोक्तं
मयापितत्सर्वं युष्माकमुनिपुंगवाः ॥ अत्रब्रह्मविष्णुशिर्वेदेयथाशक्तिस्त्वर्गामयाः कापीः आयुष्काभोब्रह्मविष्णुशि
वेरप्रतिपादनमरुकाक्षिप्यइति संकल्प्य लोहपात्रेकां स्पष्टां तस्मिन् रौप्यप्रतंस्मिन् सोवर्गमहिषं हृदयाशकरपी
नयममेकततस्मिन् पहेमानि रक्तधस्त्राणि विहोहयति तदंशकारानकालहृतांस्त्रयमस्त्राणि तिष्ठ्यादिसूत्राः ॥ अथपुष्कर
निवारणकामोयमदानं कल्पिइति संकल्प्य स्वाहनदत्तास्त्रयमविष्टं संयुक्त्याद्यथादिअथमृत्युनिवारणकामेप्रप्रापूर्वपक्ष
रपुताममुकशर्मणाः मुकगोत्रायविष्णवाहं सप्रदं नमोतिदत्तादक्षिणासुवर्गदद्यात् ॥ इतिपुष्करदानं ॥ अथसंयत्का
रं ॥ ब्रह्मांडं ॥ संयत्कारदानमतीवपुण्यं यस्मिन् कृतं सधराभ्येति जतः ॥ तथा ॥ आयुष्कारं गृहं त्रयाय विनाशननाशकरत्वं
घानां स्वर्गाय वर्गो किल पुत्रहृदि अयं तथा च प्रदत्तोष्टमिहि ॥ तथा ॥ कालेषु मृत्युहृणादिकेषु तारिषु जन्मवितेषु काये
देशेषु स्वायतनादिकेषु गृहेषु वायव्यमनः प्रसन्नास्त्वात्वा प्रातलिलमिश्रेः कुशोदैः शुचिभूत्वा धितवासाः प्रयत्नाः ॥ स
कल्प्यविप्रविदुषु गुरुचकार्यचतस्यानुमतेन सर्वगुरुहृत्वेति शेषः ॥ गव्येन भूमिश्च कृताजनेन बाले पथे हिंसां कर्मावहस्तं
तत्रैवैवास्त्राश्चतारः सप्ताः स्युः प्राचमश्चतिर्यक् च यथापरिधानवकोष्ठानि तत्र स्वस्वेषु पूजां नितंडुलैः ॥ निधातव्यानि पा

रा०
१२६

त्राणिवासोमिगमिवेष्टुवापात्राणि कुंभानापलम्पाविक्रिनिर्वाहयथाशक्तिविनिर्मितानि क्रौंचसुवर्गाः रक्षिणोन्नतोदे
वावजातहपमयात्रमरापाश्चात्यकोष्ठचितयेतुमित्रेत्वाचरवहणावभाषाचतुर्भुजप्रमथकोष्ठकोष्ठकेषुजात्यतिविस्वमु
मायतिवादिवाकरं वृहणां वदिसंयुज्यमवानाविधिवक्त्राणामिवलङ्काराणां तापयगभसमः कार्यमित्रः कप्रलमस्थितः। आ
जानुलाविनालातविक्रवाभाजदकप्रभुः। वरुणादिहपमुक्तं ब्रह्माडरां नो अभ्यर्च्यविधानपिगधवेष्टुः दृष्टवचदातव्यमनुकमे
णासप्रीयतामेयमित्यवमुक्ताततो हि दद्यात्सादकपूर्वमत्र एकस्यैवैकवाहिरण्यरूपप्रणाप्रपूर्वयणिगीधमवानापात्राणि
वामः परिधायैवमेतं नमो हिरण्यवदत्वा अमीष्टसिद्धिलभते चमवोमायुष्यमारागपमुपतिवाग्ना अथापदष्टगुखे सुवर्गा
वासायुगिदानसमवदद्यात्। विधेस्तथावाचयत्स्वस्तिवाच्यंतोदद्यादक्षिणां वाचकेभ्यः॥ अथ प्रयोगः॥ प्रातस्त्रिलकुर
मिश्चार्केन स्वात्वाद्यत्पारिः सयरायुगारापयपनाशपुत्रादि कुलवृद्धिश्चोत्तमोक्तेष्टसिद्धिकामो मिचार्चितिमादानेक
रिष्यदिति सकल्यगुरुहत्वातेनाज्ञाविशेदत्वां चतुरस्रं भुवं गोमयेनालिप्यतत्रागायताश्चतस्र उदगायताश्चतस्रो जे
खालिखित्वा तत्रजातेषु नवकोष्ठेषु तं डलान्निक्षिप्यते पुनवकुंभानुसवत्वा न विधिनामस्त्राप्यतेषु सुवर्गात्रयादृष्टपला
नधिहन्ता कताः प्रतिमाः स्थापयेत्तजयेचातत्रयश्चिप्रयत्नो उदकमस्त्रादमिचैवरुणामेप्रचामभ्यमयत्नो चतुर्भुजवि

राम
१२६

सुमुमायतिवा अत्यंतो दिवाकरं वृहणां वदिसंयुज्यमवानाविधिवक्त्राणामिवलङ्काराणां तापयगभसमः कार्यमित्रः कप्रलमस्थितः। आ
जानुलाविनालातविक्रवाभाजदकप्रभुः। वरुणादिहपमुक्तं ब्रह्माडरां नो अभ्यर्च्यविधानपिगधवेष्टुः दृष्टवचदातव्यमनुकमे
णासप्रीयतामेयमित्यवमुक्ताततो हि दद्यात्सादकपूर्वमत्र एकस्यैवैकवाहिरण्यरूपप्रणाप्रपूर्वयणिगीधमवानापात्राणि
वामः परिधायैवमेतं नमो हिरण्यवदत्वा अमीष्टसिद्धिलभते चमवोमायुष्यमारागपमुपतिवाग्ना अथापदष्टगुखे सुवर्गा
वासायुगिदानसमवदद्यात्। विधेस्तथावाचयत्स्वस्तिवाच्यंतोदद्यादक्षिणां वाचकेभ्यः॥ अथ प्रयोगः॥ प्रातस्त्रिलकुर
मिश्चार्केन स्वात्वाद्यत्पारिः सयरायुगारापयपनाशपुत्रादि कुलवृद्धिश्चोत्तमोक्तेष्टसिद्धिकामो मिचार्चितिमादानेक
रिष्यदिति सकल्यगुरुहत्वातेनाज्ञाविशेदत्वां चतुरस्रं भुवं गोमयेनालिप्यतत्रागायताश्चतस्र उदगायताश्चतस्रो जे
खालिखित्वा तत्रजातेषु नवकोष्ठेषु तं डलान्निक्षिप्यते पुनवकुंभानुसवत्वा न विधिनामस्त्राप्यतेषु सुवर्गात्रयादृष्टपला
नधिहन्ता कताः प्रतिमाः स्थापयेत्तजयेचातत्रयश्चिप्रयत्नो उदकमस्त्रादमिचैवरुणामेप्रचामभ्यमयत्नो चतुर्भुजवि

दा०
१२८

नंदतममधिकेफलमूर्जितांतैव। अष्टशपः सदिजोराजन्वितिपूपसोमोहिमः। दानेवश्रद्धाकालेचरतःपरिजेयेतस्वगृहात्वे
व्यतविप्रमंडलेस्नानमाचरेत्तदस्वकुंभसहितनीलाक्षेप्यवत्तुष्ट्यास्वपितृपुत्रमरणविधायांभार्थयामहा। वृन्देशयारित्याग्नितु
वहाप्रयात्कचित्तामप्रथममिदंनस्यफलं प्राप्नोतिमानेवः सर्वलोकाश्चरतिकाप्रचारीविहगमः। आभृतसंभवयावत्सर्गमात्र
तस्यशयमितिहृष्टाजिनरानतात्ययोगश्च। अथशय्यादानं महाभारतोशय्यामास्तरणायतासुप्रकादनसंहता। प्रदद्याद्य
स्तुविशयश्चतुस्तस्यापिपत्तलोत्तरूपः। सुभगः श्रीमान्स्त्रीसहस्राभिसदतः। दशवर्षसहस्राणिस्त्रिलोकमहीयते। विष्णु
संहितायां। रपिणोःपादवाणेश्चनानाद्वैविध्यपूर्णोऽवतक्रोणेषुसंस्क्राययथाशक्रयायुधिष्ठिरश्चतुर्कुम्भमाधूमपूर्ण
याचंजपित्वातुमद्रक्तोमत्परायणः। कृताजलिपुटोभूत्वाकुंभोक्त्याप्रदक्षिणां नमः प्रमाणेपदेत्येतिप्रणाम्यवत्तुर्दिशि
ः। ब्राह्मणायपरिदद्याद्युताध्यधनशालिनेतथात्मजानविदेषशय्यादद्याद्विचक्षणाः। फलंवातस्मारिदुपुंराके तस्यमा
नोप्तेरागो। षष्ठिवर्षसहस्राणित्रीडित्वाचयथासुखं। इदंलोकात्परिचर्यइदंलोकंन्यपोभवेत्। षष्ठियाजनविस्तीर्णोत्ता
मीभवतिमंडले। भविष्योत्तरेपि। तस्माच्छय्यासमासारामस्योदरादंत्यत्रचितोऽग्निं हंमपदेरलंकृतो हंसतलीप्रतिष्ठा
त्ताशुभमडोयधानको। प्रकादनपटीयुक्तोभूयंगंधाधिवासिता। तस्यासंस्थापयेद्दंमंहरिलक्ष्म्यासंमचितं। उच्छिषिकेष्टता

राम
१२८

भृतकलशंपरिकल्पयेत्। विज्ञेयः पादं वृत्तां तस्यां संस्थापयेद्देमं। अष्टसन्निशकलशोवृद्धैः तांबूलकुंकुमसोदकपूरागुरुचंद
नं। दीपिकोपानहकुचवा मगमनमोजनं। गच्छेत्सुस्थाययेद्रक्त्यासंभ्रान्यातिचैवहि। शयनस्थेस्यभवतिप्रदंन्यदुपकारकं
। भृंगारकाकावंचयववागिवितानका। शय्यामेवविधांकृत्वाब्राह्मणायोपपादयेत्। मणलीकायसंयुज्युपिदि। विधिपूर्वक
पथानकलशयनंश्रुत्यमागरजातया। श्रुत्याममाप्यश्रुत्यास्तुतथाजन्मनिजन्मनीति। अथशय्याः। अष्टलेतिलव
स्तुतामिन्वास्त्रीणांशय्यातस्याः समंतात्संकल्पवाक्येवक्षमाणासिकुंभोदीनिसंस्थाप्ये। अवेत्यादि। सर्वयुक्तयपूर्वकाप
रागासंन्युतविमानेकरागकेदुपुंरागमनोत्तराष्टिसहस्रवर्षतरधिकारागकत्रीडनस्त्रीसहस्रसवरागसहितवतुडवर
षाष्टियाजनमंडलराज्यानतराशिवैक्यकामः। शय्यादास्यइतिमंकल्पसपत्नीकंविप्रशय्यातदुपरिप्रतिमायालक्ष्मीयुतंनारा
याचंसंपूज्यप्रदक्षिणीकृत्यतमः प्रमाणेपदेत्येतिचतुर्दिशुप्रणाम्यतिथायुं ह्वायनांतेसर्वपापक्षयेत्यारिकामातपूर्वकं
संकल्पवाक्यमुक्तायुक्तमगोत्रायामुक्तमिणोब्राह्मणायैमांशय्यां ईशानादिकोणाचतुष्टयस्थापितं। ततःकुंकुमगोधूम
जलपूर्णपात्रीमुच्छिषिकप्रदेशस्थापितां। ततःपूणि कलशं हंसतलीप्रकृन्नाशुभमडोयधानको प्रकादनपटीसंनधान
तांबूलार्शकुंकुमकादकपूरागुरुचंदनदीपिकोपानच्छत्रवा मगमनमोजनजलपात्रयंचवर्णवितानलक्ष्मीनारायण

२७
१३१

शास्त्रं च हरे लंकारं कलां वेदं मीमांसकं दत्ता शिवधर्मचरैः पासपद्मी पृथिव्यां च राजा जो प्रवेदितः । तथा धर्मशा
स्त्रं नारायणो लोको मे होयते । अथ वेददानं गारुडे । आभ्यासं पाणि विष्णुसंस्कृतं मानिपूर्वो रितलक्षणानि वि
शुद्धनानां प्रणिभूषितानि नृणां दिव्यं च मतो निवेष्टावेदरूपं महाभूतं वरेडं कृत्वा साभिदेयानियथा क्रमेण धीतानि शु
क्ता न्यथ लोहितानि नीलानि चैवं कुसुमानि दत्त्वा स पूज्यगन्धान्नतधूपदीपैः । आमोदकपुतैश्च तथा यस्मै च स कौडमन्त्रम
यपूपयतं क्रमेण तेभ्यो निवेद्य विधिवत्प्रयतः प्राणमसम्पुञ्जदक्षिणा विधिविधीतविद्वान् । तेषां पूजाविधिः कार्यो गार्
यत्राधी प्रतावर । व्याहृत्य व्याहृतीः कुर्यादावाहनविमर्जनं मंत्रैः तैस्ततः कुर्यान्नरमीषामनुमंत्रणं । कर्मेवदपप्रपत्राक्ष
रं कृत्वा क्रियाशुभं । शरणं त्वं प्रपन्नोऽस्मि वेदो हि मे हितमदुतं यजुर्वेदनमस्ते स्तुलोक्तत्राणां त्वत्प्राप्तिं मे कामानि विना
ः सततं ततोऽसामवेदमहावा हो त्वं हि साक्षादधोक्तो जः । प्रसारं सुमुखो भूत्वा कृपयानुगृह्य गामां । अथर्वन्सर्वभूतानां
त्वदायत्रो हि ताहितोऽशाति कुरु धरे वेशयुष्टि मिष्टोऽयं कुरु इति संप्राप्य देवेशान् विप्रैः प्रतियाद्यतान् । अर्घ्यो देवो मे
कस्मै स्वर्गा विपलाचितां दद्यादेकपलो यतं मे कौकमिह डवेलः । अथ स्वशास्त्रो वापिरानुमयां विधीयते । एतदेव प्र
माणं स्यादेषां मूर्तिनिर्मितोऽनधीनवतो देवानुवेददानविधित्वयं । सदाध्ययनयुक्तस्य वेदाध्ययनं मे दहि इति वेद

राम
१३१

दानविधिः । अथ पुस्तकदानं । भविष्यो शास्त्रमज्ञानविडम्बे वाचके च प्रियंवदे । वस्त्रपुमेन संवीत पुस्तकं प्रतिपादये रिति
था । कपिलादानमहस्त्रोऽसम्प्रादन्नेन फलं । तत्फलं समवाप्नोति पुस्तके कुर्यान्नतः । पुराणं भागवतं वापि गार्ग्यं मया
वा दत्त्वा ये फलमाप्नोति तर्थात् तत्कनवर्णित इति तव हे मरुत्या जस्तकाष्टादिकृतं न्यायस्य संपूज्यं प्रमितिपुगाणतरे इति
पुस्तकदानं । अथ कुर्यान् दानं । पादौ । अमिषवने प्राग्विद्वद्वारा समन्वितौ तीक्ष्णतयं च तत्तिष्ठन्त्रौषान् त्वदेन इति
कुर्यान् दानं । अथान्नदानं । अन्नं प्राणदः प्रोक्तः प्राणदश्चापि स वेदः । तस्मादन्नप्रदानेन सर्वदानफलं प्राप्ति
नुरानं । महाणी वेदं ह्यगीतायां वर्षाशनं आत्रिषा यस्मिन्नेव विशेषतः । असाध्यव्याधिना यस्मात्तद्व्याधिजातय इति व
धाशनदानं । अथ तांबूलदानं । भविष्यपुराणं । तांबूलं यो नरो दद्यात्प्रहं निपमाचि तः । देवभ्योऽथ हि जातिभ्यं समहाभा
ग्यप्रभृत इति तांबूलदानं । अथाध्वयदानं । स्तोत्रे नरः सुवर्णं देहं वा धनं दद्यात्पुत्रात् । भोगवान् जायते नित्यशरी
रं नोऽप्यतप्यति । विष्णुधर्मी चरोऽसौ भाग्यकारकोऽनं प्रोक्तं वैकुण्ठमस्य तत् । आकष्टं दानेन सर्वकामान्वाप्नुयात् । मृ
गदं पशूनां न संप्राज्यं राज्यमश्नुत इति मध्वयदानं । लिंगं तद्विष्णुं वेत्सदा कालं प्रदानां इधमात्पयो रिति नरिपुराण
। धूपदः स्वर्गमिति युष्मदः स्वर्गास्तथेति । अथ त्वदानं । निजावालिः । रत्नानि यो हि जेदद्याद्भूतानि मानवः । अ

दा०
१३१

लंकारनिमित्तं वा देवताभ्योतिथतः। संतापयापतिर्मुक्तो मुक्तिमेव समनुतो। त्कां दे। विदुः प्राणां प्रदानेन रुद्रलोकं ब्रजेन्नरः। स
वपायविनिर्मुक्तो मुक्तादानेन जायते। लोकमाप्नोति दानेन नरावज्जस्य वाजिनाः। तथा प्रमत्तैर्गोमदेर्भेदतनून् देवनां सर्वग्रहाः।
प्रत्यप्यति पुष्परागा प्रदानतः। गारुत्मतेर्गोमदं तनूनि यतजयति श्रियः। वेदधैः सूर्यलोकं च यद्गंगा गंगो गता। प्रदानादि स्त्रि
कानां तीलानां भोजनं भवेत्। सुखी शावप्रदानेन शक्तिः। शक्तिप्रदानत इति तत्प्रदानं। अथ गालंतिकारानं। भविष्यात्त्रे व
संतममयं ज्ञात्वा गत्वा देवा लंघयं शिवस्य विहोर्कस्य इष्टदेवस्य वा पुनः। स्रवंतं काये तु भं अहिं न देवप्रस्तवो। अनेन वि
धिनारत्नानां प्राप्तवत्तु यः। ततः कर्करुको प्राप्तिस्वयं वा मृते न तः। सत्ताप्य पूजयेत् देवेन वेद्यं च मनो रमैः। प्रणिधत्पमहेश
नमंत्रं प्रतमुदीरयेत्। नमः शंकरः शंभुर्भवाघाता शिवो हरः। प्रीयतां शिवो हरः। प्रीयतां प्रमहादेवो जलकुंभप्रदानतः।
एवं सकल्प्यदाता तु यश्चादात्यवेश्मानि। स्वशक्त्या शिवभक्तोऽपि प्रमुखाश्च भोजयेत् ता एव यः। कुरुते यः। भोजनदा
नक्रिया हरः। यावद्दिह निलिगस्य पतितानि नमं शयः। समस्तकारुण्ये के तावत्काद्या नृश्वरा गालंतिकारानं। अथ
प्रपादनं। भविष्यात्त्रे। अतीते कालाने प्राप्तिं प्राप्ते चैव महोत्सवे। पुरोपदि विप्रकथिते मंडपं कारयेत्ततः। पुरस्य मध्ये
पथि वा चैत्यं कृतं तले वा सुशीतलतरे रम्यं विचित्रासनं संयुतं। तन्मध्ये स्थापयेद्द्वयान् प्राणि कुभांश्च शासनान् प्रा

राम
१३१

हाराः शीलसंपन्नो भूतिरत्वा यथोचितं प्रपापालः प्रकर्तव्यं तदुपुत्रपरिहरः। एवं विधां प्रपां लत्वा शुभे र्द्वि विधिपूर्वका यथा
शक्त्या न श्रेष्ठप्राप्ते भोजयेत् हि जानात तश्चास्ते जयेद्दि प्रमत्तैर्गानेन मानवः। प्रमत्तं सर्वसामान्यभूतेभ्यः प्रतियादिता। अ
स्याः प्रदानातिरस्तु प्यत प्रतितामहाः। अनिवारिवारितततो देयं जलं प्राप्तवत्तु यः। विप्रकथ्य महो राजजीवानां जीवनं य
राप्रत्यहं कारयेत्संभोजनं शक्तितो हि जाना। अनेन विधिना यस्तु प्रीयेता यद्गंगाशनां पानीयमुन्नमं रघात्रस्य पुराय फलं
भृशम्। कपिलाशतरानस्य सप्तकुरन्नस्य फलं तस्याप फलमाप्नोति सर्वदेवैः सुपूजितः। पूरि चंद्रप्रतीकांशं विमानम
धिरुद्यसः। पाति देवेन गंगं पूज्यमानो पुरोगणिः। विशक्ता द्रोहि वषाणां यं कृगं भवं सेवितं। पुराय कथादिहा स वत्तु वेदो हि
जो भवेत्। ततः परमं देयाति पुनरावृत्तिं दुर्लभमिति प्रयदानं। अथोदकसंस्कारः। स्वं द्पुराणो। च घ्राणापि लोकानां मुदक
जीवनं स्मृतं। यवित्रममृतं यस्मान् देयं पुण्यमिच्छता। भविष्यत्पुराणां। श्रीभेदे वेवसेते वधानी ययः प्रयच्छति वक्तुं जिह्वास
हस्त्रांतरा पुण्यं न शक्यते। नदिपुराणां। यापिकश्चिन्तया लोपजलयानं प्रयच्छति। सनिपत्तौ भवति स्वर्गं युगशतं न
रः। गुरुदपुराणां। मूल्येन क्रीत्वा धर्मा ते जलदानं प्रयच्छति। सपाति चंद्रमालो क्य शुभमालां सुकारतः। क्रीरकुल्या
स्तमायां तितथायां तिमधुस्ववाः। घृतरश्मुदकास्तस्य समुद्रावशवर्तिनः। देवलः। सतो धायार्थिके विप्रप्रदात्करण

दा०
१३३

त्रिको। फलं सकृपरातस्य नूनमात्रेति मानवः महाभारते। पिपासयानम्विधेते सोपकुं दृष्ट्वा जायते नैवापुत्राद्यमनं कम्कान्यः प्रय
कृति। आदिपुराणे। घोरदातिघटीमात्रे कुडिकाः कुर्यात्स्थिता। तेषां स्युतथावर्मेन प्रतेशीतल। अथ धर्मवदने विष्णुः शी
तलनसुगंधनवारिणा प्ररितं घटं। शुक्लचंदनदिग्धांगु पुष्परागो यशोभिर्तदभ्योदनं तदुर्ध्वं कुर्यात्। रावतस्य चावशि। उद्यानं च वस
युक्ते धर्मस्य कल्पयेद्घटं। पुष्पांस्ततंगृहीत्वा तदमममुरीयेत। नमो विष्णु रूपाय नमः सागरस्य भव। अपां पूणीदरा
स्मांस्त्वदुःखससारसागरात्। उदकुं प्रोमयादत्तो ग्रीष्मकाले दिने दिने। उदकुं प्रप्रदानेन प्रीयता प्रधुस्तरनः। न विष्णो तरो
॥ अथ हर्षमघटको वस्त्रसंवेष्टितो नवः। ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शुचिः। वसंतग्रीष्मयोर्मध्ये यः पानीयप्र
यकृति। पलेयने सुवर्णस्य फलमात्रेति मानवः। मार्गशीर्षमासमाभ्युदयः कृतयः क्षिपेत्। दिने स हस्त्वस्य गवां पुण्यफ
लं लभेत्। तस्यैवोवापनं कार्यमासि मासिनरात्रमासं डकाभिश्च यक्तात्रैः सार्वकामिकैः। उद्दिश्य शोकरं विष्णुं ब्रह्माण
मथवापि तदुः। सतिलप्रोक्तं यित्वा तद्वेणुना नूनमानवः। एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः। अम्यप्रदानात्सतत
ममसंतप्रनोऽथाः। अनेन विविनायस्तु धर्मकुं प्रयकृति। वसंतग्रीष्मसमये गोप्रदानं फलं लभेत्। इति धर्मघटदानं। राम
वोधायनः। यज्ञोपवीतदानेन जायते ब्रह्मवर्षसी। तस्मान्नानि प्रदेयानि ब्राह्मणेभ्यो विपाश्चिता। अविः। क्लोप्रजं वाथका

राम
१३३

प्राप्तं यदस्त्रमथापि वायज्ञोपवीतयोर्दद्यात्। त्वर्णां सुशोभनां यथाशक्त्या विधानेन अग्निष्टोमफलं लभेत्। नंदिपुराणे
यज्ञोपवीतदानेन सुखेभ्यो ब्राह्मणा यवा। भवेद्विप्रश्चतर्वेदः शुद्धधीना नमः शयः। विष्णुः प्राक्ते। उपाकरीणि विप्रेभ्यो दद्यात्
ज्ञोपवीतक। आपुष्पान् जायते तनकर्मणा मानवा भुवि। अथ यष्टिदानं। यष्टिं यथप्रयकृतिने वहीने यदुर्वलेते पास्त्रवि
पुलः पथाः फलमूलो यशोभिः। ब्रह्मवेवैत्रे। यथगुभ्यश्च यथेभ्यो दीनेभ्योऽपि दद्यात्। यष्टिदानं प्रकुर्वति निरोगात्
नमः शयः। यमोश्चरणकार्याणि यष्टिः प्रकुरुते मरणात्। गोसर्पादिनिवृत्तिश्च जायते यष्टिधारणात्। श्रीतानाशरणायोष्टि
गुरुतां निशिवावने। शरणायुष्टिं गुरुतां निशिवावने। शोकापहिवातोऽस्त्रा निधमन निरस्यति। स्कंदपुराणे। पतिभ्यो वै
रावेदं उद्दिजेभ्योऽपि वानिक। प्ररायधरलोको सोयमरुदं न गच्छति। प्रह्लादिपथावगाधोर्दं ब्रह्मचारिणा। समस्तपुरु
षो लोके ब्रह्मवर्षमश्नुते। अथ धनदानं। यदधनानि काष्ठानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयकृति। सर्वार्थस्तस्मिन् सिद्ध्यति ते जस्वी
चापि जायते। हर्मते शिशिस्त्वेव पुण्यप्रियः प्रयकृति। सर्वलोकप्रतापार्थपुण्या गतिमवाप्नुयात्। यमः। इधनानां प्र
दानेन रीतिप्रभुविजायते। महाभारते। यश्च धनार्थकाष्ठानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयकृति। प्रतापनार्थराजेऽप्रहृष्टो शिशि
रनरः। सिद्धत्यर्थाः सरास्यकार्याणि विविधानि च। उद्ययुयुयिश्च नृणां वपुष्पादीप्यते नरः। भगवाश्चास्य स्वप्रीतो व

दा०
१३४

हिमवतिनिपशानततत्पजंतिपशवः संग्रामेषु जयत्यपि अथ गिष्टिकादानं मविष्मोत्रो कृष्ण उवाच आरोग्यमार्गशिरो
मिशोभनदिवसमुभे अग्रीष्टिकाकारयित्वा सुखाप्तनवतीदृष्टिवाग्नेमठहृदविस्तीर्णचत्वरथा उभयोः कृत्वा सु
दकाष्टसंख्याततः प्रज्वालयेदग्निं कृत्वा व्याहृतिभिः क्रमात् ब्राह्मणान् भोजयेत् क्रयान् भ्यां दद्याच्च दक्षिणां अनेन वि
धिना कृत्वा प्रत्यहं ज्वालयेत्ततः पश्चिमदिक्स्थितं धात्रेः स्यात्सो जनतेत्येकल्ययेत् ३ अथ व्याहृतिमतशिरो शिरो मठहृद
यथावत्प्रत्यहं शीतार्त्तप्राणितायुनाथ इमामग्निष्टिकां विष्णुदेवताषष्टिं सहस्रषष्टिं शतावधिं त्रैलोक्यं कर्महितवान्
तस्मै सर्वार्थसंयन्त्रवत् सर्वदित्वप्राप्तिकां मोहमुत्तरयेत् अस्मदानस्य फलप्रपितत्रैवा विमाने वा कीं सकांशं सप्ताहं प्रहाम
ते पश्चिमवर्षसहस्राणि पश्चिमवर्षशतानि च अर्चितो त्यतस्तत्रैव ह्यल्लोके मही सैयतो इह लोके पतीति श्वचत्वेदो द्विजो
भवेत् नीलजः सत्यवादी च अग्निदेजाः प्रभावसभावसभावसथेषु प्रयोग्ये गिष्टिकां प्रचुरकाष्टवती प्रदद्युः हेमत शोशि
रुक्तोऽखरवराजनानां कार्याग्निरीक्षप्रमलं वपुः गवहति अथ रापयनं संवत्सरे देवागारिजानां वादो पदत्वा चत्वर
थो मधावीज्ञानसपन्नश्चक्षुषाश्च सदा भवेत् गरुडपुराणे नीलकंठस्य मोक्षगागगाधो च तिलोदकैः वर्षा सुदीप
दानेन पितृणां प्रणो भवेत् नीलकंठस्य मोक्षो नीलवर्णो तर्जः यस्तु ब्राह्मणो हे पुरीष मालाप्रयच्छति स निजि

राम
१३४

त्यतमोघोऽज्योतिषां लोकमाप्नुयात् महाभारते दीपप्रदानं वस्त्राभिफलयोगमनुत्तमं पथा येन यदाचैव प्रदेयायाद्
शाश्वता ज्योतिर्लजः प्रकाशं वा धूर्ध्वं गत्यापि वर्णवे प्रदानं तेजसां तस्मात्तेजोवद्भवते नृणां अधतमस्ति प्रिस्त्रवरक्षि
णा यने मेव च उत्तरायणे मतस्माद् दीपदानं प्रशस्यते यस्माद् धूर्ध्वं गते ललुप्तमसंश्लेषं भोजनं तस्माद् धूर्ध्वं गतिरिति भवेत् त्रैलोक्ये
अथः विष्णुधर्मोत्तरे महावर्चिः सदा देया भूमिपाल महाफला कौक्ष्यं च विशेषणं तत्रापि वा विशेषतः अमावास्या
विनिर्दिष्टा द्वाद्शीच महाफला अथ पुज्यामतीताया कौक्ष्यं च स्पष्टं भवेत् अमावास्या तदा पुण्या द्वाद्शीच वि
शेषतः देवस्य दक्षिणायाश्च देया तैलतलानृपापलाश्च पुनो राजचरितं तत्रैव दाययेत् वाससा त्वसमयेण सा
जिते दिव्यः महावर्चिश्च यमिदं सकृद्व्यामहीयते गिष्टिं गेपुरातमं नदीनां पुलिनेषु वा चत्वर्यथेषु दत्तं नदीनां
पुलिनेषु वा चत्वर्यथेषु रथ्या सुब्राह्मणानां च वैश्वसुहृत्कर्मलुषु गाष्टेषु कोता राहनेषु वा दीपदानेन सर्वत्र
हृत्फलमुपाप्नुते यावत्पुक्तिनिमेषाणि दीपः प्रज्वलते नृपातावत्पेव स राजस्वर्षाणि दिवि मोदेता दीपदानेन राजे
इव ह्युमानि ह जायते रूपसौभाग्यं पुक्तस्तु धनधान्यसमाचितः अथ भयदानं संवत्सरे भूताभयप्रदानेन सर्वा
कामानवाप्नुयात् दीर्घमायुश्च न भूतसदा च सखितो भवेत् तस्माद्योगो वडा जालिपट्टदीनपावतमयराधिनानरु

६०
१३५

आरुरांजातसतां धर्ममनुस्मरन् महाभारतोलोभाद्वैपास्यादपियत्यजेकुरागागतां ब्रह्महत्यासमंतस्य पापमाहुः
मनीषिणः अथ मासेषु दानानि विष्णुधर्मोत्तरे तिलप्रदानान्माधितयाम्यलोकं न गच्छति प्रियं गुफालुनेदत्वाधि
यो भवति भूतलोचने चित्राणि वस्त्राणि दत्वा सोऽप्यममृतोऽप्युपाया प्रदानेन वैशारदे स्वर्गमश्नुतोऽरुत्रान तथा
अष्टैः सर्वान् कामान् मममृतोऽप्युपाया वदन् देयसकं पूर्य महाफलं आवागे वस्त्रदानस्य कीर्तितं स महत्फलं प्रोच्यते
तथ मासेषु दानात्फाणि तस्य च आश्विने वृतरानेन ह्युपवानमिजायते कार्तिके दीपदानेन सर्वथो ज्वलमानुयात्
ज्वलमानाग्निर्घितं दत्वा सोऽप्यममृतोऽप्युपाया पोषकं च न दानेन परां तद्विदधे वचः पुण्याणां च सिते यज्ञे रानं लक्ष्मीक
रमतां फलानां च तथा दानं कृत्वा यज्ञे महाफलं अथाश्वत्थसेचने भविष्योत्तरे उरुकुंभप्रदनिषिद्धशक्रोयः पुमा
न प्रवेतते नाश्वत्थतरो मूलं सेव्यं नित्यं जितात्मना सर्वपापप्रशमनं सर्वदुःखप्रनाशनं सर्वरोगप्रशमनं नित्यं सत
तिर्वर्द्धनं अश्वत्थरूपी भगवान् जीयतां प्रजुनार्दनः इत्युच्चार्य नमस्कृत्य प्रत्यहं पापनाशनायः करोति तरो मूलं से
कं मासेषु च दद्यात् सोऽपि तत्फलमाप्नोति शुचिरिष्टासनात् नीति इत्यश्वत्थसेचने अथ पांथोपचारः गुरु उपराणे
पांथपरिवेद्यस्तु शयनासनभोजनेः सखल्येन प्रयासं न जयति कृत्या जिनां दत्वा वा सो विवस्त्रायरो गिरोरुक्

राम
१३५

प्रतिक्रियां तद्व्याप्तियजलं रत्नामृष्टमंत्रं बुभुक्षु वेपथिकापयथावित्तं सर्वतरुतिदृष्टतां अधन्यमनुमान्यापिशकमूलफ
लेर्जलेः सकृत्सकृत्वाचापि श्रेयसोभाजनं भवेत् तथा अभावे तृणभूम्युपवेक्ष्य फलानि चारुत्वा गताय निर्विण
ः स्वर्गपातिप्रियोगावा विष्णुधर्मोत्तरे उद्यानं प्रविश्य वृक्षाणां तं संयोज्य मानवः संस्थाप्य शुभदेशे तद्गुणान् दृष्ट्वा
लंलभेत् तथा मूल्येन वा सपिप्वापि यश्चाविवक्षतेः अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् तथा चौरभ्यां ह
राकृत्वा शक्रलोके महीयते स्कादेश्यस्तु मार्गपरिश्रान्तां दिजातिषामकषितं तैलेनाभ्यजयत्वा ज्ञः स ह रवीमोदते वि
रः सपिप्वाकपिलाधेनो रथवान्पेन सपिप्वा उत्तरायणमासाद्य धोभ्यं जयति धूर्जटि महापूजा हते नैव तस्मिन्नेव दिने
शिवाकृत्वा मनुष्यालभते राज्ञं निहतकटक सपिः फलमहस्वेण गोविदस्य शिवस्य च महास्नानं नरः कृत्वा ब्रह्म
त्पातरिष्यति नदिपुराणे पादाभ्यां तयोदघातांथाय रिखेदिने ममभामरणेः पादवर्दिभिर्नित्यं वंदितः भवेत्
यो महाभागो मंडलदृशयोजने स वा साधुपरिश्रान्तो दाराभ्यां पादिना नरः धर्मस्य पुरमाप्नोति सर्वकाममुपाज्ज
लः इत्येव रिखेदस्य शिघ्राभ्यां च दिजाते ये उच्छिष्टमार्जनाच्चापि गोदानफलमश्नुते भविष्यपुराणे ब्राह्मणस्य
तयोभक्त्या पादोपकृत्य शक्तिः इति नान्यपारोक्षविष्णुलोके महीयते इति पांथोपचारः अथ गोपरिचर्या

८१०
१३७

पात्रं प्रसाध्यामितवांगो संस्क्रिते रं। स्वर्णदितिलपात्रस्या अन्नमेव यतो लक्ष्मीर्न मेव जनार्दनः। अन्नं ब्रह्मा खिलत्राणं अ
स्तु मे जन्मनि। अन्नस्य चंद्रमंडलमध्यं चंद्रावुजममप्रभादध्यं चंद्रस्य दानेन प्रीयतां वामनो मम दिध्यं चंद्रस्य दध्यं च
सोयदेशं च वृक्षविष्णुशिवात्मकं। प्रीयतां धर्मराजो हितदानान्मम सर्वदा। सोयदेशं दध्यं चंद्रस्य यानीयमहितं चैव सर
धोदनयात्रकं। समर्चितं च सफलं सरस्वतीगण्डहाणं मे। स्यानीयं दध्यं चंद्रस्य सर्वोत्तमं सर्वलोके शः सर्वव्याधी सनात
नः। नास्येणः प्रसन्नः स्यात्तु शशांगप्रदानतः। कृशरात्रस्या पायसं यस्मान्नं सर्वदानोत्तमोत्तमं। सर्वदेवतयो
ग्यं च अयः पुष्टिप्रयच्छतः। घाघसात्रस्य केशवप्रीतिराभयः शंभुप्रसादोत्तमः। यथा विधापूयकाद्योयुक्
तुवलमौरसं। भद्राणां आदित्यतेजसाभ्यक्तं जातिश्रेष्ठं कार्या। दत्तं ते मम विप्रत्वं प्रतीक्षापूयमुन्नमः। अपूयान्नस्य प्राजाप
मंडकानां आदित्यतेजसाभ्यक्तं जातिश्रेष्ठं कार्या। दत्तं ते मम विप्रत्वं प्रतीक्षापूयमुन्नमः। अपूयान्नस्य प्राजाप
त्यायतः प्राक्ता सक्तवोयज्ञकमे प्रीति। तस्मात्सक्तव्ययुक्तामि प्रीयतां मे प्रजायतिः। सक्तव्यं अलक्ष्मीमरणानित्यं
सोभा गपवर्द्धनं। कीरं मंगलमायुष्यमतः शान्तिप्रयच्छ मे। दुग्धस्या कामधेनोः समुद्रतु विष्णोः प्रीतिकार्यं न वनीतं। एत
प्रसाध्यामिव लपुष्टिचंदे हि मे न वनीतस्य कामधेनोः समुद्रतु देवानामुन्नमहविः। आपु विवर्द्धनरात्ररात्रराज्यं

एत
१३७

यां तस्य देवमां आज्यस्याया लक्ष्मीर्धने दौ स्त्र्यो सर्वगात्रेभ्य वस्त्रितं तत्सर्वं शमयाज्यत्वं लक्ष्मीपुष्टिचवर्द्धय आरो
प्याधीना। आज्यं तेजः समुद्रिष्टं आज्ययाय हरस्मृतं। आज्यं स्रगाणां माहार आज्यं देवाः प्रीतिष्ठिताः। पापक्षया
थीज्यस्या तैर्लपुष्टिकारित्यं आयुष्ययापनाशने। अमो गत्य हस्तपुण्यमतः शान्तिप्रयच्छ मे तैर्लस्य अमृतस्य कु
लोत्पन्ना इह धारातिशर्करा सूर्यप्रीतिकारानित्यमतः शान्तिप्रयच्छ मे। शर्करायाः। मनोभवधनुर्मध्यादुद्भूता शर्क
रा इति। तस्मात्स्य प्रदाने मम संतु मनो रथाः। संतु मया प्राणवः सर्वमन्त्राणां पार्वतीयथातथारसानां प्रवरः सदेवे
हुरमोमतः। मम तस्मात्परां शान्तिं दत्तुं सर्वदा। सुदुर्लभं महापुण्यं स्यात्तु सर्वकामदं। त्वभ्यदास्यामि
तेनाशु प्रीयतां यामेश्वरः। इकाः। पश्मात्पितृणां अदित्वं प्रीतिप्रयच्छ मे। इव तस्मान्न वधदानेन रक्तमादुःखताम
रात्। मधुनः। वारिपूणि वटे। पितरं देवत्रयमंघयतः। प्रीयतां धर्मराजस्तु रनिनाने न पुण्यदः। उदकं मया यमा मनंति
विश्वेश विश्वनाथमुमास्तुतं। विष्णुश्च रक्तिप्रवरत्वं भ्यदास्याम्यभीष्टं दद्यात्। शान्तिमायाः। इदा मिमांसे भवते सर्वो
यस्का संयुतं। मनोमिलनं धितावासीकरोतु मम आस्करः। सूर्यपूजः। त्वया स्रगाणां मम तं विहाय हलाहलसह
तमेव यस्मात्तथा स्रगाणां विस्तरवर्द्धमेकेषु गालो क हितार्थमीश त्वत्पदानां दहमप्यदोषो दोषो विमुक्त

रा०
१३८
स्तुगुणान्वयघोतथाकुरुत्वंशरांग्रयधेप्रयिप्रभोदेववरप्रसादं शिवमूर्तेः। प्रसीदतुभवोनिपंक्तनिवासाप्रहेश्वरहा। पार्व
त्यामहितोदेवोजगदुत्पत्तिकारकः। उमापदेप्रवराः॥ शिवशक्त्यात्मकयस्माज्जगदेतच्चराचरं। तस्मादेनेनसर्वमे
करोतुभगवानुशिवंकौलासवासीगोरीशोभगवानुभगनेत्रमित। वराचरात्मकौलिगरूपीदिशतुवाचित। लिगास्पड
दंमारकतंलिंगोरीययीठसप्रचितं। धान्येद्वादशमिधुक्तंएकादशफलाचितं। संप्रदधाविधानेनयथाक्तंफलमस्तुमे
। मरुतलिगास्याकाशमीरजामितिवेदत्। महाकोशनिवासेनचक्राधैरुयशोभितं। अस्पदेवप्रदानालुप्रमसतुप्रनोर
था। शालग्रामस्यमहाकोशनिवासत्वंमहादेवोमहेश्वरः। प्रीयतांतवदानेनततः शान्तिप्रयच्छमे। शिवनामस्याशकु
कारिप्रतंबोष्टतंबभूदूर्ध्वनामिका। अष्टनेत्रचतुर्वक्त्रविलीगिशतयोजनं। व्यतीपातनमस्तुसोमरूपस्ततप्रभा
। यद्दानादिकृतंकिंचित्तेदंक्षुण्णमिहास्तुमे। व्यतीपातस्य। विधुंत्वरनमस्तुसिंहिकानंदनावयादानेनानेननागस्यरक्त
मंवेधजाद्रयात्। स्वर्णनागस्याजन्मातरसहस्रेषुयत्कृतंदुरितंमया। स्वर्णघात्रप्रदानेनशान्तिरस्तुमदाममाखर्णीपा
त्रस्य। त्वदुद्भवोजातस्त्रिषुर्वधसाहेमयंकजायद्रावामहर्त्रीभिजातमाघाहिसर्वदा। स्वर्णघात्रस्य। कातारवनडुमेषु राभ
चोव्यालाकुलेपथि। सिंहकाञ्चनेहिसतुसिंहरानप्रभावतः। स्वर्णसिंहस्य। हिराण्याभसंभूतसौवर्णागुलीय १३८

कां धर्मयदं च यच्छामि प्रीयतां क प्रलापति। अमुनीयस्या कांचनं हस्तवलयं रूपकांतिस्तव प्रदं। विभूषाणां प्रदास्यामि विभू
षयत्तमो सदो वलयस्य। क्रीरोदमथ नोदुतमुदुतं कुंडलद्वयं। श्रियामहममुदुतं देष्टुः प्रीयतामम। कुंडलस्य अगम्या
गमनं चैव यदराभिप्रर्शनी रोष्यपात्रप्रदानेन तानि नश्यंत मे सरा। तेषां अस्त्रेषु ममुदुतं रजतं पितृवल्लभा तस्या
दस्य प्रदानेन हृदः संप्रीयतामम। रत्नस्य पराय वार्यं शून्यादभक्तस्य कभक्ताणां तत्प्रजातं च यत्पाद्यताम्यया तस्य
प्राविद्यानिका म्यानिका मोक्तानिका मोक्तानि कृतानि कृतानि वौकास्य पात्रप्रदानेन तानि नश्यंत मे सरा। कास्य
यात्रस्यायानि कृत्वा पापान्यनेकानि प्रयायां कृतानि च। लोहपात्रप्रदानेन तानि नश्यंत सर्वदा लोहपात्रस्यायथास्ति
शुभं सर्वेषु मे वै देवाय वस्तिताः। तथा एति धयच्छं त्वरत्नरानेन मे ह्राः। त्वंपुत्रः। ताम्रपाणि वीर्यवान् वरुणाद्याः कल्प
वर्णिताः। मुक्ताः शुक्लपुद्गवाः सततमुक्ती मुक्तिप्रदामम। मुक्तामवः। यथाभू मिप्रदानस्य कलानाहं तिष्ठो डशीदा
नायन्यानि मे शातिभू मिदाना इव विहभुवः सर्वभूताश्रयाभूमिर्वराहेण समुधृता। अनंतस्य फलदा अतः शाति
प्रयच्छ मे सस्य भूयः सदरोहं ति वीजानि फलद्वये महीतलो तव प्रदानात्स कलामम सततमनोरथाः। कष्टक्षेत्रे च स्य
दं दहं दहं त्वमर्वायस्करसमुत्ता तव विप्रप्रसादेन प्रमात्तामि प्रतं फल। दहस्य समाश्रयं प्रच्छामि प्रीयतां मे जग

६०
१३७

त्रिविधः। अथ यथा। गवामंगेषु तिष्ठन्ति भुवनानि च तद्देशा यस्मात्तस्माच्चैवं मे स्मृदि ह लोके परत्र च। यमद्वारे महाघोरया
सावेताणीनदी। तात तत्कामाय ह्यमि उच्चार्य सुखेन मां वेताण्या। यस्माच्चैव शिवी सर्वाधनुर्वैभवसन्निभा। सर्वपायह
रानित्यप्रतः शान्तिप्रयच्छ मे कृष्णधेनोः। मत्पुत्रा तौ प्रवृत्तस्य सुखा क्रांतिविह्वयो तभ्यं संप्रददेनाम्ना गां मुक्तां तम
जितां उक्तांति धेनोः। इडादिलोकपालानां याराजमहिषी शुभा। महिषीदानमाहात्म्यात्सास्तु मे सर्वकामदा। धर्मरा
जस्य माहायं यस्याः पुत्रः प्रतिष्ठितः। महिषां सुखस्य जननी सास्तु मे सर्वकामदा। महिष्याः। महिषीवत्ससंयुक्ता सुशीला
च यपत्विनी। रक्तवस्त्राण्युष्यणादत्वा मत्संजयेन्नरः। मत्समाह्वयाः। वाञ्छुनः कायजनितपत्किंचित्समृद्धं कृतात्त
र्वविलयघातत्वदानेनायमवित्तमेषाः। रामत्वज्ञा समज्जाघेः सर्वयकारणैः सदा जगतः सप्रवृत्तौ सित्वा प्रतः प्रा
र्थये शिवं मे यस्य। देवानां यामुखं हव्यवाहनः स्वपूजितः। तस्य त्ववाहनपूज्यदेवैः सदैव महर्षिभिः। अग्निमाध्वं पूर्वकर्मवि
धाकोत्थं त्वयन्ममात्तम सर्वनाशयि क्ति प्रजदराग्निविह्वया मे यस्या। त्वपूर्वब्रह्मणा स्मृष्टा विप्रभवती पा। त्वत्प्रहृतोऽस्मि
ताय ज्ञास्माच्छांतिकरामव। अज्ञायाः गोरीकन्यामिमां विप्रयथाशक्तिं वृषितां गोत्रयशर्पणो तभ्यं दत्त्वा विप्रसमा रम
अथावकाशाः। इयं राप्ती प्रयातभ्यं श्रीवत्सप्रतिधादिता तव कर्म करिभो गपायथेष्टं भद्रं प्रस्तुम रम्याः। यस्मादहं १३७

न्यशवस्य शिवस्य चाशय्या प्रभाप्य श्रुत्या त्वुतस्माज्जन्मनि जन्मनि। यस्यायाः देवदेवजात्राथ विश्वात्मन् दत्तयानया
। यमो शिविकया देवप्रीतो भवजनार्दन। शिविकायाः। यथा यथेताथायनमस्ते विश्वकर्माणां विश्वभूतायनाथाय चरुणा
यनमोनमः। यस्याः कटंकोच्छिष्टपायाणामृश्चिकारिनिवारणोपाइकोमंप्रदास्यामि विप्रप्रीत्या प्रदत्ता पाइकयोः। उपान
हो प्रदास्यामि कटकादिनिवारणो। सर्वस्त्वनपुत्रावदावतः शान्तिप्रयच्छ मे उपानहो। इहा सुवातपत्राणां कुरु केशव मे प्रमो
। कुरु त्वत्प्रीतये दत्तं ब्राह्मणाय मया शुभं कुरु मया। कर्म उलुजले पूर्णः स्वर्गार्थः सुलक्षणाः। अर्पितस्त्रिमहामेन प्रसन्नले
न मे भव कर्म उलुनः शशांककरसंकाशहिमडिगीर्या इराता रया शुडरित्वा मागमाव ह्यम। यामास्य पत्रिका सर्वजंत
नाशोत्पानंदकरा शुभापिष्टणाटमिदानीत्यप्रतः शान्तिप्रयच्छ मे यमनस्य। दृष्टानेन त्वमादर्शित्वा मागलदायकः। शोभ
सोभापसत्कीर्तिनिर्मलज्ञानदा भवदयोग्या। भाव नुशूलहस्तशरद्वत्। धरविनाशना तवायुधप्रदानेन शूलनशपत्तमे स
राशूलस्य सर्वयहृत्तांशं सर्वेशस्त्वहिभां स्का। मत्क्रांतिशूलरोषं मे निवारय दिवाकर। मत्क्रांतिशूलस्य। त्वेदेवानां मुखा
गां क्तिमा प्रायुधा वसि तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिं भवतु सर्वदा। आयुधस्य सोमोद्भवानिराहूणि जातवेदसि यानि चातस्मादेषा
प्रदानेन अग्रिदहि विभावसो। काशमां। शरणं सर्वलोकानां लज्जाया रक्षाण पर। स्ववेषधारित्वं यस्माद्दासः शान्तिप्रयच्छ मे

[illegible]

दा.
१४१

[illegible]

शम
१४२

